

Dziennik Urzędowy L 316

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

2 grudnia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1120/2009 z dnia 29 października 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1121/2009 z dnia 29 października 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do systemów wsparcia dla rolników, ustanowionych w jego tytułach IV i V 27
- ★ Rozporządzenie komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina 65

Cena: 7 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1120/2009

z dnia 29 października 2009 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36, art. 39 ust. 2, art. 41 ust. 4, art. 43 ust. 3, art. 57 ust. 2, art. 68 ust. 7, art. 69 ust. 6 akapit pierwszy lit. a) oraz ust. 7 akapit czwarty, art. 71 ust. 6 akapit drugi i ust. 10, art. 142 lit. c), d), f), g), h) i q), art. 147 i 148,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników⁽²⁾ zostało znacznie zmienione. W związku z tym przyjęto rozporządzenie Komisji (WE) nr 639/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do wsparcia specjalnego⁽³⁾. Ponieważ do rozporządzenia (WE) nr 795/2004 mają być wprowadzone kolejne zmiany, dla zachowania przejrzystości należy połączyć rozporządzenia (WE) nr 795/2004 i (WE) nr 639/2009 w jedno

rozporządzenie zawierające wszystkie szczegółowe zasady wykonania tytułu III rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

- (2) Ze względu na pewność prawną i przejrzystość należy przyjąć określone definicje. W odniesieniu do zagajników o krótkiej rotacji należy umożliwić państwom członkowskim zdefiniowanie odpowiednich odmian w świetle ich odpowiedniości pod kątem warunków klimatycznych i agronomicznych dla danego terytorium.
- (3) Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje minimalne wymogi, których należy przestrzegać, ale zastosowanie art. 28 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) jest niewłaściwe w przypadku rolników, którzy nadal otrzymują płatności bezpośrednie w ramach niektórych systemów wsparcia związanego z wielkością produkcji, natomiast nie posiadają żadnych hektarów. Z uwagi na ich charakter, premie dla owiec i kóz, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcja 10 wymienionego rozporządzenia, lub płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcja 11 wymienionego rozporządzenia, są przykładem systemów powiązanych z produkcją. Rolnicy otrzymujący pomoc w ramach powyższych systemów znajdują się w takiej samej sytuacji jak rolnicy posiadający uprawnienia szczególne i w celu zapewnienia pełnej skuteczności tych systemów, dla celów art. 28 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, powinni być traktowani w taki sam sposób jak rolnicy posiadający uprawnienia szczególne.
- (4) W celu ułatwienia obliczania wartości jednostkowej uprawnień do płatności należy ustanowić jasne zasady zaokrąglania liczb, a także zapewnić możliwość podziału istniejących uprawnień do płatności w przypadku, gdy wielkość działki, która została zgłoszona lub przekazana wraz z uprawnieniami, wynosi jedynie ułamek hektara, a także określić zasady łączenia uprawnień i ułamków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 23.7.2009, s. 17.

- (5) Artykuł 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pozwala na odroczenie włączenia owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej. Należy ustanowić odpowiednie zasady umożliwiające takie odroczenie. W szczególności akapit trzeci tego przepisu umożliwia państwom członkowskim zmianę decyzji podjętej na mocy art. 68b rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽¹⁾ w celu zapewnienia szybszego włączenia do systemu płatności jednolitej. Jednakże w świetle art. 38 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, aby art. 51 ust. 1 akapit trzeci wymienionego rozporządzenia obowiązywał, należy zapewnić kwalifikowalność danych obszarów do systemu płatności jednolitej. Należy zatem umożliwić państwom członkowskim zmianę decyzji podjętej zgodnie z art. 51 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.
- (6) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące zarządzania rezerwą krajową.
- (7) Artykuł 41 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 określa przypadki fakultatywnego przydzielenia uprawnień do płatności z rezerwy krajowej. Należy ustanowić zasady obliczania liczby i wartości uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone w ten sposób. W celu zapewnienia pewnej elastyczności państwom członkowskim, będącym najwłaściwszymi podmiotami do dokonania oceny sytuacji każdego rolnika ubiegającego się o przyznanie takich środków, maksymalna liczba uprawnień, które mają zostać przydzielone, nie powinna być większa niż liczba zgłoszonych hektarów, a ich wartość nie powinna być większa niż kwota, która ma zostać ustalona przez państwo członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami.
- (8) W pewnych okolicznościach rolnicy mogą posiadać więcej uprawnień niż gruntów do ich aktywowania z powodu wygaśnięcia dzierżawy, w tym w przypadku współużytkowania powierzchni paszowej. W związku z tym wydaje się, że należy przewidzieć mechanizm, który powinien zagwarantować dalsze przyznawanie rolnikowi wsparcia poprzez koncentrację tego wsparcia na pozostałych dostępnych hektarach. Jednakże w celu uniknięcia nadużywania tego mechanizmu należy określić warunki dostępu do niego.
- (9) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 rezerwa krajowa jest uzupełniania niewykorzystanymi uprawnieniami lub fakultatywnie, poprzez zatrzymanie w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności lub do sprzedaży, które miały miejsce przed określoną datą ustaloną przez państwa członkowskie z chwilą, kiedy ma miejsce dalsze oddzielanie płatności od produkcji. Należy zatem wyznaczyć datę, po której niewykorzystane uprawnienia wracają do rezerwy krajowej.
- (10) W przypadku zastosowania zatrzymania w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności maksymalne wartości procentowe i kryteria jego zastosowania powinny być ustanowione i zróżnicowane przy uwzględnieniu rodzaju przeniesienia i rodzaju uprawnienia do płatności, które ma zostać przeniesione. Stosowanie takich zatrzymań nie powinno jednak skutkować występowaniem poważnych przeszkód lub zakazem przeniesienia uprawnień do płatności. W przypadku zastosowania modelu hybrydowego na poziomie regionalnym zatrzymanie powinno pozostać bez wpływu na podstawową wartość regionalną uprawnień do płatności, a dotyczyć jedynie kwot powiązanych z danymi historycznymi.
- (11) W celu ułatwienia zarządzania rezerwą krajową należy zapewnić możliwość zarządzania rezerwą krajową na poziomie regionalnym z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 41 ust. 2, lub – w stosownych przypadkach – art. 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w przypadku gdy państwa członkowskie zobowiązane są do przydzielania uprawnień do płatności.
- (12) Artykuł 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej jest dostępne dla rolników w formie przydziału lub przeniesienia uprawnień do płatności. W celu uniknięcia zmian statusu prawnego gospodarstwa, które mogłyby być wykorzystywane do uniknięcia stosowania zasad dotyczących zwykłych przekazania gospodarstw wraz z związanymi z nimi kwotami referencyjnymi, należy zastosować warunki w odniesieniu do faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, połączeń i podziałów.
- (13) Artykuł 62 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że rolnik w nowym państwie członkowskim, które wprowadziło system płatności jednolitej, może przenieść swoje uprawnienia do płatności bez gruntów dopiero po wykorzystaniu, w rozumieniu art. 34 wymienionego rozporządzenia, co najmniej 80 % swoich uprawnień do płatności w trakcie co najmniej jednego roku kalendarzowego. W celu uwzględnienia przekazania gruntów, które miały miejsce w okresie poprzedzającym stosowanie systemu płatności jednolitej, uzasadnione jest uznanie przekazania gospodarstwa lub jego części, wraz z przysłymi uprawnieniami do płatności, za ważne przeniesienie uprawnień do płatności wraz z gruntami w rozumieniu art. 43 wymienionego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, a w szczególności faktu, że zbywający powinien ubiegać się o ustanowienie uprawnień do płatności, ponieważ wymienione rozporządzenie stanowi, że wyłącznie osoby, które otrzymały płatności bezpośrednie w okresie referencyjnym, powinny mieć dostęp do systemu.
- (14) Artykuł 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zezwala Komisji na zdefiniowanie szczególnych sytuacji, w których dopuszczalne jest określanie kwot referencyjnych dla określonych rolników, którzy znaleźli się w sytuacjach uniemożliwiających im otrzymanie płatności bezpośrednich, w całości lub w części, w okresie referencyjnym. Należy zatem sporządzić wykaz takich szczególnych sytuacji poprzez ustanowienie zasad w celu uniknięcia kumulacji korzyści z innego przydzielenia temu samemu rolnikowi uprawnień do płatności, pozostawiając Komisji, w razie potrzeby, możliwość dodawania kolejnych sytuacji. Ponadto państwom członkowskim należy zapewnić elastyczność w określaniu kwoty referencyjnej, która ma być przydzielana.
- (15) W przypadku gdy państwo członkowskie, działając zgodnie z przepisami prawa krajowego lub zgodnie z utrwaloną zwykłą praktyką, włącza do definicji dzierżawy długoterminowej również dzierżawę na okres pięciu lat, należy zezwolić temu państwu członkowskiemu na stosowanie tego krótszego okresu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

- (16) W przypadku gdy rolnik przechodzi na emeryturę lub umiera, przekazując swoje gospodarstwo lub jego część na członka rodziny lub innego spadkobiercę, który zamierza kontynuować działalność rolniczą w tym gospodarstwie, należy zagwarantować, aby przekazanie gospodarstwa lub jego części mogło łatwo zostać dokonane w szczególności w przypadku, gdy przekazane grunty były w okresie referencyjnym wydzierżawiane osobie trzeciej, nie wykluczając możliwości kontynuacji przez spadkobiercę działalności rolniczej.
- (17) Rolnicy, którzy dokonali inwestycji skutkujących potencjalnym wzrostem kwoty płatności bezpośrednich, które byłyby im przyznane, jeżeli system płatności jednolitej nie zostałby wprowadzony lub jeżeli nie nastąpiłoby oddzielenie płatności od produkcji w odniesieniu do danego sektora, powinni również korzystać z przydziału uprawnień. Należy ustanowić szczegółowe zasady obliczania uprawnień do płatności w przypadku rolników już posiadających uprawnienia do płatności lub rolników nieposiadających żadnych hektarów. W takich samych okolicznościach rolnicy, którzy nabyli lub dzierżawili grunty lub uczestniczyli w krajowych programach konwersji produkcji, dla których w okresie referencyjnym mogłyby zostać przyznana płatność bezpośrednia w ramach systemu płatności jednolitej, znalazłoby się w sytuacji bez uprawnień do płatności, podczas gdy nabyli grunty lub uczestniczyli w takich programach w celu prowadzenia działalności rolniczej, która w przyszłości mogłaby nadal być objęta określonymi płatnościami bezpośrednimi. Należy zatem również zapewnić możliwość przydzielenia uprawnień do płatności w takich przypadkach.
- (18) W celu zapewnienia dobrego zarządzania systemem należy ustanowić zasady dotyczące przeniesień oraz umożliwić zmianę uprawnień, a w szczególności umożliwić łączenie ułamków.
- (19) Artykuł 43 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że państwo członkowskie może zdecydować, że uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane lub wykorzystane wyłącznie na obszarze tego samego regionu. W celu uniknięcia problemów praktycznych należy ustanowić szczegółowe zasady dla gospodarstw usytuowanych jednocześnie w dwóch lub większej liczbie regionów.
- (20) Artykuł 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 dopuszcza produkcję konopi na określonych warunkach. Należy ustanowić zarówno wykaz kwalifikujących się odmian, jak i system ich kwalifikacji.
- (21) Należy ustanowić szczegółowe zasady obliczania dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza w przypadku ustanawiania szczególnych uprawnień poprzez odniesienie do istniejącej tabeli konwersji dla sektora wołowiny, cielęcin, owiec i kóz.
- (22) W przypadku gdy państwo członkowskie postanawia skorzystać z możliwości regionalizacji systemu płatności jednolitej, należy ustanowić szczególne przepisy zarówno w celu ułatwienia obliczenia regionalnej kwoty referencyjnej dla gospodarstw usytuowanych jednocześnie w dwóch lub większej liczbie regionów, jak i zagwarantowania przydzielenia całej kwoty regionalnej w pierwszym roku stosowania systemu. Niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia, w szczególności te dotyczące ustanowienia rezerwy krajowej, wstępnego przydzielania uprawnień do płatności i przeniesienia uprawnień do płatności należy dostosować, aby umożliwić stosowanie tych przepisów w ramach modelu regionalnego.
- (23) Należy stworzyć wspólne ramy konkretnych rozwiązań w odniesieniu do określonych sytuacji występujących podczas dalszego oddzielania płatności od produkcji.
- (24) Tytuł III rozdział 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje przyznawanie rolnikom wsparcia specjalnego. Należy określić szczegółowe zasady stosowania tego rozdziału.
- (25) Zgodnie z art. 68 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wymagana jest spójność między wsparciem specjalnym przyznawanym na mocy tego artykułu a innymi wspólnotowymi środkami wsparcia lub środkami finansowanymi w ramach pomocy państwa. Z myślą o właściwym zarządzaniu przedmiotowymi systemami należy zadbać, aby podobne środki nie otrzymywały podwójnego finansowania, korzystając jednocześnie ze wsparcia specjalnego i innych wspólnotowych systemów wsparcia. Ze względu na różnorodność form udzielania wsparcia specjalnego odpowiedzialność za zapewnienie spójności należy pozostawić w gestii państw członkowskich stosownie do decyzji, jakie podejmą one w celu wdrożenia środków wsparcia specjalnego, wedle ram ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (26) Ponieważ przestrzeganie wymogów prawnych jest stałą powinnością rolników, wsparcie specjalne nie powinno stanowić wynagrodzenia za ich przestrzeganie.
- (27) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu prowadzenia określonych rodzajów gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska. W celu pozostawienia państwom członkowskim swobody przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego zarządzania środkami, obowiązek zdefiniowania określonych rodzajów gospodarki rolnej należy nałożyć na państwa członkowskie, przy czym przedmiotowe środki powinny jednak przewidywać znaczące i wymierne korzyści dla środowiska.
- (28) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu poprawy jakości produktów rolnych. W ramach wsparcia państw członkowskich należy ustanowić indykatywny wykaz warunków, które należy spełniać.
- (29) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu poprawy sprzedaży produktów rolnych z zastrzeżeniem art. 68 ust. 2 lit. c) wymienionego rozporządzenia, które zawiera wymóg, aby wsparcie to spełniało kryteria określone w art. 2–5 rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich⁽¹⁾. Należy przewidzieć przepisy określające treść kwalifikowalnych środków oraz wskazujące obowiązujące przepisy

(1) Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.

- rozporządzenia Komisji (WE) nr 501/2008 z dnia 5 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich ⁽¹⁾.
- (30) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu stosowania zaostrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt. W celu wypracowania zaostrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt należy przewidzieć przepisy nakładające na państwa członkowskie odpowiedzialność za ustanowienie systemu umożliwiającego ocenę planów przedkładanych przez wnioskodawców zamierzających uwzględnić szereg aspektów w zakresie dobrostanu zwierząt.
- (31) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi. Zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. a) wsparcie może być przyznane w szczególności, jeżeli zostało ono zatwierdzone przez Komisję. W związku z tym należy przewidzieć przepisy określające szczegółowe ramy, których przestrzeganie będzie obowiązkiem państw członkowskich, przy ustanawianiu kryteriów kwalifikowalności do wsparcia. Należy również przewidzieć przepisy ustanawiające procedury informowania o środkach, ich oceny i zatwierdzania przez Komisję.
- (32) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać w formie ukierunkowanej na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w określonych sektorach na obszarach wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub — w tych samych sektorach — z tytułu wrażliwych gospodarczo rodzajów gospodarki rolnej. W celu pozostawienia inicjatywy państwom członkowskim przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego zarządzania środkami należy przewidzieć przepisy nakładające na państwa członkowskie odpowiedzialność za określenie obszarów lub rodzajów gospodarki rolnej kwalifikujących się do wsparcia oraz za ustalenie właściwego poziomu wsparcia. W celu uniknięcia zakłóceń rynku płatności nie powinny jednak opierać się na wahaniach cen rynkowych ani być równoważne z systemem płatności wyrównujących, w ramach którego państwa członkowskie wypłacają rolnikom wsparcie z krajowych środków rolnych w oparciu o różnicę pomiędzy ceną docelową a ceną na rynku krajowym.
- (33) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać na obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju w celu zapobiegania porzucaniu gruntów lub w formie ukierunkowanej na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy na tych obszarach. Należy przewidzieć przepisy, w szczególności w odniesieniu do ustanowienia kwot referencyjnych przypadających na kwalifikujących się do pomocy rolników, do przydziału uprawnień do płatności i sposobu obliczania wzrostu ich wartości, a także przepisy w odniesieniu do kontroli programów przez państwa członkowskie, które
- w interesie spójności powinny odpowiadać przepisom ustanowionym w odniesieniu do przydziału kwot z rezerw krajowych.
- (34) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać w formie dopłat do składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin. Należy ustanowić minimalne ramy, w których granicach państwa członkowskie ustanowią zgodnie z prawem krajowym zasady określające sposób przydziału wkładu finansowego na rzecz składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin w celu zagwarantowania, że wkład ten pozostanie na odpowiednim poziomie, chroniąc jednocześnie interesy ludności wiejskiej.
- (35) Artykuł 68 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w bardzo szczegółowy sposób odnosi się do przyznawania wsparcia specjalnego, którego celem jest wyrównanie rolnikom niektórych strat gospodarczych poniesionych w przypadku chorób zwierząt lub roślin oraz incydentów środowiskowych poprzez wkład finansowy na rzecz funduszy wspólnego inwestowania. Należy ustanowić minimalne ramy, w których granicach państwa członkowskie ustanowią zgodnie z prawem krajowym zasady określające sposób funkcjonowania wkładu finansowego na rzecz funduszy wspólnego inwestowania w celu zagwarantowania, że wkład ten pozostanie na odpowiednim poziomie, chroniąc jednocześnie interesy ludności wiejskiej.
- (36) Kwoty, o których mowa w art. 69 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wylicza Komisja zgodnie z ust. 7 tego artykułu. Należy zatem przewidzieć przepisy ustalające dla każdego państwa członkowskiego przedmiotowe kwoty oraz warunki obowiązujące w odniesieniu do zmian tych kwot dokonywanych przez Komisję.
- (37) Artykuł 46 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że państwa członkowskie definiują regiony zgodnie z obiektywnymi kryteriami, a art. 47 wymienione rozporządzenie stanowi, że państwa członkowskie mogą przystąpić do regionalizacji systemu płatności jednolitej w należytym uzasadnionych przypadkach i zgodnie z obiektywnymi kryteriami. Należy zatem wprowadzić wymóg przekazywania wszelkich niezbędnych danych i informacji przed obowiązującymi terminami.
- (38) Należy ustalić daty informowania Komisji w przypadku gdy państwa członkowskie podejmą decyzję o zastosowaniu opcji przewidzianych w art. 28 ust. 1 i 2, art. 38, art. 41 ust. 2–5, art. 45 ust. 1 i 3, art. 46 ust. 1 i 3, art. 47 ust. 1–4, art. 49, art. 51 ust. 1, art. 67 ust. 1, art. 68–72 i art. 136 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
- (39) W celu oceny stosowania systemu płatności jednolitej należy określić szczegółowe zasady i wyznaczyć terminy wymiany informacji między Komisją a państwami członkowskimi oraz informowania Komisji o obszarach, dla których pomoc została wypłacona na poziomie krajowym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie regionalnym.
- (40) Należy zatem uchylić rozporządzenia (WE) nr 795/2004 oraz (WE) nr 639/2009.
- (41) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 6.6.2008, s. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 2

Definicje

Do celów tytułu III rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i niniejszego rozporządzenia, zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „grunty orne” oznaczają grunty uprawiane do produkcji roślin lub utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, bez względu na to, czy grunty te są pod uprawą szklarniową lub pod stałym albo ruchomym przykryciem;
- b) „uprawy trwałe” oznaczają uprawy niepodlegające rotacji, inne niż trwałe użytki zielone, które zajmują grunty przez okres pięciu lat lub dłużej i dają powtarzające się zbiory, w tym szkółki i zagajniki o krótkiej rotacji;
- c) „trwałe użytki zielone” oznaczają grunty zajęte pod uprawę traw lub innych pasz z roślin zielonych naturalnych (samosiewnych) lub powstałych w wyniku działalności rolniczej (wysiewanych), niepodlegające płodozmianowi w gospodarstwie przez okres pięciu lat lub dłużej, z wyłączeniem obszarów odłogowanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2078/92 ⁽¹⁾, obszarów odłogowanych zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 ⁽²⁾ oraz obszarów odłogowanych zgodnie z art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽³⁾; a w tym celu „trawy lub inne pasze z roślin zielonych” oznaczają wszelkie rośliny zielone, rosnące tradycyjnie na naturalnych użytkach zielonych lub zazwyczaj zawarte w mieszkankach nasion przeznaczonych do zasiewania użytków zielonych lub łąk w państwie członkowskim (wykorzystywanych bądź nie do wypasania zwierząt). Państwa członkowskie mogą uwzględnić rośliny uprawne wyszczególnione w załączniku I;
- d) „użytki zielone” oznaczają grunty orne wykorzystywane do produkcji trawy (wysiewanej lub naturalnej); do celów art. 49 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wyrażenie „użytki zielone” obejmuje trwałe użytki zielone;
- e) „sprzedaż” oznacza sprzedaż lub jakiegokolwiek inne ostateczne przeniesienie prawa własności gruntów lub uprawnień do płatności; nie obejmuje natomiast sprzedaży gruntów w przypadku, gdy grunty są przekazywane na rzecz organów władzy publicznej lub w celach użytkowania publicznego, a w każdym razie gdy przekazanie dokonywane jest w celach nierolniczych;
- f) „dzierżawa” oznacza dzierżawę lub podobne rodzaje transakcji tymczasowych;
- g) „przeniesienie, sprzedaż lub dzierżawa uprawnień do płatności wraz z gruntami” oznacza, nie naruszając przepisów art. 27 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, sprzedaż lub dzierżawę uprawnień do płatności wraz z, odpowiednio, sprzedażą lub dzierżawą – na ten sam okres czasu – odpowiedniej liczby kwalifikujących się hektarów w rozumieniu art. 34 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 będących własnością cedenta. Przeniesienie wszystkich posiadanych przez rolnika uprawnień szczególnych w rozumieniu art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 uznaje się za przeniesienie uprawnień do płatności wraz z gruntami;
- h) „połączenie” oznacza połączenie dwóch lub więcej odrębnych rolników w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w jednego nowego rolnika w rozumieniu wymienionego artykułu, kontrolowanego pod względem zarządzania, korzyści i zagrożeń finansowych przez rolników, którzy pierwotnie zarządzali odnośnymi gospodarstwami lub jednym z nich;
- i) „podział” oznacza:
- (i) podział jednego rolnika w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na co najmniej dwóch nowych odrębnych rolników w rozumieniu wymienionego artykułu, z których co najmniej jeden pozostaje pod kontrolą pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego przez co najmniej jedną osobę fizyczną bądź prawną, która pierwotnie zarządzała odnośnym gospodarstwem; lub
- (ii) podział jednego rolnika w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na co najmniej jednego nowego odrębnego rolnika w rozumieniu wymienionego art. 2 lit. a), pozostającego pod kontrolą pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego przez rolnika pierwotnie zarządzającego odnośnym gospodarstwem;
- j) „jednostka produkcyjna” oznacza co najmniej jeden obszar, który w okresie referencyjnym dał prawo do płatności bezpośrednich, w tym powierzchnię paszową, lub jedno zwierzę, które w okresie referencyjnym dałoby prawo do płatności bezpośrednich, powiązane, w stosownych przypadkach, z odpowiednim prawem do premii;
- k) „powierzchnia paszowa” oznacza powierzchnię gospodarstwa dostępną przez cały rok kalendarzowy na potrzeby utrzymania zwierząt, w tym obszary współużytkowane oraz obszary, na których prowadzono uprawę mieszaną; powierzchnia ta nie powinna obejmować:
- powierzchni zajętych przez budynki, lasy, stawy, ścieżki,
 - powierzchni wykorzystywanych do innych upraw kwalifikujących się do pomocy wspólnotowej lub do upraw trwałych czy też upraw ogrodniczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

- powierzchni kwalifikujących się do systemów wsparcia ustanowionych dla producentów niektórych roślin uprawnych, wykorzystywanych na potrzeby systemu pomocy dla suszu paszowego lub podlegających krajowemu systemowi odłogowania;
- l) do celów art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, „rolnik rozpoczynający prowadzenie działalności rolniczej” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która nie prowadziła jakiegokolwiek działalności rolniczej we własnym imieniu i na własne ryzyko, lub która nie sprawowała kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie nowej działalności rolniczej.

W przypadku osoby prawnej, osoba(-y) fizyczna(-e), która sprawuje kontrolę nad tą osobą prawną, nie mogła prowadzić jakiegokolwiek działalności rolniczej we własnym imieniu i na własne ryzyko ani nie mogła sprawować kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie działalności rolniczej przez tę osobę prawną;

- m) „szkółki” oznaczają szkółki zgodnie z definicją w pkt G/5 załącznika I do decyzji Komisji 2000/115/WE ⁽¹⁾;
- n) „zagajnik o krótkiej rotacji” oznacza obszary obsadzone tymi gatunkami drzew objętych kodem CN 0602 90 41, na które składają się zdrewniałe uprawy wieloletnie, podkładowe lub podstawy łądyg pozostające w ziemi po zbiorach, wraz z nowymi pędami wschodzącymi w następnej porze roku i które wyszczególnione są w wykazie gatunków do wykorzystania w zagajnikach o krótkiej rotacji wraz z ich maksymalnym cyklem uprawy, który zostanie sporządzony przez państwa członkowskie od 2010 r.;
- o) „środki wsparcia specjalnego” oznaczają środki wykonawcze wsparcia specjalnego przewidziane w art. 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- p) „inne wspólnotowe instrumenty wsparcia” oznaczają:
- (i) środki przewidziane w rozporządzeniach Rady (WE) nr 1698/2005, (WE) nr 509/2006 ⁽²⁾, (WE) nr 510/2006 ⁽³⁾, (WE) nr 834/2007 ⁽⁴⁾, (WE) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾ oraz (WE) nr 3/2008; oraz
- (ii) środki finansowane z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji na mocy art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ⁽⁶⁾, w tym środki weterynaryjne i środki ochrony roślin.

⁽¹⁾ Dz.U. L 38 z 12.2.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

TYTUŁ II

WDRAŻANIE

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Sekcja 1

Aktywowanie uprawnień i kwalifikowalność gruntu

Artykuł 3

Faktyczne i przewidywane dziedziczenie

1. W przypadku gdy faktyczne lub przewidywane dziedziczenie miałyby wpływ na przydział uprawnień do płatności, rolnik, który otrzymał gospodarstwo lub część gospodarstwa, ubiega się we własnym imieniu o obliczenie uprawnień do płatności dla gospodarstwa lub części gospodarstwa, które otrzymał.

Kwotę referencyjną ustala się na podstawie odziedziczonych jednostek produkcyjnych.

2. W przypadku przewidywanego dziedziczenia, które może zostać odwołane, prawo dostępu do systemu płatności jednolitej przyznawane jest tylko jeden raz ustanowionemu spadkobiercy, do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin składania wniosków o płatność w ramach systemu płatności jednolitej.

Przeniesienie na podstawie umowy dzierżawy, faktyczne bądź przewidywane dziedziczenie po rolniku, który jest osobą fizyczną i w danym okresie referencyjnym był dzierżawcą gospodarstwa lub jego części, dające prawo do uprawnień do płatności, lub zwiększenia wartości uprawnień do płatności, uznawane jest za dziedziczenie tego gospodarstwa.

3. W przypadku gdy rolnik, o którym mowa w ust. 1, ma już prawo do uprawnień do płatności lub zwiększenia wartości tych uprawnień, kwota referencyjna ustalana jest na podstawie odpowiednio sumy kwot referencyjnych związanych z jego pierwotnym gospodarstwem i odziedziczonymi jednostkami produkcyjnymi.

4. Do celów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do terminów „faktyczne dziedziczenie” i „przewidywane dziedziczenie” stosuje się definicje zawarte w prawie krajowym.

Artykuł 4

Zmiany statusu prawnego lub nazwy

W przypadku zmiany statusu prawnego lub nazwy rolnik ma prawo dostępu do systemu płatności jednolitej na tych samych warunkach co rolnik pierwotnie zarządzający gospodarstwem w granicach uprawnień do płatności posiadanych przez pierwotne gospodarstwo lub, w przypadku przydziału uprawnień lub zwiększenia wartości uprawnień do płatności, w granicach przydziału dla pierwotnego gospodarstwa.

W przypadku zmiany statusu prawnej osoby prawnej lub zmiany z osoby fizycznej na osobę prawną lub zmiany z osoby prawnej na osobę fizyczną rolnik zarządzający nowym gospodarstwem jest rolnikiem, który sprawował kontrolę nad pierwotnym gospodarstwem pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego.

Artykuł 5

Połączenia i podziały

W przypadku gdy połączenie lub podział miałyby wpływ na przydział uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości, rolnik lub rolnicy zarządzający nowym gospodarstwem lub gospodarstwami mają prawo dostępu do systemu płatności jednolitej na tych samych warunkach co rolnik lub rolnicy zarządzający pierwotnym gospodarstwem lub gospodarstwami.

Kwotę referencyjną ustala się na podstawie jednostek produkcyjnych związanych z pierwotnym gospodarstwem lub gospodarstwami.

Artykuł 6

Wymogi minimalne

Do celów art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 rolnicy otrzymujący premie w sektorze mięsa baraniego i koziego, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcja 10 wymienionego rozporządzenia, lub płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcja 11 wymienionego rozporządzenia, którzy posiadają mniej hektarów niż próg wyznaczony przez państwa członkowskie, są traktowani tak samo jak rolnicy posiadający uprawnienia szczególnie, o których mowa w art. 44 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 7

Obliczanie wartości jednostkowej uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności obliczane są z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku i zaokrąglane w górę lub w dół, do najbliższego drugiego miejsca po przecinku. Jeżeli obliczenie da wynik, który wypada dokładnie w połowie, otrzymana suma zaokrąglana jest w górę, do najbliższego drugiego miejsca po przecinku.

2. W przypadku gdy wielkość działki, przekazanej wraz z uprawnieniem zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wynosi ułamek hektara, rolnik może przenieść część odnośnego uprawnienia wraz z gruntami według wartości obliczonej dla tego ułamka. Pozostała część uprawnienia pozostaje do dyspozycji rolnika, według odpowiednio obliczonej wartości.

Nie naruszając przepisów art. 43 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, jeśli rolnik przenosi ułamek uprawnienia bez gruntów, wartość dwóch ułamków obliczana jest proporcjonalnie.

3. Państwa członkowskie mogą zmieniać uprawnienia do płatności poprzez łączenie częściowych uprawnień tego samego typu posiadanych przez rolnika. Ustęp 1 stosuje się do wyniku takiego połączenia.

Artykuł 8

Zgłaszanie i wykorzystywanie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą być zgłaszane do celów płatności jedynie raz do roku przez rolnika, który je posiada, do dnia upływu ostatecznego terminu na złożenie pojedynczego wniosku zgodnie z art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 ⁽¹⁾.

Niemniej jednak, jeżeli rolnik korzysta z możliwości wprowadzenia poprawek do pojedynczego wniosku zgodnie z art. 14 wspomnianego rozporządzenia, może on również zgłosić uprawnienia do płatności, które posiada w dniu powiadomienia właściwego organu o zmianach, pod warunkiem że wspomniane uprawnienia do płatności nie zostały zgłoszone przez innego rolnika w tym samym roku.

Jeżeli rolnik nabywa uprawnienia do płatności w drodze przeniesienia od innego rolnika i jeżeli ten drugi rolnik już zgłosił te uprawnienia do płatności, dodatkowe zgłoszenie tych uprawnień do płatności jest przyjmowane wyłącznie wtedy, gdy cedent już poinformował właściwy organ o przeniesieniu zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia i wycofa wspomniane uprawnienia do płatności ze swojego pojedynczego wniosku w terminach określonych w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

2. W przypadku gdy rolnik, po zgłoszeniu działek odpowiadających jego wszystkim dostępnym całym uprawnieniom do płatności na mocy art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nadal dysponuje działką, która odpowiada ułamkowi hektara, może on zgłosić kolejne całe uprawnienie do płatności, które daje prawo do płatności obliczonej proporcjonalnie do wielkości działki. Uprawnienie do płatności uznaje się jednak za w pełni wykorzystane do celów art. 42 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 9

Wykorzystywanie głównie do prowadzenia działalności rolniczej

Do celów art. 34 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeżeli powierzchnia użytków rolnych gospodarstwa wykorzystywana jest także do prowadzenia działalności pozarolniczej, powierzchnia ta uważana jest za wykorzystywaną głównie do prowadzenia działalności rolniczej, o ile jej prowadzenie nie jest znacząco utrudnione przez intensywność, charakter, okres trwania i harmonogram działalności pozarolniczej.

Państwa członkowskie ustalają zasady wykonania przepisów akapitu pierwszego na swoim terytorium.

⁽¹⁾ Zob. s. 65 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Sekcja 2

Szczególne kryteria kwalifikowalności

Artykuł 10

Produkcja konopi

Do celów art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dokonywanie płatności z tytułu uprawnień przyznanych dla powierzchni upraw konopi uzależnione jest od wykorzystywania nasion odmian wymienionych we „Wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych” dnia 15 marca roku, na który płatność została przyznana i opublikowana zgodnie z art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE ⁽¹⁾, z wyjątkiem odmian Finola i Tiborszallasi. Nasiona kwalifikowane są zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE ⁽²⁾.

Artykuł 11

Odroczenie włączenia sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej

1. Do dnia 31 grudnia 2010 r. państwa członkowskie, które skorzystały z jednej z możliwości przewidzianych w art. 51 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, mogą podjąć decyzję o zezwoleniu na uprawę poplonów na kwalifikujących się hektarach przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy, począwszy od dnia 15 sierpnia każdego roku lub od daty określonej w załączniku II w odniesieniu do danego państwa członkowskiego i regionu.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z jednej z możliwości przewidzianych w art. 51 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, może ono, w stosownych przypadkach, zmienić decyzję podjętą zgodnie z art. 51 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w ciągu dwóch tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 3

Przeniesienie uprawnień

Artykuł 12

Przeniesienie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione w dowolnym momencie roku.

2. Cedent informuje o przeniesieniu właściwy organ państwa członkowskiego, w którym przeniesienie stanie się skuteczne, w terminie, który zostanie wyznaczony przez to państwo członkowskie.

3. Państwo członkowskie może wymagać, aby cedent powiadomił o przeniesieniu właściwy organ tego państwa członkowskiego, w którym przeniesienie stanie się skuteczne, w terminie, który zostanie wyznaczony przez to państwo członkowskie, ale nie wcześniej niż na sześć tygodni przed dniem dokonania przeniesienia i przy uwzględnieniu ostatecznego terminu złożenia wniosku w ramach systemu płatności jednolitej. Przeniesienie dokonywane jest w terminie przewidzianym w powiadomieniu, chyba że właściwy organ sprzeciwi się przeniesieniu i zawiadomi cedenta o tym fakcie w tym okresie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.

Właściwy organ może sprzeciwić się przeniesieniu wyłącznie w przypadku, gdy przeniesienie nie jest zgodne z przepisami rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i niniejszego rozporządzenia.

4. Do celów art. 62 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wartość procentowa wykorzystanych przez rolnika uprawnień do płatności jest obliczana na podstawie liczby uprawnień do płatności przydzielonych mu w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej, z wyłączeniem uprawnień do płatności sprzedanych wraz z gruntem, i musi zostać wykorzystana w ciągu jednego roku kalendarzowego.

Artykuł 13

Ograniczenie regionalne

1. Nie naruszając przepisów art. 50 ust. 1 i art. 62 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 1 akapit trzeci wymienionego rozporządzenia, państwa członkowskie definiują region na odpowiednim poziomie terytorialnym zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłócenia konkurencji.

2. Państwo członkowskie definiuje region, o którym mowa w ust. 1, najpóźniej na jeden miesiąc przed datą ustaloną przez państwo członkowskie na mocy art. 35 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w pierwszym roku stosowania możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 1 akapit trzeci wymienionego rozporządzenia.

Rolnik, którego gospodarstwo usytuowane jest w odnośnym regionie, nie może przenieść lub wykorzystywać poza tym regionem uprawnień do płatności odpowiadających liczbie hektarów, które zgłosił w pierwszym roku stosowania możliwości przewidzianej w art. 46 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub które zgłosił w pierwszym roku stosowania możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Rolnik, którego gospodarstwo usytuowane jest częściowo w odnośnym regionie, nie może przenieść lub wykorzystywać poza tym regionem swoich uprawnień do płatności odpowiadających liczbie hektarów usytuowanych w tym regionie, które zgłosił w pierwszym roku stosowania przedmiotowej możliwości.

3. Ograniczenie przeniesienia uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 43 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie ma zastosowania w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia uprawnień do płatności bez odpowiedniej liczby kwalifikujących się hektarów.

Sekcja 4

Szczególne uprawnienia

Artykuł 14

Obliczanie dużych jednostek przeliczeniowych dla uprawnień szczególnych

1. Do celów art. 44 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 działalność rolnicza prowadzona w okresie referencyjnym wyrażona w dużych jednostkach przeliczeniowych inwentarza („DJP”) oznacza działalność obliczoną zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 795/2004.

2. Do celów art. 65 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz obliczania działalności rolniczej prowadzonej w czasie stosowania art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wyrażonej w DJP, o której mowa w art. 44 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, do średniej liczby zwierząt ustalonej do przyznania płatności bezpośredniej, o której mowa w art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w danym okresie referencyjnym, zastosowanie ma poniższa tabela konwersji:

Samce z gatunku bydła oraz jałówki starsze niż 24 miesiące, krowy malki, krowy mleczne	1,0 DJP
Samce z gatunku bydła oraz jałówki w wieku od 6 do 24 miesięcy	0,6 DJP
Samce i samice z gatunku bydła, w wieku poniżej 6 miesięcy	0,2 DJP
Owce	0,15 DJP
Kozy	0,15 DJP

W przypadku premii z tytułu uboju, jeśli brakuje niezbędnych danych dotyczących wieku zwierząt, państwo członkowskie może przeliczyć buhaje, wolce, krowy i jałówki na DJP, stosując współczynnik 0,7, a cielęta — stosując współczynnik 0,25.

W przypadku skorzystania z kilku premii dla tego samego zwierzęcia stosuje się współczynnik stanowiący średnią współczynników stosowanych względem różnych premii.

3. Liczbę DJP, o których mowa w ust. 1 i 2, oblicza się proporcjonalnie do uprawnień do płatności, w odniesieniu do których rolnik nie posiada hektarów w roku włączenia systemu wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej lub wdrożenia systemu płatności jednolitej, oraz w odniesieniu do których rolnik wnioskuje o przydział uprawnień podlegających specjalnym warunkom. Zasada ta obowiązuje, począwszy od uprawnień do płatności według najniższej wartości.

Wniosek taki składa się jedynie w pierwszym roku włączenia systemu wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej lub wdrożenia systemu płatności jednolitej. Państwo członkowskie ustala termin składania wniosków. Wniosek można odnowić w następnych latach dla tej samej liczby szczególnych uprawnień, o których mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w poprzednim roku lub, w przypadku przeniesienia części tych uprawnień do płatności lub ich zgłoszenia z podaniem odpowiedniej liczby hektarów, dla pozostałych uprawnień do płatności.

W tych przypadkach liczbę DJP oblicza się ponownie, proporcjonalnie do pozostałych uprawnień do płatności, dla których rolnik wnioskuje o warunki specjalne.

Nie naruszając przepisów art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie wolno wnioskować o ponowne ustalenie warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dla tych uprawnień po ich zgłoszeniu z podaniem odpowiedniej liczby hektarów lub po ich przeniesieniu.

4. W celu sprawdzenia, czy wypełniany jest obowiązek prowadzenia minimalnej działalności rolniczej wyrażonej w DJP, państwa członkowskie korzystają z tabeli konwersji w ust. 2 i ustalają liczbę zwierząt, stosując jedną z następujących metod:

- państwa członkowskie zwracają się do każdego producenta, aby przed dniem wyznaczonym przez państwo członkowskie, ale najpóźniej w terminie płatności, zgłosił liczbę DJP na podstawie prowadzonej księgi rejestracji zwierząt w gospodarstwie; lub
- do celów ustalenia liczby DJP, państwa członkowskie korzystają z komputerowej bazy danych stworzonej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, pod warunkiem że taka baza danych zapewnia możliwość odpowiedniego potwierdzenia, zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, dokładności danych w niej zawartych do celów systemu płatności jednolitej.

5. Obowiązek prowadzenia minimalnej działalności rolniczej uznawany jest za wypełniany, jeśli w trakcie okresu lub w określonych terminach, które zostaną wyznaczone przez państwa członkowskie, liczba DJP osiąga 50 %. Brane są pod uwagę wszystkie zwierzęta sprzedane lub ubite w odnośnym roku kalendarzowym.

6. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zastosowania art. 30 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w przypadku producentów, którzy poprzez nienaturalnie dużą liczbę zwierząt w trakcie części roku sztucznie stwarzają warunki wymagane w celu wypełniania obowiązku prowadzenia minimalnej działalności rolniczej.

ROZDZIAŁ 2

Rezerwa krajowa

Sekcja 1

Powrót do rezerwy krajowej

Artykuł 15

Niewykorzystane uprawnienia do płatności

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności, uznaje się, że niewykorzystane uprawnienia do płatności powracają do rezerwy krajowej z dniem następującym po ostatnim dniu terminu przewidzianego na zmianę wniosku złożonego w ramach systemu płatności jednolitej w roku kalendarzowym, w którym upływa termin, o którym mowa w art. 28 ust. 3 i art. 42 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Niewykorzystane uprawnienie do płatności oznacza, że nie przyznano żadnej płatności na podstawie tego uprawnienia w okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym. Uprawnienia do płatności stanowiące przedmiot złożonego wniosku i związane z obszarem ustalonym w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 uznawane są za wykorzystane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

Jeśli obszar zatwierdzony do celów systemu płatności jednolitej jest mniejszy niż obszar zgłoszony, uwzględnia się następujące elementy celem ustalenia, które uprawnienia do płatności muszą zostać zwrócone do rezerwy krajowej zgodnie z art. 42 rozporządzenia (WE) nr 73/2009:

- a) zatwierdzony obszar uwzględnia się, począwszy od uprawnień do płatności o najwyższej wartości;
 - b) dla wspomnianego obszaru przyznawane są najpierw uprawnienia do płatności o najwyższej wartości, po czym przyznawane są uprawnienia o kolejno niższej wartości.
2. Rolnik może dobrowolnie przenieść uprawnienia do płatności do rezerwy krajowej.

Artykuł 16

Zatrzymanie w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności

1. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, może ono podjąć decyzję o powrocie do rezerwy krajowej:

- a) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności bez gruntów, do 30 % wartości każdego uprawnienia do płatności lub równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności. Jednakże w trakcie trzech pierwszych lat stosowania systemu płatności jednolitej odsetek 30 % może zostać zastąpiony wartością 50 %; lub
- b) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności wraz z gruntami, do 10 % wartości każdego uprawnienia do płatności lub równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności; lub
- c) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności wraz z całym gospodarstwem, do 5 % wartości każdego uprawnienia do płatności lub równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności.

W przypadku sprzedaży uprawnień do płatności wraz z gruntami lub bez gruntów rolnikowi rozpoczynającemu działalność rolniczą, oraz w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia uprawnień do płatności, nie ma zastosowania zatrzymanie.

2. Określając wartości procentowe, o których mowa w ust. 1, państwo członkowskie może różnicować daną wartość procentową w którymkolwiek z przypadków, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie, dokonawszy regionalizacji systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub korzystające z możliwości przewidzianej w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, podejmuje decyzję o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wartości procentowe zmniejszenia określonego w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mają zastosowanie po odliczeniu od wartości uprawnień do płatności ulgi równej regionalnej wartości jednostkowej obliczonej zgodnie z art. 59 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub zgodnie z art. 46 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Sekcja 2

Przydzielanie uprawnień do płatności w ramach rezerwy krajowej

Artykuł 17

Ustanowienie uprawnień do płatności

1. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 41 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, rolnicy mogą, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej sekcji i zgodnie z obiektywnymi kryteriami określonymi przez zainteresowane państwo członkowskie, otrzymywać uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej.

2. W przypadku gdy rolnik niemający żadnych uprawnień do płatności ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba hektarów, które ma (własne lub dzierżawione) w tym czasie.

3. W przypadku gdy rolnik mający uprawnienia do płatności ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba posiadanych hektarów, dla których nie ma żadnych uprawnień do płatności.

Wartość jednostkowa każdego uprawnienia do płatności, które już ma, może zostać zwiększona.

4. Wartość każdego uprawnienia do płatności, otrzymanego zgodnie z ust. 2 lub 3, z wyjątkiem ust. 3 akapit drugi, obliczana jest przez podział kwoty referencyjnej, określonej przez państwo członkowskie, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, przez liczbę uprawnień do płatności, które mają być przydzielone.

Artykuł 18

Zastosowanie art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w przypadku liczby hektarów mniejszej niż liczba uprawnień do płatności

1. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, może ono w szczególności przydzielić, na wniosek – zgodnie z niniejszym artykułem – uprawnienia do płatności w odnośnych obszarach rolnikom, którzy zgłosili liczbę hektarów mniejszą niż liczba odpowiadająca uprawnieniom do płatności, które zostały im przydzielone zgodnie z art. 43 i 59 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

W takim przypadku rolnik rezygnuje na rzecz rezerwy krajowej ze wszystkich uprawnień, które ma lub które powinny mu zostać przydzielone, z wyjątkiem uprawnień do płatności podlegających warunkom, o których mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Do celów niniejszego artykułu „uprawnienia do płatności” oznaczają jedynie uprawnienia do płatności przydzielone przez państwo członkowskie w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej, w tym w roku włączenia wsparcia powiązane z wielkością produkcji.

2. Liczba uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy krajowej jest równa liczbie hektarów zgłoszonych przez rolnika w roku złożenia wniosku.

3. Wartość jednostkową uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy krajowej oblicza się poprzez podzielenie kwoty referencyjnej rolnika przez liczbę hektarów, które zgłasza.

4. Ustępy 1, 2 i 3 nie mają zastosowania do rolnika, który zgłasza mniej niż 50 % łącznej liczby hektarów, które miał (własne lub dzierżawione) w okresie referencyjnym.

5. Do celów ust. 1, 2 i 3 hektary przekazane w drodze sprzedaży lub dzierżawy i niezastąpione jednakową liczbą hektarów zostają włączone do liczby hektarów zgłoszonych przez rolnika.

6. Zainteresowany rolnik zgłasza łączną liczbę hektarów, które ma w czasie składania swojego wniosku.

Artykuł 19

Przepisy ogólne dla rolników znajdujących się w szczególnej sytuacji

1. Do celów art. 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 „rolnicy znajdujący się w szczególnej sytuacji” oznaczają rolników, o których mowa w art. 20–23 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy rolnik znajdujący się w szczególnej sytuacji spełnia warunek zastosowania co najmniej dwóch z art. 20, 21 i 22, otrzyma on uprawnienia do płatności ustanowione zgodnie z art. 17 ust. 2 i 3, których wartość stanowi najwyższą wartość, jaką może on otrzymać przy odrębnym zastosowaniu każdego z artykułów, dla którego spełnia warunki.

W przypadku gdy rolnik korzysta również z przydzielenia uprawnień do płatności zgodnie z art. 22, łączna liczba uprawnień, które mają zostać przydzielone, nie przekracza liczby ustanowionej zgodnie z tym artykułem.

3. W przypadku gdy dzierżawa, o której mowa w art. 20 i 22, wygasa po upływie ostatecznego terminu na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitej w pierwszym roku jego stosowania, zainteresowany rolnik może ubiegać się o ustanowienie swoich uprawnień do płatności, po wygaśnięciu dzierżawy, w terminie, który ma zostać wyznaczony przez państwo członkowskie, ale najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin wprowadzenia zmian do wniosku o przyznanie pomocy w następnym roku.

4. W przypadku gdy, zgodnie z przepisami prawa krajowego lub zgodnie z w pełni utrwaloną zwykłą praktyką, definicja dzierżawy długoterminowej obejmuje także dzierżawę na okres pięciu lat, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu art. 20, 21 i 22 w odniesieniu do tej dzierżawy.

Artykuł 20

Przekazanie dzierżawionych gruntów

1. Rolnik, który w ramach przekazania, w drodze sprzedaży lub wydzierżawienia na okres sześciu lub więcej lat, bezpłatnie lub za cenę symboliczną lub w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia otrzymał gospodarstwo lub część gospodarstwa, które w okresie referencyjnym wydzierżawiane było osobie trzeciej przez rolnika, który przeszedł na emeryturę po prowadzeniu działalności rolniczej lub zmarł przed terminem

składania wniosków w ramach systemu płatności jednolitej w pierwszym roku jego stosowania, może otrzymać uprawnienia do płatności obliczone przez podzielenie kwoty referencyjnej, ustalonej przez państwo członkowskie, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów gospodarstwa lub części gospodarstwa, które otrzymał.

2. Rolnikiem, o którym mowa w ust. 1, jest dowolna osoba, która może otrzymać gospodarstwo lub część gospodarstwa, o którym mowa w ust. 1, drogą faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.

Artykuł 21

Inwestycje

1. Państwa członkowskie mogą zwiększyć wartość uprawnień do płatności lub przydzielić je rolnikom, którzy zainwestowali w sektor podlegający włączeniu do systemu płatności jednolitej na mocy tytułu III rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji.

Podczas ustalania kryteriów, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie uwzględniają okres referencyjny lub inne kryteria mające zastosowanie do włączenia danego sektora.

2. Ustęp 1 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian w przypadku zakończenia stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej na mocy art. 122 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 22

Dzierżawa i zakup dzierżawionych gruntów

1. Rolnik, który albo w okresie od upływu odpowiedniego okresu referencyjnego w przypadku wprowadzenia systemu płatności jednolitej i do dnia 15 maja 2004 r. w odniesieniu do wprowadzenia systemu płatności jednolitej przed 2009 r., albo przed dniem 31 stycznia 2009 r. w przypadku stosowania tytułu III rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dzierżawił przez okres sześciu lub większej liczby lat gospodarstwo lub jego część, którego warunki dzierżawy nie mogą zostać zmienione, może otrzymać uprawnienia do płatności obliczone przez podzielenie kwoty referencyjnej, określonej przez państwo członkowskie, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłóceń konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów, którą dzierżawił.

Podczas ustalania kryteriów, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie uwzględniają w szczególności sytuację, kiedy rolnicy dysponują wyłącznie dzierżawionymi hektarami.

2. Ustęp 1 stosuje się do rolników, którzy, w okresie referencyjnym lub przed dniem 15 maja 2004 r. w przypadku wprowadzenia systemu płatności jednolitej przed 2009 r. lub też, w przypadku zastosowania tytułu III rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przed dniem 31 stycznia 2009 r., nabyli takie gospodarstwo lub jego część, którego grunty były dzierżawione w odpowiednim okresie referencyjnym, oraz którzy rozpoczynają działalność rolniczą lub poszerzają jej zakres w ciągu jednego roku po wygaśnięciu dzierżawy.

Do celów akapitu pierwszego „grunt będący przedmiotem umowy dzierżawy” oznacza grunt, który w momencie zakupu lub po nim był przedmiotem umowy dzierżawy, która to umowa nigdy nie została przedłużona, z wyjątkiem sytuacji, kiedy przedłużenie to było wymogiem prawnym.

Artykuł 23

Akty administracyjne i orzeczenia sądu

Rolnicy, którzy na mocy ostatecznego orzeczenia sądu lub aktu administracyjnego o charakterze wiążącym, wydanym przez właściwy organ państwa członkowskiego, powinni być upoważnieni do otrzymania uprawnień do płatności lub zwiększenia wartości posiadanych uprawnień, otrzymując określoną w tym orzeczeniu lub akcie liczbę i wartość uprawnień do płatności w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, lecz nie później niż w dniu stanowiącym nieprzekraczalny termin składania wniosków w ramach systemu płatności jednolitej, przypadającym po dacie wydania orzeczenia lub aktu, z uwzględnieniem zastosowania art. 34 lub art. 35 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Sekcja 3

Zarządzanie regionalne

Artykuł 24

Rezerwy regionalne

1. Państwa członkowskie mogą zarządzać rezerwami krajowymi na poziomie regionalnym.

W takim przypadku państwa członkowskie rozdzielają, w całości lub w części, dostępne na szczeblu krajowym kwoty dla szczebla regionalnego, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłóceń konkurencji.

2. Kwoty przydzielone dla każdego poziomu regionalnego mogą być uznawane za przeznaczone do przydzielenia wyłącznie w danym regionie, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub, według uznania państwa członkowskiego, w przypadku zastosowania art. 41 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

TYTUŁ III

PRZYDZIELANIE UPRAWNIEN DO PŁATNOŚCI

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 25

Wnioski

1. Wartość uprawnień do płatności i ich liczba lub zwiększenie przydzielonych na podstawie wniosków złożonych przez rolników uprawnień do płatności mogą mieć charakter tymczasowy. Ostateczna wartość i ostateczna liczba uprawnień do płatności określana jest najpóźniej do dnia 1 kwietnia roku następującego

po pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej lub włączenia wsparcia powiązanego z wielkością produkcji, po przeprowadzeniu odpowiednich kontroli zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Rolnicy mogą, pod warunkiem ostatecznego ustanowienia uprawnień, złożyć wnioski w ramach systemu płatności jednolitej na podstawie tymczasowych uprawnień lub, jeśli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 26 i 27, na podstawie uprawnień nabytych w ramach klauzuli umów prywatnych, o których mowa w wymienionych artykułach.

3. Wnioskujący wykazuje zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, że z dniem złożenia wniosku o uprawnienia do płatności jest rolnikiem w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

4. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o ustaleniu minimalnej wielkości gospodarstwa według powierzchni użytków rolnych, dla której można się ubiegać o ustanowienie uprawnień do płatności. Minimalna wielkość nie jest jednak większa niż limity określone w art. 28 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Nie ustala się minimalnej wielkości w celu ustanowienia uprawnień szczególnych, o których mowa w art. 60 lub 65 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zgodnie z art. 28 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 26

Klauzula umowy prywatnej w przypadku sprzedaży

1. W przypadku gdy umowa sprzedaży, zawarta lub zmieniona najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku o przydzielenie uprawnień w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej lub w roku włączenia wsparcia powiązanego z wielkością produkcji, przewiduje sprzedaż całości lub części gospodarstwa wraz z uprawnieniami do płatności lub zwiększeniem wartości uprawnień do płatności, które mają być przydzielone w odniesieniu do hektarów przekazanego gospodarstwa lub części przekazanego gospodarstwa, państwo członkowskie może uznać umowę sprzedaży za akt przeniesienia uprawnień do płatności wraz z gruntami.

2. Zbywający ubiega się o przydzielenie uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości, załączając do swojego wniosku kopię umowy sprzedaży oraz wskazując jednostki produkcyjne i liczbę hektarów, dla których zamierza przenieść uprawnienia do płatności.

3. Państwo członkowskie może zezwolić nabywcy na ubieganie się w imieniu zbywającego i za jego wyraźną zgodą o przydzielenie uprawnień do płatności. W takim przypadku państwo członkowskie sprawdza, czy zbywający spełnia – na dzień przeniesienia – kryteria kwalifikowalności, a w szczególności warunek, o którym mowa w art. 25 ust. 3. Nabywca ubiega się o płatność w ramach systemu płatności jednolitej, załączając do swojego wniosku kopię umowy sprzedaży.

4. Państwo członkowskie może wymagać, aby wnioski nabywcy i zbywającego złożone zostały razem lub aby drugi wniosek zawierał odniesienie do pierwszego wniosku.

Artykuł 27

Klauzula umowy prywatnej w przypadku dzierżawy

1. Klauzula zawarta w umowie dzierżawy, przewidująca możliwość przeniesienia pewnej liczby uprawnień, nie większej niż liczba dzierżawionych hektarów, może być uznawana za dzierżawę uprawnień do płatności wraz z gruntami w rozumieniu art. 43 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w przypadku gdy:

- a) rolnik wydzierżawił innemu rolnikowi swoje gospodarstwo lub jego część najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitej w pierwszym roku jego stosowania lub w roku włączenia wsparcia związanego z wielkością produkcji,
- b) umowa dzierżawy wygasa po upływie ostatecznego terminu na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitej; oraz
- c) podejmuje on decyzję o wydzierżawieniu swoich uprawnień do płatności rolnikowi, któremu wydzierżawił gospodarstwo lub jego część.

2. Wydzierżawiający ubiega się o przydzielenie uprawnień do płatności lub ich zwiększenie, załączając do wniosku kopię umowy dzierżawy i wskazując liczbę hektarów, dla których zamierza wydzierżawić uprawnienia do płatności.

3. Dzierżawca ubiega się o płatność w ramach systemu płatności jednolitej, załączając do wniosku kopię umowy dzierżawy.

4. Państwo członkowskie może wymagać, aby wnioski dzierżawcy i wydzierżawiającego złożone zostały razem lub aby drugi wniosek zawierał odniesienie do pierwszego wniosku.

ROZDZIAŁ 2

Wdrożenie systemu płatności jednolitej w nowych państwach członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej

Artykuł 28

Przepisy ogólne

1. O ile niniejszy rozdział nie stanowi inaczej, niniejsze rozporządzenie stosuje się wobec nowych państw członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej.

2. Wszelkie odniesienia do art. 41 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w niniejszym rozporządzeniu są rozumiane jako odniesienia do art. 57 wymienionego rozporządzenia.

3. Do celów art. 57 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 nowe państwa członkowskie mogą ustalić okres reprezentatywny, który poprzedza pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej.

4. Wszelkie odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do „okresu referencyjnego” są rozumiane jako odniesienia do pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej lub do okresu reprezentatywnego określonego w art. 59 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 29

Wstępne przydzielanie uprawnień do płatności

1. Nie naruszając przepisów art. 59 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, do celów art. 59 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, nowe państwa członkowskie ustalają liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w tym ustępie, wykorzystując liczbę hektarów zgłoszonych w celu ustanowienia uprawnień do płatności w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 nowe państwa członkowskie mogą ustalić liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w art. 59 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wykorzystując liczbę hektarów zgłoszoną na rok poprzedzający pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej.

W przypadku gdy liczba kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez rolników w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej jest mniejsza niż liczba kwalifikujących się hektarów ustalona zgodnie z akapitem pierwszym, nowe państwo członkowskie może ponownie przydzielić, w całości lub w części, kwoty odpowiadające hektarom, które nie zostały zgłoszone, jako uzupełnienie do każdego uprawnienia do płatności przydzielonego w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej. Uzupełnienie oblicza się poprzez podzielenie odnośnej kwoty przez liczbę przydzielonych uprawnień do płatności.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, może ono, począwszy od roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej, przystąpić do identyfikacji kwalifikujących się rolników i do wstępnego ustalenia liczby hektarów, o której mowa w wymienionym ustępie oraz do wstępnej weryfikacji warunków, o których mowa w art. 25 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Nie naruszając przepisów art. 61 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wartość uprawnień oblicza się poprzez podzielenie kwoty, o której mowa w art. 59 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, przez łączną liczbę uprawnień przydzielonych na mocy przepisów tego ustępu.

4. Rolnicy informowani są o tymczasowych uprawnieniach co najmniej miesiąc przed upływem terminu składania wniosków, określonego zgodnie z art. 56 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Na potrzeby obliczenia działalności rolniczej wyrażonej w dużych jednostkach przeliczeniowych inwentarza (DJP), o których mowa w art. 44 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, liczba zwierząt posiadanych przez rolnika w okresie wyznaczonym przez państwo członkowskie jest przeliczona na podstawie tabeli konwersji przewidzianej w art. 14 ust. 2. Do celów sprawdzenia minimalnej działalności rolniczej w nowych państwach członkowskich na mocy art. 44 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stosuje się art. 14 ust. 4, 5 i 6.

ROZDZIAŁ 3

Włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji

Sekcja 1

Włączenie sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej

Artykuł 30

Zasady ogólne

1. Do celów ustalenia kwoty i określenia uprawnień do płatności w kontekście włączenia sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej stosuje się sekcję A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, z zastrzeżeniem przepisów art. 31 niniejszego rozporządzenia oraz – w przypadku kiedy państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 – z zastrzeżeniem art. 32 niniejszego rozporządzenia.

2. W zależności od przypadku, art. 40 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stosuje się do wartości wszystkich uprawnień do płatności istniejących przed włączeniem wsparcia dla owoców i warzyw oraz do kwot referencyjnych obliczonych dla wsparcia dla owoców i warzyw.

3. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do sektora owoców i warzyw pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej jest rok określenia przez państwo członkowskie kwot i kwalifikujących się hektarów, o których mowa w sekcji A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przy uwzględnieniu fakultatywnego trzyletniego okresu przejściowego, o którym mowa w pkt 2 akapit drugi tej sekcji.

Artykuł 31

Zasady szczegółowe

1. Jeżeli ostatniego dnia składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności rolnik nie ma uprawnień do płatności lub ma jedynie uprawnienia szczególne, otrzymuje on uprawnienia do płatności obliczone zgodnie z sekcją A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do owoców i warzyw.

Akapit pierwszy stosuje się również w przypadku, gdy rolnik wydzierżawił uprawnienia do płatności między pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej a rokiem włączenia do niego sektora owoców i warzyw.

2. Jeśli rolnikowi przydzielono uprawnienia do płatności lub nabył je przed ostateczną datą składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności, wartość i liczba posiadanych przez niego uprawnień do płatności zostaje ponownie obliczona w następujący sposób:

a) liczba uprawnień do płatności jest równa liczbie uprawnień do płatności, które posiada, powiększonej o liczbę hektarów ustanowioną zgodnie z pkt 3 sekcji A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków późnych i szkółek;

b) wartość otrzymuje się, dzieląc sumę wartości uprawnień do płatności, które posiada, oraz kwotę referencyjną obliczoną zgodnie z pkt 2 sekcji A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do owoców i warzyw, przez liczbę ustanowioną zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

Szczególne uprawnienia nie są uwzględniane w obliczeniu, o którym mowa w niniejszym ustępie.

3. Uprawnienia do płatności wydzierżawione przed datą składania wniosków w ramach systemu płatności jednolitej są uwzględniane przy obliczeniu, o którym mowa w ust. 2. Jednakże uprawnienia do płatności wydzierżawione na mocy klauzuli umownej, o której mowa w art. 27, są uwzględniane przy obliczeniu, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jedynie jeśli warunki dzierżawy mogą zostać dostosowane.

Artykuł 32

Wdrażanie regionalne

1. W przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rolnicy otrzymują liczbę uprawnień do płatności równą liczbie nowych kwalifikujących się hektarów, na których uprawiane są owoce i warzywa, ziemniaki późne i prowadzone są szkółki, zgłoszone przez nich w pojedynczym wniosku w 2008 r.

Wartość uprawnień oblicza się na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy, państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkową liczbę uprawnień na rolnika na podstawie obiektywnych kryteriów zgodnie z sekcją A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków późnych i szkółek.

Sekcja 2

Wino

Podsekcja 1

Przeniesienie z programów wsparcia na rzecz sektora wina do systemu płatności jednolitej

Artykuł 33

Zasady ogólne

1. Do celów ustalenia kwoty i określenia uprawnień do płatności w kontekście przeniesienia z programów wsparcia na rzecz sektora wina do systemu płatności jednolitej stosuje się sekcję C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, z zastrzeżeniem art. 34 niniejszego rozporządzenia i – w przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 59 lub 71f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 bądź w art. 47 lub 58 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 – z zastrzeżeniem art. 35 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie mogą przystąpić do identyfikacji kwalifikujących się rolników od dnia 1 stycznia 2009 r. w odniesieniu do przydzielania uprawnień do płatności wynikających z przeniesienia z programów wsparcia na rzecz sektora wina do systemu płatności jednolitej.

3. Do celów art. 18 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do sektora wina, pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej jest rok określenia przez państwo członkowskie kwot i kwalifikujących się hektarów, o których mowa w sekcji C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 34

Zasady szczegółowe

1. Jeżeli ostatniego dnia składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności ustalonych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia rolnik nie ma uprawnień do płatności lub ma jedynie uprawnienia szczególne, otrzymuje on uprawnienia do płatności z tytułu wina obliczone zgodnie z sekcją C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Akapit pierwszy stosuje się również w przypadku, gdy rolnik wydzierżawił uprawnienia do płatności między pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej a rokiem przeniesienia z programów wsparcia.

2. Jeśli rolnikowi przydzielono uprawnienia do płatności lub nabył je bądź otrzymał przed ostateczną datą składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności ustalonych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, wartość i liczba jego uprawnień do płatności zostaje ponownie obliczona w następujący sposób:

- a) liczba uprawnień do płatności jest równa liczbie uprawnień do płatności, które ma, powiększonej o liczbę hektarów ustanowioną zgodnie z sekcją C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) wartość otrzymuje się, dzieląc sumę wartości uprawnień do płatności, które ma, oraz kwotę referencyjną obliczoną zgodnie z sekcją C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przez liczbę ustanowioną zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

Szczególne uprawnienia nie są uwzględniane w obliczeniu, o którym mowa w niniejszym ustępie.

3. Uprawnienia do płatności wydzierżawione przed datą składania wniosków w ramach systemu płatności jednolitej, określoną zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, są uwzględniane przy obliczeniu, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 35

Wdrażanie regionalne

1. W przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 59 lub 71f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 bądź w art. 47 lub 58 rozporządzenia (WE)

nr 73/2009, rolnicy otrzymują liczbę uprawnień do płatności równą liczbie nowych kwalifikujących się hektarów winnic zgłoszonych w ich pojedynczym wniosku w 2009 r.

Wartość uprawnień do płatności oblicza się na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie mogą ustanowić liczbę uprawnień przypadających na rolnika na podstawie obiektywnych kryteriów zgodnie z sekcją C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Podsekcja 2

Karczowanie

Artykuł 36

Średnia regionalna

Do celów określania wartości uprawnień do płatności w zastosowaniu sekcji B załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, średnia regionalna określana jest przez państwa członkowskie na odpowiednim poziomie terytorialnym. Jest ona określana w terminie, który zostanie wyznaczony przez państwa członkowskie. Może ona podlegać corocznemu przeglądowi. Jest ona oparta na wartości uprawnień do płatności przydzielonych rolnikom w odnośnym regionie. Nie jest ona różnicowana według poszczególnych sektorów produkcji.

TYTUŁ IV

WSPARCIE SPECJALNE

ROZDZIAŁ 1

Zasady ogólne

Artykuł 37

Kwalifikowalność do środków wsparcia specjalnego

1. Państwa członkowskie ustanawiają kryteria kwalifikowalności do środków wsparcia specjalnego zgodnie z ramami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 i warunkami ustanowionymi w niniejszym tytule.

2. Państwa członkowskie stosują niniejszy tytuł, w szczególności ust. 1, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w sposób zapewniający równe traktowanie rolników i zapobiegający wystąpieniu zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji.

Artykuł 38

Spójność i kumulacja wsparcia

1. Państwa członkowskie zapewniają spójność pomiędzy:

- a) środkami wsparcia specjalnego i środkami wdrażanymi na mocy innych wspólnotowych instrumentów wsparcia;
- b) poszczególnymi środkami wsparcia specjalnego;

- c) środkami wsparcia specjalnego i środkami finansowanymi w ramach pomocy państwa.

Państwa członkowskie w szczególności dopilnowują, by środki wsparcia specjalnego nie zakłócały właściwego funkcjonowania środków wdrażanych na mocy innych wspólnotowych instrumentów wsparcia lub środków finansowanych w ramach pomocy państwa.

2. W przypadku gdy wsparcie udzielane w ramach danego środka wsparcia specjalnego dostępne jest także w ramach środków wdrażanych na mocy innych wspólnotowych instrumentów wsparcia lub na mocy innego środka wsparcia specjalnego, państwa członkowskie dopilnowują, by rolnik miał możliwość uzyskania wsparcia na dane działanie w ramach tylko jednego z tych środków.

Artykuł 39

Warunki środków wsparcia

1. Środki wsparcia specjalnego nie wynagradzają za przestrzeganie wymogów obowiązkowych, a w szczególności wymogów podstawowych w zakresie zarządzania i norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, określonych odpowiednio w załączniku II i III do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub innych wymogów, o których mowa w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

2. W ramach środków wsparcia specjalnego nie finansuje się podatków.

3. Państwa członkowskie zapewniają weryfikowalność i kontrolę wdrażanych przez nie środków wsparcia specjalnego.

ROZDZIAŁ 2

Zasady szczególne

Artykuł 40

Określone rodzaje gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska

Państwa członkowskie wskazują określone rodzaje gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska, w przypadku których w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewidziano dodatkową płatność roczną. Te określone rodzaje gospodarki rolnej są źródłem znaczących i wymiernych korzyści dla środowiska.

Artykuł 41

Poprawa jakości produktów rolnych

Dodatkowa płatność roczna z tytułu poprawy jakości produktów rolnych przewidziana w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) 73/2009 może w szczególności umożliwiać rolnikom:

- spełnienie warunków koniecznych do przystąpienia do wspólnotowych systemów jakości żywności wyszczególnionych w aktach prawnych wymienionych w art. 68 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i w rozporządzeniach Komisji (WE) nr 1898/2006 ⁽¹⁾, (WE) nr 1216/2007 ⁽²⁾, (WE) nr 889/2008 ⁽³⁾ oraz (WE) nr 114/2009 ⁽⁴⁾; lub
- przystępowanie do prywatnych lub krajowych systemów certyfikacji jakości żywności.

Jeśli środki wsparcia specjalnego przyznawane są do celów lit. b) akapitu pierwszego wymogi określone w art. 22 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 ⁽⁵⁾ stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 42

Poprawa sprzedaży produktów rolnych

1. Dodatkowa płatność roczna na rzecz rolników z tytułu poprawy sprzedaży produktów rolnych przewidziana w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zachęca rolników do poprawy sprzedaży własnych produktów rolnych poprzez promowanie lub zapewnienie dostępu do lepszych informacji na temat jakości lub właściwości produktów lub też metod ich produkcji.

2. Artykuły 4, 5 i 6 oraz załączniki I i II rozporządzenia (WE) nr 501/2008 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 43

Stosowanie zastrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt

1. Ustanawiając warunki kwalifikowalności w ramach wsparcia specjalnego dla rolników stosujących zastrzone normy w zakresie dobrostanu zwierząt przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie uwzględniają, w stosownych przypadkach, następujące elementy:

- rodzaj gospodarki rolnej;
- wielkość gospodarstwa pod kątem gęstości obsady lub ilości zwierząt i siły roboczej; oraz
- obowiązujący system zarządzania gospodarstwem.

2. Zastrzone normy w dziedzinie dobrostanu zwierząt oznaczają praktyki wykraczające poza wymogi minimalne określone w obowiązującym prawodawstwie wspólnotowym i ustawodawstwie krajowym, w szczególności w aktach prawnych, o których mowa w pkt C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Praktyki te mogą obejmować bardziej rygorystyczne normy, o których mowa w art. 27 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 369 z 23.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 19.10.2007, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 38 z 7.2.2009, s. 26.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 15.

Artykuł 44

Określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi

1. Ustanawiając warunki kwalifikowalności w ramach wsparcia specjalnego dla rolników prowadzących określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi przewidzianymi w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie uwzględniają w szczególności następujące elementy:

- a) cele środowiskowe w regionie, w którym stosowany będzie środek; oraz
- b) wszelkie wsparcie przyznane uprzednio w ramach innych wspólnotowych instrumentów wsparcia lub innych środków wsparcia specjalnego lub środków finansowanych w ramach pomocy państwa.

2. Artykuł 27 ust. 2–6, 8, 9 i 13, art. 48 i 53 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian w odniesieniu do wsparcia specjalnego dla rolników prowadzących określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi.

3. Komisja dokonuje oceny środków wsparcia specjalnego proponowanych dla rolników prowadzących określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, zgłoszonych jej przez państwa członkowskie pod kątem zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 oraz z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli Komisja uzna proponowane środki za zgodne, zatwierdza te środki zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ciągu czterech miesięcy od momentu otrzymania informacji przekazanej zgodnie z art. 50 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli Komisja uzna, że proponowane środki nie są zgodne, nakazuje państwu członkowskiemu odpowiednią zmianę proponowanych środków i poinformowanie Komisji o wprowadzonych zmianach. Środki te zostają zatwierdzone, jeżeli Komisja uzna, że wprowadzono właściwe zmiany.

Artykuł 45

Szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze mleczarskim, wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu

1. Ustanawiając warunki kwalifikowalności w ramach wsparcia specjalnego ukierunkowanego na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze mleczarskim, wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu na obszarach wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub — w tych samych sektorach — z tytułu wrażliwych gospodarzo rodzajów gospodarki rolnej na mocy art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie

określają, jakie obszary wrażliwe pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub wrażliwe gospodarczo rodzaje gospodarki rolnej kwalifikują się do wsparcia, uwzględniając w szczególności odpowiednią strukturę i warunki produkcji.

2. Wsparcie specjalne nie opiera się na wahaniami cen rynkowych ani nie jest równoważne z systemem płatności wyrównujących.

Artykuł 46

Obszary podlegające restrukturyzacji lub objęte programami rozwoju

1. Warunki kwalifikowalności do środków wsparcia specjalnego na obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju w celu zapobiegania porzucaniu gruntów lub w formie ukierunkowanej na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy na tych obszarach, przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, określają w szczególności:

- a) w jaki sposób należy ustanowić indywidualne kwoty referencyjne przypadające na kwalifikujących się rolników; oraz
- b) programy restrukturyzacji lub rozwoju bądź warunki ich zatwierdzenia.

2. W przypadku gdy rolnik nieposiadający żadnych uprawnień do płatności ubiega się o wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba (własnych lub dzierżawionych) hektarów, które ma w tym czasie.

W przypadku gdy rolnik posiadający uprawnienia do płatności ubiega się o wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba hektarów, które ma i w odniesieniu do których nie posiada żadnych uprawnień do płatności.

Wartość jednostkowa każdego uprawnienia do płatności, które rolnik już posiada, może zostać zwiększona.

Wartość każdego z uprawnień do płatności otrzymanego zgodnie z niniejszym ustępem, z wyłączeniem akapitu trzeciego, oblicza się, dzieląc indywidualną kwotę referencyjną ustanowioną przez państwo członkowskie przez liczbę uprawnień, o których mowa w akapicie drugim.

3. Zwiększenie kwoty na hektar w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 131 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oblicza się, dzieląc kwotę referencyjną danego rolnika przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszoną przez niego do płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby z tytułu szczególnych niedogodności doświadczanych przez rolników w obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju, w odniesieniu do których przyznaje się wsparcie specjalne, nie przysługiwały płatności w ramach jakiegokolwiek innego przepisu tych programów dotyczącego tego samego celu.

Artykuł 47

Ubezpieczenie upraw, zwierząt i roślin

1. Państwa członkowskie określają warunki, jakie muszą spełniać umowy, aby kwalifikować się do wsparcia specjalnego w formie dopłat do składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
2. Umowy określają:
 - a) konkretne rodzaje ryzyka objęte ubezpieczeniem;
 - b) konkretne straty gospodarcze objęte ochroną ubezpieczeniową; oraz
 - c) kwotę zapłaconej składki, z wyłączeniem podatków.
3. Umowy obejmują maksymalnie jednoroczną produkcję. Jeżeli okres obowiązywania umowy przypada na dwa lata kalendarzowe, państwa członkowskie dopilnowują, by w odniesieniu do tej samej umowy nie przyznano rekompensaty dwukrotnie.
4. Państwa członkowskie przyjmują zasady stosowane w celu obliczenia poziomu zniszczeń średniej produkcji rocznej danego rolnika zgodnie z art. 70 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
5. Rolnik informuje państwo członkowskie każdego roku o numerze zawartej polisy ubezpieczeniowej i przekazuje kopię umowy ubezpieczenia oraz dowód opłacenia składki.

Artykuł 48

Fundusze wspólnego inwestowania dotyczące chorób zwierząt i roślin oraz incydentów środowiskowych

1. Zasady określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 71 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do funduszy wspólnego inwestowania kwalifikujących się do wkładu finansowego z tytułu chorób zwierząt i roślin oraz incydentów środowiskowych, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. e) wymienionego rozporządzenia, obejmują w szczególności:
 - a) warunki finansowania funduszu wspólnego inwestowania;
 - b) przypadki chorób zwierząt lub roślin bądź incydentów środowiskowych, które mogą skutkować wypłaceniem rekompensaty na rzecz rolników, w tym, w stosownych przypadkach, ich zakres geograficzny;
 - c) kryteria oceny, czy dane wydarzenie skutkuje wypłatą rekompensaty na rzecz rolników;
 - d) metody obliczania kosztów dodatkowych, które stanowią straty gospodarcze w rozumieniu art. 71 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - e) obliczenie kosztów administracyjnych, o których mowa w art. 71 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- f) wszelkie ograniczenia kosztów kwalifikujących się do wkładu finansowego stosowane na mocy art. 71 ust. 7 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - g) procedurę akredytacji danego funduszu wspólnego inwestowania zgodnie z prawem krajowym;
 - h) regulaminy; oraz
 - i) audyty zgodności i zamknięcia rachunków, którym fundusz wspólnego inwestowania poddawany jest po uzyskaniu akredytacji.
2. Jeżeli źródłem rekompensaty finansowej wypłacanej przez fundusz wspólnego inwestowania jest pożyczka komercyjna, minimalny i maksymalny okres jej trwania wynosi odpowiednio od 1 roku do 5 lat.
 3. Państwa członkowskie dopilnowują, by ludność wiejska na ich terytorium została poinformowana o:
 - a) wszystkich akredytowanych funduszach wspólnego inwestowania;
 - b) warunkach przystąpienia do poszczególnych funduszy wspólnego inwestowania; oraz
 - c) sposobie finansowania funduszy wspólnego inwestowania.

Artykuł 49

Przepisy finansowe dotyczące środków wsparcia specjalnego

1. Kwoty, o których mowa w art. 69 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, określa załącznik III do niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów art. 69 ust. 7 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia w dowolnym roku kalendarzowym od roku 2010 zwrócić się o zmianę kwot, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli kwota wynikająca z zastosowania wyliczenia przedstawionego w art. 69 ust. 7 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009 za dany rok budżetowy różni się od kwoty ustalonej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia o ponad 20 %.

Wszelkie zmienione kwoty przewidziane przez Komisję stosuje się od roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zwrócono się o ich zmianę.

TYTUŁ V

POWIADOMIENIA I PRZEPISY KOŃCOWE

ROZDZIAŁ 1

Powiadomienia

Artykuł 50

Powiadamianie o decyzjach

1. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 28 ust. 1 i 2, art. 38, art. 41

ust. 2–5, art. 45 ust. 1 i 3, art. 46 ust. 1 i 3, art. 47 ust. 1–4, art. 48, art. 49, art. 51 ust. 1 oraz art. 67 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz art. 11 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, powiadamia ono Komisję o szczegółach podjętej decyzji, jej uzasadnieniu i obiektywnych kryteriach, jakimi kierowano się przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu danej możliwości:

- a) w odniesieniu do decyzji dotyczących 2010 r. w ciągu dwóch tygodni od:
 - (i) daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; lub
 - (ii) daty podjęcia decyzji, jeśli nastąpi to po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) do dnia 1 sierpnia 2010 r. w innych przypadkach.

W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje nową decyzję o zastosowaniu możliwości przewidzianych w art. 41 ust. 2–5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w terminie dwóch tygodni od daty podjęcia decyzji powiadamia ono Komisję o szczegółach tej decyzji, jej uzasadnieniu i obiektywnych kryteriach, jakimi kierowano się przy podejmowaniu tej decyzji.

2. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie zamierza zakończyć stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 122 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, informuje ono Komisję, najpóźniej do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej, o szczegółach wdrażania systemu płatności jednolitej, w tym o możliwościach przewidzianych w art. 55 ust. 3, art. 57 ust. 3–6, art. 59 ust. 3 i art. 61 wymienionego rozporządzenia, jak również o obiektywnych kryteriach, jakimi kierowano się przy podejmowaniu tych decyzji.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach wsparcia specjalnego, które zamierzają wdrożyć, do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania tych środków.

Treść przedmiotowej informacji jest zgodna z częścią A załącznika IV, z wyłączeniem środków wsparcia specjalnego dotyczących określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, o których należy informować zgodnie z częścią B wymienionego załącznika.

Artykuł 51

Dane statystyczne i sprawozdania

Przy pomocy formularza udostępnionego państwom członkowskim przez Komisję państwa te przekazują Komisji drogą elektroniczną następujące informacje:

- 1) najpóźniej do dnia 1 września danego roku:
 - a) łączną liczbę wniosków złożonych w ramach systemu płatności jednolitej w danym roku, wraz z odpowiednią łączną kwotą uprawnień do płatności i łączną liczbą odpowiednich kwalifikujących się hektarów; dane te należy przekazać z podziałem na regiony w przypadku regionalnego wdrażania systemu płatności jednolitej. W odniesieniu do pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej informacje oparte są na tymczasowych uprawnieniach do płatności;
 - b) w przypadku stosowania środków na mocy art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie powiadamiają o łącznej kwocie wnioskowanego wsparcia w danym roku dla każdego z odnośnych środków i, w stosownych przypadkach, odnośnych sektorów;
- 2) najpóźniej do dnia 1 maja następnego roku, w odniesieniu do pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej, te same informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), ale oparte na ostatecznych uprawnieniach do płatności;
- 3) najpóźniej do dnia 15 września następnego roku:
 - a) łączną wartość istniejących uprawnień do płatności, aktywowanych bądź nie w danym roku, oraz liczbę hektarów wymaganych do aktywacji. Informacje te należy przekazać z podziałem na rodzaj uprawnień i z podziałem na regiony w przypadku regionalnego wdrażania systemu płatności jednolitej;
 - b) ostateczne dane dotyczące łącznej liczby wniosków złożonych w ramach systemu płatności jednolitej, przyjętych na rok poprzedni, i odpowiednią łączną kwotę płatności, które zostały przyznane, po zastosowaniu – stosownie do przypadku – środków, o których mowa w art. 7, 9, art. 11 ust. 1 i 2, art. 21, 22 i 23 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz łącznej sumy kwot pozostających w rezerwie krajowej do dnia 31 grudnia poprzedniego roku, a także łącznej liczbie odpowiednich kwalifikujących się hektarów; dane te należy przekazać – w stosownych przypadkach – z podziałem na regiony w przypadku regionalnego wdrażania systemu płatności jednolitej;
 - c) w odniesieniu do art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dla roku poprzedniego, łączną liczbę beneficjentów i kwotę płatności przyznanych z podziałem na środki, oraz, w stosownych przypadkach, dla każdego z odnośnych sektorów; oraz
 - d) roczne sprawozdanie z wdrażania art. 71 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przekazywane przez państwa członkowskie Komisji, które zawiera informacje wymienione w załączniku V do niniejszego rozporządzenia;
- 4) najpóźniej do dnia 1 października 2012 r. sprawozdanie na temat środków wsparcia specjalnego wdrożonych w latach 2009, 2010 i 2011, ich wpływie na cele tych państw i wszelkich napotkanych trudnościach.

ROZDZIAŁ 2

Przepisy końcowe

Artykuł 52

Uchylenie

Rozporządzenia (WE) nr 795/2004 i (WE) nr 639/2009 tracą moc.

Rozporządzenia te pozostają jednak w mocy w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących okresów premiovych rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2009 r.

Artykuł 53

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem art. 11 ust. 2 oraz art. 50 ust. 1 lit. a), które stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz roślin uprawnych, o których mowa w art. 2 lit. c)

Kod CN	Opis
I. ZBOŻA	
1001 10 00	Pszenica durum
1001 90	Inna pszenica i mieszanka żyta z pszenicą (meslin) inną niż pszenica durum
1002 00 00	Żyto
1003 00	Jęczmień
1004 00 00	Owies
1005	Kukurydza
1007 00	Ziarno sorgo
1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
0709 90 60	Kukurydza cukrowa
II. NASIONA OLEISTE	
1201 00	Nasiona soi
ex 1205 00	Nasiona rzepaku
ex 1206 00 10	Nasiona słonecznika
III. ROŚLINY WYSOKOBIAŁKOWE	
0713 10	Groch
0713 50	Bób i bobik
ex 1209 29 50	Nasiona łubinu
IV. LEN	
ex 1204 00	Nasiona lnu (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Len, surowy lub roszone, uprawiany na włókno (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. KONOPIE	
ex 5302 10 00	Konopie, surowe lub roszone, uprawiane na włókno (<i>Cannabis sativa</i> L.)

ZAŁĄCZNIK II

Daty, o których mowa w art. 11 ust. 1

Państwo członkowskie i regiony	Data
Hiszpania: Kastylia-La Mancha	1 czerwca
Hiszpania: Aragonia, Asturia, Baleary, Kantabria, Kastylia-León, Katalonia, Galicja, Madryt, Murcja, Kraj Basków, la Rioja, Walencja	1 lipca
Hiszpania: Andaluzja	1 września
Hiszpania: Estremadura	15 września
Hiszpania: Nawarra	15 sierpnia
Francja: Akwitania, Midi-Pyrénées i Langwedocja-Rousillon	1 lipca
Francja: Alzacja, Owernia, Burgundia, Bretania, Centre, Szampania-Ardeny, Korsyka, Franche-Comté, Île-de-France, Limousin, Lotaryngia, Nord-Pas-de-Calais, Dolna Normandia, Górna Normandia, Kraj Loary (z wyjątkiem departamentów Loire-Atlantique i Vendée), Pikardia, Poitou-Charentes, Prowansja-Alpy-Lazurowe Wybrzeże i Rodan-Alpy	15 lipca
Francja: departamenty Loire-Atlantique i Vendée	15 października
Austria	30 czerwca

ZAŁĄCZNIK III

**Kwoty, o których mowa w art. 49 ust. 1, obliczone na mocy art. 69 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE)
nr 73/2009**

(w mln EUR)

Belgia	8,6
Dania	15,8
Niemcy	42,6
Irlandia	23,9
Grecja	74,3
Hiszpania	144,4
Francja	97,4
Włochy	144,9
Luksemburg	0,8
Malta	0,1
Niderlandy	31,7
Austria	11,9
Portugalia	21,7
Finlandia	4,8
Słowenia	2,4
Szwecja	13,9
Zjednoczone Królestwo	42,8

ZAŁĄCZNIK IV

Treść informacji, które mają zostać przedłożone Komisji zgodnie z art. 50 ust. 3

CZĘŚĆ A

W przypadku wszystkich środków wsparcia specjalnego, z wyłączeniem środków dotyczących określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, informacje te obejmują:

- a) tytuł każdego środka z odniesieniem do odpowiedniego przepisu art. 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) opis każdego środka, wymieniający przynajmniej:
 - (i) sektory, których dotyczy;
 - (ii) czas trwania środka;
 - (iii) cele środka;
 - (iv) obowiązujące warunki kwalifikowalności;
 - (v) indykatywny poziom wsparcia dla środka;
 - (vi) całkowitą kwotę ustaloną dla środka;
 - (vii) informacje niezbędne przy ustalaniu powiązanych pułapów budżetowych; oraz
 - (viii) źródło finansowania środka;
- c) wszelkie istniejące środki obowiązujące na mocy innych wspólnotowych systemów wsparcia lub środków finansowanych w ramach pomocy państwa w tym samym obszarze lub sektorze jako środki wsparcia specjalnego oraz, w stosownych przypadkach, ich rozróżnienie;
- d) w stosownych przypadkach, opis:
 - (i) określonych rodzajów gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - (ii) zaostrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - (iii) obszarów wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub wrażliwych gospodarczo rodzajów gospodarki rolnej, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a także obecnych poziomów produkcji, o których mowa w art. 68 ust. 3 wymienionego rozporządzenia;
 - (iv) programów restrukturyzacji lub rozwoju, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

CZĘŚĆ B

W przypadku środków wsparcia specjalnego dotyczących określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi informacje te obejmują:

- a) tytuł środka;
- b) obszar geograficzny objęty środkiem;
- c) opis proponowanego środka i oczekiwanych skutków dla środowiska w odniesieniu do priorytetów i potrzeb środowiskowych, oraz szczegółowych, weryfikowalnych celów;
- d) uzasadnienie interwencji, zakres i działania, wskaźniki, ilościowo określone cele i, w stosownych przypadkach, beneficjentów;

- e) kryteria i przepisy administracyjne stosowane w celu upewnienia się, że poszczególnym działaniom nie udziela się dodatkowo wsparcia w ramach innych wspólnotowych systemów wsparcia;
 - f) dowód, o którym mowa w art. 48 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006, umożliwiający Komisji kontrolę spójności i wiarygodności obliczeń;
 - g) szczegółowy opis sposobu wdrożenia na poziomie krajowym minimalnych wymogów dotyczących stosowania nawozów i środków ochrony roślin oraz innych odpowiednich wymogów obowiązkowych, o których mowa w pkt 5.3.2.1 części A załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1974/2006;
 - h) opis metody oraz założeń i parametrów agronomicznych (w tym opis wymogów minimalnych określonych w art. 39 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, które są istotne dla każdego rodzaju zobowiązania) wykorzystanych jako punkt odniesienia przy obliczeniach uzasadniających: a) dodatkowe koszty; i b) utracone dochody wynikające z podjętego zobowiązania; w stosownych przypadkach metoda ta uwzględnia również pomoc przyznaną na mocy rozporządzenia (WE) nr 73/2009; w stosownych przypadkach metoda przeliczeniowa zastosowana przy innych jednostkach zgodnie z art. 27 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006;
 - i) kwoty wsparcia;
 - j) w stosownych przypadkach, informacje, o których mowa w pkt 5.3.2.1.4 tiret piąte i szóste części A załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1974/2006.
-

ZAŁĄCZNIK V

Treść informacji, które mają zostać ujęte w rocznym sprawozdaniu na temat funduszy wspólnego inwestowania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 lit. d)

Informacje te obejmują:

- a) wykaz akredytowanych funduszy wspólnego inwestowania i liczbę rolników należących do każdego z nich;
 - b) w stosownych przypadkach, koszty administracyjne poniesione z tytułu zakładania nowych funduszy wspólnego inwestowania;
 - c) źródło finansowania zgodnie z art. 69 ust. 6 lit. a) lub c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz, w stosownych przypadkach, kwotę liniowego zmniejszenia i płatności, do których je zastosowano;
 - d) rodzaje rekompensowanych strat gospodarczych w podziale na akredytowane fundusze i na przyczyny, zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - e) liczbę rolników, którzy otrzymali rekompensaty w podziale na akredytowane fundusze według rodzajów strat gospodarczych i przyczyn, zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - f) wydatki poszczególnych funduszy akredytowanych w podziale na rodzaje strat gospodarczych;
 - g) wartość procentową oraz kwoty płacone przez poszczególne fundusze w ramach wkładu finansowego, o którym mowa w art. 71 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009; oraz
 - h) wszelkie doświadczenia uzyskane w trakcie wdrażania środków wsparcia specjalnego dotyczące funduszy wspólnego inwestowania.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1121/2009**z dnia 29 października 2009 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do systemów wsparcia dla rolników, ustanowionych w jego tytułach IV i V**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 4 lit. a), art. 87 ust. 4, art. 89 ust. 2, art. 91 ust. 2, art. 101 ust. 2 akapit drugi, art. 103 ust. 1, art. 142 lit. c), e), q) i s) oraz art. 147.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 uchyla i zastępuje rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001⁽²⁾. Przepisy wykonawcze dotyczące stosowania systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV oraz IVa rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odlogowanych gruntów do produkcji surowców⁽³⁾. Należy dostosować rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 do zmian wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, w szczególności zmian określonych w jego tytule IV oraz w tytule V rozdziału 2 i 4. W celu zachowania jasności i uproszczenia przepisów rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 należy uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem.
- (2) W celu zapewnienia sprawnego zarządzania programami przewidzianymi w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 73/2009, płatności przyznawane w ramach niektórych z tych programów należy ograniczyć w zależności od minimalnej powierzchni obszarów („płatność obszarowa”).

Minimalną powierzchnię obszaru należy ustalić uwzględniając powierzchnię poszczególnych gospodarstw w niektórych państwach członkowskich lub szczególnie uwarunkowania niektórych rodzajów produkcji.

- (3) Należy zapobiegać obsiewaniu gruntów tylko w celu zakwalifikowania obszaru do płatności obszarowych. Należy szczegółowo określić niektóre warunki odnoszące się do siewu i uprawy roślin, w szczególności dotyczące roślin białkowych, ryżu oraz owoców i warzyw. Należy przestrzegać miejscowych norm celem uwzględnienia zróżnicowanych praktyk rolniczych w obrębie Wspólnoty.
- (4) Należy zezwolić na złożenie tylko jednego wniosku o płatność obszarową w odniesieniu do każdej działki uprawianej w danym roku, z wyjątkiem przypadków gdy pomoc dotyczy produkcji nasion. Można przyznawać płatności obszarowe w odniesieniu do upraw subsydiowanych w ramach programu mieszczącego się w ramach polityki strukturalnej bądź środowiskowej Wspólnoty.
- (5) Programy wsparcia określają, że w przypadku gdy powierzchnia, ilość lub liczba zwierząt, której dotyczy wniosek o przyznanie pomocy, przekracza ustalone górne wartości graniczne, to powierzchnia, ilość lub liczba zwierząt, której dotyczy wniosek o przyznanie pomocy powinna być w danym roku proporcjonalnie zredukowana. Z tego względu właściwe będzie ustalenie trybu i ostatecznych terminów wymiany informacji między Komisją a państwami członkowskimi celem poinformowania Komisji o powierzchniach lub ilościach lub liczbach zwierząt, za które wypłacono pomoc.
- (6) Warunki płatności i obliczanie specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu zależą nie tylko od obszaru lub obszarów bazowych ustalonych dla każdego produkującego państwa członkowskiego na mocy art. 75 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lecz także od możliwych dalszych podziałów takich obszarów bazowych na podobszary oraz od obiektywnych kryteriów, wybranych przez każde państwo członkowskie do realizacji takiego dalszego podziału, od warunków, w których uprawiane działki są wykorzystywane na uprawy i od minimalnej powierzchni obszarów. W związku z tym należy ustalić szczegółowe zasady wyznaczania obszarów i podobszarów, gospodarowania nimi oraz sposobów ich uprawiania.
- (7) Stwierdzenie ewentualnego przekroczenia powierzchni obszarów bazowych, o którym mowa w art. 76 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pociąga za sobą redukcję specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu. W celu ustalenia sposobu obliczenia takiej redukcji należy określić uwzględniane przy tym kryteria oraz stosowane współczynniki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, s. 1.

- (8) Kontynuacja wypłat specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu uzależniona jest od przekazania Komisji pewnych informacji dotyczących upraw na obszarach bazowych i podobszarach. W tym celu należy określić szczegółowe informacje, które państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji, oraz ostateczne terminy ich przekazywania.
- (9) Art. 77 i 78 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewidują pomoc dla rolników produkujących ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, na mocy umowy kontraktacyjnej i w granicach kwoty określonej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾. Należy zatem ustalić warunki przyznawania pomocy oraz, w stosownych przypadkach, odniesienia do przepisów istniejących w zakresie systemu kwot ustalonego w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007.
- (10) Należy ustalić normy na słodki łubin oraz badania określające, czy dana próbka kwalifikuje się jako słodki łubin, czy nie.
- (11) W niektórych regionach tradycyjnie wysiewa się rośliny białkowe w połączeniu ze zbożami. Powstająca w taki sposób uprawa składa się głównie z roślin białkowych. Na potrzeby przyznawania premii z tytułu roślin białkowych obszary obsiewane w taki sposób należy zatem uznać za obszary upraw roślin białkowych.
- (12) W celu skuteczności i dobrego zarządzania systemem pomocy z tytułu orzechów, przyznana pomoc obszarowa nie powinna służyć do finansowania niewielkich plantacji lub pojedynczych drzew. Z tego względu powinna zostać określona minimalna powierzchnia działki i minimalna gęstość obsadzenia drzewami w wyspecjalizowanym sadzie.
- (13) Art. 87 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje możliwość przyznania bezpośredniej pomocy w przypadku produkcji nasion jednego lub większej liczby gatunków roślin. Taka pomoc może być przyznana tylko w przypadku produkcji nasion podstawowych lub kwalifikowanych, a takie produkty muszą być jasno określone przez odniesienie do dyrektyw dotyczących kwalifikowania nasion i obrotu nimi: dyrektywy Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych ⁽²⁾, dyrektywy Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych ⁽³⁾ oraz dyrektywy Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych ⁽⁴⁾.
- (14) Na potrzeby kontroli podstawowe i kwalifikowane nasiona muszą być produkowane na mocy umów na uprawy bądź deklaracji uprawy, które należy dołączyć do każdego wniosku, zaś zakłady produkcji nasion i producenci muszą być oficjalnie zatwierdzani lub rejestrowani.
- (15) Na mocy załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pomoc produkcyjna jest wypłacana za podstawowe i kwalifikowane nasiona odmian *Cannabis sativa* L. o zawartości tetrahydrokannabinolu nie wyższej niż 0,2 %. W celu zapewnienia jednolitego stosowania zasad przyznawania pomocy w całej Wspólnocie, za odmiany kwalifikowane *Cannabis sativa* L. należy uznać odmiany kwalifikowane do płatności bezpośrednich zgodnie z art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
- (16) Tytuł IV rozdział 1 sekcja 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje specjalną płatność z tytułu uprawy bawełny. Należy ustanowić szczegółowe zasady stosowania tego systemu. Zasady te powinny regulować zatwierdzanie gruntów nadających się do produkcji bawełny oraz zatwierdzanie odmian. Należy ponadto ustanowić kryterium definiujące siew. Wyznaczenie przez państwa członkowskie minimalnej gęstości obsadzenia tych gruntów z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i specyfiki regionu musi stanowić obiektywne kryterium ustalenia, czy siew został wykonany prawidłowo.
- (17) Państwa członkowskie powinny dokonać zatwierdzenia organizacji międzybranżowych producentów bawełny na podstawie obiektywnych kryteriów dotyczących wielkości organizacji międzybranżowych oraz ich wewnętrznej struktury. Wielkość organizacji międzybranżowej powinna zostać ustalona z uwzględnieniem zdolności członka-przedsiębiorcy zajmującego się odziarnianiem bawełny do przyjęcia wystarczających ilości nieodziarnionej bawełny.
- (18) Aby uniknąć komplikacji na poziomie zarządzania systemem pomocy, ten sam producent może należeć tylko do jednej organizacji międzybranżowej. Z tych samych powodów, jeżeli producent będący członkiem organizacji międzybranżowej zobowiązuje się dostarczać wytworzoną przez siebie bawełnę, powinien dostarczać ją jedynie do takiego przedsiębiorcy zajmującego się odziarnianiem bawełny, który jest członkiem tej samej organizacji.
- (19) W ramach systemu pomocy z tytułu bawełny na państwa członkowskie nakłada się wymóg przekazywania swoim producentom pewnych informacji dotyczących uprawy bawełny, takich jak zatwierdzone odmiany, obiektywne kryteria zatwierdzania gruntów i minimalna gęstość ich obsadzenia. W trosce o poinformowanie rolników we właściwym czasie, państwo członkowskie powinno przekazać im te informacje przed określoną datą.
- (20) Tytuł IV rozdział 1 sekcje 8 oraz 9 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewidują, że pomoc z tytułu owoców i warzyw jest przyznawana pod warunkiem zawarcia umowy dotyczącej przetwarzania. W tym celu należy wymagać zawarcia umowy dotyczącej przedmiotowych surowców rolniczych między zatwierdzonym pierwszym przetwórcą, z jednej strony, a producentem lub reprezentującą go uznaną organizacją producentów, z drugiej strony, lub w przypadku przejściowych płatności z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowych płatności z tytułu owoców miękkich, zatwierdzonym podmiotem skupującym reprezentującym producenta.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽³⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.

- (21) Aby zagwarantować, że surowiec objęty przejściowymi płatnościami z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowymi płatnościami z tytułu owoców miękkich zostanie rzeczywiście przetworzony, należy ustanowić system zatwierdzania pierwszych przetwórców i podmiotów skupujących. Zatwierdzone w ten sposób podmioty gospodarcze musiałyby spełniać minimalne wymogi i byłyby karane w przypadku niewypełnienia zobowiązań zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi na szczeblu krajowym przez właściwe organy.
- (22) W celu zapewnienia odpowiedniego zarządzania pulą środków finansowych na przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw, państwa członkowskie powinny ustalić na początku roku orientacyjną kwotę pomocy na hektar i przed rozpoczęciem okresu płatności ostateczną kwotę pomocy na hektar.
- (23) Należy ustalić kryteria kwalifikowalności do premii z tytułu owiec i kóz przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 10 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w szczególności wymagane warunki.
- (24) Art. 101 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje przyznanie premii producentom mięsa koziego w niektórych regionach Wspólnoty. Należy zatem wyznaczyć te obszary zgodnie z kryteriami tam ustalonymi.
- (25) Na mocy art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 rolnicy, w gospodarstwach których co najmniej 50 % powierzchni wykorzystywanej na cele rolnicze znajduje się na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania mogą zakwalifikować się do premii uzupełniającej. Art. 101 ust. 2 zawiera wzmiankę na temat specjalnych stref geograficznych, w których producenci mięsa koziego spełniają kryteria kwalifikacyjne premii z tytułu kóz. Należy ustanowić przepisy wprowadzające wymóg złożenia przez rolników spełniających te kryteria oświadczenia, potwierdzającego, że co najmniej połowa gruntów użytkowanych przez nich do produkcji rolniczej znajduje się na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania lub na obszarach, które kwalifikują się do premii z tytułu kóz.
- (26) Do celów kontroli kwalifikowalności do prawidłowego wymiaru premii z tytułu maciorek państwa członkowskie powinny sporządzić wykaz rolników prowadzących obrót mlekiem owczym bądź produktami na bazie mleka owczego.
- (27) Mając na względzie wdrożenie systemu indywidualnych limitów, wprowadzonego w art. 104, 105 i 106 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nadal wolno stosować istniejące przepisy administracyjne dotyczące w szczególności bezpłatnego korzystania z przyznanych praw, korzystania z normalnych praw, w tym minimum użytkowania, tymczasowego przekazywania i przenoszenia praw, powiadomień o zmianach indywidualnego pułapu oraz przenoszenia praw poprzez rezerwę krajową. Niektóre z tych przepisów są przepisami szczególnymi stosowanymi w wyjątkowych i należyście uzasadnionych okolicznościach, w odniesieniu do — w zakresie korzystania z praw: rolników prowadzących małe gospodarstwa oraz rolników uczestniczących w programach ekstensyfikacji i wcześniejszych emerytur oraz — w zakresie przenoszenia praw: dziedziczenia praw do premii oraz rolników, którzy prowadzą wypas wyłącznie na gruntach publicznych lub będących wspólną własnością.
- (28) Komisja nadzoruje nowe uzgodnienia i w związku z tym potrzebuje odpowiednich danych od państw członkowskich, włącznie z istotnymi informacjami na temat wdrażania zasad przyznawania premii.
- (29) W stosownych przypadkach Komisji należy przysyłać szczegółowe informacje na temat krajowych zasad rządzących płatnościami dodatkowymi oraz ich wdrażania.
- (30) Tytuł IV rozdział 1 sekcja 11 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ustanawia płatności z tytułu wołowiny i cielęciny. Należy ustalić kryteria kwalifikacyjne, a zwłaszcza warunki wymagane do przyznania takich płatności.
- (31) Należy ustanowić przepis dotyczący dokumentu administracyjnego określonego w art. 110 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, który powinien być sporządzany i wydawany na szczeblu krajowym. Uwzględnienie szczególnych warunków administracyjnych i kontrolnych w państwach członkowskich wymaga, by dopuszczalne były różne formy takiego dokumentu administracyjnego.
- (32) Art. 110 ust. 3 lit. a) oraz art. 116 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ustanawiają okres przetrzymywania, jako warunek przyznania premii specjalnej i premii ubojowej. Konieczne jest zatem zdefiniowanie i określenie długości tego okresu.
- (33) Uzgodnienia odnośnie do przyznawania premii specjalnej w momencie uboju powinny być spójne z uzgodnieniami dotyczącymi przyznawania premii ubojowej. Należy wyszczególnić rodzaje dokumentów, które mają towarzyszyć zwierzęciu do chwili uboju, wysyłki lub eksportu. W celu uwzględnienia specjalnych cech trybu przyznawania płatności w momencie uboju należy ustalić kategorie wiekowe wołów oraz sposób prezentacji tusz bydła dorosłego.
- (34) Należy zdefiniować pojęcie krowy mamki, wprowadzone w art. 111 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Należy tu stosować te same rasy, które zostały wymienione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2342/1999 z dnia 28 października 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii (1). Ponadto nadal można stosować istniejące wymagania podstawowe, w szczególności dotyczące przeciętnego udoju mleka oraz dodatkowej premii krajowej.

(1) Dz.U. L 281 z 4.11.1999, s. 30.

- (35) Nadal można stosować istniejące przepisy administracyjne, w szczególności w odniesieniu do pułapów indywidualnych, powiadomień o indywidualnych pułapach i rezerwie krajowej, praw uzyskanych bezpłatnie, wykorzystania praw, przeniesienia i tymczasowego przekazywania praw oraz przeniesienia poprzez rezerwę krajową.
- (36) Na podstawie dostępnych informacji Komisja powinna określić, które państwa członkowskie spełniają warunki zastosowania programu specjalnego, przewidzianego w art. 115 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Należy przedstawić szczególne ustalenia dotyczące przyznawania premii.
- (37) Należy ustalić przepisy szczegółowe dotyczące stosowania zasad do okresów, terminów i limitów czasowych okresu przetrzymywania.
- (38) W celu uproszczenia wniosków o pomoc na „zwierzęta gospodarskie”, przewidziany w systemie zintegrowanym, powinien być uważany za dokument stanowiący wniosek o premię ubojową, pod warunkiem że zawiera on wszystkie elementy wymagane do uzasadnienia wypłaty premii oraz że zwierzę zostaje poddane ubojowi w tym samym państwie członkowskim, w innym państwie członkowskim bądź wywiezione.
- (39) Należy zapewnić możliwość korzystania ze skomputeryzowanej bazy danych, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97⁽¹⁾, w celu ułatwienia zarządzania premią ubojową, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie uzna, iż baza danych gwarantuje dostateczną pewność, co do dokładności zawartych w niej danych do celów wypłaty premii.
- (40) Premia ubojowa za cielęta zależy od limitu maksymalnej masy. Należy zatem określić znormalizowany sposób prezentacji tusz, do którego odnosi się taka masa maksymalna.
- (41) W celu zapewnienia możliwie jak najszybszej wypłaty płatności rolnikom należy ustanowić przepis dotyczący przyznawania zaliczek. Jednakże wobec stosowania pułapów krajowych lub regionalnych należy podjąć takie środki, dzięki którym zaliczka nie przekroczy ostatecznej kwoty płatności. Należy zatem ustanowić przepis umożliwiający państwom członkowskim redukcję procentu zaliczki w programach premii objętych takimi pułapami.
- (42) Konieczne jest ustalenie terminu dostarczania informacji uwzględnianych we wniosku o premię specjalną oraz w programach premii z tytułu krów mamek. W celu zapewnienia sprawnego oraz konsekwentnego zarządzania
- należy przyjąć zasadę, że termin ten będzie terminem składania wniosków. Jednakże w kwestii premii specjalnej wypłacanej z tytułu uboju należy ustalić zasady specjalne, które pozwolą uniknąć przeniesień z jednego roku na następny w celu uzyskania wyższej premii. W przypadku premii ubojowej data uboju lub wywozu lepiej informuje o faktycznie przeprowadzonych operacjach.
- (43) Zgodnie z art. 124 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz celem uniknięcia zarządzania licznymi wnioskami, co wiązałoby się z bardzo niskimi płatnościami dla gospodarstw, Bułgaria, Republika Czeska, Estonia, Łotwa, Litwa, Węgry, Polska, Rumunia i Słowacja wystąpiły o upoważnienie do ustalenia minimalnej powierzchni przypadającego na gospodarstwo obszaru kwalifikującego się na poziomie wyższym od 0,3 ha.
- (44) Nowe państwa członkowskie, w rozumieniu art. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, stosujące system jednolitej płatności obszarowej, oszacowały tę część powierzchni ich użytków rolnych, która została zachowana w dobrym stanie eksploatacyjnym na dzień 30 czerwca 2003 r., i zaproponowały jej dostosowanie zgodnie z minimalną powierzchnią obszaru kwalifikującego się przypadającego na gospodarstwo.
- (45) Art. 132 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 daje nowym państwom członkowskim możliwość uzupełnienia wypłacanej rolnikowi płatności bezpośredniej, pod warunkiem uzyskania zezwolenia Komisji. Należy ustalić ogólne warunki korzystania z tej możliwości.
- (46) Uwzględniając przepisy szczególne w zakresie pomocy z tytułu roślin energetycznych przewidzianej w tytule IV rozdział 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz płatności obszarowej z tytułu roślin uprawnych przewidzianej w tytule IV rozdział 10 tego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do upraw wieloletnich oraz w celu uwolnienia rolników lub przetwórców od niepotrzebnych obciążeń administracyjnych po likwidacji tej pomocy, należy określić niektóre zasady przejściowe dla zapewnienia jej płynnej likwidacji oraz zwolnienia zabezpieczeń wniesionych przez podmioty skupujące i przetwórców.
- (47) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania następujących systemów wsparcia przewidzianych w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009:

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

- a) specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu przewidzianej w jego sekcji 1;
- b) pomocy dla producentów ziemniaków na skrobię przewidzianej w jego sekcji 2;
- c) premii z tytułu roślin białkowych przewidzianej w jego sekcji 3;
- d) płatności obszarowej z tytułu orzechów przewidzianej w jego sekcji 4;
- e) pomocy z tytułu nasion przewidzianej w jego sekcji 5;
- f) specjalnej płatności z tytułu uprawy bawełny przewidzianej w jego sekcji 6;
- g) przejściowej płatności z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich przewidzianych w jego sekcjach 8 i 9;
- h) premii w sektorze mięsa baraniego i koziego przewidzianych w jego sekcji 10;
- i) płatności z tytułu wołowiny i cielęciny przewidzianych w jego sekcji 11.

2. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania następujących systemów wsparcia przewidzianych w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009:

- a) systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w jego rozdziale 2;
- b) uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich przewidzianych w jego rozdziale 4.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje ustanowione w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 ⁽¹⁾ oraz w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 ⁽²⁾.

W szczególności w związku z systemem jednolitej płatności obszarowej stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian definicję zagajnika o krótkiej rotacji ustanowioną w art. 2 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 1120/2009.

Artykuł 3

Kumulowanie płatności obszarowych

W danym roku w odniesieniu do dowolnej uprawianej działki można złożyć tylko jeden wniosek o płatność obszarową wymienioną w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

⁽¹⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Zob. s. 65 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 4

Powiadomienia o wnioskach rolników i płatnościach

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną następujące informacje przy użyciu udostępnionych przez Komisję formularzy:

- a) najpóźniej do dnia 1 września danego roku:
 - (i) całkowitą powierzchnię, w odniesieniu do której złożono wnioski, w przypadku:
 - specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu przewidzianej w art. 73 rozporządzenia (WE) nr 73/2009,
 - premii z tytułu roślin białkowych przewidzianej w art. 79 rozporządzenia (WE) nr 73/2009,
 - płatności obszarowej z tytułu orzechów przewidzianej w art. 82 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w podziale na kategorie drzew orzechowych,
 - specjalnej płatności z tytułu uprawy bawełny przewidzianej w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 73/2009,
 - systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w art. 122 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - (ii) łączną liczbę wniosków w przypadku premii z tytułu owiec i kóz przewidzianych w art. 99 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w podziale na rodzaje samic oraz systemy premii;
- b) najpóźniej do dnia 15 października danego roku całkowitą powierzchnię wyznaczoną w przypadku premii z tytułu roślin białkowych przewidzianej w art. 79 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- c) najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku:
 - (i) całkowitą wyznaczoną powierzchnię wykorzystaną do obliczenia współczynnika redukcji w przypadku:
 - specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu przewidzianej w art. 73 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w podziale na obszary bazowe i podobszary,
 - płatności obszarowej z tytułu orzechów przewidzianej w art. 82 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w podziale na kategorie drzew orzechowych,
 - specjalnej płatności z tytułu uprawy bawełny przewidzianej w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 73/2009,

- systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w art. 122 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- (ii) całkowitą liczbę samców z gatunku bydła, w odniesieniu do których złożono wnioski o premię specjalną, przewidzianą w art. 110 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w podziale na przedziały wiekowe oraz rodzaje zwierząt (byki lub woły);
- (iii) całkowitą liczbę krów, w odniesieniu do których złożono wnioski o premię z tytułu krów mamek, przewidzianą w art. 111 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w podziale na programy, o których mowa w art. 111 ust. 2 lit. a) oraz b);
- d) najpóźniej do dnia 1 marca następnego roku całkowitą liczbę zwierząt, w odniesieniu do których złożono wnioski o premię ubojową przewidzianą w art. 116 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, ze wskazaniem, czy zwierzęta zostały poddane ubojowi czy wywiezione, w podziale na rodzaje zwierząt (cielęta, zwierzęta dorosłe);
- e) najpóźniej do dnia 31 lipca następnego roku całkowitą ilość, w odniesieniu do której pomoc została faktycznie wypłacona w przypadku pomocy z tytułu nasion przewidzianej w art. 87 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w podziale na gatunki nasion wymienione w załączniku XIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. W powiadomieniach, o których mowa w ust. 1, powierzchnię obszarów wyraża się w hektarach z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, ilości wyraża się w tonach z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

3. Jeżeli informacje wymagane na mocy ust. 1 ulegną zmianie, w szczególności na skutek kontroli, korekt lub poprawy w stosunku do poprzednio wskazanych liczb, Komisji przesyła się zaktualizowane dane w ciągu jednego miesiąca od wystąpienia zmiany.

TYTUŁ II

SZCZEGÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE TYTUŁU IV ROZPORZĄDZENIA (WE) nr 73/2009

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 5

Szczegółowe wymagania w zakresie minimalnej powierzchni, siewu i uprawy

1. Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu, premia z tytułu roślin białkowych, pomoc z tytułu nasion oraz płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c), e) oraz g), są przyznawane dla każdego typu uprawy wyłącznie w przypadku obszarów, które były przedmiotem wniosku o przyznanie pomocy w odniesieniu do co najmniej 0,3 hektara. Ponadto powierzchnia każdej uprawianej działki jest większa od minimalnej powierzchni ustalonej przez państwo członkowskie w art. 13 ust. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009.

W przypadku Malty płatności bezpośrednio wymienione w art. 1 ust. 1 lit. a), c), e), oraz g) są przyznawane dla każdego typu uprawy wyłącznie w przypadku obszarów, które były przedmiotem wniosku w odniesieniu do co najmniej 0,1 hektara, o ile każda uprawiana działka przekracza minimalną powierzchnię ustaloną przez państwo członkowskie w granicach limitu określonego w art. 13 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

W przypadku Grecji przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. g), są przyznawane dla każdego typu uprawy wyłącznie w przypadku obszarów, które były przedmiotem wniosku w odniesieniu do co najmniej 0,1 hektara, o ile każda uprawiana działka przekracza minimalną powierzchnię ustaloną przez państwo członkowskie w granicach limitu określonego w art. 13 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

W przypadku Bułgarii, Łotwy, Węgier i Polski płatność z tytułu owoców miękkich, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. g), jest przyznawana dla każdego typu uprawy wyłącznie w przypadku obszarów, które były przedmiotem wniosku w odniesieniu do co najmniej 0,1 hektara, o ile każda uprawiana działka przekracza minimalną powierzchnię ustaloną przez państwo członkowskie w granicach limitu określonego w art. 13 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

2. Minimalna powierzchnia działki kwalifikująca się do płatności obszarowej przewidzianej w art. 1 ust. 1 lit. d) wynosi 0,1 hektara. Państwa członkowskie mogą jednak zwiększyć minimalną powierzchnię na podstawie obiektywnych kryteriów z uwzględnieniem specyfiki przedmiotowych obszarów.

3. Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu, premia z tytułu roślin białkowych oraz płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) oraz g), przyznawane są tylko do obszarów całkowicie obsianych lub obsadzonych oraz takich, które spełniają wszystkie normalne warunki upraw ustanowione w miejscowych normach.

Artykuł 6

Współczynniki redukcji

Współczynnik redukcji obszarów w przypadkach, o których mowa w art. 76, art. 81 ust. 2 oraz art. 84 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jest ustalany przed przyznaniem płatności rolnikom i najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku na podstawie danych przekazanych zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) oraz c) niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 2

Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu

Artykuł 7

Terminy siewu

Aby kwalifikować się do specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu, deklarowany obszar musi zostać obsiany najpóźniej do:

- a) dnia 30 czerwca poprzedzającego przedmiotowe zbiory w przypadku Francji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch;

- b) dnia 31 maja w przypadku pozostałych państw członkowskich produkujących ryż, wymienionych w art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 8

Współczynnik redukcji

Współczynnik redukcji specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu, o którym mowa w art. 76 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jest obliczany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Powiadomienia

Państwa członkowskie mogą co roku wprowadzać zmiany podziału swego obszaru lub obszarów bazowych ustanowionych w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na podobszary oraz obiektywne kryteria, na podstawie których dokonuje się tych podziałów. Państwa członkowskie przekazują te informacje Komisji najpóźniej do dnia 15 maja poprzedzającego przedmiotowe zbiory.

ROZDZIAŁ 3

Pomoc dla producentów ziemniaków na skrobię

Artykuł 10

Kwalifikowalność

Pomoc dla producentów ziemniaków skrobiowych, przewidziana w art. 77 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przyznaje się z tytułu ilości ziemniaków objętych umową kontraktacji zgodnie z przepisami art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 571/2009⁽¹⁾, na podstawie masy netto ziemniaków, wyznaczonej za pomocą jednej z metod opisanych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2235/2003⁽²⁾, zaś zawartość skrobi w dostarczonych ziemniakach jest zgodna z wartościami ustalonymi w załączniku II do tego rozporządzenia.

Nie przyznaje się żadnej pomocy producentom takich ziemniaków skrobiowych, w których zawartość skrobi jest niższa niż 13 %, z wyjątkiem przypadków gdy ma zastosowanie art. 5 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 571/2009.

Artykuł 11

Cena minimalna

Pomoc dla producentów ziemniaków skrobiowych jest uwarunkowana dostarczeniem dowodu, że w momencie dostawy do zakładu została zapłacona cena nie mniejsza od ceny, o której mowa w art. 95a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zgodnie ze stawkami ustalonymi w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2235/2003.

Zastosowanie ma art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 571/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 1.7.2009, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 24.12.2003, s. 36.

Artykuł 12

Płatność

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 29 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pomoc dla producentów ziemniaków skrobiowych wypłacana jest rolnikowi przez państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się gospodarstwo dostarczające ziemniaki do celów wytwarzania skrobi ziemniaczanej, po dostarczeniu przez rolnika do przedsiębiorstwa wytwarzającego skrobię ziemniaczaną wszystkich ilości dla danego roku gospodarczego, w terminie czterech miesięcy od daty przedstawienia dowodu, o którym mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia, oraz pod warunkiem dotrzymania warunków, o których mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie mogą przyznawać zaliczki od dnia 1 grudnia danego roku gospodarczego, obliczone na podstawie częściowych partii ziemniaków skrobiowych dostarczonych przez rolnika do zakładu produkcyjnego skrobi w danym roku gospodarczym. Każda wypłata zaliczki będzie przyznawana do takiej ilości dostarczonych ziemniaków skrobiowych, dla której dostarczono dowód, o którym mowa w art. 11, i w przypadku której spełniono wymagania, o których mowa w art. 10.

ROZDZIAŁ 4

Premia z tytułu roślin białkowych

Artykuł 13

Słodki łubin

Na potrzeby premii z tytułu roślin białkowych, przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, „słodki łubin” oznacza takie odmiany łubinu, z których wytwarza się nasiona zawierające nie więcej niż 5 % nasion gorzkich. Zawartość nasion gorzkich obliczana jest na podstawie badania opisanego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Mieszanka zbóż i roślin białkowych

W regionach, gdzie rośliny białkowe wysiewane są tradycyjnie w połączeniu ze zbożami, premia z tytułu roślin białkowych jest wypłacana na żądanie wnioskodawcy, pod warunkiem że wykaze on, że w mieszance przeważają rośliny białkowe, zgodnie z wymogami właściwych organów danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ 5

Płatność obszarowa z tytułu orzechów

Artykuł 15

Warunki wypłaty pomocy wspólnotowej

1. Do płatności obszarowej przewidzianej w art. 82 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 kwalifikują się jedynie działki rolne obsadzone drzewami orzechowymi i spełniające w dniu ustaloną zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 warunki, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

W przypadku działki obsadzonej różnymi gatunkami drzew orzechowych i w przypadku gdy pomoc jest zróżnicowana w zależności od gatunku, kwalifikowalność uwarunkowana jest zachowaniem minimalnej liczby drzew na hektar ustanowionej w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do co najmniej jednego z gatunków drzew orzechowych.

2. Liczba drzew orzechowych na hektar nie może być mniejsza od:

- (i) 125 w przypadku orzechów laskowych;
- (ii) 50 w przypadku migdałów;
- (iii) 50 w przypadku orzechów włoskich;
- (iv) 50 w przypadku pistacji;
- (v) 30 w przypadku chleba świętojańskiego.

Państwa członkowskie mogą jednak podwyższyć minimalny poziom gęstości zadrzewienia na podstawie obiektywnych kryteriów z uwzględnieniem specyfiki przedmiotowej produkcji.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, poziom pomocy, która ma zostać przyznana, jest poziomem odpowiadającym gatunkowi, dla którego spełnione są warunki kwalifikowalności i dla którego kwota jest najwyższa.

Artykuł 16

Warunki kwalifikowalności do pomocy krajowej

Art. 15 niniejszego rozporządzenia stosuje się do pomocy krajowej przewidzianej w art. 86 i art. 120 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Bez uszczerbku dla art. 86 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwo członkowskie może wprowadzić dodatkowe kryteria kwalifikowalności, pod warunkiem że będą one spójne z celami ochrony środowiska, rozwoju obszarów wiejskich, społecznymi i gospodarczymi programami pomocy i że nie będą powodować dyskryminacji niektórych producentów. Państwa członkowskie dokonują niezbędnych uzgodnień odnośnie do kontroli przestrzegania kryteriów kwalifikowalności przez rolników.

Artykuł 17

Powiadomienia

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji wymienione niżej dane, w każdym przypadku przed terminem składania wniosków wyznaczonym przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 i najpóźniej do:

- a) dnia 31 marca; podwyższone poziomy gęstości zadrzewienia i kryteria, o których mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz kryteria dodatkowe, o których mowa w art. 16 niniejszego rozporządzenia;

- b) do dnia 15 maja; jeżeli dane państwo członkowskie różnicuje pomoc udzieloną na mocy art. 82 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 — poziom płatności obszarowych w podziale na poszczególne produkty lub zmianę krajowych powierzchni gwarantowanych (dalej zwanych „KPG”).

2. Jakikolwiek zmiany w informacjach, które należy przekazywać Komisji na mocy ust. 1, mają zastosowanie do następnego roku i są przekazywane Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie wraz z obiektywnymi kryteriami, uzasadniającymi takie zmiany.

ROZDZIAŁ 6

Pomoc z tytułu nasion

Artykuł 18

Kwalifikacja nasion

Pomoc z tytułu nasion przewidziana w art. 87 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przyznawana jest na produkcję nasion podstawowych i oficjalnie kwalifikowanych nasion zgodnie z definicjami zawartymi w dyrektywach 66/401/EWG, 66/402/EWG i 2002/57/WE oraz spełniających normy i warunki ustalone w tych dyrektywach, zgodnie z przepisami art. 19–23 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Produkcja nasion

1. Nasiona są produkowane:

- a) albo na mocy umowy na uprawę zawartą przez zakład produkcji nasion lub hodowcę z jednej strony i przez producenta nasion z drugiej strony;
- b) albo bezpośrednio przez zakład produkcji nasion lub hodowcę; taką produkcję poświadczają deklaracja uprawy.

2. Zakłady produkcji nasion i hodowcy, o których mowa w ust. 1, są zatwierdzeni lub zarejestrowani przez państwa członkowskie. Zatwierdzenie lub rejestracja dokonana przez państwo członkowskie obowiązuje na całym terytorium Wspólnoty.

3. Zakład produkcji nasion lub hodowca produkujący nasiona w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym miało miejsce zatwierdzenie lub rejestracja, o której mowa w ust. 2, na żądanie właściwych organów tego innego państwa członkowskiego dostarcza wszelkie informacje wymagane do kontroli uprawnień do pomocy.

Artykuł 20

Kwalifikowalność terytorialna

Każde państwo członkowskie przyznaje pomoc wyłącznie na nasiona zebrane na własnym terytorium w roku kalendarzowym, w którym rozpoczął się rok gospodarczy przyznawanej pomocy.

Pomoc jest przyznawana wszystkim producentom nasion na warunkach, które zapewniają jednakowe traktowanie beneficjentów niezależnie od ich miejsca działalności w obrębie Wspólnoty.

Artykuł 21

Obrót nasionami

Pomoc jest przyznawana tylko pod warunkiem, że nasiona zostały faktycznie wprowadzone do obrotu przez beneficjenta celem siewu najpóźniej do dnia 15 czerwca roku następującego po danym zbiorze. Termin „wprowadzone do obrotu” oznacza udostępnione lub na składzie, wystawione na sprzedaż, oferowane na sprzedaż, sprzedane bądź dostarczone innej osobie.

Artykuł 22

Zaliczki

Państwa członkowskie mogą przyznawać producentom nasion zaliczki od dnia 1 grudnia roku, w odniesieniu do którego przyznana jest pomoc. Płatność taka jest proporcjonalna do ilości nasion, które zostały wprowadzone na rynek do celów siewu w rozumieniu przepisów art. 21, pod warunkiem spełnienia wszystkich warunków przedstawionych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 23

Odmiany konopi

Za odmiany konopi (*Cannabis sativa* L.) kwalifikowane do pomocy zgodnie z art. 87 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 uznaje się odmiany określone w art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009.

ROZDZIAŁ 7

Specjalna płatność z tytułu uprawy bawełny

Artykuł 24

Zatwierdzenie użytków rolnych do celów produkcji bawełny

Państwa członkowskie określają obiektywne kryteria, na podstawie których zatwierdza się użytki rolne do specjalnej płatności z tytułu uprawy bawełny przewidzianej w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Podstawą tych kryteriów jest co najmniej jeden z następujących elementów:

- a) gospodarka rolna regionów, gdzie dominującą uprawą jest bawełna;
- b) warunki glebowo-klimatyczne przedmiotowych obszarów;
- c) zarządzanie wodą w celach irygacyjnych;
- d) zmianowanie i techniki uprawy uwzględniające ochronę środowiska.

Artykuł 25

Zatwierdzanie odmian do siewu

Państwa członkowskie zatwierdzają odmiany zarejestrowane we „Wspólnym katalogu odmian roślin rolniczych”, które dostosowuje się do potrzeb rynku.

Artykuł 26

Wymogi kwalifikowalności

Obsianie powierzchni, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 osiąga się przez uzyskanie minimalnej gęstości obsadzenia pól ustalonej przez państwo członkowskie z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i, w stosownych przypadkach, specyfiki regionalnej.

Artykuł 27

Praktyki rolne

Państwa członkowskie mogą określać szczegółowe zasady w zakresie praktyk rolnych niezbędnych do utrzymania upraw i zbioru plonów w normalnych warunkach wzrostu.

Artykuł 28

Zatwierdzanie organizacji międzybranżowych,

1. Państwa członkowskie zatwierdzają przed dniem 31 grudnia każdego roku na rok kolejny wszystkie organizacje międzybranżowe związane z produkcją bawełny, które wystąpiły z wnioskiem i które:

- a) obejmują łączną powierzchnię wynoszącą co najmniej 4 000 ha zgodnie z postanowieniami państwa członkowskiego i spełniającą kryteria zatwierdzenia określone w art. 24 oraz których członkiem jest co najmniej jedno przedsiębiorstwo zajmujące się odziarnianiem;
- b) przyjęły wewnętrzny regulamin określający w szczególności warunki członkostwa oraz składki, zgodnie z zasadami i przepisami krajowymi i wspólnotowymi.

2. W przypadku stwierdzenia, że zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie przestrzega kryteriów zatwierdzenia przewidzianych w ust. 1, państwo członkowskie cofa zatwierdzenie, chyba że niedociągnięcia dotyczące przedmiotowych kryteriów zostaną w rozsądnym terminie usunięte. W przypadku gdy planuje się cofnięcie zatwierdzenia, państwo członkowskie powiadamia o tym zamiarze organizację międzybranżową, podając jego powody. Państwo członkowskie zezwala organizacjom międzybranżowym na przedstawienie swoich uwag w określonym terminie. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia państwo członkowskie przewiduje zastosowanie odpowiednich sankcji.

Rolnicy będący członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której zatwierdzenie zostało cofnięte zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, tracą prawo do zwiększenia pomocy przewidziane w art. 92 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 29

Obowiązki producentów

1. Jeden producent nie może być członkiem kilku organizacji międzybranżowych.
2. Producent będący członkiem organizacji międzybranżowej dostarcza wyprodukowaną bawełnę przedsiębiorcy zajmującemu się odziarnianiem bawełny, który należy do tej samej organizacji.
3. Przynależność producentów do zatwierdzonej organizacji międzybranżowej musi wynikać z dobrowolnego przystąpienia.

Artykuł 30

Informowanie producentów

1. Do dnia 31 stycznia danego roku państwa członkowskie powiadamiają plantatorów bawełny o:
 - a) zatwierdzonych odmianach; jednakże o odmianach zatwierdzonych zgodnie z art. 25 po tym terminie należy poinformować rolników do dnia 15 marca przedmiotowego roku;
 - b) kryteriach zatwierdzania gruntów;
 - c) minimalnej gęstości obsadzenia pól bawełny, o której mowa w art. 26;
 - d) wymaganych praktykach rolnych.
2. W przypadkach cofnięcia zatwierdzenia odmiany państwa członkowskie informują o tym rolników najpóźniej do dnia 31 stycznia na potrzeby siewu w roku następnym.

ROZDZIAŁ 8

Prześciowe płatności z tytułu owoców i warzyw i przejściowa płatność z tytułu owoców miękkich

Artykuł 31

Definicje

Dla celów niniejszego rozdziału:

- a) „wnioskodawca” oznacza dowolnego rolnika uprawiającego obszary, o których mowa w art. 96 i art. 98 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, z zamiarem uzyskania pomocy przewidzianej w tych artykułach;
- b) „pomoc” oznacza przejściową płatność z tytułu owoców i warzyw przewidzianą w art. 96 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub przejściową płatność z tytułu owoców miękkich przewidzianą w art. 98 wymienionego rozporządzenia;

- c) „pierwszy przetwórca” oznacza dowolnego użytkownika surowców rolnych, o których mowa w art. 96 i art. 98 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, który prowadzi pierwszy proces przetwórstwa tych surowców z zamiarem uzyskania jednego produktu lub większej liczby produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- d) „podmiot skupujący” oznacza dowolną osobę podpisującą umowę z wnioskodawcą w rozumieniu lit. a) i nabywającą na własny rachunek co najmniej jeden z produktów, o których mowa odpowiednio w art. 54 ust. 2 akapit czwarty lub art. 98 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- e) „uznana organizacja producentów” oznacza dowolną osobę prawną lub jasno określoną część osoby prawnej spełniającą wymogi określone w art. 122, art. 125a ust. 1 oraz art. 125b ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, uznaną przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 125b wymienionego rozporządzenia i uznane grupy producentów zgodnie z art. 125e oraz art. 103a wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 32

Umowa

1. Nie naruszając wykorzystania przez państwa członkowskie możliwości przewidzianej w art. 97 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, umowa o przetwórstwo, o której mowa w art. 97 ust. 3 i art. 98 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, powinna zostać zawarta między, z jednej strony, zatwierdzonym pierwszym przetwórcą w rozumieniu art. 33, a z drugiej strony, wnioskodawcą lub reprezentującą go uznaną organizacją producentów lub reprezentującym wnioskodawcę zatwierdzonym podmiotem skupującym w rozumieniu art. 33.

W przypadku, gdy uznana organizacja producentów pełni również funkcję zatwierdzonego pierwszego przetwórcy, umowa może przyjąć formę zobowiązania do realizacji dostaw.

2. Umowa lub zobowiązanie do realizacji dostaw określa co najmniej:

- a) nazwy i adresy stron umowy lub zobowiązania do realizacji dostaw;
- b) przedmiotowe gatunki oraz areal obsadzony każdym gatunkiem;
- c) w stosownych przypadkach zobowiązanie wnioskodawcy do dostarczenia pierwszemu przetwórcy całkowitej zebranej ilości lub minimalnych ilości określonych przez państwa członkowskie.

W przypadkach, w których umowa zawierana jest między zatwierdzonym pierwszym przetwórcą a uznaną organizacją producentów lub zatwierdzonym podmiotem skupującym reprezentującym wnioskodawcę, umowa określa również nazwy i adresy, o których mowa w lit. a), zainteresowanych wnioskodawców oraz gatunki i areal obsadzony każdym gatunkiem, o których mowa w lit. b), dla każdego zainteresowanego wnioskodawcy.

Artykuł 33

Zatwierdzanie pierwszych przetwórców i odbiorców

1. Do celów niniejszego rozdziału państwa członkowskie ustanawiają system zatwierdzania pierwszych przetwórców i odbiorców mających siedzibę na ich terytorium. W szczególności określają warunki zatwierdzania gwarantujące co najmniej, że:

- a) zatwierdzeni pierwsi przetwórcy i odbiorcy mają możliwości administracyjne pozwalające na zarządzanie umowami, o których mowa w art. 32;
- b) zatwierdzeni pierwsi przetwórcy mają odpowiednie możliwości produkcyjne.

2. Państwa członkowskie określają procedurę kontroli zatwierdzania.

3. Zatwierdzenia przyznane zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE) nr 2201/96 ⁽¹⁾, (WE) nr 2202/96 ⁽²⁾ i (WE) nr 1234/2007 zachowują ważność dla celów niniejszego rozdziału.

4. Państwa członkowskie stosują odpowiednie kary w przypadku stwierdzenia, że zatwierdzony pierwszy przetwórca lub podmiot skupujący nie spełnia zobowiązań określonych w niniejszym rozdziale lub przyjętych na jego podstawie przepisów krajowych, lub jeśli zatwierdzony pierwszy przetwórca lub odbiorca nie zgadza się na przeprowadzenie lub nie ułatwia kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1122/2009. Wysokość kar oblicza się w zależności od wagi naruszenia.

5. Państwa członkowskie publikują wykaz zatwierdzonych pierwszych przetwórców i podmiotów skupujących przynajmniej na dwa miesiące przed terminem ustalonym zgodnie z art. 11 ust. 2 lub art. 13 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

Artykuł 34

Poziom pomocy dla płatności z tytułu owoców i warzyw

1. Zgodnie z art. 97 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i przed dniem 15 marca roku, w odniesieniu do którego składany jest wniosek o pomoc, państwa członkowskie ustalają i udostępniają opinii publicznej orientacyjną kwotę pomocy na hektar.

2. Zgodnie z art. 97 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie ustalają ostateczną kwotę pomocy na hektar na podstawie wyznaczonej powierzchni.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 49.

ROZDZIAŁ 9

Premie w sektorze mięsa baraniego i koziego

Sekcja 1

Wnioski i płatności

Artykuł 35

Wnioski i okres przetrzymywania

1. Oprócz wymagań stawianych w ramach zintegrowanego systemu administracji i kontroli opisanego w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 (zwanego dalej „systemem zintegrowanym”) we wnioskach o przyznanie premii z tytułu maciorek i kóz oraz premii uzupełniających rolnicy wskazują, czy prowadzą obrót mlekiem owiec bądź produktami na bazie mleka owczego w ciągu roku, którego dotyczy wniosek o premię.

2. Wniosek o premie z tytułu maciorek i kóz przedkłada się właściwemu organowi wyłącznie w jednym okresie, ustalonym przez zainteresowane państwo członkowskie i rozpoczynającym się nie wcześniej niż dnia 1 listopada, a kończącym się nie później niż dnia 30 kwietnia, odpowiednio poprzedzającym i następującym po rozpoczęciu roku, którego dotyczą wnioski.

3. Okres, o którym mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w trakcie którego rolnik zobowiązuje się do przetrzymywania w swym gospodarstwie maciorek lub samic kóz w liczbie, która odpowiada podanej we wniosku o premię (zwany dalej „okresem przetrzymywania”), wynosi 100 dni, począwszy od pierwszego dnia po upływie terminu składania wniosków, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 36

Obszary kwalifikujące się do premii z tytułu kóz

Obszary, których wykaz podano w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, spełniają kryteria, o których mowa w art. 101 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Jednakże państwa członkowskie regularnie monitorują spełnianie tych kryteriów na wszystkich obszarach, których wykaz znajduje się w wymienionym załączniku III i które leżą w granicach ich terytoriów. Po dokonaniu takiej oceny państwa członkowskie powiadamiają Komisję o jakiegokolwiek potrzebie wprowadzenia zmian do załącznika III przed dniem 31 lipca roku poprzedzającego rok, w którym zmiana ta będzie stosowana. W powiadomieniu należy w szczególności wskazać strefy bądź części stref wymienionych w załączniku III, które przestały spełniać kryteria, o których mowa w art. 101 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz ewentualne strefy, które spełniają te kryteria, lecz nie zostały jeszcze umieszczone na liście podanej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia. W odniesieniu do takich potencjalnych nowych stref państwa członkowskie przedstawiają Komisji szczegółowe uzasadnienie swojej propozycji.

Artykuł 37

Wnioski o premię uzupełniającą oraz o premię z tytułu kóz

1. W celu skorzystania z premii uzupełniającej bądź premii z tytułu kóz rolnik, w którego gospodarstwie co najmniej 50 %, ale mniej niż 100 % obszaru wykorzystywanego rolniczo jest położone na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, bądź na obszarach wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, składa deklarację wskazującą bądź deklaracje wskazujące położenie jego gruntów zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Rolnik, który ma obowiązek składania każdego roku deklaracji dotyczącej łącznej wykorzystywanej powierzchni użytków rolnych w jego gospodarstwie, przy składaniu wniosku o pomoc zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wskazuje w takiej deklaracji te działki wykorzystywane rolniczo, które są położone na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, bądź na obszarach, wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, zgodnie ze stanem faktycznym.

Rolnik, który nie ma obowiązku składania każdego roku deklaracji, o której mowa w akapicie pierwszym, składa każdego roku szczegółową deklarację, w stosownych przypadkach wykorzystując system identyfikacji działek rolniczych, przewidziany w ramach zintegrowanego systemu.

Taka szczegółowa deklaracja wskazuje położenie całości posiadanego przez rolnika gruntu oraz gruntu przez niego wynajmowanego bądź użytkowanego na mocy jakichkolwiek uzgodnień, ze wskazaniem obszaru i szczegółowym opisem działek wykorzystywanych rolniczo położonych odpowiednio na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub na obszarach wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą przewidzieć włączenie tej szczegółowej deklaracji do wniosku o premię z tytułu maciorek lub kóz. Państwa członkowskie mogą również zażądać, by taka szczegółowa deklaracja była składana za pośrednictwem „wniosku o płatność jednolitą”.

3. Właściwy organ krajowy może zażądać przedstawienia aktu własności, umowy wynajmu bądź pisemnej umowy między rolnikami i — w stosownych przypadkach — zaświadczenia wydanego przez lokalny lub regionalny organ, który udostępnił danemu rolnikowi grunty do wykorzystania na cele rolnicze. W zaświadczeniu należy wskazać powierzchnię gruntów udostępnionych producentowi oraz działek położonych odpowiednio na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub na obszarach wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

Rolnicy praktykujący sezonowy wypas

1. Wnioski o premie składane przez rolników, których zarejestrowane adresy gospodarstw są położone w jednym z obszarów geograficznych, o których mowa w art. 102 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, i którzy pragną zakwalifikować się do premii uzupełniającej, podają następujące dane:

a) miejsce bądź miejsca, gdzie będzie prowadzony sezonowy wypas w bieżącym roku;

b) okres co najmniej 90 dni, o którym mowa w art. 102 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i ustalony na bieżący rok.

2. Wnioski o premie składane przez rolników, o których mowa w ust. 1, są składane wraz z dokumentami poświadczającymi, że faktycznie przeprowadzono sezonowy wypas, z wyjątkiem przypadków siły wyższej bądź na skutek wpływu należycie uzasadnionych czynników naturalnych mających negatywny wpływ na żywotność stada, w trakcie dwóch poprzednich lat, a w szczególności zaświadczenie, wydane przez lokalny lub regionalny organ w miejscu wypasu sezonowego, poświadczające, że faktycznie miał on miejsce w ciągu co najmniej 90 kolejnych dni.

Podczas przeprowadzania administracyjnych kontroli wniosków państwa członkowskie dbają, aby miejsce sezonowego wypasu, wskazane we wniosku o premię, znajdowało się w obrębie obszaru, o którym mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 39

Wyplata premii

1. Premie są wypłacane rolnikom na podstawie liczby maciorek lub samic kóz przetrzymywanych w gospodarstwie przez cały okres przetrzymywania, o którym mowa w art. 35 ust. 3.

2. Premię wypłaca się z tytułu zwierząt, które w ostatnim dniu okresu przetrzymywania spełniają warunki przewidziane w definicjach, o których mowa w art. 100 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 40

Wykaz rolników prowadzących obrót mlekiem owczym lub produktami na bazie mleka owczego

Nie później niż trzydziestego dnia okresu przetrzymywania każdego roku państwa członkowskie sporządzają wykaz rolników prowadzących obrót mlekiem owczym lub produktami na bazie mleka owczego na podstawie deklaracji rolników, o których mowa w art. 35 ust. 1.

Przy sporządzaniu tego wykazu państwa członkowskie uwzględniają wyniki kontroli oraz inne źródła informacji dostępne dla właściwego organu, a zwłaszcza informacje uzyskane od producentów lub dystrybutorów i dotyczące obrotu mlekiem owczym lub produktami na bazie mleka owczego wytworzonymi przez rolników.

Artykuł 41

Powiadomienia

Najpóźniej do dnia 31 października każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o jakichkolwiek zmianach w wykazie obszarów geograficznych, na których prowadzi się okresowy wypas zwierząt, o którym mowa w art. 102 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 38 niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 2

Ograniczenia, rezerwy i przeniesienia

Artykuł 42

Prawa uzyskane bezpłatnie

Jeżeli rolnik uzyska bezpłatnie prawa do premii z rezerwy krajowej, przez okres trzech lat, licząc od daty uzyskania takich praw, nie może dokonywać ani przeniesienia ich ani czasowej dzierżawy, z wyjątkiem należycie uzasadnionych, nadzwyczajnych okoliczności.

Artykuł 43

Korzystanie z praw

1. Posiadający prawa rolnik może korzystać z nich bezpośrednio lub wydzierżawić je innemu rolnikowi.

2. Jeżeli rolnik nie wykorzysta w ciągu roku minimalnego procentu swoich praw, ustalonego w ust. 4, niewykorzystana część praw jest przenoszona do rezerwy krajowej z wyjątkiem przypadków wymienionych poniżej:

- a) w przypadku rolników posiadających maksymalnie 20 praw do premii, jeżeli taki rolnik nie wykorzystał minimalnego procentu swoich praw podczas dwóch kolejnych lat kalendarzowych, do rezerwy krajowej zostanie przeniesiona tylko ta część praw, która została niewykorzystana w ostatnim roku kalendarzowym;
- b) w przypadku rolnika uczestniczącego w programie ekstensyfikacji uznanym przez Komisję;
- c) w przypadku rolnika uczestniczącego w programie wcześniejszych emerytur, uznanym przez Komisję, w którym przeniesienie lub czasowa dzierżawa praw nie są obowiązkowe;
- d) w nadzwyczajnych i należycie uzasadnionych okolicznościach.

3. Czasowa dzierżawa praw jest dozwolona tylko w odniesieniu do pełnych lat i w odniesieniu do co najmniej minimalnej liczby zwierząt określonej w art. 44 ust. 1. Z wyjątkiem przypadku przeniesienia praw, pod koniec każdego okresu czasowej dzierżawy praw, który nie może przekroczyć trzech kolejnych lat, rolnik odzyskuje wszystkie prawa na swoją korzyść na co najmniej dwa kolejne lata. Z wyjątkiem przypadków nadzwyczajnych i należycie uzasadnionych, jeżeli rolnik nie wykorzysta bezpośrednio co najmniej minimalnego procentu swych praw określonych w ust. 4 w ciągu każdego z tych dwóch lat, państwo członkowskie co roku wycofuje i zwraca do rezerwy krajowej tę część praw, która nie została wykorzystana przez rolnika.

Jednak w przypadku rolników uczestniczących w programach wcześniejszych emerytur uznanym przez Komisję państwa członkowskie mogą na podstawie takich programów umożliwić przedłużenie łącznego okresu czasowej dzierżawy.

Rolnicy, którzy zobowiązali się do uczestnictwa w programie ekstensyfikacji zgodnie ze środkiem określonym w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2078/92 ⁽¹⁾ lub w programie ekstensyfikacji zgodnie z art. 22 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 ⁽²⁾ lub zgodnie z art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽³⁾, nie mają prawa do czasowej dzierżawy lub przeniesienia swoich praw w całym okresie uczestnictwa. Jednakże przepis ten nie ma zastosowania w przypadkach, gdy program zezwala na przeniesienie lub czasową dzierżawę praw rolnikom, których uczestnictwo w środkach innych niż opisane w niniejszym akapicie wymaga nabycia praw.

4. Minimalny procent wykorzystania praw do premii wynosi 70 %.

Państwa członkowskie mogą jednak zwiększyć ten procent do 100 %. Państwa członkowskie informują Komisję z wyprzedzeniem o procencie, który zamierzają stosować.

Artykuł 44

Przeniesienie i czasowa dzierżawa praw

1. Na podstawie swoich struktur produkcji państwa członkowskie mogą ustalić minimalną liczbę praw do premii, które mogą być przedmiotem częściowego przeniesienia niezwiązanego z przekazaniem gospodarstwa. Takie minimum nie może przekraczać dziesięciu praw do premii.

2. Przeniesienie praw do premii i czasowa dzierżawa takich praw obowiązują dopiero po powiadomieniu o nich właściwych organów państwa członkowskiego przez rolnika, który dokonuje przeniesienia lub dzierżawy praw oraz przez rolnika, który te prawa otrzymuje.

Takie powiadomienie jest wysyłane w terminie ustalonym przez państwo członkowskie i nie później niż w dniu, w którym upływa termin składania wniosków o premię w tym państwie członkowskim, z wyjątkiem przypadków gdy przeniesienie praw następuje w drodze dziedziczenia. W takich przypadkach rolnik, który otrzymuje prawa, musi być w stanie dostarczyć odpowiednie dokumenty prawne potwierdzające, iż jest spadkobiercą zmarłego rolnika.

3. W przypadku przeniesienia w drodze przekazania gospodarstwa liczba praw przeniesionych bez kompensaty do rezerwy krajowej w żadnym wypadku nie może być mniejsza od jednego.

Artykuł 45

Zmiana indywidualnego pułapu

W przypadku przeniesienia lub czasowej dzierżawy praw do premii państwa członkowskie ustalają nowy pułap indywidualny i powiadamiają zainteresowanych rolników o liczbie przysługujących im praw do premii nie później niż 60 dni od ostatniego dnia okresu, w którym producent złożył swój wniosek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

Pierwszy akapit nie ma zastosowania, w przypadku gdy przeniesienie praw następuje w drodze dziedziczenia, zgodnie z przepisami art. 44 ust. 2 drugi akapit.

Artykuł 46

Rolnicy niebędący właścicielami uprawianego gruntu

Rolnicy uprawiający wyłącznie grunty będące własnością publiczną lub wspólną, którzy decydują się na przerwanie prowadzenia wypasu na tych gruntach i przeniesienie wszystkich swoich praw na innego rolnika, są traktowani w taki sam sposób jak rolnicy, którzy sprzedają bądź przekazują swoje gospodarstwa. We wszystkich pozostałych przypadkach tacy rolnicy są traktowani w taki sam sposób jak rolnicy, którzy przenoszą wyłącznie swoje prawa do premii.

Artykuł 47

Przeniesienie praw przez rezerwę krajową

Jeżeli państwa członkowskie postanowią, że przeniesienie praw ma się odbywać przez rezerwę krajową, wówczas stosują przepisy krajowe, analogiczne do przepisów określonych w niniejszej sekcji. Ponadto w takich przypadkach:

- a) państwa członkowskie mogą postanowić, by czasowa dzierżawa dokonywała się przez rezerwę krajową;
- b) w przypadku przeniesienia praw do premii bądź czasowej dzierżawy praw zgodnie z lit. a), przeniesienie do rezerwy nie ma mocy obowiązującej do chwili powiadomienia przez właściwe organy państwa członkowskiego rolnika, który dokonuje przeniesienia lub dzierżawy praw, zaś przeniesienia z rezerwy na innego rolnika nie mają mocy obowiązującej do chwili powiadomienia takiego rolnika przez władze.

Ponadto przepisy krajowe, o których mowa w akapicie pierwszym zapewniają kompensację części praw nieobjętych art. 105 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009 płatnością dokonywaną przez państwo członkowskie i odpowiadającą płatności, która wynikałaby z bezpośredniego przekazania praw między rolnikami, w szczególności z uwzględnieniem tendencji produkcyjnych w danym państwie członkowskim. Taka płatność jest równa płatności naliczonej na rolnika, który otrzymuje równoważne prawa z rezerwy krajowej.

Artykuł 48

Obliczanie limitów indywidualnych

We wstępnych obliczeniach i w późniejszych zmianach limitów indywidualnych praw do premii stosuje się wyłącznie liczby całkowite.

W tym celu, jeżeli ostateczny wynik obliczeń arytmetycznych nie jest liczbą całkowitą, stosuje się najbliższą liczbę całkowitą. Jeżeli wynik obliczeń wypada dokładnie między liczbami całkowitymi, stosuje się większą liczbę całkowitą.

Artykuł 49

Przekazywanie informacji

1. Do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o jakichkolwiek zmianach przeniesionej części praw do premii, która jest zwracana do rezerwy krajowej zgodnie z art. 105 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz, w stosownych przypadkach, o środkach przyjętych na mocy art. 105 ust. 3 tego rozporządzenia.

2. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o:

- a) liczbie praw do premii zwróconych bez płatności wyrównawczej do rezerwy krajowej w następstwie przeniesienia praw bez przekazania gospodarstw w ciągu poprzedniego roku;
- b) liczbie niewykorzystanych praw do premii, o których mowa w art. 106 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przeniesionych do rezerwy krajowej w ciągu poprzedniego roku;
- c) liczbie praw do premii przyznanych na mocy art. 106 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ciągu poprzedniego roku;
- d) liczbie praw do premii przyznanych rolnikom na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania z rezerwy krajowej w ciągu poprzedniego roku.

ROZDZIAŁ 10

Płatności z tytułu wołowiny i cielęciny

Sekcja 1

Premia specjalna

Artykuł 50

Wnioski

1. Oprócz wymagań w ramach systemu zintegrowanego wnioski o płatność bezpośrednią, o których mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w odniesieniu do premii specjalnej, przewidzianej w niniejszym rozdziale, zawierają następujące elementy:

- a) rozbieżność liczby zwierząt na przedziały wiekowe;
 - b) odnośnik do paszportów bądź dokumentów administracyjnych towarzyszących zwierzętom, które są przedmiotem wniosku.
2. Wnioski można składać wyłącznie w odniesieniu do zwierząt, które w dniu rozpoczęcia okresu przetrzymywania określonego w art. 53:
- a) w przypadku byków — mają nie mniej niż siedem miesięcy;

- b) w przypadku wołów:
- (i) mają nie mniej niż siedem i nie więcej niż dziewiętnaście miesięcy — w przypadku pierwszego przedziału wiekowego;
 - (ii) mają co najmniej dwadzieścia miesięcy — w przypadku drugiego przedziału wiekowego.

Artykuł 51

Przyznanie premii

Zwierzęta, które nie zakwalifikowały się do premii specjalnej z powodu zastosowania proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 110 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie mogą ponownie być przedmiotem wniosku dotyczącego tego samego przedziału wiekowego i uznaje się, że zostały objęte wyplatą premii.

Artykuł 52

Paszporty i dokumenty administracyjne

1. Właściwe organy państwa członkowskiego dbają, aby paszporty, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub równorzędne krajowe dokumenty administracyjne, o których mowa w art. 110 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, gwarantowały, że na każde zwierzę i na każdy przedział wiekowy przyznawana jest tylko jedna premia.

W tym celu państwa członkowskie pomagają sobie wzajemnie w miarę potrzeb.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, by krajowy dokument administracyjny, o którym mowa w ust. 1, przybrał następujące formy:

- a) dokumentu towarzyszącego każdemu zwierzęciu;
- b) kompletnego wykazu prowadzonego przez rolnika, zawierającego wszelkie informacje wymagane w dokumencie administracyjnym, pod warunkiem że przedmiotowe zwierzę pozostaje u tego samego rolnika od dnia, w którym złożono pierwszy wniosek, do dnia, gdy zostanie wprowadzone do obrotu z przeznaczeniem do uboju;
- c) kompletnego wykazu prowadzonego przez organy centralne, zawierającego wszelkie informacje wymagane w dokumencie administracyjnym, pod warunkiem że państwo członkowskie lub region państwa członkowskiego korzystający z tej możliwości przeprowadza kontrole na miejscu obejmujące wszystkie zwierzęta objęte wnioskiem, kontroluje przemieszczanie tych zwierząt i wyraźnie oznacza wszystkie sprawdzone zwierzęta, rolnicy zaś mają obowiązek udzielenia zgody na takie znakowanie;
- d) kompletnego wykazu prowadzonego przez organy centralne, zawierającego wszelkie informacje wymagane w dokumencie administracyjnym, pod warunkiem że państwo członkowskie uruchomi środki konieczne do zapewnienia, że premia nie jest przyznawana dwukrotnie w tym samym przedziale wiekowym, oraz że na żądanie natychmiast dostarczy informacje na temat statusu każdego zwierzęcia objętego systemem premii.

3. Państwa członkowskie, które decydują się na korzystanie z jednej lub kilku możliwości przewidzianych w ust. 2, powiadamiają o tym Komisję w odpowiednim terminie i przesyłają jej odnośne przepisy wykonawcze.

Artykuł 53

Okres przetrzymywania

Długość okresu przetrzymywania, o którym mowa w art. 110 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wynosi dwa miesiące, licząc od dnia następującego po dniu, w którym złożono wniosek.

Państwa członkowskie jednak mogą dopuścić, by rolnik ustalał inne daty rozpoczęcia tego okresu, pod warunkiem że rozpocznie się on nie później niż dwa miesiące po dniu, w którym złożono wniosek.

Artykuł 54

Pułap regionalny

1. Jeżeli wynikiem zastosowania proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 110 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jest uzyskanie liczby kwalifikujących się zwierząt mniejszej od liczby całkowitej, to przyznaje się odpowiedni ułamek dziesiętnych części jednostkowej kwoty premii. W tym celu uwzględniane jest tylko jedno miejsce po przecinku.

2. Jeżeli państwa członkowskie decydują się na wprowadzenie różnych regionów w rozumieniu art. 109 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 bądź na modyfikację regionów istniejących w obrębie terytoriów państw członkowskich, to informują Komisję o takiej decyzji przed dniem 1 stycznia roku, którego ona dotyczy, podając definicję regionu i ustalony pułap. Jakiegokolwiek późniejsze zmiany są komunikowane Komisji przed dniem 1 stycznia roku, którego dotyczą.

Artykuł 55

Limity liczby zwierząt na gospodarstwo

1. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o zmianie limitu 90 sztuk pogłowa bydła na gospodarstwo i na przedział wiekowy, o którym mowa w art. 110 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub na odstępstwo od tego limitu, wówczas informują Komisję o takiej decyzji przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego, którego ona dotyczy.

Ponadto jeżeli państwa członkowskie ustalają minimalną liczbę zwierząt na gospodarstwo, poniżej której nie stosuje się proporcjonalnego zmniejszenia, wówczas informują o tym Komisję przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego, którego dotyczy ustalenie.

2. Jakiegokolwiek późniejsze zmiany zastosowania ust. 1 są komunikowane Komisji przed dniem 1 stycznia roku, którego dotyczą.

Artykuł 56

Przyznawanie premii w momencie uboju

1. Państwa członkowskie mogą przyznać premię specjalną w momencie uboju na następujących zasadach:

- a) w przypadku byków — w odniesieniu do jednego przedziału wiekowego;
- b) w przypadku wołów — za pierwszy lub drugi przedział wiekowy lub przez połączenie premii przyznawanych dla obu przedziałów wiekowych.

2. Państwa członkowskie, które zdecydują się na przyznanie premii specjalnej w momencie uboju zgodnie z ust. 1, zapewniają, by premia była również przyznawana w przypadku, gdy kwalifikujące się zwierzęta są wysyłane do innego państwa członkowskiego lub wywożone do kraju trzeciego.

3. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o przyznaniu premii specjalnej w momencie uboju zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, wówczas na potrzeby przyznawania premii stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian niniejszą sekcję, art. 77 oraz art. 78 ust. 1 i 2.

4. Oprócz informacji, o których mowa w art. 78 ust. 1, we wnioskach o pomoc wskazuje się, czy zwierzę jest bykiem czy wołem, zaś wnioskom towarzyszy dokument zawierający szczegółowe dane wymagane na potrzeby art. 52. Wymieniony dokument jest jednym z wymienionych niżej dokumentów zależnie od wyboru państwa członkowskiego:

- a) paszport lub kopia paszportu, jeżeli stosowany typ składa się z kilku egzemplarzy;
- b) kopia paszportu, jeżeli typ stosowanego paszportu istnieje tylko w jednym egzemplarzu, który należy zwrócić właściwemu organowi określonemu w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000; w takim przypadku państwo członkowskie podejmuje działania gwarantujące, że informacje zawarte w kopii odpowiadają oryginałowi;
- c) krajowy dokument administracyjny, jeżeli paszport nie jest dostępny, na warunkach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Państwa członkowskie mogą zawiesić stosowanie krajowego dokumentu administracyjnego. W takim przypadku podejmują niezbędne środki gwarantujące, że premia nie będzie przyznawana dwukrotnie w tym samym przedziale wiekowym w przypadku zwierząt, które były przedmiotem obrotu w obrębie Wspólnoty.

Jeżeli skomputeryzowane bazy danych, o których mowa w art. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, zawierają zadowalające dla państwa członkowskiego informacje konieczne do zapewnienia, że na każde zwierzę i na każdy przedział wiekowy przyznawana jest tylko jedna premia, to wnioskowi o pomoc nie musi towarzyszyć dokument, o którym mowa w pierwszym akapicie niniejszego ustępu.

W drodze odstępstwa od pierwszego akapitu niniejszego ustępu, jeżeli państwa członkowskie stosują możliwość, o której mowa w art. 78 ust. 2 akapit pierwszy, wówczas podejmują niezbędne środki gwarantujące rolnikowi możliwość wyznaczenia zwierząt, w odniesieniu do których składa wniosek o premię specjalną.

5. W przypadku byków w dowodzie uboju podaje się wagę tuszy.

6. Jeżeli zwierzę jest wysyłane, dowód wysyłki dostarcza się w formie oświadczenia wysyłającego ze wskazaniem państwa członkowskiego przeznaczenia zwierzęcia.

W takim przypadku wnioski o pomoc zawierają następujące dane:

- a) nazwisko i adres wysyłającego (lub równorzędny kod);
- b) numer identyfikacyjny zwierzęcia;
- c) oświadczenie, że zwierzę nie ma mniej niż dziewięć miesięcy.

Wnioski o pomoc są składane, zanim zwierzę opuści terytorium danego państwa członkowskiego, zaś dowód wysyłki jest składany w ciągu trzech miesięcy od daty opuszczenia przez zwierzę terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 57

Szczegóły systemu przyznawania premii

1. W przypadku zastosowania art. 56 i w drodze odstępstwa od art. 53 premia jest wypłacana rolnikom, którzy przetrzymywali zwierzęta przez minimalny okres przetrzymywania dwóch miesięcy, kończący się na mniej niż miesiąc przed datą uboju lub wysyłki lub kończący się na mniej niż dwa miesiące przed datą wywozu.

W przypadku wołów wypłata premii zależy od spełnienia następujących warunków:

- a) premia w odniesieniu do pierwszego przedziału wiekowego wypłacana jest tylko wtedy, gdy rolnik przetrzymywał zwierzę przez okres nie krótszy niż dwa miesiące od momentu, gdy zwierzę miało co najmniej siedem miesięcy do momentu, gdy miało mniej niż dwadzieścia dwa miesiące;
- b) premia w odniesieniu do drugiego przedziału wiekowego może być wypłacona tylko wtedy, gdy rolnik przetrzymywał zwierzę w wieku co najmniej dwudziestu miesięcy przez co najmniej dwa miesiące;
- c) premia w odniesieniu do obu kategorii wiekowych może być wypłacona łącznie tylko wtedy, gdy rolnik przetrzymywał zwierzę przez co najmniej cztery kolejne miesiące i zgodnie z wymaganiami wiekowymi ustalonymi w lit. a) i b);
- d) premia w odniesieniu do drugiego przedziału wiekowego może być wypłacona tylko wtedy, gdy zwierzę zostało wysłane z innego państwa członkowskiego po osiągnięciu wieku dziesięciu miesięcy.

2. Masa tuszy jest ustalana na podstawie tusz w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2006 ⁽¹⁾.

Jeżeli prezentacja tuszy różni się od przewidzianej w tej definicji, zastosowanie mają współczynniki korygujące określone w załączniku III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/2008 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3.

Jeżeli ubój ma miejsce w rzeźni, która nie stosuje wspólnotowej skali klasyfikacji tusz dorosłego bydła, państwa członkowskie mogą zezwolić na ustalanie masy na podstawie masy żywca. W takich przypadkach masa tuszy jest uznawana za równą bądź większą od 185 kilogramów, jeżeli masa żywca wyniosła 340 kilogramów lub więcej.

Artykuł 58

Przekazywanie informacji

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję przed rozpoczęciem danego roku kalendarzowego o swej decyzji lub o jakichkolwiek zmianach decyzji dotyczącej zastosowania art. 56 oraz odnośnych procedur.

Sekcja 2

Premia za krowy mameki

Artykuł 59

Krowy rasy mięsnej

Do celów art. 109 lit. d) oraz art. 115 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 krowy ras bydła wymienionych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia nie są uważane za krowy rasy mięsnej.

Artykuł 60

Maksymalna kwota indywidualna

1. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o zmianie maksymalnej kwoty indywidualnej, wynoszącej 120 000 kilogramów, określonej w art. 111 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, bądź o odstępstwie od tej ilości, wówczas informują o tym Komisję przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego, którego dotyczy decyzja.

2. Jakiegokolwiek późniejsze zmiany zastosowania ust. 1 są komunikowane Komisji przed dniem 31 grudnia roku, którego dotyczy.

Artykuł 61

Okres przetrzymywania

Sześciomiesięczny okres przetrzymywania, przewidziany w art. 111 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, rozpoczyna się w dniu następującym po dniu złożenia wniosku.

Artykuł 62

Wnioski

1. Bez uszczerbku dla wymogów stawianych przez system zintegrowany, jeżeli wniosek o płatności bezpośrednie przewidziany w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 obejmuje wniosek o premię przyznaną na mocy art. 111 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wówczas zawiera:

- a) oświadczenie określające indywidualną kwotę mleka dostępną dla producenta w dniu 31 marca poprzedzającym rozpoczęcie dwunastomiesięcznego okresu stosowania systemu opłat z tytułu nadwyżek, rozpoczynającego się w danym roku kalendarzowym; jeżeli ilość ta nie jest znana w dniu złożenia wniosku, to należy ją podać właściwemu organowi możliwie najszybciej;
- b) zobowiązanie rolnika, że nie zwiększy swojej indywidualnej kwoty ponad limit ilościowy określony w art. 111 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ciągu dwunastomiesięcznego okresu rozpoczynającego się w dniu złożenia wniosku.

Lit. b) nie ma zastosowania, jeżeli państwo członkowskie zniosło limit ilościowy.

2. Wnioski o premię z tytułu krów mamek składa się w całym okresie sześciu miesięcy w ciągu roku kalendarzowego, ustalonym przez państwo członkowskie.

W ramach tego okresu państwa członkowskie mogą wyznaczyć oddzielne okresy lub terminy składania wniosków oraz liczbę wniosków, które rolnicy mogą złożyć w odniesieniu do premii i w ciągu jednego roku kalendarzowego.

Artykuł 63

Przeciętny udój mleka

Przeciętny udój mleka obliczany jest na podstawie przeciętnych udojów określonych w załączniku V. Do takich obliczeń państwa członkowskie mogą jednak wykorzystać uznawany przez siebie dokument poświadczający przeciętny udój ze stada mlecznego rolnika.

Artykuł 64

Dodatkowa premia krajowa

1. Zgodnie z art. 111 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 dodatkowa premia z tytułu krów mamek może być przyznana jedynie takiemu rolnikowi, który w tym samym roku kalendarzowym otrzymuje premię z tytułu krów mamek.

Dodatkowa premia krajowa z tytułu krów mamek jest przyznawana tylko w granicach limitu liczby zwierząt zakwalifikowanych do premii z tytułu krów mamek, o ile będzie to właściwe po zastosowaniu proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 115 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Państwa członkowskie mogą ustalić dodatkowe warunki przyznawania dodatkowej premii krajowej z tytułu krów mamek. Państwa członkowskie informują o tym Komisję w odpowiednim terminie przed wejściem w życie takich warunków.

3. Najpóźniej do dnia 31 sierpnia każdego roku kalendarzowego Komisja podejmuje decyzję, które państwa członkowskie spełniają warunki określone w art. 111 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 65

Państwa indywidualne

Państwa członkowskie wyznaczają przypadający na rolnika indywidualny paup zgodnie z art. 112 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 66

Powiadomienia

1. Do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o:

- a) jakiegokolwiek zmianie dotyczącej zmniejszenia, o którym mowa w art. 113 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) w stosowanych przypadkach, jakichkolwiek zmianach dotyczących środków zastosowanych na mocy art. 113 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia.

2. Najpóźniej do dnia 31 lipca każdego roku kalendarzowego państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną następujące informacje przy użyciu udostępnionych przez Komisję formularzy:

- a) liczbie praw do premii zwróconych bez płatności wyrównawczej do rezerwy krajowej w następstwie przeniesienia praw bez przekazywania gospodarstw w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego;
- b) liczbie niewykorzystanych praw do premii, o których mowa w art. 69 ust. 2, przeniesionych do rezerwy krajowej w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego;
- c) liczbie praw przyznanych na mocy art. 114 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w poprzednim roku kalendarzowym.

Artykuł 67

Prawa uzyskane bezpłatnie

Z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, jeżeli rolnik uzyskał bezpłatnie z rezerwy państwowej prawa do premii, to nie ma prawa do przeniesienia lub czasowej dzierżawy swoich praw w trakcie trzech kolejnych lat kalendarzowych.

Artykuł 68

Korzystanie z praw

1. Rolnik posiadający prawa może wykorzystywać je, korzystając z nich bezpośrednio lub dzierżawiąc je innemu producentowi.

2. Jeżeli rolnik nie wykorzystał co najmniej minimalnego procentu swoich praw, ustalonego zgodnie z ust. 4, w ciągu każdego roku kalendarzowego, niewykorzystana część jest przenoszona do rezerwy krajowej, z wyjątkiem przypadków gdy:

- a) rolnik posiada maksymalnie siedem praw do premii; jeżeli taki rolnik nie wykorzystał minimalnego procentu swoich praw, ustalonego zgodnie z ust. 4, w ciągu każdego z dwóch kolejnych lat kalendarzowych, część niewykorzystana w ciągu ostatniego roku kalendarzowego jest przenoszona do krajowej rezerwy;
- b) rolnik uczestniczy w programie ekstensyfikacji uznanym przez Komisję;
- c) rolnik uczestniczy w programie wcześniejszych emerytur uznanym przez Komisję, w którym przeniesienie lub czasowa dzierżawa praw nie są obowiązkowe;
- d) w nadzwyczajnych i należycie uzasadnionych przypadkach.

3. Czasowa dzierżawa praw jest dozwolona tylko w odniesieniu do pełnych lat i w odniesieniu do co najmniej minimalnej liczby zwierząt określonej w art. 69 ust. 1. Z wyjątkiem przypadku przeniesienia praw, pod koniec każdego okresu czasowej dzierżawy praw, który nie może przekroczyć trzech kolejnych lat, rolnik odzyskuje wszystkie prawa na swoją rzecz na co najmniej dwa kolejne lata kalendarzowe. Z wyjątkiem przypadków nadzwyczajnych i należycie uzasadnionych, jeżeli rolnik nie wykorzysta bezpośrednio co najmniej minimalnego procentu swych praw określonych w ust. 4 w ciągu każdego z tych dwóch lat, państwo członkowskie co roku wycofuje i zwraca do rezerwy krajowej tę część praw, która nie została wykorzystana przez rolnika.

Jednak w przypadku rolników uczestniczących w programach wcześniejszych emerytur uznanych przez Komisję państwa członkowskie mogą na podstawie takich programów umożliwić przedłużenie łącznego okresu czasowej dzierżawy.

Rolnicy, którzy zobowiązali się do uczestnictwa w programie ekstensyfikacji zgodnie ze środkiem określonym w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2078/92 lub w programie ekstensyfikacji zgodnie z art. 22 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 lub zgodnie z art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005, nie mają prawa do czasowej dzierżawy lub przeniesienia swoich praw w całym okresie uczestnictwa. Akapit ten nie ma jednak zastosowania w przypadkach, gdy program dopuszcza przeniesienie lub czasową dzierżawę praw na rzecz rolników, których uczestnictwo w środkach innych niż środki opisane w niniejszym akapicie wymaga nabycia praw.

4. Minimalny procent wykorzystania praw do premii wynosi 70 %. Państwa członkowskie mogą jednak zwiększyć ten procent do 100 %.

Państwa członkowskie z wyprzedzeniem informują Komisję o procencie, jaki mają zamiar stosować, lub o jakiegokolwiek zmianie takiego procentu.

Artykuł 69

Przeniesienie i czasowa dzierżawa praw

1. Na podstawie swoich struktur produkcji państwa członkowskie mogą ustalić minimalną liczbę praw do premii, które mogą być przedmiotem częściowego przeniesienia niełączącego się z przekazaniem gospodarstwa. Takie minimum nie może przekroczyć pięciu praw do premii.

2. Przeniesienie praw do premii i czasowa dzierżawa takich praw obowiązują tylko po powiadomieniu o nich właściwych organów państwa członkowskiego wspólnie przez rolnika, który dokonuje przeniesienia lub dzierżawy praw, oraz przez rolnika, który te prawa otrzymuje.

Takie powiadomienie następuje przed ostatecznym terminem ustalonym przez państwo członkowskie i nie później niż w dniu, w którym rolnik otrzymujący prawa złoży swój wniosek o premię, z wyjątkiem przypadków gdy przeniesienie praw nabiera mocy w drodze dziedziczenia. W takim przypadku rolnik, który otrzymuje prawa, musi być w stanie dostarczyć odpowiednie dokumenty prawne potwierdzające, iż jest spadkobiercą zmarłego rolnika

Artykuł 70

Zmiana indywidualnego pułapu

W przypadku przeniesienia lub czasowej dzierżawy praw do premii państwa członkowskie ustalają nowy pułap indywidualny i powiadamiają zainteresowanych rolników o liczbie przysługujących im praw do premii nie później niż w ciągu 60 dni od ostatniego dnia okresu, w którym rolnik złożył swój wniosek.

Ustęp pierwszy nie ma zastosowania w przypadku, gdy przeniesienie praw następuje w drodze dziedziczenia.

Artykuł 71

Rolnicy niebędący właścicielami uprawianego gruntu

Rolnicy uprawiający wyłącznie grunty będące własnością publiczną lub wspólną, którzy zdecydowali się na przerwanie uprawiania tych gruntów i na przeniesienie wszystkich swoich praw na innego rolnika, są traktowani w taki sam sposób jak rolnicy, którzy sprzedają bądź przekazują swoje gospodarstwa. We wszystkich pozostałych przypadkach tacy rolnicy są traktowani w taki sam sposób jak rolnicy, którzy przenoszą tylko swoje prawa do premii.

Artykuł 72

Przeniesienie praw przez rezerwę krajową

Jeżeli państwa członkowskie postanowią, że przeniesienie praw bez przekazywania gospodarstwa ma się odbywać przez rezerwę krajową, zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 113 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wówczas stosują przepisy krajowe analogiczne do przepisów określonych w art. 69–71. Ponadto w takim przypadku:

- państwa członkowskie mogą postanowić, że czasowa dzierżawa ma się odbywać przez rezerwę krajową,
- przy przenoszeniu praw do premii bądź w przypadku czasowej dzierżawy tych praw w okolicznościach, w których zastosowanie ma pierwsze tiret, przeniesienia do rezerwy obowiązują dopiero po powiadomieniu o nich rolnika, który dokonuje przeniesienia lub dzierżawy praw, przez właściwe organy państwa członkowskiego, zaś przeniesienia z rezerwy na rzecz innego rolnika obowiązują dopiero po powiadomieniu o nich tego rolnika przez wymienione organy.

Ponadto takie przepisy muszą gwarantować, że płatność będzie dokonywana przez państwo członkowskie za część praw inną niż część, o której mowa w art. 113 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, odpowiadającą tej, która wynikałaby z bezpośredniego przeniesienia praw między rolnikami, w szczególności z uwzględnieniem tendencji produkcyjnych w danym państwie członkowskim. Taka płatność jest równa płatności, która będzie wymagana od rolników otrzymujących równoważne prawa z rezerwy krajowej.

Artykuł 73

Prawa częściowe

1. Jeżeli wynik obliczeń wykonanych zgodnie z art. 65–72 nie jest liczbą całkowitą, to uwzględnia się tylko pierwsze miejsce po przecinku.
2. Jeżeli zastosowanie przepisów niniejszej sekcji daje w wyniku częściowe prawa do premii, czy to dla rolników czy dla rezerwy krajowej, wówczas takie prawa częściowe są sumowane.
3. Jeżeli rolnik posiada prawa częściowe, to takie częściowe prawo daje wyłącznie uprawnienia do odpowiedniego ułamka kwoty jednostkowej premii oraz, w stosownych przypadkach, do dodatkowej premii krajowej, o której mowa w art. 64.

Artykuł 74

Program specjalny dla jałówek

1. Państwa członkowskie pragnące skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 115 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 informują Komisję o takim zamiarze i jednocześnie przekazują Komisji dane, które umożliwiają ustalenie, czy zostały spełnione warunki określone w art. 115 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.

W stosownych przypadkach zainteresowane państwa członkowskie podają ponadto wyznaczony przez siebie specjalny pułap.

Komisja decyduje, które państwa członkowskie spełniają warunki określone w art. 115 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Decyzje obowiązujące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nadal mają zastosowanie.

2. Państwa członkowskie spełniające warunki określone w art. 115 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 powiadają Komisję o wszelkich zmianach wyznaczonego przez siebie specjalnego pułapu krajowego przed dniem 1 stycznia roku, którego one dotyczą.

3. Państwa członkowskie stosujące program specjalny ustalają kryteria gwarantujące, że premia jest wypłacana rolnikom, których stado jałówek jest przeznaczone do odnowy stada krów. Kryteria te mogą w szczególności dotyczyć limitów wiekowych lub wymagań w zakresie rasy. Państwa członkowskie informują Komisję o przyjętych kryteriach do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego ich stosowanie. Jakiegokolwiek późniejsze zmiany są komunikowane Komisji do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego ich stosowanie.

4. Jeżeli zastosowanie proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 115 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, daje w wyniku liczbę kwalifikujących się zwierząt mniejszą od liczby całkowitej, to przyznaje się odpowiedni ułamek dziesiątych części jednostkowej premii oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowej premii krajowej, o której mowa w art. 64. W tym celu uwzględniane jest tylko jedno miejsce po przecinku.

5. W państwach członkowskich stosujących program specjalny wymaganie określone w art. 111 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 dotyczące minimalnej liczby przetrzymywanych zwierząt musi być całkowicie spełnione, albo w odniesieniu do krów mamek, jeżeli rolnik złożył wniosek z tytułu krów mamek, albo w odniesieniu do jałówek, jeżeli rolnik złożył wniosek z tytułu jałówek.

6. Przepisy art. 65–73 nie mają zastosowania do tego programu specjalnego.

Artykuł 75

Zaokrąglanie liczby zwierząt

Jeżeli w wyniku obliczeń maksymalnej liczby jałówek wyrażonej w procentach, zgodnie z art. 111 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, otrzymuje się liczbę, która nie jest liczbą całkowitą, taka liczba jest zaokrąglana w dół do najbliższej liczby całkowitej, jeżeli jest mniejsza od 0,5, i w górę do najbliższej liczby całkowitej, jeżeli jest równa lub większa od 0,5.

Sekcja 3

Przepisy wspólne odnoszące się do premii specjalnej i do premii z tytułu krów mamek

Artykuł 76

Wnioski o premię specjalną i premię z tytułu krów mamek

Państwa członkowskie mogą ze względów administracyjnych postanowić, że wnioski o płatności bezpośrednie, o których mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dotyczące premii specjalnej i premii z tytułu krów mamek są składane w odniesieniu do minimalnej liczby zwierząt, pod warunkiem że liczba ta nie przekracza trzech.

Sekcja 4

Premia ubojowa

Artykuł 77

Oświadczenie o uczestnictwie

Państwa członkowskie mogą postanowić, by w celu zakwalifikowania się do premii ubojowej przewidzianej w art. 116 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na dany rok kalendarzowy każdy rolnik przed złożeniem lub w chwili złożenia pierwszego wniosku w odniesieniu do tego roku kalendarzowego złożył oświadczenie o uczestnictwie.

Jednak w przypadku gdy rolnik nie wprowadza żadnych zmian w oświadczeniu o uczestnictwie, państwo członkowskie może zgodzić się na przedłużenie ważności poprzedniego oświadczenia.

Artykuł 78

Wnioski

1. We wnioskach o pomoc podaje się informacje potrzebne do wypłaty premii ubojowej, w szczególności datę urodzenia zwierzęcia w przypadku zwierząt urodzonych po dniu 1 stycznia 1998 r.

Wnioski o pomoc składa się w okresie ustalonym przez państwo członkowskie, który jednak nie może przekroczyć sześciu miesięcy od daty uboju zwierzęcia lub — jeżeli zwierzę jest wywożone — od daty opuszczenia przez nie terytorium celnego Wspólnoty. Okres ten wygasa nie później niż z końcem lutego następnego roku, z wyjątkiem przypadków nadzwyczajnych, o których decyduje to państwo członkowskie, do którego zwierzęta są wysyłane lub wywożone. W ramach tego limitu czasowego państwa członkowskie mogą ustalić terminy i daty składania wniosków o pomoc i określić liczbę wniosków, które każdy rolnik może złożyć w jednym roku kalendarzowym.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na składanie wniosków przez osobę inną niż rolnik. W takich przypadkach wniosek należy opatrzyć nazwiskiem i adresem rolnika, który może kwalifikować się do premii ubojowej.

Oprócz wymagań wprowadzonych w ramach systemu zintegrowanego każdy wniosek zawiera następujące elementy:

- a) w przypadkach gdy pomoc jest przyznawana w momencie uboju — zaświadczenie lub jakikolwiek dokument, sporządzony lub poświadczony przez rzeźnię i zawierający co najmniej te same informacje, czyli:
 - (i) nazwę i adres rzeźni (lub równorzędny kod);
 - (ii) datę uboju oraz numer identyfikacyjny i ubojowy zwierzęcia,
 - (iii) w przypadku cieląt — wagę tuszy, z wyjątkiem przypadków gdy zastosowanie ma art. 79 ust. 4;

b) w przypadkach gdy zwierzę jest wywożone do kraju trzeciego:

- (i) nazwę i adres eksportera (lub równorzędny kod);
- (ii) numer identyfikacyjny zwierzęcia;
- (iii) deklarację wywozową potwierdzającą wiek zwierzęcia w przypadku zwierząt urodzonych po dniu 1 stycznia 1998 r. i w przypadku cieląt, z wyjątkiem przypadków gdy zastosowanie ma art. 79 ust. 4, masa żywca, która nie może przekroczyć 300 kilogramów;
- (iv) dowód na to, że zwierzę opuściło obszar celny Wspólnoty, przedstawiony w taki sam sposób jak w przypadku refundacji wywozowej.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że informacje, o których mowa w akapicie czwartym lit. a) oraz b), są przesyłane przez organ bądź organy zatwierdzone przez państwo członkowskie, dopuszczając użycie technologii informatycznej.

Państwa członkowskie prowadzą regularne i niezapowiedziane kontrole dokładności wystawianych zaświadczeń lub dokumentów oraz, w stosownych przypadkach, informacji, o których mowa w akapicie czwartym.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą postanowić, że informacje na temat uboju zwierząt wprowadzane do skomputeryzowanych baz danych opisanych w art. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, wysyłane do właściwego organu przez rzeźnie, są uważane za wnioski o premię ubojową na rzecz rolników, pod warunkiem że takie bazy danych dają wystarczające i zadowalające dla państwa członkowskiego gwarancje, co do dokładności zawartych w nich danych na potrzeby programu premii ubojowej oraz, w stosownych przypadkach, wypłacania w momencie uboju premii specjalnej.

Państwa członkowskie mogą jednak postanowić, że wnioski mają być składane. W takim przypadku państwa członkowskie mogą określić rodzaj informacji, które załącza się do wniosku.

Państwa członkowskie podejmujące decyzję o stosowaniu tego ustępu informują Komisję o jakiegokolwiek późniejszej zmianie przed jej wprowadzeniem.

Państwa członkowskie dbają, aby dane udostępniane agencji płatniczej obejmowały wszelkie informacje konieczne do wypłaty premii ubojowej, a zwłaszcza:

- a) typy i ilości zwierząt, zgodnie z art. 116 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, poddanych ubojowi w ciągu danego roku;
- b) informacje dotyczące zgodności z limitami wiekowymi i wagą tuszy, określonymi w wymienionym artykule wraz z okresem przetrzymywania, o którym mowa w art. 80 niniejszego rozporządzenia;
- c) w stosownych przypadkach informacje potrzebne do wypłaty premii specjalnej w momencie uboju.

3. W odniesieniu do zwierząt, które były przedmiotem obrotu wewnątrz Wspólnoty po upływie okresu przetrzymywania, o którym mowa w art. 80, nawet jeżeli państwo członkowskie, w którym przeprowadzono ubój, podejmie decyzję o stosowaniu odstępstwa przewidzianego w ust. 2 niniejszego artykułu, rzeźnia wydaje dokument określony w niniejszym artykule ust. 1 akapit czwarty lit. a).

Jednak jeżeli systemy przesyłania danych obu państw członkowskich są kompatybilne, to mogą one uzgodnić stosowanie ust. 2.

Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu zagwarantowania skuteczności kontroli autentyczności składanych dokumentów lub dokładności wymienianych danych. W tym celu państwo członkowskie, w którym dokonywana jest płatność, regularnie wysyła państwu członkowskiemu, w którym ma miejsce ubój, zestawienie zaświadczeń (lub zastępujących je informacji) otrzymanych z państwa członkowskiego uboju i wystawionych przez rzeźnie, w podziale na rzeźnie.

Artykuł 79

Masa i sposób prezentacji tusz

1. Na potrzeby art. 116 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 tusze cieląt są prezentowane po oskórowaniu, wypatroszeniu i wykrwawieniu, bez głowy i racic, lecz z wątrobą, nerkami i tłuszczem nerkowym.

2. Uwzględniana masa jest masą tuszy po schłodzeniu bądź masą ciepłą, ustaloną możliwie jak najszybciej po uboju i zmniejszoną o 2 %.

3. Jeżeli tusze są prezentowane bez wątroby, nerek lub tłuszczu nerkowego, to ich masa jest powiększana o:

- a) 3,5 kg na wątrobę;
- b) 0,5 kg na nerki;
- c) 3,5 kg na tłuszcz nerkowy.

4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że jeżeli w momencie uboju lub wywozu cielę ma mniej niż sześć miesięcy, to wymaganie w zakresie masy, o którym mowa w art. 116 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jest uznane za spełnione.

Jeżeli nie można ustalić masy tuszy w rzeźni, to wymaganie dotyczące masy o którym mowa w art. 116 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jest uznane za spełnione, o ile masa żywca nie przekracza 300 kilogramów.

Artykuł 80

Okres przetrzymywania

1. Premia ubojowa jest wypłacana rolnikowi, który przetrzymał zwierzę przez minimalny okres przetrzymywania dwóch miesięcy, kończący się na mniej niż jeden miesiąc przed ubojem lub na mniej niż dwa miesiące przed wywozem.

2. W przypadku cieląt poddawanych ubojowi przed osiągnięciem wieku trzech miesięcy okres przetrzymywania wynosi jeden miesiąc.

Artykuł 81

Pałapy krajowe

1. Pałapy krajowe, o których mowa w art. 116 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zostały ustalone w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli zastosowanie proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 116 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, daje w wyniku liczbę zakwalifikowanych zwierząt mniejszą od liczby całkowitej, to przyznaje się odpowiedni ułamek dziesiętnych części jednostkowej kwoty premii ubojowej. W tym celu uwzględnia się tylko jedno miejsce po przecinku.

Sekcja 5

Postanowienia ogólne

Artykuł 82

Wypłata zaliczek

1. Zgodnie z art. 29 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, na podstawie wyników kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu właściwy organ wypłaca rolnikowi zaliczkę według liczby zwierząt uznanych za kwalifikujące się do wypłaty, w wysokości 60 % premii specjalnej, premii z tytułu krów mamek oraz premii ubojowej.

W przypadku premii specjalnej, programu specjalnego dla jałówek, o którym mowa w art. 74, oraz premii ubojowej państwa członkowskie mogą obniżyć procent zaliczki, jednak nie może ona być niższa od 40 %.

Zaliczki nie można wypłacać przed dniem 16 października roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego złożono wniosek o premię.

2. Ostateczna wypłata premii obejmuje kwotę równą różnicy między zaliczką a wysokością premii, do której jest uprawniony dany rolnik.

Artykuł 83

Rok przydziału

1. Data złożenia wniosku stanowi termin operacyjny do ustalenia roku, na który przydzielane są zwierzęta objęte premią specjalną i premią z tytułu krów mamek, oraz do wyznaczenia liczby dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP) stosowanej do obliczenia gęstości obsady zwierząt.

Jeżeli jednak premia specjalna jest przyznawana zgodnie z art. 56, to kwota możliwej do uzyskania premii jest kwotą obowiązującą w dniu 31 grudnia roku, w którym miał miejsce ubój lub wywóz, w następujących przypadkach:

- a) jeżeli zwierzę poddano ubojowi bądź wywieziono nie później niż w dniu 31 grudnia;
- b) jeżeli wniosek o premię na to zwierzę złożono po upływie tego terminu.

2. W przypadku premii ubojowej do celów stosowania współczynnika pomocy i obliczania proporcjonalnej obniżki zgodnie z art. 81, rokiem przydziału jest rok uboju lub wywozu.

Artykuł 84

Kary za nielegalne użycie lub posiadanie niektórych substancji lub produktów

W razie powtarzających się przypadków naruszania przepisów przez nielegalne używanie bądź posiadanie substancji lub produktów niedopuszczonych przez odnośne wspólnotowe przepisy weterynaryjne, na mocy art. 119 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie wyznaczają długość okresu wykluczenia z programów pomocy w zależności od stopnia naruszenia.

Artykuł 85

Ustalenie indywidualnej kwoty mlecznej

Do końca siódmego kolejnego okresu określonego w art. 66 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w drodze odstępstwa od terminów ustalonych w art. 62 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie może podjąć decyzję, by w odniesieniu do rolników produkujących mleko, którzy zwalniają bądź przejmują całość lub część kwot indywidualnych odpowiednio w dniu 31 marca lub 1 kwietnia, zgodnie z art. 65 lit. i) oraz k) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub na mocy przepisów krajowych przyjętych celem wdrożenia art. 73, 74 i 75 wymienionego rozporządzenia, maksymalną kwotę indywidualną mleka dostępnego do zakwalifikowania do premii z tytułu krów mamek oraz maksymalną liczbę krów mamek ustalić w dniu 1 kwietnia.

Artykuł 86

Wyznaczanie okresów przetrzymywania

Ostatni dzień okresów przetrzymywania, o których mowa w art. 53, art. 57 ust. 1, art. 61 oraz 80 jest dniem roboczym lub świątecznym poprzedzającym dzień, którego data pokrywa się z datą rozpoczęcia okresu.

Artykuł 87

Identyfikacja i rejestracja zwierząt

Wymóg identyfikacji i rejestracji zwierząt, ustalony w art. 117 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, stosuje się do zwierząt urodzonych przed dniem 1 stycznia 1998 r., zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie Rady 2008/71/WE⁽¹⁾, z wyjątkiem zwierząt, które są przedmiotem obrotu wewnątrz Wspólnoty.

TYTUŁ III

**SZCZEGÓŁOWE ZASADY DOTYCZĄCE TYTUŁU V
ROZPORZĄDZENIA (WE) nr 73/2009**

ROZDZIAŁ 1

System jednolitej płatności obszarowej

Artykuł 88

**Minimalna powierzchnia przypadającego na gospodarstwo
obszaru kwalifikującego się**

Minimalna powierzchnia obszaru kwalifikującego się przypadającego na gospodarstwo, za którą można wnioskować płatności, przekraczająca 0,3 ha, zgodnie z art. 124 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, została ustalona w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 89

Powierzchnie użytków rolnych

Powierzchnie użytków rolnych objęte systemem jednolitej płatności obszarowej, jak przewidziano w art. 124 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zostały określone w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 90

Produkcja konopi

Przepisy dotyczące odmian konopi, o których mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian w odniesieniu do kwalifikowalności do systemu jednolitej płatności obszarowej.

ROZDZIAŁ 2

Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie

Artykuł 91

Współczynnik redukcji

Jeżeli w danym sektorze uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie przekroczą maksymalny poziom dopuszczony przez Komisję zgodnie z art. 132 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, to stawka uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich dla danego sektora jest proporcjonalnie zmniejszana przez zastosowanie współczynnika redukcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 31.

Artykuł 92

Warunki kwalifikowalności

Do celów art. 132 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 Komisja uwzględni w szczególności specjalne pule środków finansowych przypadające na (pod)sektor, o których mowa w art. 132 ust. 5 wymienionego rozporządzenia, oraz warunki kwalifikowalności mające zastosowanie do odpowiednich płatności bezpośrednich w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, o których mowa w art. 132 ust. 2 akapit czwarty tego rozporządzenia.

Do celów art. 132 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz niniejszego rozdziału „odpowiadający systemowi płatności bezpośrednich mającemu zastosowanie w tym czasie w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie” oznacza każdy rodzaj płatności bezpośrednich wymieniony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przyznanych w roku stosowania uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, których warunki kwalifikowalności są podobne do warunków przedmiotowych uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich.

Artykuł 93

Kontrole

Nowe państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki kontroli celem zapewnienia, by zostały spełnione warunki przyznawania uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, określone w zezwoleniu Komisji zgodnie z art. 132 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 94

Sprawozdanie roczne

Nowe państwa członkowskie składają sprawozdania zawierające informacje na temat środków uruchomionych celem wdrożenia uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich przed dniem 30 czerwca roku następującego po ich wdrożeniu. Sprawozdanie obejmuje co najmniej następujące elementy:

- jakiegokolwiek zmiany sytuacji mające wpływ na uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie;
- w odniesieniu do każdej uzupełniającej krajowej płatności bezpośredniej: liczbę beneficjentów, całkowitą kwotę przyznanej uzupełniającej krajowej płatności, liczbę hektarów, liczbę zwierząt lub innych jednostek wypłaconej płatności;
- sprawozdanie na temat środków kontroli zastosowanych zgodnie z art. 93.

Artykuł 95

Pomoc państwa

Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie wypłacone niezgodnie z zezwoleniem Komisji, o którym mowa w art. 132 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, są uznane za pomoc państwa przyznaną bezprawnie w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽²⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

TYTUŁ IV

PRZEPISY UCHYLAJĄCE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 96

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 traci moc z dniem 1 stycznia 2010 r.

Jednak rozporządzenie to stosuje się nadal do wniosków o pomoc dotyczących 2009 r. i poprzedzających okresów premiowych.

2. Odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i należy je interpretować zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IX.

Artykuł 97

Przepisy przejściowe

W drodze odstępstwa od art. 32 ust. 2 oraz art. 159 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 oraz w odniesieniu do pomocy

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2009 r.

z tytułu roślin energetycznych zgodnie z rozdziałem 8 oraz programu dobrowolnego odłogowania zgodnego z rozdziałem 16 wymienionego rozporządzenia, przetwarzanie surowców ze zbiorów w 2009 r. odbywa się do daty ustalonej przez zainteresowane państwo członkowskie, ale nie później niż do dnia 31 lipca 2011 r.

W przypadku upraw innych niż uprawy jednoroczne, które mają zostać zebrane po 2009 r., rozdziały 8 i 16 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 przestają obowiązywać w odniesieniu do plonów zebranych od roku 2010, a zabezpieczenia wniesione zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz art. 158 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 zwalniane są w terminie ustalonym przez zainteresowane państwo członkowskie, ale nie później niż do dnia 31 lipca 2010 r.

Artykuł 98

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o pomoc dotyczących okresów premiowych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

SPECJALNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU UPRAWY RYŻU

Obliczanie współczynnika redukcji, o którym mowa w art. 8

1. Celem stwierdzenia ewentualnego przekroczenia obszaru bazowego, o którym mowa w art. 76 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, właściwy organ państwa członkowskiego powinien z jednej strony uwzględnić obszary bazowe bądź podobszary bazowe określone w art. 75 tego rozporządzenia, z drugiej zaś łączną powierzchnię obszarów, w odniesieniu do których złożono wnioski o pomoc dla tych obszarów i podobszarów bazowych.
2. Ustalając łączną powierzchnię, w odniesieniu do której złożono wnioski, nie należy uwzględniać wniosków bądź części wniosków, w odniesieniu do których kontrola wykazała, że są wyraźnie nieuzasadnione.
3. Jeżeli w odniesieniu do niektórych obszarów bazowych lub podobszarów bazowych stwierdzone zostanie przekroczenie, państwo członkowskie ustala procent przekroczenia, obliczony z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, przed ostatecznym terminem określonym w art. 6 niniejszego rozporządzenia. W przypadkach gdy przekroczenie można przewidzieć, państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o tym producentów.
4. Współczynnik redukcji specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu oblicza się zgodnie z art. 76 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 według następującego wzoru:

Współczynnik redukcji = obszar referencyjny podobszaru bazowego podzielony przez łączną powierzchnię, w odniesieniu do której złożono wnioski o pomoc w ramach tego podobszaru bazowego.

Zredukowaną specjalną płatność z tytułu uprawy ryżu oblicza się według następującego wzoru:

Zredukowana specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu = specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu pomnożona przez współczynnik redukcji.

Ten współczynnik redukcji i tę zredukowaną specjalną płatność z tytułu uprawy ryżu oblicza się dla każdego podobszaru bazowego po zastosowaniu przeniesień, o których mowa w art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Przeniesień dokonuje się na korzyść podobszarów bazowych, w których limity zostały przekroczone. Dokonuje się tego proporcjonalnie do przekroczeń stwierdzonych w podobszarach bazowych, w których limity zostały przekroczone.

ZAŁĄCZNIK II

BADANIE ŁUBINU GORZKIEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 13

Należy przeprowadzić na próbce 200 ziaren, pobranej z próby ważącej 1 kg z każdej partii maksymalnie 20 ton.

Wyłącznym celem badania jest uzyskanie wiarygodnego dowodu na obecność ziarna gorzkiego w próbce. Tolerancja jednolitości wynosi 1 ziarno na 100. Należy stosować metodę cięcia ziarna (*grain-cut method*) według Von Sengbuscha (1942), Ivanova i Smirnowej (1932) oraz Eggebrechta (1949). Ciąć w poprzek ziarno suche lub spęczniałe. Połówki ziaren umieścić na sicie i zanurzyć sito w roztworze jodu na dziesięć sekund, a następnie płukać przez pięć sekund strumieniem wody. Powierzchnia przecięcia ziarna gorzkiego zbrązowieje, zaś ziarno o niskiej zawartości alkaloidów zachowa żółte zabarwienie.

Przygotowanie roztworu jodu: rozpuścić 14 g jodanu potasu w możliwie jak najmniejszej ilości wody, dodać 10 g jodu i rozcieńczyć do 1 000 cm³. Roztwór powinien się odstać przez tydzień przed użyciem. Przechowywać w butelkach z ciemnego szkła. Przed użyciem rozcieńczyć przygotowany roztwór, zwiększając jego początkową objętość od trzech do pięciu razy.

ZAŁĄCZNIK III

OBSZARY KWALIFIKUJĄCE SIĘ DO UZYSKANIA PREMII ZA KOZY

1. Bułgaria: cały kraj.
 2. Cypr: cały kraj.
 3. Portugalia: cały kraj, z wyłączeniem Azorów.
 4. Słowenia: cały kraj.
 5. Słowacja: wszystkie obszary górskie w rozumieniu art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.
-

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ RAS BYDŁA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 59

- Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD) – German Red – Lithuanian Red
 - Ayrshire
 - Armoricaine
 - Bretonne Pie-Noire
 - Fries-Hollands (FH), française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein
 - Groninger Blaarkop
 - Guernsey
 - Jersey
 - Malkeborhorn
 - Reggiana
 - Valdostana Nera
 - Itäsuomenkarja
 - Länsisuomenkarja
 - Pohjoissuomenkarja.
-

ZAŁĄCZNIK V

PRZECIĘTNA MLECZNOŚĆ, O KTÓREJ MOWA W ART. 63

	<i>(kilogramy)</i>
Belgia	6 920
Republika Czeska	5 682
Estonia	5 608
Hiszpania	6 500
Francja	5 550
Cypr	6 559
Łotwa	4 796
Litwa	4 970
Węgry	6 666
Austria	4 650
Polska	3 913
Portugalia	5 100
Słowacja	5 006

ZAŁĄCZNIK VI

KRAJOWE PUŁAPY PREMII ZA UBÓJ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 81 UST. 1

	Dorosłe bydło	Cielęta
Belgia	—	335 935
Hiszpania	1 982 216	25 629
Portugalia	325 093	70 911

ZAŁĄCZNIK VII

MINIMALNA POWIERZCHNIA PRZYPADAJĄCEGO NA GOSPODARSTWO OBSZARU KWALIFIKUJĄCEGO SIĘ W RAMACH SYSTEMU JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ

Nowe państwa członkowskie	Minimalna powierzchnia przypadającego na gospodarstwo obszaru kwalifikującego się, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 (ha)
Bułgaria	1 Przy czym gospodarstwa o powierzchni upraw stałych co najmniej 0,5 ha mogą wnioskować o płatności
Cypr	0,3
Republika Czeska	1
Estonia	1
Węgry	1 Przy czym gospodarstwa o powierzchni sadów bądź winnic przekraczającej 0,3 ha mogą wnioskować o płatności
Łotwa	1
Litwa	1
Polska	1
Rumunia	1
Słowacja	1

ZAŁĄCZNIK VIII

POWIERZCHNIA UŻYTKÓW ROLNYCH OBJĘTA SYSTEMEM JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ

Nowe państwa członkowskie	Powierzchnia użytków rolnych objęta systemem jednolitych dopłat obszarowych, o której mowa w art. 124 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 (w tys. ha)
Bułgaria	3 492
Cypr	140
Republika Czeska	3 469
Estonia	800
Węgry	4 829
Łotwa	1 475
Litwa	2 574
Polska	14 337
Rumunia	8 716
Słowacja	1 880

ZAŁĄCZNIK IX

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 1	art. 1
art. 2	art. 5
art. 2 ust. 2	art. 5 ust. 3
art. 2 ust. 3	art. 3
art. 2 ust. 5	art. 13
art. 3	art. 4
art. 4	art. 6
art. 5	—
art. 6	—
art. 7	—
art. 8	—
art. 9	—
art. 10	—
art. 11	art. 14
art. 12	art. 7
art. 13	art. 8
art. 14	art. 9
art. 15	art. 15
art. 16	art. 16
art. 17	art. 17
art. 18	—
art. 19	art. 10
art. 20	art. 11
art. 21	art. 12
art. 22	—
art. 23	—
art. 24	—
art. 25	—
art. 26	—
art. 27	—
art. 28	—
art. 29	—
art. 30	—
art. 31	—
art. 32	—
art. 33	—
art. 34	—
art. 35	—
art. 36	—
art. 36a	—
art. 37	—
art. 38	—

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 39	—
art. 40	—
art. 41	—
art. 42	—
art. 43	—
art. 44	—
art. 45	—
art. 46	art. 18
art. 47	art. 19
art. 48	art. 20
art. 49	art. 21
art. 49a	art. 22
art. 50	art. 23
art. 51	—
art. 52	—
art. 53	—
art. 54	—
art. 55	—
art. 56	—
art. 57	—
art. 58	—
art. 59	—
art. 60	—
art. 61	—
art. 62	—
art. 63	—
art. 64	—
art. 65	—
art. 66	—
art. 67	—
art. 68	—
art. 69	—
art. 70	art. 35
art. 71	art. 36
art. 72	art. 37
art. 73	art. 38
art. 74	art. 39
art. 75	art. 40
art. 76	art. 41
art. 77	art. 42
art. 78	art. 43
art. 79	art. 44
art. 80	art. 45
art. 81	art. 46
art. 82	art. 47

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 83	art. 48
art. 84	art. 49
art. 85	—
art. 86	—
art. 87	art. 50
art. 88	art. 51
art. 89	art. 52
art. 90	art. 53
art. 91	art. 54
art. 92	art. 55
art. 93	art. 56
art. 94	art. 57
art. 95	art. 58
art. 96	—
art. 97	—
art. 98	—
art. 99	art. 59
art. 100	art. 60
art. 101	art. 61
art. 102	art. 62
art. 103	art. 63
art. 104	art. 64
art. 105	art. 65
art. 106	art. 66
art. 107	art. 67
art. 108	art. 68
art. 109	art. 69
art. 110	art. 70
art. 111	art. 71
art. 112	art. 72
art. 113	art. 73
art. 114	art. 74
art. 115	art. 75
art. 116	art. 76
art. 117	—
art. 118	—
art. 118a	—
art. 118b	—
art. 118c	—
art. 118d	—
art. 119	—
art. 120	art. 77
art. 121	art. 78
art. 122	art. 79
art. 123	art. 80

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 124	art. 81
art. 125	—
art. 126	art. 82
art. 127	art. 83
art. 128	—
art. 129	art. 84
art. 130	art. 85
art. 130a	art. 86
art. 131	—
art. 132	art. 87
art. 133	—
art. 134	art. 88
art. 135	art. 89
—	art. 90
art. 136	—
art. 137	—
art. 138	—
art. 139	art. 91
art. 139a	art. 92
art. 140	art. 93
art. 141	art. 94
art. 142	art. 95
art. 142a	—
art. 143	—
art. 144	—
art. 145	—
art. 146	—
art. 147	—
art. 148	—
art. 149	—
art. 150	—
art. 151	—
art. 152	—
art. 153	—
art. 154	—
art. 155	—
art. 156	—
art. 157	—
art. 158	—
art. 159	—
art. 160	—
art. 163	—
art. 164	—
art. 165	—
art. 166	—

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 167	—
art. 168	—
art. 169	—
art. 170	—
art. 171	—
art. 171a	art. 24
art. 171aa	art. 25
art. 171ab	art. 26
art. 171ac	art. 27
art. 171ad	art. 28
art. 171ae	art. 29
art. 171af	art. 30
art. 171ag	—
art. 171ah	—
art. 171 ai	—
art. 171b	—
art. 171ba	—
art. 171bb	—
art. 171bc	—
art. 171c	—
art. 171ca	—
art. 171cb	—
art. 171cc	—
art. 171cd	—
art. 171ce	—
art. 171cf	—
art. 171cg	—
art. 171ch	—
art. 171ci	—
art. 171cj	—
art. 171ck	—
art. 171cl	—
art. 171cm	—
art. 171cn	—
art. 171co	—
art. 171cp	—
art. 171d	art. 31
art. 171da	art. 32
art. 171db	art. 33
art. 171dc	art. 34
art. 172	art. 96
—	art. 97
art. 173	art. 98
załącznik I	załącznik II
załącznik II	załącznik I

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
załączniki III, IV, V, VI, VII, VIII, IX	—
załącznik X	załącznik III
załączniki XI, XII, XIII, XIV	—
załącznik XV	załącznik IV
załącznik XVI	załącznik V
załącznik XVII	załącznik VI
załączniki XVIII, XIX	—
załącznik XX	załącznik VII
załącznik XXI	załącznik VIII
Załączniki XXII–XXX	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1122/2009

z dnia 30 listopada 2009 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 85x oraz 103za w związku z jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, w szczególności jego art. 142 lit. b), c), d), e), h), k), l), m), n), o), q) oraz sz),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 uchyla i zastępuje rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 i wprowadza szereg zmian do systemu płatności jednolitej jak również do niektórych innych systemów płatności bezpośrednich. Jednocześnie znosi kilka innych systemów płatności bezpośrednich od 2010 r. Rozporządzenie to wprowadza ponadto do systemu szereg zmian, zgodnie z którymi płatności bezpośrednie dla rolnika, który nie spełni pewnych warunków w zakresie ochrony zdrowia publicznego, zwierząt oraz roślin, ochrony środowiska oraz dobrostanu zwierząt („zasada wzajemnej zgodności”) będą obniżane lub będą podlegały wykluczeniom.
- (2) Systemy płatności bezpośrednich po raz pierwszy wprowadzono w wyniku reformy wspólnej polityki rolnej w 1992 r., a później rozwinięto w ramach kolejnych

reform. Systemy te podlegają zintegrowanemu systemowi zarządzania i kontroli (zwanemu dalej „zintegrowanym systemem”). Przedmiotowy system, określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 24 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniach Rady (WE) nr 1782/2003 oraz (WE) nr 73/2009, jak również w zakresie wdrażania wzajemnej zgodności, o której mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2008 ⁽²⁾ okazały się efektywnymi i skutecznymi środkami realizacji systemów płatności bezpośrednich. Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 opiera się na podstawach tego zintegrowanego systemu.

- (3) Uwzględniając zmiany wprowadzone w płatnościach bezpośrednich przez rozporządzenie (WE) nr 73/2009, należy uchylić i zastąpić rozporządzenie (WE) nr 796/2004, opierając nowe rozporządzenie na zasadach ustanowionych przez rozporządzenie (WE) nr 796/2004. Jednocześnie, w związku z włączeniem sektora wina do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007, należy zastąpić odniesienia do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 ⁽³⁾ zawarte w rozporządzeniu 796/2004 odniesieniami do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W celu zapewnienia spójności, niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 796/2004 należy włączyć do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 ⁽⁴⁾, które uchyla i zastępuje rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników ⁽⁵⁾.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 pozostawia państwom członkowskim wybór, co do stosowania pewnych systemów pomocy ustanowionych w tym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem ustanowić przepisy w odniesieniu do zarządzania i kontroli, które mają być przeprowadzane w państwach członkowskich, w celu umożliwienia im udziału w niektórych systemach pomocy. Odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia powinny zatem mieć zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim państwa członkowskie podejmą taką decyzję.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

- (5) Jako część obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, rozporządzenie (WE) nr 73/2009 określa pewne zobowiązania zarówno państw członkowskich, jak i rolników indywidualnych, w zakresie utrzymywania trwałych użytków zielonych. Konieczne jest ustanowienie szczegółów określania stosunku użytkowanych trwałych użytków zielonych do gruntów rolnych, oraz określenie indywidualnych zobowiązań, które będą obowiązywały rolników w przypadku gdy zostanie stwierdzone, że stosunek ten maleje na niekorzyść trwałych użytków zielonych.
- (6) Aby umożliwić skuteczną kontrolę oraz zapobiegać składaniu różnych wniosków o przyznanie pomocy w różnych agencjach płatniczych jednego państwa członkowskiego, państwa członkowskie powinny zapewnić jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika, który składa wniosek o przyznanie pomocy w ramach zintegrowanego systemu.
- (7) Potrzebne są szczegółowe zasady w odniesieniu do systemu identyfikacji działek rolnych stosowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Zgodnie z tym przepisem należy korzystać z technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznych (GIS). Konieczne jest jasne określenie, na jakim poziomie ma funkcjonować ten system oraz określenie poziomu szczegółów informacji, który ma obowiązywać w GIS.
- (8) Aby zapewnić prawidłowe wdrożenie systemu płatności jednolitej ustanowionego w tytule III rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie powinny ustanowić system identyfikacji i rejestracji tak, by umożliwić ustalenie uprawnień do płatności oraz, między innymi, by umożliwić kontrole krzyżowe obszarów zadeklarowanych w systemie płatności jednolitych z uprawnieniami do płatności dostępnych dla każdego rolnika oraz w ramach różnych uprawnień do płatności.
- (9) Monitorowanie przestrzegania różnorodnych obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności wymaga stworzenia systemu kontroli oraz ustalenia stosownych obniżek. W tym celu różne organy państw członkowskich muszą przekazywać informacje na temat wniosków o przyznanie pomocy, prób kontrolnych, wyników kontroli na miejscu itp. Należy ustanowić przepisy dotyczące podstawowych elementów takiego systemu.
- (10) W celu uproszczenia, państwa członkowskie mogą zdecydować, że wszystkie wnioski o przyznanie pomocy na mocy tytułu III i IV rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zostaną objęte pojedynczym wnioskiem.
- (11) Państwa członkowskie powinny podjąć stosowne środki w celu umożliwienia właściwego funkcjonowania zintegrowanego systemu, w przypadkach gdy względem jednego rolnika odpowiedzialna jest więcej niż jedna agencja płatnicza.
- (12) W celu umożliwienia skutecznych kontroli, każdy rodzaj użytkowanego gruntu oraz stosownych systemów pomocy powinien być deklarowany w tym samym czasie. Dlatego też należy ustanowić przepisy dotyczące składania pojedynczego wniosku o przyznanie pomocy obejmującego wszelkie wnioski o pomoc, która jest w pewnym zakresie związana z obszarem. Ponadto pojedynczy wniosek o przyznanie pomocy powinien być składany przez rolników, którzy nie ubiegają się o żadną pomoc spośród objętych pojedynczym wnioskiem, lecz posiadają użytki rolne. W przypadkach gdy władze dysponują już przedmiotowymi informacjami, należy jednak zezwolić państwom członkowskim na zwolnienie rolników z tego obowiązku.
- (13) Państwa członkowskie powinny ustalić ostateczny termin składania pojedynczych wniosków, który jednak nie powinien być późniejszy niż dzień 15 maja, w celu umożliwienia przeprowadzenia postępowania i kontroli wniosków we właściwym czasie. Ze względu na szczególne warunki klimatyczne Estonia, Łotwa, Litwa, Finlandia i Szwecja powinny mieć jednak możliwość wyznaczenia późniejszego terminu, ale nie późniejszego niż dzień 15 czerwca. Ponadto jeśli wymagają tego warunki klimatyczne w danym roku, odstępstwa w poszczególnych przypadkach powinny być przewidziane w oparciu o tę samą podstawę prawną.
- (14) W pojedynczym wniosku rolnik powinien zgłaszać nie tylko obszar używany do celów rolniczych, ale także swoje uprawnienia do płatności, a wszelkie informacje wymagane w celu ustalenia kwalifikowalności powinny być wymagane w momencie składania pojedynczego wniosku. W przypadkach gdy nie zostały jeszcze ostatecznie ustalone uprawnienia do płatności, które mają być przyznane w danym roku, należy jednak pozwoić państwom członkowskim na odstępstwa od niektórych obowiązków.
- (15) W celu uproszczenia procedur składania wniosków oraz zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, należy w tym kontekście ustalić przepisy dotyczące udostępniania przez państwa członkowskie rolnikom wstępnych informacji w jak najszerszym zakresie.
- (16) Wszelkie szczególne informacje dotyczące produkcji konopi, orzechów, ziemniaków skrobiowych, nasion, bawełny, owoców i warzyw oraz wsparcia specjalnego objętych pojedynczym wnioskiem powinny być wymagane w momencie składania pojedynczego wniosku lub – w stosownych przypadkach kiedy wynika to z charakteru informacji – w późniejszym terminie. Ponadto należy ustalić, że w pojedynczym wniosku o przyznanie pomocy deklaruje się obszary, w odniesieniu do których nie składa się wniosków o pomoc. W zależności od rodzaju użytkowania potrzebne mogą być dokładne informacje, dlatego też określone rodzaje użytkowania powinny być deklarowane osobno, natomiast inne rodzaje mogą być deklarowane w jednej pozycji. Należy jednak umożliwić odstępstwo od tej zasady w przypadku gdy państwa członkowskie wcześniej otrzymały tego rodzaju informacje.
- (17) Do celów skutecznego monitorowania każde państwo członkowskie powinno określić minimalny rozmiar działek rolnych, które mogą być objęte wnioskiem o przyznanie pomocy.
- (18) Aby umożliwić jak największą elastyczność w odniesieniu do planowania przez rolników użytkowania gruntów, należy umożliwić wnoszenie poprawek do pojedynczych wniosków do czasu, kiedy zwykle miałyby miejsce siew, pod warunkiem że zostały spełnione wszystkie wymagania szczególne, określone w różnych systemach pomocy, oraz że właściwe organy nie poinformowały jeszcze rolnika o błędach zawartych w pojedynczym wniosku, ani nie powiadomiły go o nieprawidłowościach stwierdzonych w wyniku kontroli na miejscu w stosunku do części, której dotyczy poprawka. Po dokonaniu poprawki należy umożliwić dostosowanie odpowiednich dokumentów uzupełniających lub umów, które należy dostarczyć.

- (19) Terminowe składanie wniosków o podwyższenie wartości lub przyznanie uprawnień do płatności w ramach systemu płatności jednolitej ma kluczowe znaczenie dla skutecznego zarządzania systemem. Państwa członkowskie powinny zatem ustalić ostateczny termin składania wniosków, który jednak nie powinien być późniejszy niż dzień 15 maja. W celu uproszczenia procedur państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyznaczenia późniejszego terminu, ale nie później niż do dnia 15 czerwca.
- (20) W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje o stosowaniu różnych systemów pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich, należy określić wspólne przepisy dotyczące szczegółów, które należy uwzględniać we wnioskach o przyznanie pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich.
- (21) Zgodnie z art. 117 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 płatności w ramach systemów pomocy z tytułu bydła mogą być wypłacane jedynie w odniesieniu do zwierząt, które zostały odpowiednio zidentyfikowane oraz zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 lipca 2000 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97⁽¹⁾. Rolnicy składający wnioski w ramach określonych systemów pomocy powinni w odpowiednim czasie mieć dostęp do stosownych informacji.
- (22) Pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, oddzielna płatność z tytułu cukru i oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw, ze względu na ich charakter, nie są związane z użytkami rolnymi, dlatego nie stosuje się do tych systemów płatności przepisów dotyczących pojedynczego wniosku. Należy zatem przyjąć przepisy w celu ustanowienia odpowiedniej procedury składania wniosków.
- (23) Należy określić dalsze wymogi odnośnie do wniosków o przyznanie wsparcia specjalnego na mocy art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, innego niż płatności obszarowe lub płatności z tytułu zwierząt gospodarskich. Ze względu na możliwą różnorodność szczególnych środków wsparcia jest bardzo ważne, żeby rolnik przedstawiał wszystkie informacje wymagane w celu ustalenia kwalifikowalności. Ze względów praktycznych państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania dokumentów uzupełniających w terminie późniejszym od terminu, który powinien być wyznaczony na składanie wniosków.
- (24) W przypadku stosowania art. 68 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 beneficjentami nie są rolnicy, ale fundusze wspólnego inwestowania, które wypłaciły rolnikom odszkodowania za poniesione straty gospodarcze. Należy ustalić szczególne wymogi w odniesieniu do składania przez fundusze wspólnego inwestowania wniosków zawierających informacje potrzebne do ustalenia ich kwalifikowalności do płatności.
- (25) Należy ustalić ogólne ramy wprowadzania uproszczonych procedur w kontekście komunikacji między rolnikami a organami państw członkowskich. Ramy te powinny w szczególności uwzględniać możliwość korzystania ze środków komunikacji elektronicznej. Należy jednak w szczególności zagwarantować, że uzyskane w ten sposób dane będą w pełni wiarygodne, oraz że procedury będą przebiegały bez jakiegokolwiek dyskryminacji wobec rolników. Ponadto w celu uproszczenia administracyjnego zarówno dla rolników jak i dla organów krajowych, organy krajowe powinny mieć możliwość wymagania dokumentów uzupełniających potrzebnych do sprawdzenia kwalifikowalności do niektórych płatności bezpośrednio ze źródła informacji, a nie od rolnika.
- (26) W przypadku gdy wnioski o przyznanie pomocy zawierają oczywiste błędy, w każdej chwili powinna istnieć możliwość ich sprostowania.
- (27) Należy ustalić zasady postępowania w sytuacjach, kiedy ostateczny termin składania różnych wniosków, dokumentów lub poprawek przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, sobotę lub niedzielę.
- (28) Przestrzeganie terminów składania wniosków o przyznanie pomocy, poprawy wniosków o pomoc obszarową oraz składania dokumentów uzupełniających, umów oraz oświadczeń jest niezbędne w celu umożliwienia administracji krajowej planowania, a następnie przeprowadzenia skutecznych kontroli prawidłowości wniosków o przyznanie pomocy. Dlatego też należy ustanowić przepisy dotyczące terminów, w ramach których będą przyjmowane spóźnione wnioski. Należy ponadto stosować obniżki płatności, aby zachęcić rolników do przestrzegania tych terminów.
- (29) Terminowe składanie przez rolników wniosków o uprawnienia do płatności jest dla państw członkowskich niezbędne w celu terminowego ustalania tych uprawnień. Składanie wniosków po wyznaczonym terminie powinno zatem być dozwolone jedynie w zakresie dodatkowych terminów, podobnych jak w przypadku składania po wyznaczonym terminie wszelkich wniosków o przyznanie pomocy. Z wyjątkiem opóźnień wynikających z przypadków siły wyższej oraz sytuacji wyjątkowych, należy stosować zniechęcający poziom obniżek.
- (30) Rolnicy powinni być uprawnieni do wycofania swoich wniosków o przyznanie pomocy lub ich części w każdej chwili, pod warunkiem że właściwy organ nie poinformował ich wcześniej o zawartych we wniosku nieprawidłowościach lub nie zapowiedział kontroli na miejscu.
- (31) Stosowanie się do przepisów dotyczących systemów pomocy zarządzanych w ramach systemu zintegrowanego powinno być skutecznie monitorowane. W tym celu oraz, aby zapewnić zharmonizowany poziom monitorowania we wszystkich państwach członkowskich, należy szczegółowo określić kryteria oraz procedury techniczne przeprowadzania kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu, zarówno w zakresie kryteriów kwalifikowalności ustalonych dla systemów pomocy, jak i zobowiązań w odniesieniu do obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności. Z punktu widzenia nadzoru możliwość przeprowadzenia kontroli na miejscu ma zasadnicze znaczenie. Dlatego należy odrzucić wnioski rolnika, który uniemożliwiałby przeprowadzenie tych kontroli.

(¹) Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

- (32) Zapowiadanie kontroli na miejscu w odniesieniu do kwalifikowalności lub wzajemnej zgodności powinno być dopuszczane jedynie, jeżeli nie zagraża celowi kontroli, a w każdym razie należy ustalić odpowiednie ograniczenia czasowe. Ponadto jeżeli szczególne zasady sektorowe w ramach aktów prawnych lub norm w zakresie wzajemnej zgodności przewidują, że kontrole na miejscu są niezapowiedziane, należy ich przestrzegać.
- (33) Należy przewidzieć, że w stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny łączyć różnorodne kontrole.
- (34) W celu skutecznego wykrywania niezgodności w trakcie kontroli administracyjnych, należy w szczególności ustalić przepisy w odniesieniu do zakresu kontroli krzyżowych. Niezgodności powinny być przedmiotem dalszych właściwych procedur.
- (35) Częstym błędem podczas kontroli krzyżowych są niewielkie zawyżenia całkowitej powierzchni użytków rolnych w ramach działki referencyjnej. W celu uproszczenia, w przypadku gdy dwóch lub więcej rolników ubiega się o pomoc w odniesieniu do tej samej działki referencyjnej w ramach tego samego systemu pomocy, oraz w przypadku gdy całkowita zadeklarowana powierzchnia przekracza obszar użytków rolnych z zachowaniem tolerancji pomiaru ustalonej odnośnie do działek rolnych, państwo członkowskie powinno być uprawnione do proporcjonalnego zmniejszenia przedmiotowych powierzchni. Jednak w niektórych sytuacjach rolnik powinien mieć prawo do odwołania się od takich decyzji.
- (36) W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i przyznane zostają płatności obszarowe lub płatności z tytułu zwierząt gospodarskich, należy stosować taki sam poziom kontroli jak w przypadku innych płatności obszarowych i płatności z tytułu zwierząt gospodarskich. Beneficjentów środków wsparcia specjalnego należy uznać za osobną grupę i ustalić dla niej specyficzny minimalny poziom kontroli.
- (37) Należy określić minimalną liczbę rolników, u których należy przeprowadzić kontrole na miejscu w ramach różnych systemów pomocy. W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje o stosowaniu różnych systemów pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich, należy przyjąć zintegrowane podejście oparte na gospodarstwie w stosunku do rolników ubiegających się o pomoc w ramach tych systemów.
- (38) Wykazanie znaczących nieprawidłowości i niezgodności wymaga zwiększenia poziomu kontroli na miejscu w ciągu bieżącego i/lub następnego roku, aby osiągnąć możliwy do przyjęcia poziom gwarancji prawidłowości stosownych wniosków o przyznanie pomocy. Jeżeli rozszerzanie kontrolowanej próby ma związek z wzajemną zgodnością, powinno być przeprowadzane pod kątem przedmiotowych aktów prawnych lub norm.
- (39) Kontrole na miejscu u rolników składających wnioski o przyznanie pomocy nie muszą być przeprowadzane
- względem poszczególnych zwierząt lub działek rolnych. W niektórych przypadkach można przeprowadzać kontrole na podstawie prób. Gdy jest to dozwolone, próbę należy rozszerzyć tak, aby była ona wiarygodna i reprezentatywna. W niektórych przypadkach może zaistnieć konieczność rozszerzenia próby do pełnej kontroli. Państwa członkowskie powinny ustalić kryteria wyboru próby do sprawdzenia.
- (40) Przy minimalnym poziomie kontroli na miejscu próbę należy dobierać częściowo na podstawie analizy ryzyka, a częściowo losowo. Czynniki ryzyka powinien określać właściwy organ, ponieważ on najlepiej wybierze istotne czynniki ryzyka. Celem zapewnienia prawidłowej i skutecznej analizy ryzyka, jej metody powinno się poddawać ocenie i aktualizacji w cyklu rocznym, przy uwzględnieniu znaczenia każdego z czynników ryzyka, z porównaniem wyników prób dobranych losowo i prób dobranych w oparciu o ryzyko, oraz szczególnej sytuacji danego państwa członkowskiego.
- (41) Aby zapewnić skuteczność kontroli na miejscu ważne jest, aby wykonujący je personel był informowany o przyczynie wyboru do kontroli na miejscu. Państwa członkowskie powinny prowadzić rejestr takich informacji.
- (42) W niektórych przypadkach stosowne jest przeprowadzenie kontroli na miejscu zanim spłyną wszystkie wnioski, zatem państwa członkowskie powinny mieć możliwość częściowego doboru próby kontrolnej przed końcem okresu składania wniosków.
- (43) Ponadto, aby umożliwić organom krajowym, a także właściwym organom Wspólnoty sprawdzanie przeprowadzonych kontroli na miejscu, szczegóły dotyczące tych kontroli powinny być uwzględniane w sprawozdaniu z kontroli. Rolnik lub jego przedstawiciel powinien mieć możliwość podpisania przedmiotowego sprawozdania. Jednak w odniesieniu do kontroli na miejscu z wykorzystaniem teledetekcji państwa członkowskie powinny mieć możliwość korzystania z tego prawa jedynie w przypadkach, gdy kontrole ujawniły nieprawidłowości. Bez względu na rodzaj przeprowadzonej kontroli na miejscu, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości rolnik powinien otrzymać kopię sprawozdania.
- (44) W celu zagwarantowania należytego nadzoru kontrole na miejscu w odniesieniu do systemów pomocy obszarowej powinny obejmować wszystkie zadeklarowane działki. W celu uproszczenia powinno jednak być dozwolone, by faktyczne pomiary działek ograniczone były do próby 50 % działek. Próba musi być jednak rzetelna i reprezentatywna, a także być zwiększana w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości. Należy dokonać ekstrapolacji wyników próby na resztę grupy. Należy sprecyzować, że do celów kontroli na miejscu państwa członkowskie mogą korzystać z niektórych narzędzi technicznych.

- (45) Należy określić szczegółowe zasady dotyczące określania obszarów a stosowane metody pomiarowe należy ustawić w taki sposób, by zapewnić jakość pomiarów odpowiadającą wymaganej w ramach norm technicznych opracowanych na szczeblu wspólnotowym.
- (46) Doświadczenie wykazało, że w odniesieniu do określania powierzchni działek rolnych kwalifikujących się do płatności obszarowych, konieczne jest ustalenie dopuszczalnej szerokości niektórych obiektów, w szczególności żywopłotów, rowów i murów. Ze względu na specyficzne potrzeby środowiskowe należy przewidzieć pewną elastyczność w ramach limitów uwzględnianych przy ustalaniu pól regionalnych.
- (47) Należy ustalić na jakich warunkach działka rolna, na której znajdują się drzewa, ma być uznawana za obszar kwalifikowalny do systemów pomocy obszarowej. Należy również ustalić przepisy w odniesieniu do procedury administracyjnej, która ma być stosowana w przypadku obszarów we wspólnym użyciu.
- (48) Należy określić warunki stosowania teledetekcji do kontroli na miejscu, a także ustalić warunki przeprowadzania kontroli fizycznych w przypadku gdy fotointerpretacja nie pozwala uzyskać jednoznacznych wyników. Na przykład w wyniku warunków pogodowych mogą wystąpić sytuacje, gdy dodatkowe kontrole, które mają być przeprowadzone w następstwie zwiększenia liczby kontroli na miejscu, nie mogą być prowadzone przy użyciu teledetekcji. W takich przypadkach należy przeprowadzić je tradycyjnymi metodami.
- (49) Rolnicy, którzy mają uprawnienia szczególne, mogą uzyskać wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej, jeśli spełnią wymóg w odniesieniu do konkretnej działalności. W celu skutecznego sprawdzania zgodności z tym wymogiem, państwa członkowskie powinny ustanowić procedury kontroli na miejscu u rolników, którzy mają uprawnienia szczególne.
- (50) Uwzględniając szczególny charakter systemów pomocy z tytułu nasion, bawełny oraz cukru zgodnie z tytułem IV rozdział 1 sekcje 5, 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, należy ustanowić szczególne przepisy dotyczące ich kontroli.
- (51) Artykuł 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że do płatności bezpośrednich kwalifikują się jedynie odmiany konopi, w których zawartość tetrahydrokanabinolu (THC) nie przekracza 0,2 %. W celu wdrożenia tej zasady, państwa członkowskie muszą ustanowić system kontroli zawartości THC.
- (52) Konieczne jest również ustalenie okresu po kwitnieniu, podczas którego nie można zbierać konopi, w celu umożliwienia skutecznego przeprowadzania kontroli przewidzianych względem tych upraw.
- (53) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu różnych systemów pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich i wnioski o przyznanie pomocy składane są w ramach tych systemów pomocy, należy określić terminy oraz minimalny zakres kontroli na miejscu. W celu skutecznej kontroli prawidłowości oświadczeń we wnioskach o przyznanie pomocy oraz w powiadomieniach przesyłanych do skomputeryzowanej bazy danych bydła, konieczne jest przeprowadzanie większości kontroli na miejscu, kiedy zwierzęta muszą jeszcze być utrzymywane w gospodarstwie w ramach obowiązku przetrzymania.
- (54) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu różnych systemów pomocy z tytułu bydła i zważywszy, że właściwa identyfikacja i rejestracja bydła jest warunkiem kwalifikowalności zgodnie z art. 117 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, należy dopilnować, żeby pomoc Wspólnoty była przyznawana wyłącznie w odniesieniu do bydła prawidłowo zidentyfikowanego i zarejestrowanego. Takie kontrole powinny być także przeprowadzane w odniesieniu do bydła nieobjętego wnioskiem o przyznanie pomocy, które mogłoby zostać objęte takim wnioskiem w przyszłości w związku z tym, że względu na strukturę niektórych systemów pomocy z tytułu bydła, często zwierzęta te są obejmowane wnioskami o przyznanie pomocy dopiero po opuszczeniu gospodarstwa.
- (55) W odniesieniu do owiec i kóz kontrole na miejscu powinny w szczególności obejmować spełnienie wymogu okresu przetrzymania oraz prawidłowość wpisów do rejestru.
- (56) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu premii ubojowej, należy ustanowić szczególny przepis względem przeprowadzania kontroli na miejscu w rzeźniach w celu sprawdzenia, czy zwierzęta objęte wnioskiem kwalifikują się do pomocy i czy informacje zawarte w skomputeryzowanej bazie danych są prawidłowe. Państwa członkowskie powinny także być upoważnione do stosowania dwóch różnych podstaw przy wyborze rzeźni do kontroli.
- (57) Jeśli chodzi o premię ubojową przyznawaną po wywozie bydła, niezbędne jest ustalenie szczególnych przepisów oraz przepisów wspólnotowych w dziedzinie kontroli w odniesieniu do wywozu w ogóle, z uwagi na różnice w celach kontroli.
- (58) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1082/2003 z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w zakresie minimalnego poziomu kontroli przeprowadzanych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła ustanowiono szczególne przepisy dotyczące kontroli. Po przeprowadzeniu kontroli na mocy wymienionego rozporządzenia, wyniki należy umieścić w sprawozdaniu z kontroli na potrzeby zintegrowanego systemu.

(¹) Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 9.

- (59) Istnieje ponadto potrzeba ustalenia przepisów w odniesieniu do sprawozdania z kontroli, w przypadku kontroli na miejscu w rzeźnikach lub w sytuacjach, gdy premia przyznawana jest po wywozie. Do celów spójności należy również przewidzieć, że w przypadku niezgodności z przepisami tytułu I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 lub rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r., ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG ⁽¹⁾ kopie sprawozdań z kontroli należy niezwłocznie przesłać organom odpowiedzialnym za wdrażanie wymienionych rozporządzeń.
- (60) W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przyznania wsparcia specjalnego przewidzianego w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wówczas w odniesieniu do kontroli należy stosować w możliwie najszerszym zakresie przepisy niniejszego rozporządzenia. W przypadkach gdy stosowanie tych przepisów nie jest możliwe, państwa członkowskie powinny zapewnić równoważny poziom kontroli. Należy ustalić szczególne wymogi w odniesieniu do kontroli wniosków o przyznanie płatności składanych przez fundusze wspólnego inwestowania.
- (61) Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 wprowadza obowiązki w odniesieniu do wzajemnej zgodności dla rolników otrzymujących płatności w ramach wszystkich systemów płatności bezpośrednich wymienionych w załączniku I do wymienionego rozporządzenia i przewiduje system obniżek płatności i wykluczeń, w przypadkach gdy nie są one spełnione. System ten stosuje się również do płatności na mocy art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Należy określić szczegóły tego systemu.
- (62) Należy określić szczegóły dotyczące tego, które organy państw członkowskich powinny przeprowadzać kontrole względem obowiązków wynikających z zasady wzajemnej zgodności.
- (63) W niektórych przypadkach przeprowadzanie kontroli administracyjnych dotyczących obowiązków wynikających z zasady wzajemnej zgodności mogłoby być użyteczne dla państw członkowskich. Jednak tego rodzaju narzędzia kontroli nie powinny być dla państw członkowskich obowiązkowe.
- (64) Należy ustanowić minimalny poziom kontroli dotyczących obowiązku przestrzegania zasady wzajemnej zgodności. Poziom kontroli powinien być ustalony na obszarze działalności każdego z organów kontroli na 1 % rolników podlegających zasadzie wzajemnej zgodności, wybranych na podstawie odpowiedniej analizy ryzyka.
- (65) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość przeprowadzenia kontroli na minimalnym poziomie nie tylko na szczeblu właściwego organu kontroli, lecz także na szczeblu agencji płatniczej lub w odniesieniu do danego aktu lub normy bądź grupy aktów lub norm.
- (66) Jeżeli odpowiednie przepisy stosowane do danego aktu lub norm określają minimalne poziomy kontroli, państwa członkowskie powinny stosować te poziomy. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość stosowania jednego poziomu kontroli w odniesieniu do kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności. Jeżeli państwa członkowskie wybiorą tę możliwość, każdy przypadek niezgodności stwierdzony w trakcie kontroli na miejscu na mocy przepisów sektorowych powinien być zgłaszany i podlegać dalszej kontroli pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności.
- (67) Zasady, które w niektórych przypadkach wymagają ze strony właściwych organów dalszej kontroli, czy rolnik podjął działania naprawcze, zostały ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009. Aby zapobiec osłabieniu systemu kontroli, w szczególności w odniesieniu do pobierania prób do celów kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności, należy sprecyzować, że przy ustalaniu minimalnej próby kontrolnej nie należy uwzględniać takich przypadków.
- (68) Próba na potrzeby kontroli zasady wzajemnej zgodności powinna być wybierana spośród próby rolników wybranych do kontroli na miejscu pod kątem kryteriów kwalifikowalności, albo spośród wszystkich rolników składających wnioski o przyznanie pomocy w formie płatności bezpośrednich. W ostatnim przypadku należy dopuścić różne możliwości.
- (69) Wybór prób poddawanych kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności może zostać usprawniony poprzez uwzględnienie w analizie ryzyka uczestnictwa rolników w systemie doradztwa rolniczego przewidzianym w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz we właściwych systemach certyfikacji. Jeżeli uczestnictwo to zostanie uwzględnione, należy jednak wykazać, że z rolnikami biorącymi udział w tych systemach wiąże się mniejsze ryzyko niż z rolnikami, którzy w nich nie uczestniczą.
- (70) Kontrole na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności wymagają zazwyczaj kilku wizyt w gospodarstwie rolnym. Aby zmniejszyć obciążenie zarówno rolników, jak i administracji, kontrole te można ograniczyć do jednej wizyty kontrolnej. Należy sprecyzować termin takiej wizyty. Państwa członkowskie powinny jednak dopilnować przeprowadzenia w ciągu tego samego roku kalendarzowego reprezentatywnych i skutecznych kontroli dotyczących wymogów i norm.
- (71) W celu uproszczenia kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności i lepszego wykorzystania istniejących możliwości kontrolnych, należy ustanowić zastąpienie kontroli w gospodarstwie rolnym kontrolami administracyjnymi lub kontrolami na poziomie przedsiębiorstw w przypadkach, gdy skuteczność tych kontroli jest co najmniej równa skuteczności kontroli przeprowadzanych na miejscu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8.

- (72) Przeprowadzając kontrole na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności, państwa członkowskie powinny mieć ponadto możliwość posługiwania się obiektywnymi wskaźnikami właściwymi dla niektórych wymogów lub norm. Wskaźniki te powinny jednak mieć bezpośredni związek z przedmiotowymi wymogami lub normami i obejmować wszystkie elementy poddawane kontroli.
- (73) Należy określić zasady sporządzania szczegółowych sprawozdań z konkretnych kontroli pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności. Wypieczalizowani w tej dziedzinie kontrolerzy powinni wskazać wszelkie ustalenia oraz stopień ich ważności, aby umożliwić agencji płatniczej ustalenie odpowiednich obniżek płatności lub, w stosownych przypadkach, wykluczenia z płatności bezpośrednich.
- (74) Rolnicy powinni być informowani o wszelkich niezgodnościach stwierdzonych w wyniku kontroli na miejscu. Należy ustalić termin, w którym rolnicy powinni otrzymywać te informacje. Jednakże przekroczenie takiego terminu nie powinno zwalniać zainteresowanych rolników z poniesienia konsekwencji, które określa niezgodność za sobą pociąga.
- (75) Obniżki i wykluczenia należy ustanowić z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz szczególnych problemów związanych z przypadkami siły wyższej, jak również wyjątkowymi okolicznościami i przyczynami naturalnymi. W odniesieniu do obowiązków wynikających z zasady wzajemnej zgodności, obniżki oraz wykluczenia mogą być stosowane jedynie w przypadku zaniedbania rolnika lub jego celowego działania. Obniżki oraz wykluczenia powinny być stopniowane w zależności od wagi nieprawidłowości, włącznie z całkowitym wykluczeniem z jednego lub więcej systemów pomocy na określony czas. W odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności powinny one uwzględniać szczególny charakter różnych systemów pomocy.
- (76) W celu umożliwienia państwom członkowskim skutecznego prowadzenia kontroli, w szczególności kontroli względem obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 rolnicy albo deklarują wszystkie obszary w ich posiadaniu, albo nie ubiegają się o pomoc w odniesieniu do tych obszarów. Należy przewidzieć mechanizm gwarantujący, że rolnicy spełniają ten obowiązek.
- (77) W celu określania powierzchni obszarów oraz obliczania obniżek, należy określić obszary należące do tej samej grupy upraw. Jeżeli jeden obszar deklarowany jest we wnioskach o przyznanie pomocy w ramach więcej niż jednego systemu pomocy, należy uwzględnić go więcej razy.
- (78) Do dokonania płatności w ramach systemu płatności jednolitej wymagane jest, by liczba uprawnień do płatności i kwalifikowalnych hektarów była jednakowa. Do celów tego systemu należy przewidzieć, że w przypadku rozbieżności między zadeklarowanymi uprawnieniami do płatności a zadeklarowanym obszarem, płatność powinna być obliczana na podstawie mniejszego wymiaru. Aby uniknąć obliczeń w oparciu o nieistniejące uprawnienia do płatności, należy przewidzieć, że liczba uprawnień do płatności wykorzystywana do obliczeń nie może być wyższa niż liczba uprawnień do płatności, którymi rolnik dysponuje.
- (79) W odniesieniu do wniosków o pomoc obszarową, nieprawidłowości zazwyczaj dotyczą części obszarów. Zawyżenie zgłaszanej powierzchni w odniesieniu do jednej działki może być kompensowane przez zniżenie powierzchni pozostałych działek z tej samej grupy upraw. Należy przewidzieć pewien margines tolerancji, w ramach którego wnioski o przyznanie pomocy będą jedynie dostosowywane do faktycznie ustalonego obszaru, a obniżki będą stosowane dopiero po jego przekroczeniu.
- (80) Ponadto w odniesieniu do wniosków o płatności obszarowe, różnice między zadeklarowanym we wniosku łącznym obszarem a łącznym obszarem zatwierdzonym jako kwalifikowalny są często nieznaczne. Celem uniknięcia wielkiej ilości drobnych poprawek we wnioskach należy ustalić, że nie trzeba dostosowywać zatwierdzonego obszaru we wniosku o przyznanie pomocy, o ile nie został przekroczony pewien poziom rozbieżności.
- (81) Aby uwzględnić szczególny charakter wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych, nasion oraz bawełny, niezbędne są przepisy szczególne.
- (82) W przypadkach gdy zawyżenie deklaracji było zamierzone, należy stosować specjalne zasady obniżek.
- (83) Należy ustanowić przepisy wykonawcze dotyczące obliczania pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich.
- (84) Rolnicy powinni mieć możliwość zastąpienia bydła oraz owiec i kóz pod pewnymi warunkami i w ramach limitów dozwolonych w odpowiednich przepisach sektorowych.
- (85) W odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich, nieprawidłowości powodują utratę kwalifikowalności przedmiotowego zwierzęcia. Przewiduje się obniżki płatności od stwierdzenia nieprawidłowości w odniesieniu do jednego zwierzęcia, lecz bez względu na poziom obniżki należy stosować łagodniejsze kary w przypadku gdy wykryte nieprawidłowości dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt. We wszystkich innych przypadkach surowość kar powinna zależeć od odsetka zwierząt, w odniesieniu do których wykryto nieprawidłowości.
- (86) W odniesieniu do owiec i kóz, z uwagi na szczególny charakter sektora, należy ustanowić szereg przepisów szczególnych.

- (87) W przypadku gdy rolnik nie jest w stanie wypełnić obowiązków w zakresie okresu przetrzymania wynikających z przepisów sektorowych z powodu przyczyn naturalnych, nie należy stosować obniżek ani wykluczeń.
- (88) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu premii ubojowej, ze względu na znaczenie rzeźni dla prawidłowego funkcjonowania niektórych systemów pomocy z tytułu bydła, należy ustanowić przepisy stosowane w przypadkach kiedy, z powodu rażącego zaniedbania lub zamierzonych działań, rzeźnie wydają nieprawidłowe świadectwa lub oświadczenia.
- (89) W przypadku gdy wsparcie specjalne przewidziane w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przyznaje się jako płatność obszarową lub płatność z tytułu zwierząt gospodarskich, wówczas należy stosować przepisy wymienionego artykułu w zakresie obniżek płatności i wykluczeń w możliwie najszerszym zakresie i z uwzględnieniem niezbędnych zmian. W innych przypadkach państwa członkowskie, w odniesieniu do każdego środka w ramach wsparcia specjalnego, powinny przewidzieć równoważne obniżki płatności i wykluczenia.
- (90) Informacje na temat wyników kontroli zasady wzajemnej zgodności należy udostępnić wszystkim agencjom płatniczym odpowiedzialnym za zarządzanie poszczególnymi płatnościami podlegającymi wymaganiom w zakresie zasady wzajemnej zgodności, tak, aby w uzasadnionych przypadkach umożliwić stosowanie odpowiednich obniżek.
- (91) Ponadto jeżeli państwo członkowskie wykorzystuje możliwość niestosowania obniżek odnośnie do drobnych niezgodności lub możliwość niestosowania obniżek do kwoty 100 EUR, przewidziane odpowiednio w art. 23 ust. 2 lub art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, należy ustalić zasady obowiązujące w przypadku, gdyby rolnicy nie podejmowali wymaganych od nich działań naprawczych.
- (92) W odniesieniu do obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, poza stopniowymi obniżkami płatności oraz wykluczeniami zgodnie z zasadą proporcjonalności, należy ustalić, że od pewnego momentu powtarzalne naruszenia tych samych obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, po uprzednim ostrzeżeniu rolnika, powinny być traktowane jako zamierzone niezgodności.
- (93) Obniżki oraz wykluczenia związane z kryteriami kwalifikowalności z zasady nie powinny być stosowane w przypadku gdy rolnik dostarczył zgodne z faktami informacje lub jeśli może wykazać, że wina nie leży po jego stronie.
- (94) Rolnicy, którzy w jakimkolwiek momencie powiadomią właściwe organy krajowe o nieprawidłowościach we wnioskach o przyznanie pomocy, nie powinni podlegać obniżkom ani wykluczeniom bez względu na powód nieprawidłowości, pod warunkiem że wcześniej nie zostali powiadomieni przez właściwe organy o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu, albo o wykrytych we wniosku nieprawidłowościach.
- (95) Tę samą zasadę należy stosować do nieprawidłowych danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych, zarówno w przypadku bydła objętego wnioskiem - gdy takie nieprawidłowości nie tylko powodują nieprzestrzeganie obowiązku w zakresie wzajemnej zgodności, ale także stanowią naruszenie kryterium kwalifikowalności - jak i w przypadku bydła nieobjętego wnioskiem, odnośnie do którego nieprawidłowości mają znaczenie tylko w ramach obowiązków wynikających z zasady wzajemnej zgodności.
- (96) W art. 31 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 określono przypadki działania siły wyższej i okoliczności nadzwyczajne, które mają być uznawane przez państwa członkowskie. Rolnik nie powinien tracić prawa do płatności, jeżeli nie jest w stanie wypełnić swych zobowiązań w wyniku takich przypadków. Należy jednak ustalić ostateczny termin zgłaszania takich przypadków przez rolnika.
- (97) Zarządzanie małymi kwotami stanowi obciążenie dla organów państw członkowskich. Należy zatem upoważnić państwa członkowskie do nie wypłacania kwot pomocy poniżej pewnego minimum.
- (98) Należy ustanowić szczegółowe przepisy w celu zapewnienia równorzędnego stosowania różnych obniżek odnośnie do jednego wniosku lub wielu wniosków tego samego rolnika o przyznanie pomocy. Obniżki oraz wykluczenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny być stosowane bez uszczerbku dla dodatkowych kar w ramach innych przepisów prawa wspólnotowego lub krajowego.
- (99) Należy określić kolejność obliczania różnych ewentualnych obniżek w odniesieniu do każdego systemu wsparcia. W celu zapewnienia przestrzegania różnych pułapów budżetowych ustanowionych w odniesieniu do systemów wsparcia bezpośredniego, należy w szczególności przewidzieć, że w przypadkach gdyby pułapy miały zostać przekroczone, płatności zmniejsza się przy użyciu współczynnika.
- (100) W art. 7, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ustalono obniżki i, w zależności od przypadku, dostosowania sumy płatności bezpośrednich, które mają być przyznane rolnikowi w odniesieniu do danego roku kalendarzowego, odpowiednio ze względu na modulację i dyscyplinę finansową. Przepisy wykonawcze powinny przewidywać podstawy obliczania przedmiotowych obniżek i dostosowań w procedurze obliczania kwot płatności, które mają być dokonywane na rzecz rolników.
- (101) Aby zapewnić jednolite zastosowanie zasady dobrej wiary na terenie Wspólnoty, w przypadku gdy nienależnie wypłacone kwoty zostają odzyskane, należy określić warunki, na których można powoływać się na te zasady bez uszczerbku dla wydatków związanych z kontrolą rozliczeń zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾.

(¹) Dz.U. L 171 z 2.7.2005, s. 6.

(102) Konieczne jest ustalenie zasad na wypadek, gdyby okazało się, że rolnik otrzymał nienależną mu liczbę uprawnień do płatności lub, gdyby wartość każdego z uprawnień do płatności została ustalona na niewłaściwym poziomie i przypadek nie był objęty art. 137 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Niemniej w niektórych przypadkach, kiedy nienależne uprawnienia do płatności nie zmieniają ich łącznej wartości a jedynie liczbę uprawnień danego rolnika, państwo członkowskie powinno poprawić przydział lub, w stosownych przypadkach, rodzaj uprawnień, bez obniżania ich wartości. Przepis ten powinien mieć zastosowanie wyłącznie w przypadkach, gdy można założyć, że rolnik nie mógł wykryć pomyłki w zwykłych okolicznościach. Ponadto w niektórych przypadkach niesłusznie przyznane uprawnienia do płatności odpowiadają niewielkim kwotom, natomiast ich odzyskiwanie wiąże się ze znacznym obciążeniem administracyjnym. Mając na uwadze uproszczenie oraz proporcję między obciążeniem administracyjnym a kwotą do odzyskania, należy ustalić minimalną kwotę, która może podlegać procedurze odzyskiwania. Należy ponadto ustanowić przepis stosowany w przypadku gdy uprawnienia do płatności były przeniesione oraz w przypadku gdy uprawnienia do płatności przyznano z naruszeniem art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub art. 43, art. 62 ust. 1, art. 62 ust. 2 oraz art. 68 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

(103) Należy określić zasady w odniesieniu do konsekwencji przekazania całych gospodarstw, które mają pewne zobowiązania zgodnie z systemami płatności bezpośrednich podlegającymi zintegrowanemu systemowi.

(104) Z zasady państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie dalsze kroki niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli. W miarę potrzeb państwa członkowskie powinny udzielać sobie wzajemnej pomocy.

(105) W stosownych przypadkach należy informować Komisję o wszelkich środkach podejmowanych przez państwa członkowskie w celu wprowadzenia zmian we wdrażaniu zintegrowanego systemu. Aby umożliwić Komisji skuteczne monitorowanie zintegrowanego systemu, państwa członkowskie powinny przysyłać jej roczne statystyki kontroli. Państwa członkowskie powinny ponadto informować Komisję o wszelkich środkach podejmowanych w celu utrzymania trwałych użytków zielonych oraz wszelkich obniżkach stosowanych zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

(106) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 określa zasady w odniesieniu do kwot wynikających z modulacji. Część tych kwot powinna być przydzielana zgodnie z kluczem przydziału, którego zasady należy ustalić w oparciu o kryteria określone w wymienionym artykule.

(107) Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 796/2004 począwszy od tej daty. Powinno ono jednak nadal obowiązywać względem wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat gospodarczych lub okresów premiowych rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2010 r.

(108) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych i Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I PRZEPISY OGÓLNE

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady wdrażania zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (zwanego dalej „zintegrowanym systemem”) ustanowionych na mocy tytułu II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz wdrażania zasady wzajemnej zgodności ustanowionej w art. 85t oraz 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Nie narusza ono przepisów szczególnych ustanowionych przez rozporządzenia dotyczące poszczególnych systemów pomocy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Stosuje się również następujące definicje:

1. „działka rolna” oznacza zwarty obszar gruntu, zgłoszony przez jednego rolnika i obejmujący nie więcej niż jedną grupę upraw; jednak w przypadku gdy w kontekście niniejszego rozporządzenia wymagane jest oddzielne zgłoszenie użytkowania pewnego obszaru w ramach gruntów objętych grupą upraw, granice działki rolnej są wyznaczane na podstawie tego konkretnego użytkowania. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria wyznaczania granic działki rolnej;
2. „trwałe użytki zielone” oznaczają trwałe użytki zielone zgodnie z definicją w art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 ⁽¹⁾;
3. „system identyfikacji i rejestracji bydła” oznacza system identyfikacji i rejestracji bydła ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000;
4. „kolczyk” oznacza kolczyk stosowany do identyfikacji zwierząt, o którym mowa w art. 3 lit. a) oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;

⁽¹⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

5. „skomputeryzowana baza danych bydła” oznacza skomputeryzowaną bazę danych, o której mowa w art. 3 lit. b) oraz art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
6. „paszport zwierzęcia” oznacza paszport zwierzęcia, o którym mowa w art. 3 lit. c) oraz art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
7. „rejestr” oznacza rejestr prowadzony przez posiadaczy zwierząt odpowiednio zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 21/2004 lub art. 3 lit. d) oraz art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
8. „elementy systemu identyfikacji i rejestracji bydła” oznaczają elementy, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
9. „kod identyfikacyjny” oznacza kod identyfikacyjny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
10. „nieprawidłowości” oznaczają każdy przypadek nieprzestrzegania stosownych zasad przydzielania przedmiotowej pomocy;
11. „pojedynczy wniosek” oznacza wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich odnośnie do systemu płatności jednolitej i innych systemów pomocy obszarowej;
12. „systemy pomocy obszarowej” oznaczają: system płatności jednolitej, systemy płatności obszarowej w ramach wsparcia specjalnego oraz wszystkie systemy pomocy ustanowione na mocy tytułów IV oraz V rozporządzenia (WE) nr 73/2009 z wyłączeniem tych, które zostały ustanowione na mocy wymienionego tytułu IV sekcje 7, 10 i 11, z wyłączeniem oddzielnej płatności z tytułu cukru ustanowionej na mocy art. 126 wymienionego rozporządzenia oraz z wyłączeniem oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw ustanowionej na mocy art. 127 wymienionego rozporządzenia;
13. „wniosek o pomoc odnośnie do zwierząt gospodarskich” oznacza wniosek o przyznanie pomocy w ramach systemu premii z tytułu owiec i kóz oraz systemów płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, przewidzianych odpowiednio w tytule IV sekcje 10 oraz 11 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz płatności od pogłowia lub od dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza w ramach wsparcia specjalnego;
14. „wsparcie specjalne” oznacza wsparcie, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
15. „użytkowanie” oznacza użytkowanie obszaru z punktu widzenia rodzaju upraw, rodzaju okrywy roślinnej lub braku upraw;
16. „systemy pomocy odnośnie do bydła” oznaczają systemy pomocy, o których mowa w art. 108 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
17. „system pomocy odnośnie do owiec/kóz” oznacza system pomocy, o którym mowa w art. 99 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
18. „bydło objęte wnioskiem” oznacza bydło objęte wnioskiem o przyznanie pomocy odnośnie do zwierząt gospodarskich w ramach systemów pomocy odnośnie do bydła lub wsparcia specjalnego;
19. „bydło nieobjęte wnioskiem” oznacza bydło nieobjęte wnioskiem o przyznanie pomocy odnośnie do zwierząt gospodarskich, ale potencjalnie kwalifikujące się do pomocy w ramach systemów pomocy odnośnie do bydła;
20. „potencjalnie kwalifikowalne zwierzę” oznacza zwierzę, które prawdopodobnie mogłoby spełnić kryteria kwalifikowalności do otrzymania pomocy w danym roku składania wniosków;
21. „okres przetrzymania” oznacza okres, w czasie którego zwierzę, odnośnie do którego został złożony wniosek o przyznanie pomocy, musi być przetrzymane w gospodarstwie zgodnie z następującymi przepisami rozporządzenia (WE) nr 1121/2009 ⁽¹⁾:
 - a) art. 53 i 57 odnośnie do premii specjalnych z tytułu byków;
 - b) art. 61 odnośnie do premii za krowy mamki;
 - c) art. 80 odnośnie do premii ubojowej;
 - d) artykuł 35 ust. 3 w odniesieniu do pomocy wypłacanej odnośnie do owiec i kóz;
22. „posiadacz zwierząt” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za zwierzęta, na stałe lub tymczasowo, w tym w czasie transportu lub w czasie sprzedaży;
23. „zatwierdzony obszar” oznacza obszar, odnośnie do którego zostały spełnione wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy; w przypadku systemu płatności jednolitej obszar zgłoszony uważa się za zatwierdzony jedynie, gdy towarzyszy mu odpowiednia liczba uprawnień do płatności;
24. „zatwierdzone zwierzę” oznacza zwierzę spełniające wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy;
25. „okres premiowy” oznacza okres, którego dotyczą wnioski o przyznanie pomocy niezależnie od momentu ich złożenia;
26. „system informacji geograficznej” (zwany dalej „GIS”) oznacza skomputeryzowane techniki systemu informacji geograficznej, o których mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
27. „działka referencyjna” oznacza wyznaczony obszar geograficzny, któremu przypisany jest niepowtarzalny numer identyfikacyjny zarejestrowany w GIS w systemie identyfikacji państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
28. „materiały geograficzne” oznaczają mapy oraz inne dokumenty wykorzystywane do przekazywania informacji zawartych w GIS pomiędzy osobami wnioskującymi o pomoc a państwami członkowskimi;
29. „krajowy system odniesienia za pomocą współrzędnych” oznacza system w rozumieniu dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ pozwalający na wykonanie standardowych pomiarów oraz jednoznaczną identyfikację działek rolnych w zainteresowanych państwach członkowskich;

(1) Zob. s. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego.

(2) Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1.

30. „agencja płatnicza” oznacza organy oraz jednostki, o których mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005;
31. „zasada wzajemnej zgodności” oznacza wymogi w zakresie zarządzania oraz dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska zgodnie z art. 5 oraz art. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
32. „obszary wzajemnej zgodności” oznaczają różne obszary podlegające wymogom w zakresie zarządzania w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz zasadzie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 6 wymienionego rozporządzenia;
33. „akt” oznacza każdą dyrektywę oraz rozporządzenie wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009,
34. „normy” oznaczają normy określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz załącznikiem III do tego rozporządzenia, jak również zobowiązania odnośnie do trwałych użytków zielonych określone w art. 4 wymienionego rozporządzenia;
35. „wymóg” w kontekście zasady wzajemnej zgodności oznacza każdy z wymogów w zakresie zarządzania wynikający z jakiegokolwiek artykułu, o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ramach danego aktu, i którego charakter różni się od innych wymogów zawartych w tym samym akcie;
36. „niezgodność” oznacza wszelką niezgodność z wymogami oraz normami;
37. „wyspecjalizowane organy kontroli” oznaczają właściwe krajowe organy kontroli, o których mowa w art. 48 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 22 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009, odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z wymogami w zakresie zarządzania, dobrej kultury rolnej i wymogami ochrony środowiska;
38. „od wypłacenia pomocy” do celów obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności określonych w art. 85t oraz 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oznacza od dnia 1 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym płatność została przyznana po raz pierwszy.

TYTUŁ II

UTRZYMANIE TRWAŁYCH UŻYTKÓW ZIELONYCH

Artykuł 3

Utrzymanie gruntów jako trwałych użytków zielonych na poziomie państw członkowskich

1. Bez uszczerbku dla wyjątków określonych w art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i zgodnie z ustępem pierwszym wymienionego artykułu, państwa członkowskie zapewniają utrzymanie stosunku ilości trwałych użytków zielonych do całkowitej powierzchni użytków rolnych. Ten obowiązek stosuje się na poziomie krajowym lub regionalnym.

Jeśli jednak utrzymana jest ilość trwałych użytków zielonych ustalonej zgodnie z ust. 4 lit. a), ust. 5 lit. a), ust. 6 lit. a) oraz ust. 7 lit. a) niniejszego artykułu wyrażona w liczbach bezwzględnych, wówczas obowiązek określony w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009 uznaje się za spełniony.

2. Do celów stosowania art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie gwarantują, że stosunek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu (zwany dalej wskaźnikiem referencyjnym), nie uległ zmniejszeniu o więcej niż 10 % na niekorzyść gruntów wykorzystywanych jako trwałe użytki zielone w stosunku do odpowiedniego roku referencyjnego, o którym mowa w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy wymienionego rozporządzenia.

3. Stosunek, o którym mowa w ust. 1, określa się każdego roku na podstawie obszarów zadeklarowanych przez rolników odnośnie do przedmiotowego roku.

4. Odnośnie do państw członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie wskaźnik referencyjny jest ustalany w następujący sposób:

a) za trwałe użytki zielone przyjmuje się trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2003 r., plus grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone zadeklarowane w 2005 r. zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, niezadeklarowane w 2003 r. do użytkowania innego niż użytki zielone, chyba że rolnik jest w stanie wykazać, że w 2003 r. grunty te nie były wykorzystywane jako trwałe użytki zielone.

Odlicza się obszary zadeklarowane w 2005 r. jako trwałe użytki zielone, które w 2003 r. kwalifikowały się do przyznania płatności obszarowych z tytułu roślin uprawnych zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ⁽¹⁾.

Odlicza się grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone w 2003 r., które zostały zalesione zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

b) za całkowitą powierzchnię użytków rolnych przyjmuje się całkowitą powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną przez rolników w 2005 r.

5. Odnośnie do nowych państw członkowskich, które nie składały wniosków na rok 2004 w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 143b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wskaźnik referencyjny jest ustalany w następujący sposób:

a) za trwałe użytki zielone przyjmuje się trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2004 r., plus grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone zadeklarowane w 2005 r. zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, niezadeklarowane w 2004 r. do użytkowania innego niż użytki zielone, chyba że rolnik jest w stanie wykazać, że w 2004 r. grunty te nie były wykorzystywane jako trwałe użytki zielone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 1.

Odlicza się obszary zadeklarowane w 2005 r. jako trwałe użytki zielone, które w 2004 r. kwalifikowały się do przyznania płatności obszarowych z tytułu roślin uprawnych zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999.

Odlicza się grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone w 2004 r., które zostały zalesione zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- b) za całkowitą powierzchnię użytków rolnych przyjmuje się całkowitą powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną przez rolników w 2005 r.

6. Odnośnie do nowych państw członkowskich, które złożyły wnioski na rok 2004 w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 143b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wskaźnik referencyjny jest ustalany w następujący sposób:

- a) za trwałe użytki zielone przyjmuje się trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2005 r., zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

Odlicza się grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone w 2005 r., które zostały zalesione zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- b) za całkowitą powierzchnię użytków rolnych przyjmuje się całkowitą powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną przez rolników w 2005 r.

7. Odnośnie do Bułgarii i Rumunii wskaźnik referencyjny jest ustalany w następujący sposób:

- a) za trwałe użytki zielone przyjmuje się trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2007 r., zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

Odlicza się grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone w 2005 r., które zostały zalesione zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- b) za całkowitą powierzchnię użytków rolnych przyjmuje się całkowitą powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną przez rolników w 2007 r.

8. W przypadku gdy obiektywne przesłanki wskazują, że zmiany wskaźnika nie odzwierciedlają faktycznych zmian gruntów wykorzystywanych jako trwałe użytki zielone, państwa członkowskie dostosowują wskaźnik referencyjny. W takim przypadku bezzwłocznie informują Komisję o dokonanym dostosowaniu i przedstawiają jego uzasadnienie.

Artykuł 4

Utrzymanie gruntów jako trwałych użytków zielonych na poziomie indywidualnym

1. Jeśli zostanie stwierdzone, że wskaźnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, maleje, wówczas zainteresowane państwo członkowskie, na poziomie krajowym lub regionalnym, ustanawia dla rolników ubiegających się o pomoc w ramach jakichkolwiek systemów płatności wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zakaz przekształcania trwałych użytków zielonych bez uprzedniej zgody.

Jeśli zgoda, o której mowa w akapicie pierwszym podlega wymogowi ustanowienia na danych gruntach trwałych użytków zielonych, grunty te już pierwszego dnia po ich przekształceniu uznawane są za trwałe użytki zielone w drodze odstępstwa od definicji ustalonej w art. 2 ust. 2. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych upraw zielnych przez pięć kolejnych lat następujących po ich przekształceniu.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że nie może być spełniony wymóg, o którym mowa w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, wówczas po zastosowaniu środków podjętych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, zainteresowane państwo członkowskie ustanawia na poziomie krajowym lub regionalnym dla rolników ubiegających się o pomoc w ramach jakichkolwiek systemów płatności bezpośrednich wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, którzy posiadają grunty przekształcone z trwałych użytków zielonych w grunty pod inne użytkowanie obowiązek ponownego przekształcenia gruntów na trwałe użytki zielone.

Obowiązek ten stosuje się odnośnie do gruntów przekształconych od daty rozpoczęcia 24-miesięcznego okresu poprzedzającego ostateczny termin składania pojedynczych wniosków zgodnie z art. 11 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w zainteresowanym państwie członkowskim.

W tym przypadku rolnicy ponownie przekształcają w trwałe użytki zielone odsetek tego obszaru lub ustanawiają trwałe użytki zielone na obszarze o takiej samej powierzchni. Odsetek ten obliczany jest na podstawie uprzednio przekształconego przez rolnika obszaru oraz powierzchni potrzebnej do przywrócenia równowagi.

Jednak jeśli grunty te zostały przekazane po ich przekształceniu na grunty o innym przeznaczeniu, obowiązek ten stosuje się wyłącznie, jeśli przekazanie odbyło się po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 2 obszary ponownie przekształcone lub ustanowione jako trwałe użytki zielone od pierwszego dnia po ich ponownym przekształceniu lub ustanowieniu są uznawane za trwałe użytki zielone. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych upraw zielnych przez pięć kolejnych lat następujących po ich przekształceniu.

3. Jednak obowiązek określony w ust. 1 i 2 nie ma zastosowania w przypadku rolników, którzy przeznaczili grunty pod trwałe użytki zielone w ramach programów zgodnie z rozporządzeniami Rady (EWG) nr 2078/92 ⁽¹⁾, (WE) nr 1257/1999 ⁽²⁾ oraz (WE) nr 1698/2005 ⁽³⁾.

CZĘŚĆ II

ZINTEGROWANY SYSTEM ZARZĄDZANIA I KONTROLI

TYTUŁ I

WYMOGI DOTYCZĄCE SYSTEMU I WZAJEMNA ZGODNOŚĆ

ROZDZIAŁ I

System identyfikacji i rejestracji

Artykuł 5

Identyfikacja rolników

Nie naruszając przepisów art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika przewidziany w art. 15 ust. 1 lit. f) wymienionego rozporządzenia gwarantuje jednoznaczną identyfikację odnośnie do wszystkich wniosków o przyznanie pomocy złożonych przez jednego rolnika.

Artykuł 6

Identyfikacja działek rolnych

1. System identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, stosowany jest na poziomie działek referencyjnych takich jak działka katastralna lub na poziomie bloku produkcyjnego, co gwarantuje jednoznaczną identyfikację każdej działki referencyjnej.

Na potrzeby systemu płatności jednolitej lub systemu jednolitej płatności obszarowej odnośnie do każdej działki referencyjnej określa się maksymalny kwalifikowalny obszar. GIS funkcjonuje na podstawie krajowego systemu odniesienia za pomocą współrzędnych. W przypadku gdy stosuje się różne systemy współrzędnych, w obrębie każdego z państw członkowskich są one kompatybilne.

Państwa członkowskie zapewniają ponadto wiarygodny sposób identyfikacji działek rolnych, a w szczególności wymagają złożenia pojedynczego wniosku zawierającego szczegółowe dane lub wraz z określonymi przez właściwe organy dokumentami, umożliwiającymi lokalizację oraz pomiar każdej działki rolnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby odnośnie do przynajmniej 75 % działek referencyjnych objętych wnioskami o przyznanie pomocy, przynajmniej 90 % danego obszaru było kwalifikowalne odpowiednio do systemu płatności jednolitej lub systemu jednolitej płatności obszarowej. Oceny dokonuje się co roku przy użyciu stosownych metod statystycznych.

Artykuł 7

Identyfikacja oraz rejestracja uprawnień do płatności

1. System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności przewidziany w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jest elektronicznym rejestrem prowadzonym na poziomie państwa członkowskiego, który zapewnia, w szczególności odnośnie do kontroli krzyżowych przewidzianych w art. 28 niniejszego rozporządzenia, skuteczną identyfikowalność uprawnień do płatności, w szczególności w odniesieniu do następujących elementów:

- posiadacz;
- wartość;
- data ustanowienia uprawnień;
- data ostatniego wykorzystania;
- pochodzenie, w szczególności w stosunku do jego przyznania, rezerwy początkowej lub krajowej, kupna, najmu, odziedziczenia;
- rodzaj uprawnienia, w szczególności uprawnienia specjalne przewidziane w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz uprawnienia przyznane zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- w stosownych przypadkach, ograniczenia regionalne.

2. Państwa członkowskie, w których znajduje się więcej niż jedna agencja płatnicza, mogą podjąć decyzję o stosowaniu elektronicznego rejestru na poziomie agencji płatniczej. W takich przypadkach państwa członkowskie gwarantują wzajemną zgodność różnych rejestrów.

ROZDZIAŁ II

Zasada wzajemnej zgodności

Artykuł 8

System kontroli odnośnie do zasady wzajemnej zgodności

1. Państwa członkowskie ustanawiają system gwarantujący skuteczną kontrolę w zakresie zasady wzajemnej zgodności. Zgodnie z niniejszą częścią tytułu III rozdział III system ten przewiduje w szczególności:

- w przypadku gdy właściwy organ kontroli nie jest agencją płatniczą, przekazywanie niezbędnych informacji dotyczących rolników ubiegających się o przyznanie płatności bezpośrednich z agencji płatniczej do wyspecjalizowanych organów kontroli i/lub, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem organu koordynującego, o którym mowa w art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- b) metody, które należy stosować przy wyborze próbek kontrolnych;
- c) wskazówki odnośnie do charakteru oraz zakresu kontroli, które należy przeprowadzić;
- d) sprawozdania z kontroli zawierające w szczególności wszelkie ujawnione niezgodności oraz ocenę ich rozmiaru, zakresu, trwałości oraz powtarzalności;
- e) w przypadku gdy właściwy organ kontroli nie jest agencją płatniczą, przekazywanie sprawozdań z kontroli z wyspecjalizowanych organów kontroli do agencji płatniczej lub do organu koordynującego, o których mowa w art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub do obydwu;
- f) stosowanie przez agencję płatniczą systemu obniżek i wykluczeń.
2. Państwa członkowskie mogą ponadto ustalić procedurę, zgodnie z którą rolnik wskaże agencji płatniczej elementy niezbędne do identyfikacji wymogów i norm mających zastosowanie w jego przypadku.

Artykuł 9

Powiązanie wypłaty pomocy z kontrolami przestrzegania zasady wzajemnej zgodności

Odnośnie do kontroli dotyczących wzajemnej zgodności określonych w niniejszej części tytułu III rozdział III, które nie mogą być zakończone przed dokonaniem płatności, wszelkie nienależne płatności są odzyskiwane zgodnie z art. 80.

TYTUŁ II

WNIOSKI O PRYZNANIE POMOCY

ROZDZIAŁ I

Pojedynczy wniosek

Artykuł 10

Przepisy ogólne dotyczące pojedynczego wniosku

1. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o objęciu wszystkich wniosków o przyznanie pomocy na mocy w tytułów III i IV rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczym wnioskiem. W tym przypadku stosuje się niniejszy tytuł rozdziału II oraz V z uwzględnieniem niezbędnych zmian odnośnie do szczególnych wymogów ustanowionych w celu stosowania wniosku o przyznanie pomocy w ramach tych programów.
2. Jeśli za zarządzanie systemami pomocy, do których wymagane jest złożenie pojedynczego wniosku, odnośnie do jednego rolnika odpowiedzialna jest więcej niż jedna agencja płatnicza, to zainteresowane państwo członkowskie powinno podjąć stosowne środki w celu zagwarantowania, że wymagane w pojedynczym wniosku informacje będą dostępne dla wszystkich zaangażowanych agencji płatniczych.

Artykuł 11

Data składania pojedynczego wniosku

1. Rolnik ubiegający się o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej może złożyć tylko jeden pojedynczy wniosek na rok.

Jeżeli rolnik, który nie składa wniosku w ramach jakiegokolwiek systemu pomocy obszarowej, ale ubiega się o pomoc w ramach innego systemu pomocy wymienionego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub o wsparcie na mocy art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, posiada do swojej dyspozycji użytki rolne, to składa pojedynczy wniosek, w którym zamieszcza wykaz tych użytków zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia.

Rolnik, który podlega wyłącznie obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 85t oraz 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, składa pojedynczy wniosek w każdym roku kalendarzowym, w którym obowiązek ten ma zastosowanie.

Państwa członkowskie jednak mogą zwolnić rolników z obowiązku przewidzianego w akapicie drugim i trzecim, w przypadku gdy odnośne informacje są przekazywane właściwym organom w ramach innych systemów zarządzania i kontroli gwarantujących kompatybilność z systemem zintegrowanym zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Pojedyncze wnioski składa się w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, lecz nie później niż do dnia 15 maja. Estonia, Łotwa, Litwa, Finlandia i Szwecja mogą jednak ustalić inne terminy składania wniosków, ale nie później niż do dnia 15 czerwca.

Przy ustalaniu tych terminów państwa członkowskie uwzględniają okres potrzebny do udostępnienia istotnych danych w celu właściwego administracyjnego i finansowego zarządzania pomocą oraz zapewniają możliwość ustalenia terminów rzeczywistych kontroli.

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, można dopuścić możliwość przedłużenia terminów, o których mowa w pierwszym akapicie niniejszego ustępu, w niektórych strefach, w których wyjątkowe warunki klimatyczne uniemożliwiają stosowanie normalnych terminów.

Artykuł 12

Treść pojedynczego wniosku

1. Pojedynczy wniosek zawiera wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, w szczególności:
- tożsamość rolnika;
 - system lub systemy pomocy, których dotyczy wniosek;
 - identyfikację uprawnień do płatności zgodnie z systemem identyfikacji i rejestracji przewidzianym w art. 7 do celów systemu płatności jednolitej;

- d) szczegóły pozwalające na identyfikację wszystkich działek rolnych w gospodarstwie, ich powierzchnię wyrażoną w hektarach z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, ich położenie i, w stosownych przypadkach, ich użytkowanie oraz informację, czy dana działka rolna jest nawadniana;
- e) oświadczenie rolnika, że jest świadomy warunków przedmiotowych systemów pomocy.

2. W celu identyfikacji uprawnień do płatności, o których mowa w ust. 1 lit. c), wcześniej ustalone formularze przekazane rolnikowi zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zawierają identyfikację uprawnień do płatności zgodną z systemem identyfikacji i rejestracji przewidzianym w art. 7 niniejszego rozporządzenia;

3. W celu identyfikacji wszystkich działek rolnych w gospodarstwie, o których mowa w ust. 1 lit. d), wcześniej ustalone formularze przekazane rolnikowi zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zawierają informację na temat maksymalnego obszaru kwalifikowalnego przypadającego na działkę referencyjną do celów systemu płatności jednolitej lub systemu jednolitej płatności obszarowej. Ponadto materiały geograficzne przekazane rolnikowi zgodnie z tym przepisem określają granice działek referencyjnych oraz ich jednoznaczną identyfikację, natomiast rolnik wskazuje położenie każdej działki rolnej.

4. Jeśli nastąpiły jakiegokolwiek zmiany, szczególnie odnośnie do przeniesień uprawnień do płatności zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub jeśli jakakolwiek informacja podana we wcześniej ustalonym formularzu, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest błędna, przy składaniu wniosku rolnik wprowadza poprawki w formularzu.

Jeśli poprawki dotyczą powierzchni działki referencyjnej, rolnik podaje zaktualizowaną powierzchnię każdej z odnośnych działek rolnych, a w stosownych przypadkach wskazuje nowe granice działki referencyjnej.

5. W pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej państwa członkowskie mogą stosować odstępstwo od przepisów niniejszego artykułu i art. 13 odnośnie do uprawnień do płatności, jeśli uprawnienia do płatności nie będą ostatecznie ustalone w ostatecznym terminie składania pojedynczych wniosków.

Odstępstwa przewidziane w akapicie pierwszym stosuje się również odnośnie do pierwszego roku, w którym do systemu płatności jednolitej wprowadzane są nowe sektory, a uprawnienia do płatności dla rolników, których takie wprowadzenia dotyczą, nie są jeszcze ostatecznie ustalone.

Artykuł 13

Szczególne wymogi dotyczące pojedynczego wniosku oraz oświadczeń składanych odnośnie do określonego użytkowania gruntów

1. W przypadku kiedy rolnik zamierza produkować konopie zgodnie z art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera:

- a) wszelkie informacje wymagane do identyfikacji działek obsianych konopiami ze wskazaniem zastosowanych odmian nasion;

- b) wskazanie ilości wykorzystanych nasion (kg na hektar);
- c) oficjalne etykiety stosowane na opakowaniach nasion zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE⁽¹⁾ oraz w szczególności z jej art. 12 lub jakimkolwiek innym dokumentem uznawanym przez dane państwo członkowskie za równoważny.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego lit. c), jeśli siew przypada po ostatecznym terminie składania pojedynczych wniosków, etykiety dostarcza się najpóźniej dnia 30 czerwca. Jeśli oprócz tego etykiety należy dostarczyć innym organom krajowym to państwa członkowskie mogą ustalić, że po ich złożeniu zgodnie z niniejszym punktem etykiety zwraca się rolnikowi. Zwrocone etykiety oznacza się jako wykorzystane przy składaniu wniosku.

2. W przypadku wniosku o przyznanie płatności obszarowej z tytułu orzechów przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera liczbę drzew orzechowych w podziale na gatunki.

3. W przypadku wniosku o przyznanie płatności z tytułu ziemniaków na skrobię przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera kopię umowy kontraktacji; państwa członkowskie mogą jednak ustalić, że kopię tę można dostarczać w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 30 czerwca.

4. W przypadku wniosku o przyznanie pomocy z tytułu nasion przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera:

- a) kopię umowy kontraktacji lub oświadczenia o uprawie, państwa członkowskie mogą jednak ustalić, że kopię tę można dostarczać w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 15 września;

- b) wskazanie gatunków nasion wysianych na każdej działce;

- c) wskazanie ilości wyprodukowanego kwalifikowanego materiału siewnego, wyrażonej w kwintalach z dokładnością do jednego miejsca po przecinku; państwa członkowskie mogą jednak ustalić, że informacje te można dostarczać w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 15 czerwca roku następującego po zbiorze;

- d) kopię dokumentów uzupełniających wykazujących, że ilości materiału siewnego, o których mowa, są oficjalnie kwalifikowane; państwa członkowskie mogą jednak ustalić, że informacje te można dostarczać w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 15 czerwca roku następującego po zbiorze.

5. W przypadku wniosku o przyznanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera:

- a) nazwę odmiany wykorzystanych nasion bawełny;
- b) w stosownych przypadkach nazwę i adres zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której członkiem jest rolnik.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.

6. W przypadku wniosku o przyznanie przejściowych płatności z tytułu owoców i warzyw przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 8 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub wniosku o przyznanie przejściowych płatności z tytułu owoców miękkich, o których mowa w wymienionym rozdziale sekcja 9, pojedynczy wniosek zawiera kopię umowy o przetwarzanie lub zobowiązanie dotyczące dostaw zgodnie z art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1121/2009.

Państwa członkowskie mogą ustalić, że informacje określone w akapicie pierwszym, można dostarczać osobno w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 1 grudnia w roku złożenia wniosku.

7. W przypadku wniosku o przyznanie środka związanego z obszarem w ramach wsparcia specjalnego pojedynczy wniosek zawiera wszelkie dokumenty wymagane przez państwo członkowskie.

8. Rodzaje użytkowania gruntów, o których mowa w art. 6 ust. 2 oraz art. 38 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz wymienione w załączniku VI do wymienionego rozporządzenia, lub grunty zgłoszone do wsparcia specjalnego ustanowionego w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w przypadku gdy zgłoszenie ich nie jest wymagane zgodnie z niniejszym artykułem, zgłasza się w osobnej pozycji w formularzu pojedynczego wniosku.

Grunty nieużytkowane w celach ubiegania się o pomoc w ramach systemów pomocowych przewidzianych w tytułach III, IV i V rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ani niewymienione w załączniku VI do wymienionego rozporządzenia zgłasza się w jednej lub więcej niż jednej pozycji „inne użytkowania”.

Państwa członkowskie mogą ustalić, że akapitu pierwszego i drugiego nie stosuje się, gdy informacje są przekazywane właściwym organom w ramach innych systemów zarządzania i kontroli gwarantujących zgodność z systemem zintegrowanym zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

9. Każde państwo członkowskie może określić minimalny rozmiar działek rolnych, odnośnie do których można składać wnioski. Minimalna powierzchnia nie może jednak przekraczać 0,3 ha.

Artykuł 14

Poprawki do pojedynczego wniosku

1. Po wygaśnięciu terminu składania pojedynczego wniosku, poszczególne działki rolne lub indywidualne uprawnienia do płatności można dodać do pojedynczego wniosku, pod warunkiem że przestrzegane są wymogi w ramach odnośnych systemów pomocy.

Zmian dotyczących użytkowania lub systemu pomocy odnośnie do poszczególnych działek rolnych lub odnośnie do uprawnień do płatności zadeklarowanych w pojedynczym wniosku można dokonać na tych samych warunkach.

Jeśli poprawki, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim mają związek z jakimikolwiek dokumentami uzupełniającymi lub umowami, które należy przedłożyć, dozwolone są również stosowne poprawki do tych dokumentów lub umów.

2. Bez uszczerbku dla terminów składania jednolitych wniosków ustalonych przez Estonię, Łotwę, Litwę, Finlandię i Szwecję zgodnie z art. 11 ust. 2 akapit pierwszy, zmiany dokonane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu notyfikuje się właściwym organom na piśmie najpóźniej do dnia 31 maja danego roku kalendarzowego, a w przypadku Estonii, Łotwy, Litwy, Finlandii i Szwecji najpóźniej do dnia 15 czerwca danego roku kalendarzowego.

3. Jeśli właściwy organ poinformował już rolnika o nieprawidłowościach w pojedynczym wniosku lub jeśli powiadomił go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu, jeśli ta kontrola ujawni nieprawidłowości, poprawki zgodnie z ust. 1 nie są dozwolone odnośnie do działek rolnych, których dotyczą nieprawidłowości.

ROZDZIAŁ II

Wnioski o uprawnienia do płatności

Artykuł 15

Przyznawanie lub zwiększanie uprawnień do płatności

1. Wnioski o przyznanie lub, w stosownych przypadkach, zwiększenie uprawnień do płatności w ramach jednolitej płatności obszarowej składa się w terminach ustalonych przez państwa członkowskie, ale nie później niż dnia 15 maja w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej, włączenia wsparcia związanego z wielkością produkcji, stosowania art. 46-48 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub w latach stosowania art. 41, 57 lub 68 ust. 1 lit. c) wymienionego rozporządzenia. Estonia, Łotwa, Litwa, Finlandia i Szwecja mogą jednak ustalić inne terminy składania wniosków, ale nie później niż dnia 15 czerwca.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że wniosek o przyznanie uprawnień do płatności składany jest w tym samym terminie, co wniosek o płatność w ramach systemu płatności jednolitej.

ROZDZIAŁ III

Wnioski o pomoc z tytułu zwierząt gospodarskich

Artykuł 16

Wymogi dotyczące wniosków o pomoc z tytułu zwierząt gospodarskich

1. Wniosek o przyznanie pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich zawiera wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, a w szczególności:

- a) tożsamość rolnika;
- b) odniesienie do pojedynczego wniosku, jeśli został on wcześniej złożony;
- c) liczbę zwierząt każdego typu, odnośnie do których złożono wniosek o przyznanie pomocy, oraz w przypadku bydła kody identyfikacyjne zwierząt;

- d) w stosownych przypadkach, zobowiązanie rolnika do przetrzymania zwierząt, o których mowa w lit. c), w gospodarstwie w trakcie okresu przetrzymania oraz informacje o miejscu lub miejscach, gdzie zwierzęta będą przetrzymywane w danym okresie lub okresach;
- e) w stosownych przypadkach, indywidualny limit lub indywidualny pułap dla danych zwierząt;
- f) w stosownych przypadkach, indywidualną ilość referencyjną mleka dostępną dla rolnika w dniu 31 marca lub, jeśli zainteresowane państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu odstępstwa przewidzianego w art. 85 rozporządzenia (WE) nr 1121/2009, w dniu 1 kwietnia danego roku kalendarzowego; jeżeli w dniu złożenia wniosku ilość ta nie jest znana, właściwy organ należy o niej powiadomić jak najszybciej;
- g) oświadczenie rolnika, że jest świadomy warunków przedmiotowej pomocy.

Jeśli w czasie okresu przetrzymania przenosi się zwierzę w inne miejsce, rolnik wcześniej informuje o tym na piśmie właściwy organ, chyba że zainteresowane państwo członkowskie zadecyduje, że nie wymaga tej informacji, pod warunkiem że skomputeryzowana baza danych była zapewnią poziom bezpieczeństwa i wdrożenia konieczne dla należytego zarządzania systemami pomocy a zawarte w niej informacje są wystarczające do określenia miejsca pobytu zwierząt.

2. Państwa członkowskie gwarantują każdemu posiadaczowi zwierząt nieograniczone prawo do otrzymania od właściwych organów, w rozsądnych odstępach czasowych oraz bez nadmiernych opóźnień, informacji odnoszących się do niego oraz do jego zwierząt przechowywanych w skomputeryzowanej bazie danych bydła. W trakcie składania wniosku o przyznanie pomocy rolnik oświadcza, że zawarte w nim dane są poprawne oraz kompletne albo koryguje niepoprawne dane lub uzupełnia brakujące.

3. Państwa członkowskie mogą zadecydować, że niektóre informacje, o których mowa w ust. 1, nie muszą być umieszczane we wniosku, jeśli zostały już przekazane właściwym organom.

Państwa członkowskie mogą w szczególności wprowadzić procedury, na podstawie których dane zawarte w skomputeryzowanej bazie danych bydła mogą być wykorzystywane do celów wniosku o przyznanie pomocy, pod warunkiem że skomputeryzowana baza danych bydła zapewnia poziom bezpieczeństwa i wdrożenia niezbędny do właściwego zarządzania rozpatrywanymi systemami pomocy. Takie procedury mogą składać się z systemu, zgodnie z którym rolnik może ubiegać się o przyznanie pomocy odnośnie do wszystkich zwierząt, które w terminie ustalonym przez państwo członkowskie kwalifikują się do otrzymania pomocy na podstawie danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych bydła. W takim przypadku państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zagwarantować, że:

- a) zgodnie z przepisami stosowanymi do przedmiotowego systemu pomocy, terminy rozpoczęcia oraz zakończenia stosownych okresów przetrzymania są jasno określone i znane rolnikowi;

- b) rolnik jest świadomy, że wszystkie potencjalnie kwalifikujące się zwierzęta, które okazały się być nieprawidłowo zidentyfikowane lub zarejestrowane w systemie identyfikacji i rejestracji bydła są uznawane za zwierzęta, odnośnie do których stwierdzono nieprawidłowości, o których mowa w art. 65 niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa członkowskie mogą ustalić, że niektóre z informacji, o których mowa w ust. 1, mogą lub są przekazywane za pośrednictwem zatwierdzonego przez nie organu lub zatwierdzonych organów. Jednakże rolnik pozostaje odpowiedzialny za przekazane dane.

ROZDZIAŁ IV

Pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, oddzielna płatność z tytułu cukru i oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw

Artykuł 17

Wymogi dotyczące wniosków o przyznanie pomocy dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, oddzielnej płatności z tytułu cukru i oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw

1. Rolnicy ubiegający się o pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, przewidzianą w tytule IV rozdział 1 sekcja 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, rolnicy ubiegający się o oddzielną płatność z tytułu cukru, przewidzianą w art. 126 wymienionego rozporządzenia, oraz rolnicy ubiegający się o oddzielną płatność z tytułu owoców i warzyw przewidzianą w art. 127 wymienionego rozporządzenia składają wnioski o przyznanie pomocy zawierające wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, a w szczególności:

- a) tożsamość rolnika;
- b) oświadczenie rolnika, że jest świadomy warunków przedmiotowej pomocy.

Wniosek o pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej zawiera również kopię umów dostaw, o których mowa w art. 94 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Wnioski o przyznanie pomocy składa się w terminach ustalonych przez państwa członkowskie, ale nie później niż dnia 15 maja, natomiast w przypadku Estonii, Litwy i Łotwy nie później niż dnia 15 czerwca.

Państwa członkowskie mogą ustalić, że kopie umów dostaw, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, można dostarczać osobno w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 1 grudnia w roku złożenia wniosku.

ROZDZIAŁ V

Wnioski o wsparcie specjalne inne niż płatności obszarowe i płatności z tytułu zwierząt gospodarskich

Artykuł 18

Wymogi dotyczące wniosków o przyznanie wsparcia specjalnego innego niż płatności obszarowe i płatności z tytułu zwierząt gospodarskich

1. Rolnicy ubiegający się o wsparcie specjalne, które nie jest objęte niniejszym tytułem rozdział I, II lub III składają wnioski o przyznanie pomocy zawierające wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, a w szczególności:

- a) tożsamość rolnika;
- b) oświadczenie rolnika, że jest świadomy warunków przedmiotowej pomocy;
- c) w stosownych przypadkach, wszelkie dokumenty uzupełniające potrzebne do wykazania kwalifikowalności do przedmiotowego środka.

Wnioski o przyznanie pomocy składa się w terminie ustalonym przez państwo członkowskie. Terminy ustala się uwzględniając odpowiedni czas na przeprowadzenie kontroli warunków kwalifikowalności przed dokonaniem płatności, jak przewidziano w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Do celów ust. 1 lit. c), w przypadku gdy rolnik występuje o wsparcie specjalne w związku z inwestycją, wniosek zawiera również kopie wszelkich istotnych dokumentów uzupełniających, takich jak rachunki oraz dokumenty potwierdzające dokonanie płatności przez rolnika. W przypadku gdy nie jest możliwe przedstawienie takich kopii lub dokumentów, dokonane przez rolnika płatności należy udokumentować dokumentami o równoważnej wartości dowodowej.

3. Do celów ust. 1 lit. c), w przypadku gdy rolnik występuje o wsparcie specjalne przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i płatność indywidualna jest uzależniona od poniesionych kosztów lub od utraconych dochodów, wniosek zawiera również kopie wszelkich istotnych dokumentów uzupełniających potwierdzających poniesione koszty dodatkowe oraz utracone dochody zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. a) ppkt (i) wymienionego rozporządzenia.

4. Do celów ust. 1 lit. c), w przypadku gdy rolnik występuje o wsparcie specjalne przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wniosek zawiera również kopię polisy ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 oraz dowód wpłaty składki.

5. Państwa członkowskie mogą ustalić, że kopie lub dokumenty, o których mowa w ust. 2, 3 i 4 można dostarczać osobno w późniejszym terminie. Terminy ustala się uwzględniając odpowiedni czas na przeprowadzenie kontroli warunków kwalifikowalności przed dokonaniem płatności, jak przewidziano w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 19

Wnioski składane przez fundusze wspólnego inwestowania

1. Fundusze wspólnego inwestowania ubiegające się o wsparcie specjalne składają wnioski o przyznanie pomocy zawierające wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, a w szczególności:

- a) nazwę funduszu wspólnego inwestowania;
- b) dokumentację wydarzenia, które było przyczyną wypłat rekompensat na rzecz zrzeszonych rolników;
- c) terminy dokonania wypłat rekompensat na rzecz zrzeszonych rolników;
- d) tożsamość zrzeszonych rolników, którzy otrzymali rekompensaty od funduszu;
- e) całkowitą kwotę wypłaconych rekompensat;
- f) oświadczenie funduszu wspólnego inwestowania, że jest świadomy warunków przedmiotowej pomocy.

2. Państwa członkowskie ustalają ostateczne terminy składania przez fundusze wspólnego inwestowania wniosków o przyznanie wsparcia specjalnego. Terminy ustala się uwzględniając odpowiedni czas na przeprowadzenie kontroli warunków kwalifikowalności przed dokonaniem płatności, jak przewidziano w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy wspólne

Artykuł 20

Uproszczenie procedur

1. Nie naruszając jakichkolwiek przepisów szczególnych niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie mogą zezwolić lub wymagać, aby wszelka komunikacja w ramach niniejszego rozporządzenia między rolnikiem a organami i *vice versa* odbywała się w formie elektronicznej. W takim przypadku podejmuje się odpowiednie środki, aby zapewnić w szczególności:

- a) jednoznaczną identyfikację rolnika;
- b) spełnienie przez rolnika wszelkich wymagań przedmiotowego systemu pomocy;
- c) wiarygodność przekazywanych danych na potrzeby prawidłowego zarządzania przedmiotowym systemem pomocy; jeśli wykorzystuje się dane zawarte w skomputeryzowanej bazie danych bydła – odpowiedni poziom zabezpieczenia oraz wdrożenia bazy niezbędny do właściwego zarządzania przedmiotowymi systemami pomocy;

- d) jeśli dokumenty uzupełniające nie mogą być przekazane w formie elektronicznej – otrzymanie ich przez właściwe organy w takich samych limitach czasu jak w przypadku przekazywania ich drogą nonelektroniczną;
- e) brak jakiegokolwiek dyskryminacji względem rolników wykorzystujących nonelektroniczne środki składania dokumentów w odróżnieniu do wybierających przekaz elektroniczny.

2. Odnośnie do składania wniosków o przyznanie pomocy, państwa członkowskie, zgodnie z warunkami przewidzianymi w ust. 1, mogą ustanowić procedury uproszczone, jeżeli właściwe organy mają już dostęp do danych, w szczególności jeśli sytuacja nie uległa zmianie od ostatniego złożenia wniosku o przyznanie pomocy w ramach przedmiotowego systemu pomocy.

3. W miarę możliwości właściwy organ może wystąpić bezpośrednio do źródła o informacje wymagane w jakichkolwiek dokumentach uzupełniających, które należy złożyć wraz z wnioskiem o przyznanie pomocy.

Artykuł 21

Korekty oczywistych błędów

Nie naruszając przepisów art. 11-20, wniosek o przyznanie pomocy może być poprawiony w każdym momencie po jego złożeniu, w przypadku gdy właściwy organ wykrył oczywiste błędy.

Artykuł 22

Odstępstwo od ostatecznej daty składania wniosków

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71, w przypadku gdy ostateczny termin składania wniosków o przyznanie pomocy lub jakichkolwiek dokumentów uzupełniających, umów lub oświadczeń przewidzianych w niniejszym tytule, lub ostateczny termin wnoszenia poprawek do pojedynczego wniosku przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, sobotę lub niedzielę, termin ten przypadnie na pierwszy dzień roboczy następujący po ustalonym terminie ⁽¹⁾.

Pierwszy akapit ma także zastosowanie do wniosków w ramach systemu jednolitej płatności składanych przez rolników zgodnie z art. 56 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz do wniosków o przyznanie uprawnień do płatności składanych przez rolników zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Złożenie wniosku po wyznaczonym terminie

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 75, złożenie wniosku o przyznanie pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia po wyznaczonym terminie prowadzi do obniżki kwoty płatności, do której uprawniony byłby rolnik gdyby złożył wniosek w terminie, o 1 % za każdy dzień roboczy.

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków szczególnych podejmowanych przez państwa członkowskie odnośnie do potrzeby składania jakichkolwiek dokumentów uzupełniających w wyznaczonym czasie w celu umożliwienia ustalenia terminów oraz przeprowadzenia skutecznych kontroli, pierwszy akapit stosuje się również odnośnie do dokumentów, umów oraz oświadczeń,

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1.

które należy przedstawić właściwym organom zgodnie z art. 12 i 13, jeśli takie dokumenty, umowy lub oświadczenia stanowią o kwalifikowalności do przedmiotowej pomocy. W tym przypadku obniżka płatności będzie odnosiła się do kwoty wypłacanej w ramach przedmiotowej pomocy.

Jeśli opóźnienie wynosi ponad 25 dni kalendarzowych, wniosek uznaje się za niedopuszczalny.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 75, złożenie poprawki do pojedynczego wniosku po ostatecznym terminie, określonym w art. 14 ust. 2, prowadzi do obniżki kwot płatności odnoszących się do faktycznego użytkowania przedmiotowych działek rolnych o 1 % za każdy dzień roboczy.

Poprawki do pojedynczego wniosku uwzględnia się wyłącznie, jeśli wnoszone są przed ostatecznym terminem składania pojedynczych wniosków, jak określono w ust. 1 akapit trzeci. Jeśli jednak termin jest wcześniejszy lub taki sam jak ostateczny termin przewidziany w art. 14 ust. 2, poprawki do pojedynczego wniosku uznaje się za niedopuszczalne po terminie określonym w art. 14 ust. 2.

Artykuł 24

Złożenie wniosku o przyznanie uprawnień do płatności po wyznaczonym terminie

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 75, złożenie wniosku o przyznanie lub, w stosownych przypadkach, zwiększenie uprawnień do płatności po ostatecznym terminie, na mocy art. 15 niniejszego rozporządzenia lub art. 56 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, prowadzi do obniżki kwot, które mają być wypłacone w przedmiotowym roku w ramach przyznaných danemu rolnikowi uprawnień do płatności, o 3 % za każdy dzień roboczy.

Jeśli opóźnienie wynosi ponad 25 dni kalendarzowych, wniosek uznaje się za niedopuszczalny, a rolnikowi nie przyznaje się żadnych uprawnień do płatności.

Artykuł 25

Wycofywanie wniosków o przyznanie pomocy

1. Wniosek o przyznanie pomocy można w każdej chwili wycofać w całości lub w części na piśmie.

W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 16 ust. 3 akapit drugi, wówczas może ustalić, iż zgłoszenie opuszczenia przez zwierzę gospodarstwa do skomputeryzowanej bazy danych była może zastępować pisemne wycofanie wniosku.

2. Jeśli właściwy organ poinformował już rolnika o nieprawidłowościach we wniosku o przyznanie pomocy lub jeśli powiadomił go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu, jeśli ta kontrola ujawni nieprawidłowości, wycofanie nie jest dozwolone odnośnie do części wniosku, których dotyczą nieprawidłowości.

3. Wycofanie zgodnie z ust. 1 sprawi, że wnioskodawca znajdzie się w sytuacji sprzed złożenia wniosku o przyznanie pomocy lub części przedmiotowego wniosku.

TYTUŁ III
KONTROLE

ROZDZIAŁ I

Zasady wspólne

Artykuł 26

Zasady ogólne

1. Kontrole administracyjne i kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przeprowadza się w taki sposób, aby skutecznie sprawdzić zgodność z warunkami, na jakich przyznawana jest pomoc, oraz przestrzeganie istotnych wymogów i norm wzajemnej zgodności.

2. Jeżeli rolnik lub jego przedstawiciel uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu, odrzuca się wnioski o przyznanie pomocy, których dotyczy kontrola.

Artykuł 27

Zapowiadanie kontroli na miejscu

1. Kontrole na miejscu mogą być zapowiadane, jeżeli nie zagraża to celowi kontroli. Zapowiedzenie kontroli następuje z wyprzedzeniem ściśle ograniczonym do niezbędnego minimum, nieprzekraczającym 14 dni. W przypadku kontroli na miejscu odnoszących się do wniosków o pomoc z tytułu zwierząt gospodarskich wyprzedzenie nie przekracza 48 godzin, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków. Ponadto jeżeli ustawodawstwo stosowane do aktów i norm dotyczących zasady wzajemnej zgodności wymaga, aby kontrole na miejscu miały niezapowiedziany charakter, wymienione zasady mają również zastosowanie w przypadku kontroli na miejscu przeprowadzanych pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności.

2. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i wszelkie inne kontrole przewidziane w przepisach Wspólnoty przeprowadza się w tym samym czasie.

ROZDZIAŁ II

Kontrole odnośnie do kryteriów kwalifikowalności

Sekcja I

Kontrole administracyjne

Artykuł 28

Kontrole krzyżowe

1. Kontrole administracyjne, o których mowa w art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009, pozwalają na wykrywanie nieprawidłowości, a w szczególności na ich automatyczne wykrywanie za pomocą narzędzi informatycznych, w tym kontroli krzyżowych, które:

- a) dotyczą odpowiednio zadeklarowanych uprawnień do płatności i zadeklarowanych działek, pozwalają uniknąć nienależnego wielokrotnego przyznania tej samej pomocy odnośnie do tego samego roku kalendarzowego lub gospodarczego oraz nienależnej kumulacji pomocy przyznawanej w ramach systemów pomocy obszarowej wymienionych w załącznikach I i IV do rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) obejmują sprawdzenie istnienia uprawnień do płatności i kwalifikowalność do pomocy;
- c) dotyczą zgodności między zadeklarowanymi w pojedynczym wniosku działkami rolnymi a działkami referencyjnymi w systemie identyfikacji działek rolnych, w celu sprawdzenia kwalifikowalności obszarów jako takich do pomocy;
- d) dotyczą zgodności między uprawnieniami do płatności a obszarem zatwierdzonym i w celu sprawdzenia, czy uprawnieniom towarzyszy odpowiednia liczba kwalifikowalnych hektarów, zgodnie z definicją w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- e) opierają się na skomputeryzowanej bazie danych bydła w celu sprawdzenia kwalifikowalności do pomocy oraz uniknięcia nienależnego wielokrotnego przyznania tej samej pomocy odnośnie do tego samego roku kalendarzowego;
- f) dotyczą zgodności między zadeklarowanymi w pojedynczym wniosku działkami rolnymi a powierzchniami poddawanymi oficjalnej kontroli, które okazały się zgodne z wymogami art. 87 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- g) dotyczą zgodności między działkami rolnymi zadeklarowanymi w pojedynczym wniosku a działkami, na których państwo członkowskie zezwoliło na produkcję bawełny zgodnie z art. 89 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- h) dotyczą zgodności między oświadczeniami rolnika zawartymi w pojedynczym wniosku dotyczącymi członkostwa w zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, informacjami na mocy art. 13 ust. 5 lit. b) niniejszego rozporządzenia a informacjami przekazanymi przez zainteresowane zatwierdzone organizacje międzybranżowe, w celu sprawdzenia kwalifikowalności do zwiększenia pomocy, o której mowa w art. 92 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- i) dotyczą zgodności między informacjami przedstawionymi w umowach dostaw, o których mowa w art. 94 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a informacjami dotyczącymi dostaw przedstawionymi przez producenta cukru.

2. Wykazanie nieprawidłowości w trakcie kontroli krzyżowych powoduje wszczęcie odpowiedniej procedury administracyjnej i, w stosownym przypadku, przeprowadzenie kontroli na miejscu.

3. W przypadku gdy dwóch lub więcej rolników ubiega się o pomoc w odniesieniu do tej samej działki referencyjnej w ramach tego samego systemu pomocy, oraz w przypadku gdy całkowity zadeklarowany obszar przekracza obszar rolny w dopuszczalnej tolerancji pomiaru określonej w art. 34 ust. 1, państwo członkowskie może ustalić proporcjonalną obniżkę przedmiotowych obszarów. W takim przypadku zainteresowani rolnicy mogą odwoływać się od decyzji dotyczącej obniżki z uzasadnieniem, że którykolwiek z innych zainteresowanych rolników zawyżył wielkość swoich obszarów ponad powyższą tolerancję pomiaru ze szkodą dla niego.

Artykuł 29

Kontrole administracyjne wsparcia szczególnego

1. Odnośnie do każdego środka w ramach wsparcia szczególnego, dla którego kontrole administracyjne są technicznie możliwe, należy przeprowadzić kontrole wszystkich wniosków o przyznanie pomocy. Państwa członkowskie gwarantują w szczególności:

- spełnienie wymagań kwalifikowalności do wsparcia szczególnego;
- brak podwójnego finansowania z innych systemów wspólnotowych;
- brak nadmiernej rekompensaty dla rolników odnośnie do wkładów finansowych przewidzianych w art. 70 ust. 3 oraz art. 71 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz
- w stosownych przypadkach, uprzednie przedstawienie dokumentów uzupełniających, które stanowią dowód kwalifikowalności.

2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą wykorzystywać dowody otrzymane od innych służb, jednostek lub organizacji w celu sprawdzenia zgodności z kryteriami kwalifikowalności. Należy jednak uzyskać pewność, że przedmiotowe służby, przedmiotowa jednostka lub organizacja są w stanie zapewnić kontrolę zgodności z kryteriami kwalifikowalności na odpowiednim poziomie.

Sekcja II

Kontrole na miejscu

Podsekcja I

Przepisy wspólne

Artykuł 30

Poziom kontroli

1. Wszystkie kontrole na miejscu przeprowadzane w każdym roku obejmują co najmniej 5 % wszystkich rolników składających odpowiednio wnioski w ramach systemu płatności jednolitej, systemu jednolitej płatności obszarowej lub płatności obszarowych w ramach wsparcia specjalnego. Państwa członkowskie gwarantują objęcie kontrolami na miejscu co najmniej 3 % rolników

składających wnioski o pomoc w ramach każdego z pozostałych systemów pomocy obszarowej, o których mowa w tytułach III, IV i V rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Ogólna liczba kontroli na miejscu przeprowadzanych w każdym roku obejmuje co najmniej:

- minimalny poziom kontroli wynoszący 30 % lub 20 % powierzchni zadeklarowanych jako uprawy konopi, o których mowa w art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Jeżeli państwo członkowskie wprowadziło już system wcześniejszego zatwierdzania takich upraw i powiadomiło Komisję o szczegółowych zasadach i warunkach związanych z tym systemem przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 796/2004, wszelkie zmiany tych szczegółowych zasad i warunków są niezwłocznie zgłaszane Komisji;

- 5 % wszystkich rolników składających wnioski w ramach systemów pomocy z tytułu bydła, płatności od pogłowia lub płatności od dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza w ramach wsparcia specjalnego z tytułu bydła, wsparcia specjalnego uzależnionego od indywidualnej kwoty mlecznej ustalonej zgodnie z art. 65 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub wsparcia specjalnego uzależnionego od faktycznej produkcji mleka. Jednak w przypadku gdy skomputeryzowana baza danych bydła nie zapewnia poziomu bezpieczeństwa i użytkowania niezbędnego do należytego zarządzania danymi programami pomocy, poziom ten zwiększa się do 10 %.

Kontrole na miejscu obejmują wtedy także co najmniej 5 % wszystkich zwierząt, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy dla każdego z systemów pomocy;

- 5 % wszystkich rolników składających wnioski w ramach systemu pomocy odnośnie do owiec/kóz, płatności od pogłowia lub płatności od dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza owiec/kóz w ramach wsparcia specjalnego. Kontrole na miejscu obejmują wtedy także co najmniej 5 % wszystkich zwierząt, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy. Jednak w przypadku gdy skomputeryzowana baza danych owiec/kóz, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 21/2004, nie zapewnia poziomu bezpieczeństwa i funkcjonowania niezbędnego do należytego zarządzania przedmiotowymi programami pomocy, poziom ten zwiększa się do 10 % liczby rolników;

- 10 % wszystkich rolników składających wnioski o wsparcie specjalne inne niż te, o których mowa w ust. 1 oraz niniejszym ustępie lit. b) oraz c), z wyłączeniem środka, o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- 10 % innych służb, jednostek lub organizacji, które dostarczyły dowody w celu sprawdzenia zgodności z kryteriami kwalifikowalności, o których mowa w art. 29 ust. 2.

- 100 % funduszy wspólnego inwestowania składających wnioski o wsparcie, o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- g) w przypadku wniosków o przyznanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny zgodnie z tytułem IV rozdział 1 sekcja 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, 20 % organizacji międzybranżowych zatwierdzonych zgodnie z art. 91 wymienionego rozporządzenia, w których członkostwo rolnicy zgłaszają w pojedynczych wnioskach;
- h) odnośnie do wniosków o pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej przewidzianą w tytule IV rozdział 1 sekcja 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, kontrole dokonywane u producentów cukru pod kątem ilości cukru w ramach kwoty, otrzymywanych z buraków cukrowych i trzciny cukrowej dostarczanych zgodnie z art. 94 wymienionego rozporządzenia, co najmniej 5 % wnioskodawców, którzy są dostawcami danego producenta.

3. Jeżeli kontrole na miejscu wykazują istotne nieprawidłowości względem danego systemu pomocy, regionu lub jego części, właściwe organy odpowiednio zwiększają poziom kontroli na miejscu w bieżącym roku, oraz odsetek rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu w następnym roku.

4. W przypadku gdy przepisy dopuszczają przeprowadzenie poszczególnych elementów kontroli na miejscu na podstawie prób, próby te zapewniają rzetelny i reprezentatywny poziom kontroli. Państwa członkowskie ustalają kryteria wyboru prób. Jeżeli kontrole przeprowadzone na wybranej próbie wykazują nieprawidłowości, zwiększa się odpowiednio wielkość i zakres próby.

Artykuł 31

Wybór próby kontrolnej

1. Próby kontrolne do kontroli na miejscu na mocy niniejszego rozporządzenia wybierane są przez właściwy organ na podstawie analizy ryzyka oraz reprezentatywności złożonych wniosków o przyznanie pomocy.

Aby zapewnić reprezentatywność, państwa członkowskie wybierają losowo od 20 do 25 % minimalnej liczby rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu zgodnie z art. 30 ust. 1 i 2.

Jeżeli jednak liczba rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu, przekracza minimalną liczbę rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu przewidzianym w art. 30 ust. 1 i 2, odsetek wybranych losowo rolników w dodatkowej próbie nie powinien przekraczać 25 %.

2. Skuteczność analizy ryzyka ocenia się i aktualizuje co roku, poprzez:

- a) ustalenie znaczenia każdego czynnika ryzyka;

- b) porównanie wyników opartych na analizie ryzyka i wyników próby dobranej losowo, o której mowa w ust. 1 akapit drugi;

- c) uwzględnienie szczególnej sytuacji w danym państwie członkowskim.

3. Właściwy organ przechowuje informacje o powodach wyboru każdego z rolników do kontroli na miejscu. Kontroler, który przeprowadza kontrolę na miejscu, otrzymuje odpowiednie informacje przed jej rozpoczęciem.

4. W stosownych przypadkach dobór próby kontrolnej może być częściowo dokonany przed końcem odpowiedniego okresu składania wniosków, na podstawie dostępnych informacji. Pro-wizoryczną próbę uzupełnia się kiedy dostępne są już wszystkie przedmiotowe wnioski.

Artykuł 32

Sprawozdanie z kontroli

1. Z każdej kontroli na miejscu przeprowadzonej na mocy przepisów niniejszej sekcji sporządza się sprawozdanie, które umożliwia wgląd w szczegóły przeprowadzonych kontroli. W sprawozdaniu wskazuje się w szczególności:

- a) poddane kontroli systemy pomocy i wnioski o przyznanie pomocy;
- b) obecne osoby;
- c) sprawdzone działki rolne, zmierzone działki rolne, w stosownych przypadkach wraz z wynikami pomiarów każdej zmierzonej działki rolnej i zastosowanymi metodami pomiaru;
- d) liczbę i rodzaj zwierząt, których obecność stwierdzono oraz, w stosownych przypadkach, numery kolczyków, wpisy do rejestru i do skomputeryzowanych baz danych bydła i/lub owiec i kóz oraz wszelkich innych skontrolowanych dokumentów uzupełniających, wyniki kontroli, oraz, w stosownych przypadkach, uwagi szczególne odnośnie do poszczególnych zwierząt i/lub ich kodów identyfikacyjnych;
- e) czy rolnik został uprzedzony o wizycie, a jeżeli tak, z jakim wyprzedzeniem;
- f) informacje o wszelkich szczególnych środkach kontroli, jakie należy zastosować w ramach poszczególnych systemów pomocy;
- g) informacje o wszelkich dodatkowych środkach kontroli zastosowanych później.

2. Rolnik może podpisać sprawozdanie w celu potwierdzenia swojej obecności przy kontroli oraz dodać do niego swoje uwagi. W przypadku wykrycia nieprawidłowości rolnik otrzymuje kopię sprawozdania z kontroli.

Jeżeli kontrolę na miejscu przeprowadza się metodą teledetekcji zgodnie z art. 35, państwa członkowskie nie mają obowiązku umożliwić rolnikowi lub jego przedstawicielowi podpisania sprawozdania z kontroli, o ile podczas kontroli z wykorzystaniem teledetekcji nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości. Jeżeli kontrole takie wykazują nieprawidłowości, umożliwia się rolnikowi podpisanie sprawozdania z kontroli zanim właściwy organ wyciągnie wnioski z ustaleń w zakresie ewentualnych obniżek płatności lub wykluczeń.

Podsekcja II

Kontrole na miejscu dotyczące pojedynczych wniosków w ramach systemów pomocy obszarowej

Artykuł 33

Elementy kontroli na miejscu

Kontrole na miejscu obejmują wszystkie działki rolne, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, z wyłączeniem wniosków o pomoc z tytułu nasion, zgodnie z art. 87 wymienionego rozporządzenia. Obszary faktycznie wyznaczone do kontroli na miejscu mogą być ograniczone do próby obejmującej co najmniej 50 % działek rolnych, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy ustanowionych w tytułach III, IV i V rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pod warunkiem że próba ta gwarantuje wiarygodny i reprezentatywny poziom kontroli zarówno pod względem kontrolowanego obszaru, jak i pomocy, o którą składany jest wniosek. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w toku takiej kontroli próby, zwiększa się próbę działek rolnych poddawanych kontroli.

W miarę możliwości państwa członkowskie mogą wykorzystywać teledetekcję zgodnie z art. 35 oraz techniki globalnego systemu nawigacji satelitarnej.

Artykuł 34

Określanie powierzchni

1. Powierzchnię działek rolnych określa się za pomocą dowolnych środków zapewniających jakość pomiaru przynajmniej równoważną wymaganej przez obowiązujące na poziomie Wspólnoty normy techniczne.

Tolerancja pomiaru jest określona przy uwzględnieniu 1,5-metrowej strefy buforowej wokół działki rolnej. Maksymalna tolerancja odnośnie do każdej działki rolnej nie może przekroczyć wartości bezwzględnej 1,0 ha.

2. Można uwzględniać całkowitą powierzchnię działki rolnej, pod warunkiem że jest ona w pełni użytkowana zgodnie z normami zwyczajowymi danego państwa członkowskiego lub regionu. W innych przypadkach uwzględnia się powierzchnię faktycznie użytkowaną.

W przypadku regionów, w których niektóre obiekty, takie jak żywopłoty, rowy oraz mury, tradycyjnie stanowią element dobrej kultury rolnej upraw lub użytkowania ziemi, państwa członkowskie mogą uznać, że powierzchnię, którą te obiekty zajmują, zalicza się do powierzchni w pełni użytkowanej, pod warunkiem jednak, że jej szerokość nie przekracza łącznej szerokości określonej przez państwa członkowskie. Szerokość ta musi odpowiadać tradycyjnej w danym regionie szerokości obiektów i nie może przekraczać 2 metrów.

Jeżeli jednak zgodnie z art. 30 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 796/2004 i przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie zawiadomią Komisję, że szerokość ta przekracza 2 m, wówczas mogą ją stosować.

3. Wszelkie obiekty, o których mowa w aktach wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub które mogą stanowić element dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o której mowa w art. 6 i załączniku III do wymienionego rozporządzenia, zalicza się do całkowitej powierzchni działki rolnej.

4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, działka rolna, na której znajdują się drzewa, uważana jest za obszar kwalifikowalny do celów systemów pomocy obszarowej, pod warunkiem że działalność rolnicza lub planowana produkcja może odbywać się w podobny sposób jak na działkach bez drzew na podobnej powierzchni.

5. Jeśli obszar jest we wspólnym użyciu, właściwe organy przyznają go poszczególnym rolnikom proporcjonalnie do jego użytkowania lub prawa do jego użytkowania.

6. Kwalifikowalność działek rolnych do pomocy sprawdza się za pomocą wszelkich odpowiednich środków. W tym celu, w uzasadnionych przypadkach wymaga się dodatkowych dowodów.

Artykuł 35

Teledetekcja

1. W przypadku gdy państwo członkowskie wykorzystuje przewidzianą w art. 33 akapit drugi możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu metodą teledetekcji, wówczas:

- a) wykonuje fotointerpretację obrazów satelitarnych lub zdjęć lotniczych wszystkich działek rolnych kontrolowanego wniosku w celu rozpoznania pokrycia gruntu i pomiaru powierzchni;
- b) przeprowadza fizyczne inspekcje terenowe na wszystkich działkach rolnych, których fotointerpretacja nie umożliwia sprawdzenia dokładności deklaracji w sposób zadowalający właściwe organy.

2. Dodatkowe kontrole, o których mowa w art. 30 ust. 3 przeprowadza się tradycyjnymi metodami kontroli na miejscu, jeżeli w bieżącym roku nie można ich już przeprowadzić z wykorzystaniem teledetekcji.

Artykuł 36

Kontrole na miejscu dotyczące uprawnień szczególnych

Państwa członkowskie ustanawiają procedury kontroli na miejscu u rolników zgłaszających uprawnienia szczególne, w celu sprawdzenia spełnienia wymogu aktywowania uprawnień, o którym mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 37

Elementy kontroli na miejscu dotyczące wniosków o przyznanie pomocy z tytułu nasion

Kontrole na miejscu dotyczące wniosków o przyznanie pomocy z tytułu nasion, zgodnie z art. 87 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, obejmują w szczególności:

- a) kontrole na poziomie rolnika ubiegającego się o pomoc:
 - (i) w stosunku do wszystkich działek – sprawdzenie gatunków lub grupy odmian nasion wysianych na każdej zadeklarowanej działce;
 - (ii) w stosunku do dokumentów – sprawdzenie przynajmniej pierwszego przeznaczenia nasion objętych wnioskiem o pomoc;
 - (iii) wszelkie kontrole uznane za konieczne przez państwa członkowskie w celu zagwarantowania, że pomoc nie zostanie udzielona na nasiona niekwalifikowane lub nasiona z krajów trzecich;
- b) jeżeli nasiona trafiają najpierw do hodowcy lub do przedsiębiorstwa nasiennego, dodatkowe kontrole w siedzibie takiego hodowcy/przedsiębiorstwa, aby upewnić się, że:
 - (i) nasiona faktycznie zakupiono i hodowca lub przedsiębiorstwo nasienne zapłacił za nie zgodnie z umową kontraktacji;
 - (ii) zapłata za nasiona znalazła odbicie w rachunkowości hodowcy/przedsiębiorstwa nasiennego;
 - (iii) nasiona faktycznie wprowadzono do obrotu z przeznaczeniem do siewu. W tym celu przeprowadza się kontrole fizyczne i kontrole dokumentacji co do stanu magazynów i rachunkowości hodowcy lub przedsiębiorstwa nasiennego;
- c) w razie potrzeby, kontrole na poziomie ostatecznego odbiorcy.

Dla celów akapitu pierwszego lit. b) ppkt (iii) „obrót” oznacza posiadanie na sprzedaż lub na składzie, wystawianie na sprzedaż, oferowanie na sprzedaż, sprzedaż lub dostarczanie innej osobie.

Artykuł 38

Kontrole na miejscu zatwierdzonych organizacji międzybranżowych

Kontrole na miejscu zatwierdzonych organizacji międzybranżowych w ramach wniosków o przyznanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 mają na celu sprawdzenie przestrzegania kryteriów zatwierdzenia tych organizacji oraz listy ich członków.

Artykuł 39

Kontrole na miejscu producentów cukru

Kontrole na miejscu producentów cukru w ramach wniosków o pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej przewidzianą w tytule IV rozdział 1 sekcja 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 obejmują sprawdzenie:

- a) informacji zawartych w umowach dostaw przedstawionych przez rolnika;
- b) poprawność informacji dotyczących dostaw przedstawionych przez właściwy organ;
- c) certyfikaty zatwierdzenia wag używanych przy dostawach;
- d) wyniki oficjalnych badań laboratoryjnych przeprowadzonych w celu ustalenia zawartości procentowej sacharozy w dostarczonych burakach cukrowych i trzcinie cukrowej.

Artykuł 40

Sprawdzanie zawartości tetrahydrokanabinolu w konopiach

1. System, który państwa członkowskie mają stosować zgodnie z art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w celu określenia zawartości tetrahydrokanabinolu (zwanego dalej „THC”) w uprawianych roślinach, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego prowadzi dokumentację wyników analiz zawartości THC. Dokumentacja dla każdej odmiany zawiera co najmniej wyniki analiz zawartości THC z każdej próby wyrażone w wartości procentowej z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zastosowaną procedurę, liczbę przeprowadzonych badań, wskazanie miejsca, w którym pobrano daną próbę, oraz działania podjęte na szczeblu krajowym.

Jeżeli zawartość THC jakiegokolwiek próby przekracza zawartość określoną w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dane państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną i przy pomocy formularza udostępnionego przez Komisję sprawozdanie z wyników wszystkich analiz zawartości THC odnośnie do tej odmiany najpóźniej do dnia 15 listopada danego roku gospodarczego. Takie sprawozdanie zawiera wyniki analiz zawartości THC każdej próby wyrażone w wartości procentowej z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zastosowaną procedurę, liczbę przeprowadzonych analiz, wskazanie miejsca, w którym pobrano daną próbę, oraz działania podjęte na szczeblu krajowym.

3. Jeśli średnia wyników dla wszystkich prób danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w następnym roku gospodarczym odnośnie do danej odmiany państwa członkowskie stosują procedurę B określoną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Wymienioną procedurę stosuje się w kolejnych latach gospodarczych, chyba że wyniki wszystkich analiz danej odmiany są niższe od zawartości THC określonej w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Jeśli drugi rok z rzędu średnia wyników wszystkich próbek danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwo członkowskie składa wniosek o upoważnienie go do zakazu wprowadzania do obrotu tej odmiany zgodnie z art. 18 dyrektywy Rady 2002/53/WE⁽¹⁾. Wniosek przesyła się do Komisji najpóźniej do dnia 15 listopada danego roku gospodarczego. Począwszy od następnego roku odmiana, której dotyczy wniosek, nie kwalifikuje się do płatności bezpośrednich w danym państwie członkowskim.

4. Konopie nadal uprawia się w normalnych warunkach zgodnie z miejscową praktyką przez przynajmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia tak, aby można było przeprowadzić kontrole, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.

Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na zbiór konopi po rozpoczęciu kwitnienia, ale przed końcem 10-dniowego okresu po zakończeniu kwitnienia, pod warunkiem że kontrolerzy wskażą, które z reprezentatywnych części każdej przedmiotowej działki muszą być nadal uprawiane przez co najmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia do celów kontroli, zgodnie z metodą ustaloną w załączniku I.

Podsekcja III

Kontrole na miejscu dotyczące wniosków o pomoc dla inwentarza żywego

Artykuł 41

Terminy kontroli na miejscu

1. Przynajmniej 60 % kontroli na miejscu na minimalnym poziomie określonym w art. 30 ust. 2 lit. b) akapit drugi przeprowadza się w okresie przetrzymania przedmiotowego systemu pomocy. Pozostałe kontrole na miejscu są rozkładane na cały rok.

Jeżeli jednak okres przetrzymania przypada przed składaniem wniosków lub nie można ustalić go wcześniej, kontrole na miejscu przewidziane w art. 30 ust. 2 lit. b) akapit drugi są rozkładane na cały rok.

2. Przynajmniej 50 % kontroli na miejscu na minimalnym poziomie określonym w art. 30 ust. 2 lit. c) przeprowadza się w okresie przetrzymania. Jednak wszystkie kontrole na miejscu na minimalnym poziomie przeprowadza się w okresie przetrzymania w tych państwach członkowskich, w których system ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 21/2004 odnośnie do owiec i kóz, w szczególności odnośnie do identyfikacji zwierząt

i właściwego prowadzenia rejestrów, nie jest w pełni wdrożony i stosowany.

Artykuł 42

Elementy kontroli na miejscu

1. Kontrole na miejscu obejmują wszystkie zwierzęta gospodarskie, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy podlegających kontroli, a w przypadku kontroli systemów pomocy odnośnie do bydła, również bydło nieobjęte wnioskiem.

Kontrole na miejscu obejmują w szczególności sprawdzenie, czy liczba zwierząt obecnych w gospodarstwie, odnośnie do których złożono wniosek o przyznanie pomocy, i liczba sztuk bydła nieobjętego wnioskiem odpowiada liczbie zwierząt zapisanej w rejestrach, oraz, w przypadku bydła, liczbie sztuk zgłoszonych do skomputeryzowanej bazy danych bydła.

2. W odniesieniu do systemów pomocy z tytułu bydła kontrole na miejscu obejmują również sprawdzenie:

- a) poprawności zapisów w rejestrze i zgłoszeń do skomputeryzowanej bazy danych bydła na podstawie próby dokumentów uzupełniających, takich jak rachunki kupna/sprzedaży, świadectwa uboju, świadectwa weterynaryjne, a także w stosownych przypadkach paszporty zwierząt odnośnie do zwierząt objętych wnioskami o przyznanie pomocy złożonymi w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu; w przypadku wykrycia nieprawidłowości w trakcie kontroli okres objęty kontrolą wydłuża się do dwunastu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu,
- b) zgodności danych ze skomputeryzowanej bazy danych bydła z danymi z rejestru, na podstawie próby odnośnie do zwierząt objętych wnioskami o przyznanie pomocy złożonymi w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu; w przypadku wykrycia nieprawidłowości w trakcie kontroli okres objęty kontrolą wydłuża się do dwunastu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu;
- c) kwalifikowalności wszystkich zwierząt obecnych w gospodarstwie i nadal objętych obowiązkiem przetrzymania do pomocy, której dotyczy wniosek,
- d) czy wszystkie zwierzęta obecne w gospodarstwie mają kolczyki oraz, w stosownych przypadkach, paszporty, są zarejestrowane w rejestrze i zostały należycie zgłoszone do skomputeryzowanej bazy danych bydła.

Kontrole, o których mowa w lit. d), przeprowadza się osobno dla każdego byka nadal objętego obowiązkiem przetrzymania, odnośnie do którego złożono wniosek o przyznanie specjalnej premii z tytułu wołowiny, z wyłączeniem wniosków złożonych zgodnie z art. 110 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. W innych przypadkach kontrolę prawidłowości zapisów w paszportach zwierząt, rejestrze i zgłoszeń do bazy danych można przeprowadzać na podstawie próby.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.

3. W odniesieniu do systemów pomocy z tytułu owiec/kóz kontrole na miejscu obejmują również:

- a) sprawdzenie na podstawie rejestru, czy wszystkie zwierzęta objęte wnioskami o przyznanie pomocy przebywały w gospodarstwie w okresie przetrzymania;
- b) sprawdzenie poprawności zapisów w rejestrze w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu na podstawie próby dokumentów uzupełniających, takich jak rachunki kupna/sprzedazy oraz świadectwa weterynaryjne obejmujące okres sześciu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu; w przypadku wykrycia nieprawidłowości w trakcie kontroli okres podlegający kontroli wydłuża się do dwunastu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu;

Artykuł 43

Środki kontroli odnośnie do kontroli na miejscu w rzeźniach

1. Kontrole na miejscu przeprowadza się w rzeźniach odnośnie do premii specjalnej z tytułu wołowiny przewidzianej w art. 110 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz premii ubojowej przewidzianej w art. 116 wymienionego rozporządzenia, a także w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 53 wymienionego rozporządzenia. W takich przypadkach państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu:

- a) albo w co najmniej 30 % wszystkich rzeźni, wybranych na podstawie analizy ryzyka, przy czym kontrole obejmują próbę 5 % pogłowia bydła ubitego w przedmiotowej rzeźni w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu, albo
- b) w co najmniej 20 % rzeźni uprzednio zatwierdzonych zgodnie z kryteriami solidności określonymi przez państwa członkowskie i wybranych na podstawie analizy ryzyka, przy czym kontrole obejmują wówczas 2 % pogłowia bydła ubitego w danej rzeźni w ciągu 12 miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu.

2. Kontrole na miejscu przeprowadzane w rzeźniach obejmują dokładną kontrolę *ex post* dokumentów, porównanie z zapisami w skomputeryzowanej bazie danych bydła, oraz kontrole podsumowań dotyczące świadectw ubojowych lub informacji zastępujących te podsumowania, które przesłano do innych państw członkowskich zgodnie z art. 78 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1121/2009.

3. Kontrole na miejscu w rzeźniach obejmują fizyczne kontrole procedur uboju przeprowadzane na podstawie próby w dniu kontroli na miejscu. W razie konieczności sprawdza się, czy tusze zwierzęce przedstawiane do ważenia są kwalifikowalne do pomocy.

Artykuł 44

Środki kontroli odnośnie do premii przyznawanych po dokonaniu wywozu

1. W przypadku premii ubojowej przyznawanej odnośnie do bydła wywiezionego do państw trzecich zgodnie z art. 116 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 53 wymienionego rozporządzenia, wszystkie czynności związane z załadunkiem podlegają kontroli na miejscu, przeprowadzanej w następujący sposób:

- a) podczas załadunku sprawdza się, czy wszystkie sztuki bydła mają identyfikatory w postaci kolczyków. Ponadto co najmniej 10 % pogłowia sprawdzonego w ten sposób sprawdza się pojedynczo, aby zweryfikować identyfikację;
- b) w chwili opuszczania obszaru Wspólnoty:
 - (i) w przypadku zabezpieczenia środka transportu oficjalnym zamknięciem celnym sprawdza się, czy zamknięcie nie jest naruszone. Jeżeli nie jest naruszone, kontrolę próby przeprowadza się tylko wtedy, jeśli istnieją wątpliwości co do prawidłowości ładunku;
 - (ii) w przypadku gdy środek transportu nie jest zabezpieczony oficjalnym zamknięciem celnym lub gdy zamknięcie to jest naruszone, ponownie sprawdza się co najmniej 50 % pogłowia bydła, które zostało pojedynczo sprawdzone w chwili załadunku.

2. Paszporty zwierząt zwraca się właściwym organom, zgodnie z art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

3. Agencja płatnicza kontroluje wnioski o przyznanie pomocy na podstawie dokumentów dotyczących płatności i innych dostępnych informacji, zwracając przy tym szczególną uwagę na dokumenty wywozowe i uwagi właściwych organów kontroli, sprawdza też, czy paszporty zwierząt zwrócono zgodnie z przepisami ust. 2.

Artykuł 45

Przepisy szczególne odnośnie do sprawozdań z kontroli

1. Jeżeli państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia wraz z inspekcjami przeprowadzanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1082/2003, sprawozdanie z kontroli przewidziane w art. 32 niniejszego rozporządzenia jest uzupełniane o sprawozdania sporządzone na mocy art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1082/2003.

2. Odnośnie do kontroli na miejscu w rzeźniach przewidzianych w art. 43 ust. 1 i 2, sprawozdanie z kontroli przewidziane w art. 32 może zawierać wskazanie w rachunkach rzeźni, które zwierzęta poddano kontroli. Odnośnie do kontroli fizycznych procedur uboju przewidzianych w art. 43 ust. 3 sprawozdanie zawiera między innymi kody identyfikacyjne, masy tusz, oraz daty uboju wszystkich zwierząt poddanych ubojowi i sprawdzonych w dniu kontroli na miejscu.

3. Odnośnie do kontroli przewidzianych w art. 44, sprawozdanie z kontroli może zawierać tylko wykaz zwierząt, które skontrolowano w taki sposób.

4. Jeżeli kontrole na miejscu przeprowadzone zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia ujawnią przypadki niezgodności z przepisami tytułu I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 lub rozporządzenia (WE) nr 21/2004, kopie sprawozdania z kontroli przewidzianego w art. 32 niniejszego rozporządzenia przesyła się niezwłocznie organom odpowiedzialnym za wdrażanie wymienionych rozporządzeń.

Podsekcja IV

Kontrole na miejscu odnośnie do wsparcia specjalnego

Artykuł 46

Przepisy szczególne odnośnie do wsparcia specjalnego

1. Odnośnie do wsparcia specjalnego przewidzianego na mocy art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwo członkowskie stosuje przepisy niniejszego tytułu. Jeżeli nie jest to właściwe ze względu na strukturę przedmiotowego systemu, państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie kontroli gwarantujących poziom kontroli odpowiadający poziomowi określone w niniejszym tytule.

Państwa członkowskie sprawdzają w szczególności:

- a) przy kontroli wniosków funduszy wspólnego inwestowania o przyznanie płatności, jak przewidziano w art. 68 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 czy:
 - (i) rolnicy faktycznie kwalifikowali się do wypłacanej przez fundusz rekompensaty;
 - (ii) rekompensatę faktycznie wypłacono zrzeszonym rolnikom zgodnie z art. 71 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) przy kontroli na miejscu operacji inwestycyjnych, które mają uzyskać wsparcie w ramach wsparcia specjalnego przewidzianego w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, czy inwestycję zrealizowano.

Kontrole, o których mowa w lit. a) akapit drugi, mogą być przeprowadzone na podstawie próby wynoszącej co najmniej 10 % zainteresowanych rolników.

2. Pod warunkiem że państwo członkowskie zagwarantuje, że skuteczność kontroli jest co najmniej taka sama jak skuteczność kontroli na miejscu, kontrole w gospodarstwie rolnym można zastąpić kontrolami administracyjnymi lub kontrolami na poziomie służb, jednostek lub organizacji, które przedstawiają dowody pozwalające sprawdzić spełnienie kryteriów kwalifikowalności jak określono w art. 29 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

Kontrole dotyczące wzajemnej zgodności

Sekcja 1

Przepisy wspólne

Artykuł 47

Zasady ogólne dotyczące wzajemnej zgodności

1. Do celów niniejszego rozdziału „powtarzająca się” niezgodność oznacza niezgodność z tym samym wymogiem, normą lub obowiązkiem, o których mowa w art. 4, wykrytą więcej niż raz w ciągu trzech kolejnych lat, o ile rolnika poinformowano o poprzednich przypadkach niezgodności, oraz, zależnie od okoliczności, dano mu możliwość podjęcia środków niezbędnych do wyeliminowania poprzedniej niezgodności.

2. „Zasięg” niezgodności określa się uwzględniając w szczególności czy ma ona daleko idące konsekwencje, czy też ograniczają się one wyłącznie do danego gospodarstwa.

3. „Rozmiar” niezgodności zależy w szczególności od znaczenia jej konsekwencji, z uwzględnieniem celów wymogu lub normy, których przedmiotowa niezgodność dotyczy.

4. Czy niezgodność jest „trwała” zależy w szczególności od długości okresu, w którym występują jej skutki, lub od możliwości wyeliminowania tych skutków za pomocą racjonalnych środków.

Artykuł 48

Właściwy organ kontroli

1. Za przeprowadzanie kontroli i inspekcji w zakresie przedmiotowych wymogów i norm odpowiadają wyspecjalizowane organy kontroli.

Agencje płatnicze odpowiedzialne są za ustalanie obniżek płatności lub wykluczeń w konkretnych przypadkach zgodnie z tytułem IV rozdział III.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, państwo członkowskie może powierzyć agencji płatniczej przeprowadzanie kontroli i inspekcji odnośnie do wszystkich lub niektórych wymogów, norm, aktów prawnych lub obszarów wzajemnej zgodności, pod warunkiem że państwo członkowskie gwarantuje, że skuteczność takich kontroli odpowiada co najmniej skuteczności kontroli przeprowadzanych przez wyspecjalizowany organ kontroli.

Sekcja II

Kontrole administracyjne

Artykuł 49

Kontrole administracyjne

W zależności od przedmiotowych wymogów, norm, aktów prawnych lub obszarów wzajemnej zgodności, państwa członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzaniu kontroli administracyjnych, w szczególności takich, które przewidziane są w ramach systemów kontroli stosowanych dla danego wymogu, normy, aktu prawnego lub obszaru wzajemnej zgodności.

Sekcja III

Kontrole na miejscu

Artykuł 50

Minimalny poziom kontroli

1. Właściwy organ kontroli przeprowadza kontrole na miejscu w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiada, obejmujące przynajmniej 1 % wszystkich rolników składających wnioski o przyznanie płatności bezpośrednich w ramach systemów pomocy w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, i za które przedmiotowy organ kontroli jest odpowiedzialny. Właściwy organ kontroli przeprowadza również kontrolę w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiada, obejmującą przynajmniej 1 % wszystkich rolników podlegających obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odnośnym roku kalendarzowym, i za które przedmiotowy organ kontroli jest odpowiedzialny.

Minimalny poziom przeprowadzanych kontroli, o którym mowa w akapicie pierwszym, może być realizowany na szczeblu każdego właściwego organu kontroli lub w odniesieniu do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów lub norm. W przypadkach gdy kontrole nie są przeprowadzane przez agencję płatniczą jak przewidziano w art. 48, minimalny poziom kontroli może jednak być realizowany na szczeblu każdej agencji płatniczej.

Jeżeli przepisy stosowane w odniesieniu do danego aktu prawnego lub normy ustalają minimalny poziom kontroli, należy stosować się do tych ustaleń zamiast do minimalnego poziomu, o którym mowa w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie mogą również zdecydować, że o wszelkich stwierdzonych w trakcie kontroli na miejscu przypadkach niezgodności z przepisami stosowanymi w odniesieniu do danego aktu prawnego lub normy, które zostały przeprowadzone na próbie innej niż wymieniona w akapicie pierwszym, informuje się właściwy organ kontroli, odpowiedzialny za dany akt prawny lub normę. W takich przypadkach stosuje się postanowienia niniejszego tytułu.

2. Przy ustalaniu minimalnego poziomu kontroli, o którym mowa w niniejszym artykule ust. 1, nie uwzględnia się wymaganych działań, o których mowa w art. 23 ust. 2 lub w art. 24 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

3. Jeżeli kontrole na miejscu wykazują istotny poziom niezgodności względem danego aktu prawnego lub danej normy, w następnym okresie kontrolnym zwiększa się poziom kontroli na miejscu przeprowadzanych odnośnie do tego aktu lub tej normy. W odniesieniu do danego aktu prawnego właściwy organ kontroli może podjąć decyzję o ograniczeniu zakresu przyszłych kontroli na miejscu do najczęściej naruszanych wymogów.

Artykuł 51

Wybór próby kontrolnej

1. Bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzanych w następstwie wykrycia niezgodności, o których poinformowano właściwy organ kontroli w inny sposób, wybór prób gospodarstw do kontroli zgodnie z art. 50 opiera się, w stosownych przypadkach, na analizie ryzyka przeprowadzonej zgodnie z obowiązującym prawodawstwem lub na analizie ryzyka właściwej dla danych wymogów lub norm. Podstawą takiej analizy może być pojedyncze gospodarstwo, kategoria gospodarstw lub obszary geograficzne, a w przypadku wymienionym w niniejszym artykule ust. 5 akapit drugi lit. b), także przedsiębiorstwa.

Analiza ryzyka może uwzględniać jeden z następujących czynników lub oba te czynniki:

- a) uczestnictwo rolnika w systemie doradztwa rolniczego przewidzianego w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) uczestnictwo rolnika w systemie certyfikacji, jeśli odnosi się on w istotny sposób do przedmiotowych wymogów i norm.

Nie naruszając przepisów art. 50 ust. 1, państwo członkowskie może podjąć decyzję o wytypowaniu na podstawie tej samej analizy ryzyka rolników otrzymujących płatności bezpośrednie oraz rolników podlegających obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności na mocy art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Aby zapewnić reprezentatywność, od 20 do 25 % minimalnej liczby rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu przewidzianym w art. 50 ust. 1 akapit pierwszy, wybiera się losowo.

Jeżeli jednak liczba rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu, przekracza minimalną liczbę rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu przewidzianym w art. 50 ust. 1 akapit pierwszy, odsetek rolników wybieranych losowo w dodatkowej próbie nie przekracza 25 %.

3. W stosownych przypadkach dobór próby kontrolnej może być częściowo dokonany przed końcem odpowiedniego okresu składania wniosków, na podstawie dostępnych informacji. Pro wizoryczną próbę uzupełnia się kiedy dostępne są już wszystkie przedmiotowe wnioski.

4. Próby rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom zgodnie z art. 50 dobiera się spośród prób rolników już wytypowanych na mocy art. 30 i 31 i których obowiązują przedmiotowe wymogi lub normy. Natomiast próbę, o której mowa w art. 50 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie, dobiera się spośród rolników objętych zakresem stosowania art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w danym roku kalendarzowym.

5. W drodze odstępstwa od ust. 4 próby rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom zgodnie z art. 50, mogą być typowane spośród grupy rolników, których obowiązują przedmiotowe wymogi lub normy, składających wnioski o przyznanie płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz rolników objętych zakresem stosowania art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, których obowiązują przedmiotowe wymogi lub normy.

W tym przypadku:

- a) jeżeli na podstawie analizy ryzyka na poziomie gospodarstwa zostanie stwierdzone, że rolnicy niebędący beneficjentami pomocy bezpośredniej są grupą o wyższym ryzyku niż rolnicy, którzy ubiegali się o przyznanie pomocy, to rolników, którzy ubiegali się o pomoc, można zastąpić rolnikami niebędącymi beneficjentami pomocy; jednak w takim przypadku całkowita liczba skontrolowanych rolników osiąga liczbę kontroli przewidzianą w art. 50 ust. 1 a powody takiego zastąpienia muszą być należycie uzasadnione i udokumentowane;
 - b) jeżeli jest to skuteczniejsze, zamiast na poziomie gospodarstw analizę ryzyka można przeprowadzać na poziomie przedsiębiorstw, w szczególności rzeźni, przedsiębiorstw handlowych lub dostawców; w takim przypadku skontrolowanych rolników można zaliczać do poziomu kontroli przewidzianego w art. 50 ust. 1.
6. Możliwe jest postępowanie zgodnie z połączonymi procedurami opisanymi w ust. 4 i 5, o ile połączenie takie zwiększa skuteczność systemu kontroli.

Artykuł 52

Ustalanie zgodności z wymogami i normami

1. W stosownych przypadkach do ustalenia, czy wymogi i normy są przestrzegane, stosuje się środki przewidziane w obowiązujących przepisach odnośnie do danych wymogów i norm.
2. W innych przypadkach, a także w razie potrzeby, ustalenia takich dokonywane są z zastosowaniem wszystkich odpowiednich środków określonych przez właściwy organ kontroli i zapewniających dokładność ustaleń przynajmniej równą dokładności wymaganej przy oficjalnych ustaleniach na mocy zasad krajowych.
3. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu można przeprowadzać z zastosowaniem technik teledetekcji.

Artykuł 53

Elementy kontroli na miejscu

1. Przeprowadzając przewidziane w art. 50 kontrole na próbie, właściwy organ kontroli upewnia się, że wszyscy wytypowani rolnicy są kontrolowani w zakresie przestrzegania wymogów i norm, za które odpowiada przedmiotowy organ.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, tam gdzie osiągnięto minimalny poziom kontroli odnośnie do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów lub norm jak przewidziano w art. 50 ust. 1, wytypowani rolnicy są poddawani kontroli pod kątem przestrzegania przedmiotowego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów i norm.

W zasadzie każdy rolnik wytypowany do kontroli na miejscu powinien być kontrolowany w czasie, gdy możliwe jest skontrolowanie większości wymogów i norm, względem których został on wytypowany. Państwa członkowskie zapewniają jednak przeprowadzenie w ciągu roku odpowiedniej liczby kontroli w zakresie przestrzegania wszystkich wymogów i norm.

2. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu odnoszą się do całości użytków rolnych danego gospodarstwa. Niemniej sama inspekcja terenowa, stanowiąca część kontroli na miejscu, może ograniczać się do próby obejmującej co najmniej połowę przedmiotowych działek rolnych gospodarstwa objętych danym wymogiem lub daną normą, o ile próba ta zapewnia wysoki stopień wiarygodności i reprezentatywności kontroli względem wymogów i norm. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w toku kontroli takiej próby, zwiększa się próbę działek rolnych poddawanych kontroli.

Ponadto w przypadku kiedy prawodawstwo mające zastosowanie do danych aktów prawnych lub norm tak stanowi, sama inspekcja dotycząca zgodności z wymogami i normami, będąca częścią kontroli na miejscu, może ograniczać się do reprezentatywnej próby obiektów podlegających kontroli. Jednakże państwa członkowskie gwarantują objęcie kontrolami wszystkich wymogów i norm, których przestrzeganie można skontrolować w trakcie wizyty.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1, są z reguły częścią jednej wizyty kontrolnej i polegają na sprawdzeniu zgodności z wymogami i normami, których przestrzeganie można skontrolować w trakcie wizyty, w celu wykrycia ewentualnych niezgodności względem tych wymogów i norm, jak również identyfikacji przypadków, które należy poddać dalszym kontrolom.

4. Kontrole w gospodarstwie rolnym można zastąpić kontrolami administracyjnymi lub kontrolami na poziomie przedsiębiorstw, o których mowa w art. 51 ust. 5 akapit drugi lit. b), pod warunkiem że państwo członkowskie gwarantuje, że ich skuteczność jest co najmniej równa skuteczności kontroli przeprowadzanych na miejscu.

5. Realizując kontrole na miejscu, państwa członkowskie mogą wykorzystywać obiektywne wskaźniki kontroli właściwe dla niektórych wymogów i norm, pod warunkiem że zagwarantują, że skuteczność kontroli dotyczących przestrzegania przedmiotowych wymogów i norm jest co najmniej równa skuteczności kontroli na miejscu przeprowadzanych bez użycia wskaźników.

Wskaźniki te mają bezpośredni związek z przedmiotowymi wymogami lub normami i obejmują wszystkie elementy podlegające sprawdzeniu podczas kontroli tych wymogów lub norm.

6. Przewidziane w art. 50 ust. 1 kontrole na miejscu odnoszące się do próby przeprowadza się w ciągu tego samego roku kalendarzowego, w którym zostały złożone wnioski o przyznanie pomocy.

Artykuł 54

Sprawozdanie z kontroli

1. Każda kontrola na miejscu przeprowadzona zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału stanowi przedmiot sprawozdania z kontroli sporządzanego przez właściwy organ kontroli, bez względu na to, czy rolnik został wybrany do kontroli na miejscu zgodnie z art. 51, czy też kontrola wynikała z niezgodności, o których właściwy organ kontroli uzyskał informacje z innych źródeł.

Sprawozdanie składa się z następujących części:

- a) części ogólnej, która zawiera w szczególności następujące informacje:
 - (i) dane rolnika wybranego do kontroli na miejscu;
 - (ii) obecne osoby;
 - (iii) czy rolnik został uprzedzony o kontroli, a jeżeli tak, z jakim wyprzedzeniem;
- b) części opisującej oddzielne kontrole przeprowadzone w odniesieniu do każdego aktu prawnego i każdej normy, zawierającej w szczególności informacje o:
 - (i) wymogach i normach będących przedmiotem kontroli na miejscu;
 - (ii) charakterze i zakresie przeprowadzonych kontroli;
 - (iii) wynikach kontroli;
 - (iv) aktach prawnych i normach, w odniesieniu do których wykryto niezgodności;
- c) części zawierającej ocenę wagi wykrytych niezgodności w odniesieniu do każdego aktu prawnego i/lub normy na podstawie kryteriów „rozmiaru”, „zasięgu”, „trwałości”, oraz „powtarzalności” zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wraz ze wskazaniem wszelkich czynników, które powinny prowadzić do zwiększenia lub zmniejszenia obniżki, którą należy zastosować.

Jeżeli przepisy dotyczące przedmiotowego wymogu lub normy pozostawiają pewien margines pozwalający odstąpić od karanie stwierdzonej niezgodności, sprawozdanie zawiera odpowiednią wzmiankę. Tę samą zasadę stosuje się w przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza okres na dostosowanie do nowo wprowadzonych norm wspólnotowych, o którym mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, lub okres na dostosowanie się młodych rolników do obowiązujących norm wspólnotowych, o których mowa w wymienionym artykule.

2. Rolnik otrzymuje informacje o wszelkich stwierdzonych niezgodnościach w terminie trzech miesięcy od dnia przeprowadzenia kontroli na miejscu.

Jeżeli rolnik nie podjął natychmiastowych działań naprawczych prowadzących do usunięcia stwierdzonej niezgodności w rozumieniu art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jest on informowany o konieczności podjęcia działań naprawczych na mocy tego przepisu w terminie określonym w akapicie pierwszym.

Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości niestosowania obniżki lub wykluczenia, przewidzianej w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dany rolnik jest informowany o konieczności podjęcia działań naprawczych w terminie jednego miesiąca po podjęciu decyzji o niestosowaniu obniżki lub wyłączenia z płatności.

3. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów szczególnych obowiązującego prawodawstwa stosowanych w odniesieniu do wymogów i norm, sprawozdanie z kontroli zostaje ukończone w ciągu jednego miesiąca od daty kontroli na miejscu. Okres ten można jednak przedłużyć do trzech miesięcy w należycie uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wymaga tego analiza chemiczna lub fizyczna.

Jeżeli agencja płatnicza nie jest właściwym organem kontrolnym, sprawozdanie przesyłane jest do agencji płatniczej lub do organu koordynującego w ciągu miesiąca od jego ukończenia.

TYTUŁ IV

PODSTAWA OBLICZANIA POMOCY, OBNIŻEK PŁATNOŚCI I WYKLUCZEŃ Z PŁATNOŚCI

ROZDZIAŁ I

Niezgłoszenie obszarów

Artykuł 55

Niezgłoszenie wszystkich obszarów

1. Jeśli w danym roku rolnik nie zgłosi wszystkich obszarów, o których mowa w art. 13 ust. 8, a różnica pomiędzy całkowitym obszarem zadeklarowanym w pojedynczym wniosku a obszarem zadeklarowanym wraz z całkowitą powierzchnią działek niezadeklarowanych wynosi więcej niż 3 % zadeklarowanej powierzchni, całkowitą kwotą płatności bezpośrednich wypłacanych temu rolnikowi za dany rok obniża się o maksymalnie 3 %, w zależności od rozmiaru pominięcia.

2. W przypadku gdy rolnik podlega obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 85t oraz 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ust. 1 stosuje się również w odniesieniu do systemów przewidzianych w art. 85p, 103q oraz 103r wymienionego rozporządzenia. Współczynnik obniżki stosuje się do całkowitej kwoty podlegającej wypłacie podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 85t i 103z wymienionego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

Ustalenia w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności

Sekcja 1

System płatności jednolitej i inne systemy pomocy obszarowej

Artykuł 56

Zasady ogólne

1. Do celów niniejszej sekcji wyróżnia się odpowiednio następujące grupy upraw:
 - a) obszary zadeklarowane w celu aktywowania uprawnień do płatności w ramach systemu płatności jednolitej, zależnie od okoliczności, wszystkie spełniające szczególne warunki;
 - b) obszary do celów systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z tytułem V rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - c) każdą grupę obszarów do celów wszystkich innych systemów pomocy obszarowej, w odniesieniu do których stosuje się inne stawki pomocy;
 - d) obszary zadeklarowane w rubryce „inne rodzaje użytkowania”.

Do celów ust. 1 lit. a) uwzględnia się średnią wartość różnych uprawnień do płatności związanych z odpowiednim zadeklarowanym obszarem.

2. Jeśli ten sam obszar służy jako podstawa do wniosku o przyznanie pomocy w ramach więcej niż jednego systemu pomocy obszarowej, obszar ten rozpatruje się osobno w odniesieniu do każdego z tych systemów pomocy.

Artykuł 57

Podstawa obliczania odnośnie do zadeklarowanych obszarów

1. W przypadku wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej, z wyłączeniem pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych i nasion, jak przewidziano w tytule IV rozdział 1 sekcje 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeśli stwierdzony obszar grupy upraw jest większy niż zadeklarowany we wniosku o przyznanie pomocy, do obliczania pomocy wykorzystuje się obszar zadeklarowany.
2. W odniesieniu do wniosku o pomoc w ramach systemu płatności jednolitej;
 - jeśli istnieje rozbieżność między zadeklarowanymi uprawnieniami do płatności a zadeklarowanym obszarem, płatność oblicza się na podstawie mniejszej wartości;

- jeżeli liczba zadeklarowanych uprawnień do płatności przekracza liczbę uprawnień do płatności przysługujących rolnikowi, zmniejsza się liczbę zadeklarowanych uprawnień do płatności do liczby uprawnień do płatności przysługujących rolnikowi.

3. Bez uszczerbku dla obniżek lub wykluczeń zgodnie z art. 58 i 60 niniejszego rozporządzenia, w przypadku wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej, z wyłączeniem pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych i nasion jak przewidziano w tytule IV rozdział 1 sekcje 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeśli obszar zadeklarowany w pojedynczym wniosku przekracza obszar zatwierdzony dla danej grupy upraw, pomoc oblicza się na podstawie obszaru zatwierdzonego dla przedmiotowej grupy upraw.

Nie naruszając przepisów art. 30 rozporządzenia (WE) 73/2009, jeśli różnica między całkowitym obszarem zatwierdzonym a całkowitym obszarem zadeklarowanym do objęcia płatnością w ramach systemów pomocy ustanowionych w tytułach III, IV oraz V rozporządzenia (WE) 73/2009 nie przekracza 0,1 ha, obszar zatwierdzony uznaje się za równy zadeklarowanemu. Na potrzeby obliczeń uwzględnia się jedynie zawyżenia powierzchni obszarów na poziomie grup upraw.

Akapitu drugiego nie stosuje się w przypadku gdy różnica przekracza 20 % całkowitej powierzchni obszaru zadeklarowanego do płatności.

Artykuł 58

Obniżki płatności i wykluczenia w przypadkach zawyżenia deklaracji

Jeśli w odniesieniu do danej grupy upraw obszar zadeklarowany na cele jakichkolwiek systemów pomocy obszarowej, z wyłączeniem pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych i nasion, jak przewidziano w tytule IV rozdział 1 sekcje 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przekracza obszar zatwierdzony zgodnie z art. 57 niniejszego rozporządzenia, wysokość pomocy oblicza się na podstawie obszaru zatwierdzonego, pomniejszonego o dwukrotność stwierdzonej różnicy, jeśli różnica ta wynosi więcej niż 3 % lub dwa hektary, ale nie więcej niż 20 % zatwierdzonego obszaru.

Jeśli różnica ta przekracza 20 % zatwierdzonego obszaru, w odniesieniu do danej grupy upraw nie przyznaje się żadnej pomocy obszarowej.

Jeśli różnica ta przekracza 50 %, rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między obszarem zadeklarowanym a zatwierdzonym zgodnie z art. 57 niniejszego rozporządzenia. Kwota ta zostaje odliczona zgodnie z art. 5b rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 ⁽¹⁾. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.

Artykuł 59

Obniżki płatności w przypadkach nieprawidłowości związanych z powierzchnią obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych i nasion

1. Jeśli zostanie stwierdzone, że faktyczny obszar, na którym uprawiane są ziemniaki, jest ponad 10 % mniejszy od obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych, zgodnie z tytułem IV rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, kwotę pomocy, która ma zostać wypłacona, pomniejsza się o dwukrotność stwierdzonej różnicy.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że faktyczny obszar, na którym uprawiane są nasiona, jest ponad 10 % większy od obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy z tytułu nasion, zgodnie z tytułem IV rozdział 1 sekcja 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, kwotę pomocy, która ma zostać wypłacona, pomniejsza się o dwukrotność stwierdzonej różnicy.

3. W przypadku stwierdzenia, iż nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1 i 2, są wynikiem celowego działania rolnika, cała kwota pomocy, o której mowa w wymienionych ustępach, nie jest przyznawana.

W takim przypadku rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej tej kwocie. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

Artykuł 60

Świadome zawyżenie deklaracji

W przypadku gdy różnica między obszarem zadeklarowanym a zatwierdzonym zgodnie z art. 57 wynika z celowych zawyżeń, to jeśli różnica ta przekracza 0,5 % obszaru zatwierdzonego lub 1 ha, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony na mocy art. 57, nie jest przyznawana w odniesieniu do danego roku kalendarzowego w ramach przedmiotowego systemu pomocy.

Ponadto jeśli różnica ta wynosi ponad 20 % obszaru zatwierdzonego, rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między obszarem zadeklarowanym a zatwierdzonym zgodnie z art. 57. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, pozostałe do spłaty saldo zostaje anulowane.

Artykuł 61

Obniżki płatności i wykluczenia dotyczące wniosków o pomoc z tytułu nasion

1. W przypadku stwierdzenia, że nasiona objęte wnioskiem o przyznanie pomocy, nie zostały faktycznie wprowadzone do obrotu z przeznaczeniem do siewu, jak przewidziano w art. 37 akapit pierwszy lit. b) ppkt (iii), pomoc, która ma być wypłacona

w odniesieniu do przedmiotowych gatunków, po zastosowaniu ewentualnych obniżek zgodnie z art. 59, zmniejsza się o 50 %, jeśli ilość niewprowadzona do obrotu wynosi między 2 % a 5 % ilości objętej wnioskiem o przyznanie pomocy. Jeśli ilość niewprowadzona do obrotu przekracza 5 %, w odniesieniu do danego roku gospodarczego nie jest przyznawana żadna pomoc z tytułu nasion.

2. W przypadku stwierdzenia, że wniosek o pomoc odnosi się do nasion niekwalifikowanych lub zebranych w danym państwie członkowskim w roku kalendarzowym, w którym zaczyna się rok gospodarczy, na który ustalono pomoc, w odniesieniu do danego oraz następnego roku gospodarczego nie jest przyznawana żadna pomoc.

Artykuł 62

Obniżki płatności i wykluczenia dotyczące płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek obniżek płatności lub wykluczeń, które mają być stosowane zgodnie z art. 58 lub 60 niniejszego rozporządzenia, w przypadku stwierdzenia, że rolnik nie przestrzega zobowiązań wynikających z art. 30 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1121/2009, traci on prawo do zwiększenia pomocy przewidzianego w art. 92 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Ponadto pomoc dla tego rolnika z tytułu bawełny na kwalifikujące się hektary zgodnie z art. 90 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 obniża się o kwotę zwiększenia przewidzianą w art. 92 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

Sekcja II

Premie z tytułu zwierząt gospodarskich

Artykuł 63

Podstawa obliczania

1. W przypadku gdy ma zastosowanie indywidualny limit lub indywidualny pułap, liczba zwierząt wykazana we wnioskach o przyznanie pomocy jest obniżana do wysokości określonego dla danego rolnika limitu bądź pułapu.

2. W żadnym wypadku pomoc nie może zostać przyznana dla liczby zwierząt większej niż wykazana we wniosku o przyznanie pomocy.

3. Nie naruszając przepisów art. 65 i 66, jeżeli liczba zwierząt zadeklarowana we wniosku o przyznanie pomocy przewyższa liczbę zatwierdzoną w wyniku kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, pomoc oblicza się na podstawie zatwierdzonych zwierząt.

4. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości odnośnie do systemu identyfikacji i rejestracji bydła, stosuje się następujące przepisy:

a) bydło, które utraciło jeden z dwóch kolczyków, uznaje się za zatwierdzone, pod warunkiem że jest jednoznacznie i indywidualnie identyfikowalne przy pomocy innych elementów systemu identyfikacji i rejestracji bydła;

b) w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości dotyczą niepoprawnych wpisów do rejestru lub paszportów zwierząt, przedmiotowe zwierzę uznaje się za niezatwierdzone, w przypadku gdy takie błędy wykryto przynajmniej w dwóch kontrolach w ciągu 24 miesięcy. We wszystkich pozostałych przypadkach przedmiotowe zwierzęta uznaje się za niezatwierdzone po pierwszym stwierdzeniu niezgodności.

Przepisy art. 21 stosuje się odnośnie do wpisów i zgłoszeń do systemu identyfikacji i rejestracji bydła.

Artykuł 64

Zastąpienie

1. Bydło przebywające w gospodarstwie uznaje się za zatwierdzone, wyłącznie jeżeli jest zidentyfikowane we wniosku o przyznanie pomocy. Jednak krowy mamki i jałówki objęte wnioskami o pomoc na mocy art. 111 lub 115 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 można zastąpić w trakcie okresu przetrzymania, w zakresie określonym w wymienionych artykułach, bez utraty prawa do płatności z tytułu pomocy, której dotyczy wniosek.

2. Zastąpienie na mocy z ust. 1 dokonuje się w terminie 20 dni następujących po wydarzeniu zmuszającym do zastąpienia i wprowadza się je do rejestru nie później niż trzy dni po dniu zastąpienia. Właściwy organ, któremu złożono wniosek o przyznanie pomocy, informowany jest w ciągu siedmiu dni po zastąpieniu.

Jednakże w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 16 ust. 3 akapit drugi, może ono ustalić, że powiadomienia do skomputeryzowanej bazy danych bydła o opuszczeniu przez zwierzę gospodarstwa i przybyciu do gospodarstwa innego zwierzęcia, dokonane w terminie określonym w niniejszym artykule akapit pierwszy, mogą zastępować przekazywanie tej informacji właściwemu organowi.

3. W przypadku gdy rolnik ubiega się o pomoc zarówno odnośnie do maciorek, jak i kóz, i nie ma zróżnicowania w wysokości wypłacanej pomocy, maciorę można zastąpić kozą i odwrotnie. Maciorki i kozy objęte wnioskiem o przyznanie pomocy na mocy art. 101 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 można zastąpić w trakcie okresu przetrzymania w zakresie określonym w wymienionym artykule, bez utraty prawa do płatności z tytułu pomocy, której dotyczy wniosek.

4. Zastąpienie na mocy ust. 3 dokonuje się w terminie 10 dni następujących po wydarzeniu zmuszającym do zastąpienia i wprowadza się je do rejestru nie później niż trzy dni po dniu zastąpienia. Właściwy organ, któremu złożono wniosek o przyznanie pomocy, informowany jest w ciągu siedmiu dni po zastąpieniu.

Artykuł 65

Obniżki płatności i wykluczenia odnośnie do bydła objętego wnioskiem o przyznanie pomocy

1. W przypadku gdy w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy z tytułu bydła stwierdza się różnicę pomiędzy zadeklarowaną liczbą zwierząt a liczbą zgodną z art. 63 ust. 3, całkowitą kwotę pomocy, do której rolnik jest

uprawniony w ramach tych systemów w danym okresie premiovym, obniża się o procent ustalany zgodnie z niniejszym artykułem ust. 3, o ile stwierdzone nieprawidłowości dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt.

2. Jeżeli stwierdzone nieprawidłowości dotyczą więcej niż trzech zwierząt, całkowitą kwotę pomocy, do której rolnik jest uprawniony w ramach systemów, o której mowa w ust. 1, obniża się w danym okresie premiovym o:

- a) odsetek ustalony zgodnie z ust. 3, jeżeli nie przekracza on 10 %;
- b) dwukrotność odsetka ustalonego zgodnie z ust. 3, jeżeli przekracza on 10 % ale nie przekracza 20 %.

Jeżeli procent ustalony zgodnie z ust. 3 przekracza 20 %, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony na mocy art. 63 ust. 3, jest przedmiotem odmowy w odniesieniu do przedmiotowych systemów dla danego okresu premiovego.

Jeżeli procent ustalony zgodnie z niniejszym artykułem ust. 3 przekracza 50 %, rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 63 ust. 3. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano stwierdzenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

3. W celu ustalenia odsetków, o których mowa w ust. 1 i 2, bydło objęte wnioskami na mocy wszystkich systemów pomocy z tytułu bydła w przedmiotowym okresie premiovym, w odniesieniu do którego stwierdzono nieprawidłowości, jest dzielone przez łączną liczbę sztuk bydła zatwierdzonego dla danego okresu premiovego.

W przypadku stosowania art. 16 ust. 3 akapit drugi potencjalnie kwalifikowalne zwierzęta, w odniesieniu do których stwierdzono błędy w identyfikacji lub we wpisie do systemu identyfikacji i rejestracji bydła, uznaje się za zwierzęta, u których stwierdzono nieprawidłowości. W odniesieniu do premii ubojowej przewidzianej w art. 116 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, do celów stosowania niniejszego akapitu, za potencjalnie kwalifikowalne zwierzęta uznaje się wyłącznie zwierzęta faktycznie poddane ubojowi w danym roku.

Odnośnie do premii z tytułu krów mamek zgodnie z art. 111 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 nieprawidłowości stwierdzone względem systemu identyfikacji i rejestracji bydła rozdziela się proporcjonalnie między zwierzęta, które są niezbędne do otrzymania premii oraz zwierzęta potrzebne do dostarczenia mleka lub produktów mlecznych zgodnie z art. 111 ust. 2 lit. b) wymienionego rozporządzenia. Jednak nieprawidłowości te przydziela się w pierwszej kolejności liczbie zwierząt niepotrzebnych w ramach indywidualnych limitów lub pułapów, o których mowa w art. 111 ust. 2 lit. b) oraz art. 112 wymienionego rozporządzenia.

4. W przypadku gdy różnice między liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 63 ust. 3 wynikają z nieprawidłowości popełnionych umyślnie, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony na mocy art. 63 ust. 3, jest przedmiotem odmowy w ramach systemu pomocy z tytułu bydła lub systemów właściwych dla przedmiotowego okresu premiowego.

W przypadku gdy różnica stwierdzona zgodnie z niniejszym artykułem ust. 3 przekracza 20 %, rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 63 ust. 3. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano stwierdzenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

Artykuł 66

Obniżki płatności i wykluczenia odnośnie do owiec lub kóz objętych wnioskiem o przyznanie pomocy

1. W przypadku gdy w odniesieniu do wniosków o pomoc w ramach systemów pomocy z tytułu kóz/owiec stwierdza się różnicę między zadeklarowaną liczbą zwierząt a liczbą zatwierdzoną zgodnie z art. 63 ust. 3, stosuje się art. 65 ust. 2, 3 i 4 z uwzględnieniem niezbędnych zmian począwszy od pierwszego zwierzęcia, odnośnie do którego stwierdzono nieprawidłowości.

2. W przypadku stwierdzenia, że prowadzący chów owiec wprowadza do obrotu mleko owcze i wyroby z mleka owczego, a nie zadeklarował tego w swoim wniosku o przyznanie premii, kwotę pomocy, do której jest on uprawniony, obniża się do kwoty premii wypłacanej prowadzącym chów owiec, którzy wprowadzają do obrotu mleko owcze i wyroby z mleka owczego pomniejszonej o różnicę pomiędzy tą kwotą a całkowitą kwotą premii z tytułu maciorek.

3. W przypadku stwierdzenia w odniesieniu do wniosków o premie uzupełniające, że mniej niż 50 % powierzchni gospodarstwa użytkowanej rolniczo położone jest na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie wypłaca się premii uzupełniającej, a premię dla maciorek i kóz obniża się o kwotę równą 50 % premii uzupełniającej.

4. W przypadku stwierdzenia, że odsetek powierzchni gospodarstwa użytkowanej rolniczo i położonej na obszarach wymienionych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1121/2009 jest niższy niż 50 %, nie wypłaca się premii z tytułu kóz.

5. W przypadku stwierdzenia, że producent, który prowadzi sezonowy wypas i złożył wniosek o premię uzupełniającą, nie wypasał 90 % swoich zwierząt przez co najmniej 90 dni na obszarze, o którym mowa w art. 102 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie wypłaca się premii uzupełniającej, a premię dla maciorek i kóz obniża się o kwotę równą 50 % premii uzupełniającej.

6. W przypadku stwierdzenia, że nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2, 3, 4 lub 5, popełniono celowo, całkowita kwota pomocy, o której mowa w tych ustępach, jest przedmiotem odmowy.

W takim przypadku rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej tej kwocie. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano stwierdzenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

7. Odnośnie do rolników prowadzących chów zarówno maciorek jak i kóz uprawnionych do takiego samego poziomu premii, w przypadku gdy kontrola na miejscu wykaże różnice w składzie stada pod względem liczby zwierząt poszczególnych gatunków, zwierzęta uznaje się za należące do jednej grupy.

Artykuł 67

Przyczyny naturalne

Obniżek płatności i wykluczeń przewidzianych w art. 65 i 66 nie stosuje się w przypadkach, gdy w związku z wpływem przyczyn naturalnych na trzodę lub stado, rolnik nie jest w stanie wypełnić obowiązku przetrzymania zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie pomocy, o ile uprzednio powiadomił o tym pisemnie właściwy organ w terminie dziesięciu dni roboczych od stwierdzenia zmniejszenia się liczby zwierząt.

Bez uszczerbku dla faktycznych okoliczności jakie należy uwzględnić w indywidualnych przypadkach, właściwy organ może w szczególności uznać wpływ następujących przyczyn naturalnych na trzodę lub stado:

- a) śmierć zwierzęcia na skutek choroby;
- b) śmierć zwierzęcia na skutek wypadku, za który rolnik nie ponosi odpowiedzialności.

Artykuł 68

Nieprawidłowe świadectwa i oświadczenia wydawane przez rzeźnie

W odniesieniu do oświadczeń lub świadectw wydawanych przez rzeźnie w związku z premią specjalną z tytułu wołowiny przewidzianą w art. 110 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz premią ubojową przewidzianą w art. 116 wymienionego rozporządzenia, jeżeli stwierdzono, że rzeźnia wydała nieprawidłowe świadectwo i oświadczenie na skutek rażącego zaniedbania lub celowo, zainteresowane państwo członkowskie stosuje właściwe krajowe kary. W przypadku gdy nieprawidłowości takie zostaną stwierdzone po raz drugi, przedmiotową rzeźnię pozbawia się prawa do wydawania ważnych oświadczeń lub świadectw do celów premii przynajmniej na okres jednego roku.

Sekcja III

Wsparcie specjalne

Artykuł 69

Ustalenia w odniesieniu do wsparcia specjalnego

W odniesieniu do płatności przyznawanych w ramach wsparcia specjalnego, państwa członkowskie przewidują dla każdego środka obniżki i wykluczenia, których charakter jest równoważny z przewidzianymi w niniejszym tytule. W przypadku płatności obszarowych lub płatności z tytułu zwierząt gospodarskich stosuje się przepisy niniejszego tytułu z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Ponadto w stosownych przypadkach, stosuje się art. 18 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1975/2006⁽¹⁾ z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

W odniesieniu do dowodów dostarczonych przez inne służby, jednostki lub organizacje, o których mowa w art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, jeżeli stwierdzono, że nieprawidłowy dowód przedstawiono na skutek rażącego zaniedbania lub celowo, zainteresowane państwo członkowskie stosuje właściwe krajowe kary. W przypadku gdy nieprawidłowości takie zostaną stwierdzone po raz drugi, przedmiotowe służby, jednostki lub organizacje pozbawia się prawa do wydawania ważnych dowodów do celów premii przynajmniej na okres jednego roku.

ROZDZIAŁ III

Ustalenia w odniesieniu do wzajemnej zgodności

Artykuł 70

Zasady ogólne i definicje

1. Do celów niniejszego rozdziału stosuje się art. 47.
2. Dla celów stosowania art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wobec rolników podlegających zasadzie współzależności zgodnie z art. 85t i art. 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, złożenie wniosku o pomoc, o którym mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oznacza coroczne złożenie pojedynczego wniosku.
3. W przypadku gdy więcej niż jedna agencja płatnicza jest odpowiedzialna za zarządzanie różnymi systemami wsparcia wymienionymi w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, środkami, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt (i)-(v) oraz lit. b) ppkt (i), (iv) oraz (v) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, oraz płatnościami związanymi z systemami przewidzianymi w art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, państwa członkowskie dopilnowują, by informacje odnośnie do stwierdzonych niezgodności oraz, w stosownych przypadkach, właściwych obniżek płatności i wykluczeniach przekazane zostały wszystkim agencjom płatniczym zaangażowanym w przedmiotowe płatności, w tym również w przypadkach gdy niezgodność polega na nieprzestrzeganiu kryteriów kwalifikowalności lub odwrotnie. W stosownych przypadkach państwa członkowskie dopilnowują, by stosowano jeden współczynnik obniżki.

(¹) Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 74.

4. Niezgodności uznaje się za „stwierdzone”, jeżeli wykazane zostały w wyniku jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub gdy właściwy organ kontroli lub, w stosownych przypadkach, agencja płatnicza uzyskały informacje o nich z innych źródeł.

5. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 75 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy rolnik podlegający obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie złoży pojedynczego wniosku w terminie przewidzianym w art. 11 niniejszego rozporządzenia, stosuje się obniżkę o 1 % na każdy dzień roboczy. Maksymalna wartość obniżki jest ograniczona do 25 %. Obniżkę stosuje się do całkowitej kwoty do wypłaty w ramach płatności związanych z systemami, o których mowa w art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 85t i 103z wymienionego rozporządzenia.

6. W przypadku stwierdzenia więcej niż jednego przypadku niezgodności odnośnie do różnych aktów prawnych lub norm tego samego obszaru wzajemnej zgodności, do celów ustalenia obniżki zgodnie z ust. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1, przypadki takie uznaje się za jedną niezgodność.

7. Niezgodność z normą, która stanowi również wymaganie, uznaje się za jedną niezgodność. Do celów obliczania obniżek niezgodność uznaje się za element objęty zakresem wymogu.

8. Do stosowania obniżek odsetek obniżki stosuje się w odniesieniu do:

- a) całkowitej kwoty płatności bezpośrednich, która została lub zostanie przyznana danemu rolnikowi na podstawie wniosku o przyznanie pomocy, który dany rolnik złożył lub złoży w roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, oraz
- b) całkowitej kwoty płatności w ramach systemów przewidzianych w art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 85t i 103z wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 71

Stosowanie obniżek w przypadku zaniedbania

1. Nie naruszając przepisów art. 77, w przypadku gdy stwierdzona niezgodność wynika z zaniedbania ze strony rolnika, stosuje się obniżkę. Obniżka ta z zasady stanowi 3 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8.

Na podstawie oceny przedstawionej przez właściwy organ kontroli w części sprawozdania z kontroli zawierającej ocenę zgodnie z art. 54 ust. 1 lit. c), agencja płatnicza może jednak, podjętą decyzję o obniżeniu tego współczynnika do 1 % lub o zwiększeniu go do 5 % całkowitej kwoty lub, w przypadkach o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. c) akapit drugi, odstąpić od nałożenia jakichkolwiek obniżek.

2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości niestowienia obniżki płatności lub wykluczenia, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a dany rolnik nie podjął działań naprawczych w określonym terminie, stosuje się obniżkę płatności lub wykluczenie.

Termin ustala właściwy organ i przypada on przed końcem roku następującego po roku, w którym stwierdzono niezgodność.

3. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości uznania niezgodności za drobną zgodnie z art. 24 ust. 2 akapit drugi i trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a dany rolnik nie podjął działań naprawczych w określonym terminie, stosuje się obniżkę.

Termin ustala właściwy organ i przypada on przed końcem roku następującego po roku, w którym stwierdzono niezgodność.

Przedmiotowa niezgodność nie jest traktowana jako drobna i stosuje się obniżkę w wysokości co najmniej 1 % zgodnie z ust. 1.

Ponadto niezgodności uznanej za drobną i odnośnie do której rolnik podjął działania naprawcze w terminie określonym w niniejszym ustępie akapit pierwszy nie traktuje się jako niezgodności do celów ust. 5.

4. W przypadku stwierdzenia więcej niż jednej niezgodności odnośnie do różnych obszarów wzajemnej zgodności procedurę ustalania obniżki określoną w ust. 1 stosuje się indywidualnie do każdego przypadku niezgodności.

Uzyskane odsetki obniżki są sumowane. Maksymalna wysokość obniżki nie przekracza jednak 5 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8.

5. Bez uszczerbku dla przypadków celowej niezgodności zgodnie z art. 72, w przypadku stwierdzenia powtarzającej się niezgodności, odsetek ustalony zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do powtarzającej się niezgodności zostaje pomnożony przez trzy względem pierwszego przypadku niezgodności. W tym celu, w przypadku gdy ten odsetek został ustalony zgodnie z art. 70 ust. 6, agencja płatnicza określa odsetek, który zostałby zastosowany względem powtarzającej się niezgodności w odniesieniu do przedmiotowego wymogu lub normy.

W przypadku kolejnych powtórzeń, mnożnik trzy jest każdorazowo stosowany do wysokości obniżki ustalonej dla wcześniejszych powtarzających się niezgodności. Maksymalna wysokość obniżki nie przekracza jednak 15 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8.

Po osiągnięciu maksymalnej wysokości 15 %, agencja płatnicza informuje danego rolnika, że w przypadku stwierdzenia tej samej niezgodności po raz kolejny, uzna się ją za następstwo celowego działania w rozumieniu art. 72. W przypadku kolejnego stwierdzenia niezgodności, zastosowany procent obniżki ustala się przez pomnożenie wyniku poprzedniego mnożenia przez trzy, w stosownych przypadkach, przed zastosowaniem limitu 15 % przewidzianego w akapicie drugim ostatnie zdanie.

6. W przypadku stwierdzenia zarówno powtarzającej się niezgodności oraz innej niezgodności lub innej powtarzającej się niezgodności, sumuje się wynikające z nich procenty obniżek. Nie naruszając przepisów ust. 5 akapit trzeci, maksymalna obniżka nie przekracza jednak 15 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8.

Artykuł 72

Stosowanie obniżek i wykluczeń w przypadkach celowej niezgodności

1. Nie naruszając przepisów art. 77, w przypadku gdy rolnik celowo dopuścił się stwierdzonej niezgodności, obniżka stosowana do całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8, wynosi z zasady 20 % tej całkowitej kwoty.

Na podstawie oceny przedstawionej przez właściwy organ kontroli w części sprawozdania z kontroli zawierającej ocenę zgodnie z art. 54 ust. 1 lit. c), agencja płatnicza może jednak podjąć decyzję o obniżeniu tego współczynnika do mniej niż 15 % lub o zwiększeniu go do 100 % całkowitej kwoty.

2. W przypadku gdy celowa niezgodność odnosi się do konkretnego systemu pomocy, rolnika wyklucza się z tego systemu pomocy w danym roku kalendarzowym. W przypadkach o wyjątkowo dużym zasięgu, rozmiarze lub trwałości, bądź też w przypadku stwierdzenia powtarzającej się niezgodności, rolnika wyklucza się z przedmiotowego systemu pomocy również w kolejnym roku kalendarzowym.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy

Artykuł 73

Wyjątki od stosowania obniżek i wykluczeń

1. Obniżek i wykluczeń, przewidzianych w rozdziałach I i II, nie stosuje się w przypadku gdy rolnik złożył wniosek zgodny ze stanem faktycznym lub gdy może wykazać, że nieprawidłowości nie wynikają z jego winy.

2. Obniżek i wykluczeń przewidzianych w rozdziałach I i II nie stosuje się w odniesieniu do tych części wniosku o przyznanie pomocy, co do których rolnik informował właściwy organ na piśmie, że wniosek o przyznanie pomocy jest nieprawidłowy lub zdezaktualizował się od czasu złożenia, pod warunkiem że rolnik nie został powiadomiony o zamiarze właściwego organu przeprowadzenia kontroli na miejscu, oraz że organ ten nie poinformował rolnika o jakichkolwiek nieprawidłowościach we wniosku.

Podane przez rolnika informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, powodują dostosowanie wniosku o przyznanie pomocy do faktycznej sytuacji.

Artykuł 74

Zmiany i dostosowania wpisów do skomputeryzowanej bazy danych bydła

Odnosnie do bydła objętego wnioskiem art. 73 stosuje się do błędów i opuszczeń w porównaniu do wpisów w skomputeryzowanej bazie danych bydła od dnia złożenia wniosku o przyznanie pomocy.

Odnosnie do bydła nieobjętego wnioskiem ten sam przepis stosuje się do obniżek i wyłączeń, które stosuje się zgodnie z rozdziałem III.

Artykuł 75

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

1. Jeśli rolnik nie był w stanie wypełnić swych zobowiązań w wyniku siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zachowuje prawo do pomocy w odniesieniu do obszaru lub zwierząt kwalifikowalnych w momencie wystąpienia siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych. Ponadto właściwych obniżek nie stosuje się, jeżeli niezgodność będąca następstwem siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych dotyczy wzajemnej zgodności.

2. Przypadki siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 31 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wraz z odpowiednią dokumentacją wymaganą przez właściwy organ zgłaszane są temu organowi na piśmie w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia, w którym rolnik uzyskuje taką możliwość.

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 76

Płatności minimalne

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzyznawaniu żadnej pomocy, jeśli jej kwota na jeden wniosek o przyznanie pomocy nie przekracza 100 EUR

Artykuł 77

Kumulacja obniżek

W przypadku gdy niezgodność stanowi również nieprawidłowość, i jest w związku z tym istotna z punktu widzenia stosowania obniżek i wyłączeń zgodnie z tytułem IV rozdział zarówno II jak i III:

- a) obniżki lub wyłączenia na mocy tytułu IV rozdział II stosuje się do przedmiotowych systemów pomocy;
- b) obniżki i wyłączenia na mocy tytułu IV rozdział III stosuje się do całkowitej kwoty płatności przyznawanych w ramach systemu płatności jednolitej, systemu jednolitej płatności obszarowej i wszelkich systemów pomocy, które nie podlegają obniżkom i wyłączeniom, o których mowa w lit. a).

Obniżki lub wyłączenia, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się zgodnie z art. 78 ust. 2 bez uszczerbku dla dodatkowych kar na mocy innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego.

Artykuł 78

Stosowanie obniżek do każdego systemu wsparcia

1. Kwota płatności, która ma być przyznana rolnikowi zgodnie z systemem wsparcia wymienionym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, obliczana jest przez państwa członkowskie na podstawie warunków ustalonych dla przedmiotowego systemu wsparcia, w stosownych przypadkach z uwzględnieniem przekroczenia podstawowej powierzchni obszarów, maksymalnej powierzchni gwarantowanej lub liczby zwierząt uprawnionych do korzystania z premii.

2. W odniesieniu do każdego systemu pomocy wymienionego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, obniżki i wyłączenia z powodu nieprawidłowości, złożenia wniosków po wyznaczonym terminie, niezgłoszenia działek, przekroczenia pułapów budżetowych, modulacji, dyscypliny finansowej i nieprzestrzegania zasady wzajemnej zgodności są, w razie konieczności, stosowane w następujący sposób i w następującej kolejności:

- a) obniżki lub wyłączenia przewidziane w tytule IV rozdział II stosuje się w odniesieniu do nieprawidłowości;
- b) kwota wynikająca z zastosowania lit. a) służy jako podstawa obliczania wszelkich obniżek stosowanych w przypadku złożenia wniosków po wyznaczonym terminie zgodnie z art. 23 i 24;
- c) kwota wynikająca z zastosowania lit. b) służy jako podstawa obliczania wszelkich obniżek stosowanych w przypadkach niezgłoszenia działek rolniczych zgodnie z art. 55;
- d) w odniesieniu do systemów pomocy, dla których ustalono pułap budżetowy zgodnie z art. 51 ust. 2, art. 69 ust. 3, art. 123 ust. 1 i art. 128 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub stosowanych zgodnie z art. 126 ust. 2, art. 127 ust. 2 i art. 129 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, państwo członkowskie sumuje kwoty wynikające z zastosowania lit. a), b) oraz c).

W odniesieniu do każdego z wymienionych systemów pomocy współczynnik ustala się poprzez podzielenie kwoty danego pułapu budżetowego przez sumę kwot, o których mowa w akapicie pierwszym. Jeżeli uzyskany współczynnik jest wyższy niż 1, stosuje się współczynnik równy 1.

W celu obliczenia płatności, która ma być przyznana indywidualnemu rolnikowi w ramach systemu pomocy, dla którego ustalono pułap budżetowy, kwotę wynikającą z zastosowania akapitu pierwszego lit. a), b) oraz c) mnoży się przez współczynnik ustalony w akapicie drugim.

Artykuł 79

Podstawa wyliczenia obniżek wynikających z modulacji, dyscypliny finansowej i zasady wzajemnej zgodności

1. Obniżki wynikające z modulacji przewidzianej w art. 7 i 10 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 378/2007⁽¹⁾, a także obniżkę wynikającą z dyscypliny finansowej przewidzianej w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i obniżkę przewidzianą w art. 8 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, stosuje się do sumy płatności przysługujących rolnikowi w ramach poszczególnych systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 78 niniejszego rozporządzenia.

2. Kwota płatności otrzymana w wyniku zastosowania ust. 1 służy jako podstawa do obliczania wszelkich obniżek stosowanych za nieprzestrzeganie zasady wzajemnej zgodności zgodnie z tytułem IV rozdział III.

Artykuł 80

Odzyskiwanie nienależnych płatności

1. W przypadku dokonania nienależnej płatności, rolnik zwraca przedmiotową kwotę powiększoną o odsetki naliczone zgodnie z ust. 2.

2. Odsetki nalicza się za okres między powiadomieniem rolnika o konieczności zwrotu a zwrotem lub odliczeniem.

Stosowana stopa odsetek obliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, ale nie jest niższa niż stopa procentowa stosowana na mocy przepisów krajowych przy odzyskiwaniu kwot.

3. Obowiązek zwrotu, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania, jeżeli dana płatność została dokonana na skutek pomyłki właściwego organu lub innego organu oraz jeśli błąd nie mógł zostać wykryty przez rolnika w zwykłych okolicznościach.

Jednak w przypadku gdy błąd dotyczy elementów stanu faktycznego związanych z obliczaniem przedmiotowej płatności, akapit pierwszy stosuje się jedynie, jeśli decyzja o odzyskaniu nie została przekazana w terminie 12 miesięcy od płatności.

Artykuł 81

Odzyskiwanie nienależnych uprawnień do płatności

1. Nie naruszając przepisów art. 137 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeśli po przyznaniu rolnikom uprawnień do płatności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 795/2004 lub rozporządzeniem (WE) nr 1120/2009 ustalone zostanie, że część przyznanych uprawnień do płatności nie była należna, zainteresowany rolnik zrzeka się tych nienależnych uprawnień do płatności na rzecz rezerwy krajowej, o której mowa w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

W przypadku gdy w międzyczasie zainteresowany rolnik przeniósł uprawnienia do płatności na innych rolników, jeśli rolnik, któremu początkowo zostały one przyznane, nie ma do swojej dyspozycji wystarczającej ilości uprawnień do płatności by pokryć wartość nienależnie przyznanych uprawnień do płatności, osoby przejmujące uprawnienia do płatności są związane obowiązkiem przewidzianym w akapicie pierwszym proporcjonalnie do ilości uprawnień do płatności, które zostały im przekazane.

Nienależnie przyznane uprawnienia do płatności uznaje się za nieprzyznane od początku.

2. Nie naruszając przepisów art. 137 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeśli po przyznaniu rolnikom uprawnień do płatności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 795/2004 lub rozporządzeniem (WE) nr 1120/2009 ustalone zostanie, że wartość przyznanych uprawnień do płatności jest za wysoka, wartość tę odpowiednio się dostosowuje. Dostosowanie to jest również przeprowadzane z uwzględnieniem uprawnień do płatności, które w międzyczasie zostały przeniesione na innych rolników. Wartość obniżki przekazywana jest do rezerwy krajowej, o której mowa w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Uprawnienia do płatności uznaje się za przyznane od początku w wysokości wynikającej z wyrównania.

3. W przypadku gdy do celów stosowania ust. 1 i 2 ustalono, że liczba uprawnień przyznanych rolnikowi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 795/2004 lub rozporządzeniem (WE) nr 1120/2009 jest nieprawidłowa i gdy nienależny przydział nie ma wpływu na łączną wartość uprawnień przyznanych rolnikowi, państwo członkowskie dokonuje ponownego obliczenia uprawnień do płatności i w stosownych przypadkach przeprowadza korektę rodzaju uprawnień przyznanych rolnikowi.

Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania w przypadkach gdy błędy mogły zostać wykryte przez rolników w zwykłych okolicznościach.

4. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o zaniechaniu odzyskiwania niesłusznie przyznanych uprawnień do płatności, w przypadkach gdy całkowita kwota niesłusznie przyznana rolnikowi wynosi 50 EUR lub mniej. Ponadto gdy całkowita wartość, o której mowa w ust. 3, wynosi 50 EUR lub mniej, państwo członkowskie może podjąć decyzję o zaniechaniu ponownego obliczania.

5. W przypadku gdy rolnik przeniósł jakiegokolwiek uprawnienia do płatności z naruszeniem art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub art. 43 ust. 1, art. 43 ust. 2, art. 62 ust. 1, art. 62 ust. 3 i art. 68 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przeniesienie uznaje się za niebyłe.

6. Nienależnie wypłacone kwoty odzyskiwane są zgodnie z art. 80.

Artykuł 82

Przekazywanie gospodarstw

1. Do celów niniejszego artykułu:

a) „przekazanie gospodarstwa” oznacza sprzedaż, dzierżawę lub jakikolwiek inny podobny rodzaj transakcji z tytułu przedmiotowych jednostek produkcyjnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 5.4.2007, s. 1.

b) „przekazujący” oznacza rolnika, którego gospodarstwo jest przekazywane innemu rolnikowi;

c) „przejmujący” oznacza rolnika, któremu gospodarstwo jest przekazywane.

2. W przypadku gdy całe gospodarstwo przekazywane jest przez jednego rolnika na rzecz drugiego, po złożeniu wniosku o przyznanie pomocy i przed spełnieniem wszystkich warunków przyznania pomocy, przekazującemu nie przyznaje się żadnej pomocy z tytułu przekazywanego gospodarstwa.

3. Pomoc, o którą ubiega się przekazujący, przyznaje się przejmującemu w przypadku gdy:

a) w okresie przekazywania, który ma być ustalony przez państwa członkowskie, przejmujący poinformuje właściwy organ o przekazaniu i zwróci się o wypłacenie pomocy;

b) przejmujący przedstawi wszystkie dowody przekazania wymagane przez właściwy organ;

c) spełnione są wszystkie warunki przyznania pomocy z tytułu przekazywanego gospodarstwa.

4. Po tym, jak przejmujący poinformuje właściwe władze i zwróci się o wypłacenie pomocy zgodnie z ust. 3 lit. a):

a) wszystkie prawa i obowiązki przekazującego, wynikające ze stosunku prawnego między przekazującym a właściwym organem, powstałe na skutek złożenia wniosku o przyznanie pomocy, przechodzą na przejmującego;

b) wszelkie działania niezbędne do przyznania pomocy i wszystkie deklaracje złożone przez przekazującego przed przekazaniem przypisane zostają przejmującemu do celów stosowania odpowiednich zasad wspólnotowych;

c) przekazane gospodarstwo uważa się, w stosownych przypadkach, za odrębne gospodarstwo względem danego roku gospodarczego lub okresu premiowego.

5. W przypadku gdy wniosek o pomoc został złożony po wykonaniu czynności niezbędnych do przyznania pomocy, a gospodarstwo przekazywane jest w całości przez jednego rolnika na rzecz drugiego po rozpoczęciu tych czynności, lecz przed spełnieniem wszystkich warunków przyznawania pomocy, pomoc może zostać przyznana przejmującemu, pod warunkiem że zostaną spełnione warunki określone w ust. 3 lit. a) oraz b). W takim przypadku stosuje się ust. 4 lit b).

6. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu pomocy przekazującemu. W takim przypadku:

a) przejmującemu nie przyznaje się żadnej pomocy;

b) państwa członkowskie stosują wymogi określone w ust. 2–5 z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 83

Dodatkowe środki oraz wzajemna pomoc między państwami członkowskimi

Państwa członkowskie podejmują wszelkie dalsze kroki konieczne do właściwego stosowania zintegrowanego systemu i zapewniają sobie wzajemną pomoc przy kontrolach wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia.

W tej kwestii państwa członkowskie mogą, jeśli niniejsze rozporządzenie nie przewiduje odpowiednich obniżek płatności i wykluczeń, zdecydować o stosownych karach krajowych względem producentów lub innym podmiotów, takich jak rzeźnie lub stowarzyszenia uczestniczące w procedurze przyznawania pomocy, celem zapewnienia zgodności z wymogami kontroli, takimi jak aktualny rejestr stada w gospodarstwie lub przestrzeganie obowiązków zgłaszania.

Artykuł 84

Powiadomienia

1. Państwa członkowskie przesyłają Komisji najpóźniej do dnia 15 lipca każdego roku, względem systemów pomocy objętych zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli, sprawozdanie obejmujące poprzedni rok kalendarzowy, zawierające następujące informacje:

a) stan wdrożenia zintegrowanego systemu, w tym w szczególności opcji wybranych do kontroli wymogów wzajemnej zgodności oraz właściwe organy kontroli odpowiedzialne za kontrolowanie wymogów i warunków wzajemnej zgodności oraz szczególne środki podjęte w celu zarządzania wsparciem specjalnym i jego kontroli;

b) liczbę wnioskodawców, jak również całkowity obszar, całkowitą liczbę zwierząt oraz całkowite ilości;

c) liczbę wnioskodawców, jak również całkowity obszar, całkowitą liczbę zwierząt oraz całkowite ilości objęte kontrolami;

d) wynik przeprowadzonych kontroli ze wskazaniem zastosowanych obniżek płatności i wykluczeń na mocy tytułu IV;

e) wyniki kontroli przeprowadzonych pod kątem wzajemnej zgodności zgodnie z tytułem IV rozdział III.

2. Ponadto państwa członkowskie powiadomiją Komisję drogą elektroniczną, przy pomocy formularza udostępnionego im przez Komisję, najpóźniej do dnia 31 października każdego roku o proporcji trwałych użytków zielonych względem łącznej powierzchni gruntów rolnych, o której mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych sytuacjach państwa członkowskie w porozumieniu z Komisją mogą wprowadzić odstępstwa od terminów przewidzianych w ust. 1 i 2.

4. Skomputeryzowane dane, stanowiące część zintegrowanego systemu, wykorzystuje się do potwierdzenia informacji określonych w programie ramowym regulacji sektorowych, które państwa członkowskie mają obowiązek przesyłać Komisji.

5. W przypadku stosowania liniowych obniżek kwot płatności bezpośrednich zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz art. 79 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o stosowanym odsetku obniżki.

Artykuł 85

Klucz przydziału

Klucz przydziału kwot odpowiadających 4 punktom procentowym, o których mowa w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009, otrzymuje się przez zestawienie udziałów państw członkowskich w wielkości powierzchni gruntów rolnych i zatrudnienia w rolnictwie z wagą wynoszącą odpowiednio 65 % i 35 %.

Każdy udział państwa członkowskiego w obszarze i zatrudnieniu dostosowuje się w zależności od jego produktu krajowego brutto (PKB) na mieszkańca wyrażonego w standardzie siły nabywczej, przy użyciu jednej trzeciej różnicy średniej państw członkowskich, do których ma zastosowanie modulacja.

W tym celu wykorzystuje się następujące dane wyjściowe, oparte o dane udostępnione przez Eurostat w sierpniu 2003 r.:

- a) w odniesieniu do powierzchni gruntów rolnych badanie struktury gospodarstw z 2000 r. zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1166/2008 ⁽¹⁾;
- b) w odniesieniu do zatrudnienia w rolnictwie coroczne serie badania aktywności ekonomicznej ludności z 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

dotyczące zatrudnienia w rolnictwie, myślistwie i rybołówstwie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98 ⁽²⁾;

- c) w odniesieniu do PKB na mieszkańca wyrażonego w sile nabywczej średnią z trzech lat opartą o dane z zakresu rachunków narodowych, od 1999 do 2001 r.

CZĘŚĆ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 86

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 traci moc z dniem 1 stycznia 2010 r.

Jednakże rozporządzenie to stosuje się nadal w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat gospodarczych lub okresów premiowych rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2010 r.

2. Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 796/2004 traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku II.

Artykuł 87

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat gospodarczych lub okresów premiowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 321 z 1.12.2008, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 14.3.1998, s. 3.

ZAŁĄCZNIK I

Wspólnotowa metoda ilościowego oznaczania zawartości $\Delta 9$ -tetrahydrokanabinolu w odmianach konopi**1. Przedmiot i zakres stosowania**

Niniejsza metoda służy do oznaczenia zawartości $\Delta 9$ -tetrahydrokanabinolu (zwanego dalej THC) w odmianach konopi (*Cannabis sativa L.*). W zależności od przypadku, metoda polega na zastosowaniu procedury A lub B, które opisano poniżej.

Metoda oparta jest na ilościowym oznaczaniu $\Delta 9$ -THC z wykorzystaniem chromatografii gazowej (GC) po ekstrakcji przy zastosowaniu odpowiedniego rozpuszczalnika.

1.1. Procedura A

Procedurę A stosuje się w kontroli produkcji przewidzianej w art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 30 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

1.2. Procedura B

Procedurę B stosuje się w przypadkach określonych w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 40 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

2. Pobieranie prób**2.1. Próby**

- a) Procedura A: Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się 30 centymetrową część, zawierającą co najmniej jeden kwiatostan żeński. Próby pobiera się w okresie od 20. dnia po rozpoczęciu kwitnienia do 10. dnia po zakończeniu kwitnienia, w ciągu dnia, zgodnie z wzorcem systematycznym w celu zapewnienia, że próba jest reprezentatywna dla danego pola, ale z wyłączeniem roślin rosnących na jego obrzeżach.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na pobieranie prób w okresie między początkiem kwitnienia a 20-tym dniem po rozpoczęciu kwitnienia pod warunkiem że dla każdej uprawianej odmiany, pozostałe reprezentatywne próby pobierane są zgodnie z akapitem pierwszym w okresie od 20-tego dnia po rozpoczęciu kwitnienia do 10-tego dnia po zakończeniu kwitnienia.

- b) Procedura B: Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się górną trzecią część. Próby pobiera się w okresie 10 dni po zakończeniu kwitnienia, w ciągu dnia, zgodnie z wzorcem systematycznym, w celu zapewnienia, że próba jest reprezentatywna dla danego pola, ale z wyłączeniem roślin rosnących na jego obrzeżach. W wypadku odmian dwupiennych pobiera się tylko rośliny żeńskie.

2.2. Wielkość próby

Procedura A: próba zawiera części 50 roślin z każdego pola.

Procedura B: próba zawiera części 200 roślin z każdego pola.

Każdą próbę umieszcza się w torebce z tkaniny lub z papieru nie zgniatając jej i przesyła do laboratorium do analizy.

Państwo członkowskie może ustalić, że w celu dokonania kontranalizy pobiera się drugą próbę, która – jeżeli jest to wymagane – będzie przechowywana albo przez producenta, albo przez organ odpowiedzialny za analizy.

2.3. Suszenie i przechowywanie prób

Suszenie prób rozpoczyna się możliwie najszybciej, a najpóźniej w przeciągu 48 godzin, z wykorzystaniem dowolnej metody poniżej 70 °C.

Próby suszy się do momentu osiągnięcia stałej masy i zawartości wilgoci 8-13 %.

Po suszeniu próby przechowuje się bez zgniatania w ciemnym miejscu i w temperaturze poniżej 25 °C.

3. Oznaczanie zawartości THC

3.1. Przygotowanie prób do badania

Z wysuszonych prób usuwa się łodygi i nasiona wielkości powyżej 2 mm.

Wysuszone próby mieli się w celu uzyskania na pół mialkiego proszku (przechodzącego przez sito o rozmiarze oczek 1 mm).

Proszek można przechowywać przez 10 tygodni w ciemnym i suchym miejscu w temperaturze poniżej 25 °C.

3.2. Odczynniki i roztwór do ekstrakcji

Odczynniki

- Δ^9 -tetrahydrokanabinol, czysty do celów chromatografii,
- skwalan, czysty do celów chromatografii, jako wzorzec wewnętrzny.

Roztwór do ekstrakcji

- 35 mg skwalanu na 100 ml heksanu.

3.3. Ekstrakcja Δ^9 -THC

Odważa się 100 mg sproszkowanej próby do badania, umieszcza w tubie wirówki i dodaje 5 ml roztworu do ekstrakcji zawierającego wzorzec wewnętrzny.

Próbę umieszcza się na 20 minut w łaźni ultradźwiękowej. Przez pięć minut odwirowuje się próbę przy 3 000 obr/min, a następnie usuwa sklarowany roztwór THC. Roztwór nastrzykuje się w chromatografie i przeprowadza analizę ilościową.

3.4. Chromatografia gazowa

a) Aparatura

- chromatograf gazowy z detektorem płomieniowo-jonizacyjnym i układem nastrzykowym wyposażonym w dozownik rozdzielający próbę lub nierozdzielający jej;
- kolumna umożliwiająca dobre rozdzielanie kanabinoidów, na przykład: szklana kolumna kapilarna o długości 25 m i średnicy 0,22 mm
nasączona 5 % niepolarną fazą siloksanu fenylometylowego.

b) Zakresy wzorcowania

Przynajmniej trzy punkty dla procedury A i pięć punktów dla procedury B, w tym punkty 0,04 i 0,50 mg/ml Δ^9 -THC w roztworze do ekstrakcji.

c) Warunki przeprowadzania doświadczenia

Poniższe warunki podaje się jako przykład dla kolumny, o której mowa w lit. a):

- temperatura pieca 260 °C
- temperatura układu nastrzykowego 300 °C
- temperatura detektora 300 °C

d) nastrzykiwana porcja: 1 μ l

4. Wyniki

Wyniki badania wyraża się z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, w gramach Δ^9 -THC na 100 gram próby analitycznej wysuszonej do stałej masy. Stosuje się tolerancję 0,03 g na 100 g.

— Procedura A: jedno oznaczenie na próbę do badania.

Jednak w przypadku gdy otrzymany wynik przekracza limit określony w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oznaczenie próby analitycznej wykonuje się ponownie i przyjmuje jako wynik średnią z obu oznaczeń.

— Procedura B: wynik odpowiada średniej wartości z dwóch oznaczeń na próbę do badania.

ZAŁĄCZNIK II

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 1	Artykuł 1	
Artykuł 2 ust. 1	—	Artykuł 2 lit. a)
Artykuł 2 ust. 1a	Artykuł 2 ust. 1	
Artykuł 2 ust. 1b	—	
Artykuł 2 ust. 2	—	Artykuł 2 lit. c)
Artykuł 2 ust. 2a	—	Artykuł 2 lit. d)
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 3	
Artykuł 2 ust. 4	Artykuł 2 ust. 4	
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 2 ust. 5	
Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 2 ust. 6	
Artykuł 2 ust. 7	Artykuł 2 ust. 7	
Artykuł 2 ust. 8	Artykuł 2 ust. 8	
Artykuł 2 ust. 9	Artykuł 2 ust. 9	
Artykuł 2 ust. 10	Artykuł 2 ust. 10	
Artykuł 2 ust. 11	Artykuł 2 ust. 11	
Artykuł 2 ust. 12	Artykuł 2 ust. 12	
Artykuł 2 ust. 13	Artykuł 2 ust. 14	
Artykuł 2 ust. 14	—	
Artykuł 2 ust. 15	Artykuł 2 ust. 15	
Artykuł 2 ust. 16	Artykuł 2 ust. 16	
Artykuł 2 ust. 17	Artykuł 2 ust. 17	
Artykuł 2 ust. 18	Artykuł 2 ust. 18	
Artykuł 2 ust. 19	Artykuł 2 ust. 19	
Artykuł 2 ust. 20-36	Odpowiednio art. 2 ust. 21-37	
Artykuł 2 ust. 37	—	
Artykuł 2 akapit przedostatni	Artykuł 2 ust. 38	
Artykuł 2 akapit ostatni	—	
Artykuł 3 ust. 1-7	Artykuł 3 ust. 1-7	
Artykuł 4	Artykuł 4	
Artykuł 5	Artykuł 5	
Artykuł 6	Artykuł 6	
Artykuł 7	Artykuł 7	
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 34 ust. 4	
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 34 ust. 5	
Artykuł 9 akapit pierwszy	Artykuł 8 ust. 1	
Artykuł 9 akapit drugi	Artykuł 8 ust. 2	
Artykuł 10	Artykuł 9	
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 11 ust. 1	
Artykuł 11 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 11 ust. 2 akapit pierwszy	
Artykuł 11 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 11 ust. 2 akapit trzeci	
Artykuł 11 ust. 2 akapit trzeci	Artykuł 11 ust. 2 akapit drugi	

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 11 ust. 3	Artykuł 10 ust. 2	
Artykuł 12 ust. 1 lit. a), b), c) oraz d)	Odpowiednio art. 12 ust. 1 lit. a), b), c) oraz d)	
Artykuł 12 ust. 1 lit. e)	—	
Artykuł 12 ust. 1 lit. f)	Artykuł 12 ust. 1 lit. e)	
Artykuł 12 ust. 2, 3 i 4	Artykuł 12 ust. 2, 3 i 4	
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 13 ust. 1	
Artykuł 13 ust. 1 akapit trzeci	—	
Artykuł 13 ust. 2, 3 i 4	—	
Artykuł 13 ust. 5	Artykuł 13 ust. 2	
Artykuł 13 ust. 6	—	
Artykuł 13 ust. 7	Artykuł 13 ust. 3	
Artykuł 13 ust. 8	Artykuł 13 ust. 4	
Artykuł 13 ust. 9	—	
Artykuł 13 ust. 10	Artykuł 13 ust. 5	
Artykuł 13 ust. 11 i 12	—	
Artykuł 13 ust. 13a	Artykuł 13 ust. 6	
Artykuł 13 ust. 14	Artykuł 20 ust. 3	
Artykuł 14 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 13 ust. 8 akapit pierwszy	
Artykuł 14 ust. 1 akapit drugi	—	
Artykuł 14 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 13 ust. 8 akapit drugi	
Artykuł 14 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 13 ust. 8 akapit trzeci	
Artykuł 14 ust. 1a	Artykuł 55 ust. 1 i 2	
Artykuł 14 ust. 2	Artykuł 12 ust. 5	
Artykuł 14 ust. 3	Artykuł 10 ust. 1	
Artykuł 14 ust. 4	Artykuł 13 ust. 9	
Artykuł 15	Artykuł 14	
Artykuł 15a	—	
Artykuł 16 ust. 1, 2 i 3	Odpowiednio art. 16 ust. 1, 2 i 3	
Artykuł 16 ust. 3 akapit trzeci	Artykuł 65 ust. 3 akapit trzeci	
Artykuł 16 ust. 4	Artykuł 16 ust. 4	
Artykuł 17	—	
Artykuł 17a	Artykuł 17	
Artykuł 18	Artykuł 20	
Artykuł 19	Artykuł 21	
Artykuł 20	Artykuł 22	
Artykuł 21	Artykuł 23	
Artykuł 21a ust. 1 i 2	Artykuł 24	
Artykuł 21a ust. 3, akapit drugi	Artykuł 15 ust. 1	
Artykuł 22	Artykuł 25	
Artykuł 23	Artykuł 26	
Artykuł 23a ust. 1 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 27 ust. 1	

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 23a ust. 2	Artykuł 27 ust. 2	
Artykuł 24 ust. 1 lit. a), b), c), d), e), g), i), j) oraz k)	Odpowiednio art. 28 ust. 1 lit. a), b), c), d), e), f), g), h) oraz i)	
Artykuł 24 ust. 1 lit. f) oraz h)	—	
Artykuł 24 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 28 ust. 2	
Artykuł 24 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 28 ust. 3	
Artykuł 26 ust. 1, 3 i 4	Odpowiednio art. 30 ust. 1, 3 i 4	
Artykuł 26 ust. 2 lit. a), b), c), f) oraz h)	Odpowiednio art. 30 ust. 2 lit. a), b), c), g) oraz h)	
Artykuł 26 ust. 2 lit. d), e) oraz g)	—	
Artykuł 27 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze	Artykuł 31 ust. 1 akapit pierwszy	
Artykuł 27 ust. 1 akapit pierwszy, zdanie drugie, lit. a), b) oraz c)	Artykuł 31 ust. 2	
Artykuł 27 ust. 1 akapit drugi i trzeci	Artykuł 31 ust. 1 akapit drugi i trzeci	
Artykuł 27 ust. 3 i 4	Artykuł 31 ust. 3 i 4	
Artykuł 28	Artykuł 32	
Artykuł 29	Artykuł 33	
Artykuł 30 ust. 1 akapit pierwszy i drugi oraz ust. 2, 3 i 4	Odpowiednio art. 34 ust. 1, 2, 3 i 6	
Artykuł 30 ust. 1 akapit trzeci	—	
Artykuł 31	Artykuł 37	
Artykuł 31a	Artykuł 38	
Artykuł 31b	Artykuł 39	
Artykuł 32	Artykuł 35	
Artykuł 33 ust. 1	—	
Artykuł 33 ust. 2, 3, 4 i 5	Odpowiednio art. 40 ust. 1, 2, 3 i 4	
Artykuł 33a	—	
Artykuł 33b	—	
Artykuł 33c	—	
Artykuł 34 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 41 ust. 1 akapit pierwszy	
Artykuł 34 ust. 1 akapit drugi	—	
Artykuł 34 ust. 2	Artykuł 41 ust. 2	
Artykuł 35 ust. 1	Artykuł 42 ust. 1 akapit pierwszy	
Artykuł 35 ust. 2 lit. a)	Artykuł 42 ust. 1 akapit drugi	
Artykuł 35 ust. 2 lit. b) akapit pierwszy tiret pierwsze do czwartego	Artykuł 42 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)–d)	
Artykuł 35 ust. 2 lit. b) akapit drugi	Artykuł 42 ust. 2 akapit drugi	
Artykuł 35 ust. 2 lit. c) tiret pierwsze i drugie	Odpowiednio art. 42 ust. 3 lit. a)–b)	
Artykuł 36	Artykuł 43	
Artykuł 37	Artykuł 44	

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 38	—	
Artykuł 39	Artykuł 45	
Artykuł 40	—	
Artykuł 41 lit. a), b), c) oraz d)	Artykuł 47 ust. 1, 2, 3 i 4	
Artykuł 42	Artykuł 48	
Artykuł 43	Artykuł 49	
Artykuł 44 ust. 1, 1a oraz 2	Odpowiednio art. 50 ust. 1, 2 i 3	
Artykuł 45 ust. 1, 1a, 1b, 2, 3 i 4	Odpowiednio art. 51 ust. 1, 2, 3, 4, 5 i 6	
Artykuł 46	Artykuł 52	
Artykuł 47 ust. 1, 1a, 2, 3, 4 i 5	Odpowiednio art. 53 ust. 1, 2, 3, 4, 5 i 6	
Artykuł 48	Artykuł 54	
Artykuł 49 ust. 1	Artykuł 56 ust. 1	
Artykuł 49 ust. 2		Artykuł 19 ust. 1 akapit trzeci
Artykuł 49 ust. 3	Artykuł 56 ust. 2	
Artykuł 50 ust. 1, 2 i 3	Odpowiednio art. 57 ust. 1, 2 i 3	
Artykuł 50 ust. 5	—	
Artykuł 50 ust. 7	Artykuł 75 ust. 1	
Artykuł 51 ust. 1	Artykuł 58	
Artykuł 51 ust. 2a	Artykuł 57 ust. 2	
Artykuł 51 ust. 3	—	
Artykuł 52	Artykuł 59	
Artykuł 53 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 60	
Artykuł 53 akapit trzeci i czwarty	Artykuł 57 ust. 2	
Artykuł 54	Artykuł 61	
Artykuł 54a	—	
Artykuł 54b	Artykuł 62	
Artykuł 57 ust. 1	Artykuł 63 ust. 1	
Artykuł 57 ust. 2	Artykuł 63 ust. 2	
Artykuł 57 ust. 3 akapit pierwszy	Artykuł 63 ust. 3	
Artykuł 57 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 75 ust. 1	
Artykuł 57 ust. 4	Artykuł 63 ust. 4	
Artykuł 58	Artykuł 64	
Artykuł 59	Artykuł 65	
Artykuł 60	Artykuł 66	
Artykuł 61	Artykuł 67	
Artykuł 62	Artykuł 68	
Artykuł 63	—	
Artykuł 64	—	
Artykuł 65 ust. 1, 2a, 3, 4 i 5	Odpowiednio art. 70 ust. 1, 2, 3, 4 i 5	
Artykuł 66 ust. 1	Artykuł 70 ust. 8 i art. 71 ust. 1	
Artykuł 66 ust. 2	Artykuł 70 ust. 6	
Artykuł 66 ust. 2a oraz 2b	Odpowiednio art. 71 ust. 2 i 3	

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 66 ust. 3 akapity pierwszy i trzeci	Artykuł 71 ust. 4	
Artykuł 66 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 70 ust. 7 zdanie pierwsze	
Artykuł 66 ust. 4 i 5	Odpowiednio art. 71 ust. 5 i 6	
Artykuł 67 ust. 1	Artykuł 70 ust. 8 i art. 72 ust. 1	
Artykuł 67 ust. 2	Artykuł 72 ust. 2	
Artykuł 68	Artykuł 73	
Artykuł 69	Artykuł 74	
Artykuł 70	Artykuł 76	
Artykuł 71	Artykuł 77	
Artykuł 71a	Artykuł 78	
Artykuł 71b	Artykuł 79	
Artykuł 72	Artykuł 75 ust. 2	
Artykuł 73 ust. 1, 3 i 4	Odpowiednio art. 80 ust. 1, 2 i 3	
Artykuł 73 ust. 5, 6 i 7	—	
Artykuł 73a ust. 1, 2, 2a, 2b, 3 i 4	Odpowiednio art. 81 ust. 1, 2, 3, 4, 5 i 6	
Artykuł 74	Artykuł 82	
Artykuł 75	Artykuł 83	
Artykuł 76	Artykuł 84	
Artykuł 77	—	
Artykuł 78	Artykuł 85	
Artykuł 80	—	
Artykuł 81	—	
Załącznik I	Załącznik II	

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

